

راقهى
المقدمة الجزرية

دانانى
سيروان حامد

الجامع للقراءات العشر من طريق الشاطبية والدررة

١٤٤٣ ك - ٢٠٢٢ ز

الجزرية) ناسراوه و له پاش نووسینییه وه تاوه کو ئیسته جیگای بایه خ و گرنگیییدانی زانایان و نووسهران و قوتاییانی قورئانه، نه ویش به له بهرکردن و راقه کردن و تویرینه وهی دهقه کهی و گیرانه وهی به پرشته وه بو نووسره کهی.

بهندهش پاش وهرگرتنی پرشته (سندی هونراوه که به بهرترین (إسناد) ^۱ و وتنه وه و راقه کردنی له خوله ته جویدییه کانداییم خوشبوو ئه م لیكدانه وه و راقه کورته یه ی له سه ر بنووسم.

داواکارم له خوی پهرهردگار به گه وره یی خوی له که م کورپییه کانم ببوریت و بیخاته تای تهرانووی چاکه کانم له پوژی دوا ییداو پاشان بیکاته مایه ی سوودو قازانج بو ئه و خوشک و برا به پیزانه ی که ده یخویننه وه و خه ریکی ده بن. آمین

سیروان حامد رحیم

الجامع للقراءات العشر من طریق الشَّاطِبيَّة والدُّرَّة

پوژی پینجشه ممه

شاره زوور

۳ جمادی الآخرة ۱۴۴۳

۲۰۲۲/۱/۶

^۱ بهرترین پرشته (أعلى إسناد) واته به که مترین گیره وه (راوی) دهگاته ئین جه زه ری خودا لیی خوشییت، وه که له پرشته که دا دیاره له نیوان منی بهنده ی نه زان و گوناحبارو شیخی قورئانخوینان ئین جه زه ری په حمه تی خودای لیییت سیازده که س هه یه.

إجازة في متن (المقدمة الجزرية)

أما بعد:

فإن أخي الفاضل النجيب الشيخ (سيروان حامد) قد قرأ عليّ وفهم منّي فهماً كاملاً لمتن (المقدمة الجزرية) وبعد أن وجدته أهلاً للإجازة بروايتها تقدّمت من غير تردد لما وجدت عنده من إتقان واهتمام بهذا العلم، فأقول وبالله التوفيق قد أجزت الشيخ (سيروان حامد) برواية المقدمة الجزرية وأجزته بتدريسها أيضاً، وأخبره

(١) بأنّي أروي المقدمة الجزرية

(٢) عن شيخنا المقرئ عبدالفتاح مدكور بيومي بالسماع المتصل لكُلّها وهو

قرأها عليّ

(٣) شيخه علي بن محمد الشهير بـ (الضباع) وهو

(٤) عن الشيخين: عبدالرحمن الخطيب الشهير بالشعّار، وحسن بن يحيى

الكُتّبي وهما

(٥) عن شيخ المقرئين محمد بن أحمد متولي وهو

(٦) عن العلامة أحمد بن محمد الدُّرري الشهير بالثُّهامي وهو

(٧) عن الشيخ أحمد بن محمد المعروف بـ (سلمونة) وهو

(٨) عن العلامة إبراهيم بن أحمد العبيدي (ح)

(١) وأرويهما أيضاً بسند عالٍ

(٢) عن شيخنا محمد بن يونس الغلبان بعد أن سمعتها عليه وأجازني بها وهو

يرويهما

(٣) عن شيخه علي الفاضلي أبو ليلة وهو

(٤) عن عبدالله بن عبدالعظيم الدسوقي وهو

(٥) عن علي الحدادي الأزهري وهو

(٦) عن العلامة إبراهيم بن أحمد العبيدي وهو

(٧) عن عبدالرحمن بن حسن الأجهوري المصري وهو

(٨) عن الشيخ أحمد بن رجب البقري المعروف بأبي السّمّاح وهو

- (٩) عن شمس الدين محمد بن قاسم البقري وهو
(١٠) عن عبد الرحمن بن شحادة اليمني وهو
(١١) عن الشيخ علي بن محمد بن غانم المقدسي وهو
(١٢) على الشيخ محمد بن إبراهيم السمديسي وهو
(١٣) على الشيخ أحمد بن أسد الأميوطي وهو
على الناظم فضيلة الإمام العلامة المقرئ المحدث محمد بن محمد بن محمد بن
علي بن يوسف ابن الجزري.
وأوصي المجاز أعلاه بتقوى الله تعالى وطاعته وعدم معصيته وأن يدعو لي
ولمشايخي.
وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على خاتم الأنبياء
 والمرسلين وآله وصحبه أجمعين.

حررها في مدينة حلبجة الجديدة حماها الله
أبو بكر رعد بن محسن بن حاوي الصقار السامرائي
في يوم الأربعاء ١١/رمضان ١٤٣٥هـ
الموافق لـ (٩/٧/٢٠١٤ م)

دهقى هونراودهكه

بسم الله الرحمن الرحيم

مقدمة المصنف

- (١) يَقُولُ رَاجِي عَفْوِ رَبِّ سَامِعِ مُحَمَّدُ بْنُ الْجَزْرِيِّ الشَّافِعِي
(٢) الْحَمْدُ لِلَّهِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّهِ وَمُصْطَفَىٰ هَاهُ
(٣) مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ فِيهِ وَمُقَرَّرِ الْقُرْآنِ مَسْمُوعِ مُحَمَّدِيهِ
(٤) وَبَعْدُ إِنَّ هَذِهِ مُقَدِّمَةٌ^٢ فِيمَا عَلَى قَارِئِهِ^٣ أَنْ يَعْلَمَهُ
(٥) إِذْ وَاجِبٌ عَلَيْهِمْ^٤ مُمْتَمِّمُوا قَبْلَ الشَّرُوعِ أَوْلَا أَنْ يَعْلَمُوا
(٦) مَخَارِجَ الْحُرُوفِ وَالصِّفَاتِ لِيَلْفِظُوا^٥ بِأَفْصَحِ اللَّغَاتِ
(٧) مُخَرَّرِي التَّجْوِيدِ وَالْمَوَاقِفِ وَمَا الَّذِي رَسِمَ^٥ فِي الْمَصَاحِفِ
(٨) مِنْ كُلِّ مَقْطُوعٍ وَمَوْضُوعٍ لِيَهَيَّأَ وَتَاءً أَنْتَى لَمْ تَكُنْ تُكْتَبُ بِهَا
(٩) مَخَارِجَ الْحُرُوفِ سَبْعَةَ عَشَرَ عَلَى الَّذِي يَخْتَارُهُ مِنْ اخْتِزَابِ
(١٠) فَالْفُ الْجَوْفِ^٦ وَأُخْتَاهَا، وَهِيَ حُرُوفٌ مَدِّ لِلْهَوَاءِ تَنْتَهِي
(١١) ثُمَّ لِأَفْصَىٰ الْحَلْقِ هَمَزٌ هَاءٌ ثُمَّ لَوْسَطِهِ^٧ فَعَيْنٌ حَاءٌ
(١٢) أَدْنَاهُ عَيْنٌ خَاوُّهَا، وَالْقَافُ

^٢ له دهستنوسییکی تردا به (مُقَدِّمَةٌ) هاتووه، بهلام یهکهم پاراوترو بهناوبانگتره. بیروانه: الشرح الكبير ص ١٦٧.

^٣ له دهستنوسییکی تردا به (فی ما علی القارئ) هاتووه.

^٤ له دهستنوسییکی تردا به (لِيَنْطِقُوا) هاتووه.

^٥ له دهستنوسییکی تردا (رَسِمَ) بهبی (شدة)ی پییتی سین هاتووه، بهلام یهکه میان بههیزتره له بهر کیشی هونراودهکه، الشرح الوجیز ص ٢٧.

^٦ له دهستنوسه تورکیه کهدا (للجوف أَلْفٌ) هاتووه، بهلام (د. غانم قدوری) دهلیت: ئوه ریوایه ته کونه که به.

^٧ له دهستنوسییکی تردا (وَمِنْ وَسَطِهِ) له دهستنوسییکی تریشدا (وَمَا لَوْسَطِهِ) هاتووه.

- (١٣) أَسْفَلُ، وَالْوَسْطُ فَجِيمٌ^٨ الشَّيْنُ يَا
(١٤) لَاضْرَّاسٌ^٩ مِنْ أَيْسَرَ أَوْ يُمْنَاهَا
(١٥) وَالنُّونُ^{١٠} مِنْ طَرْفِهِ تَحْتُ اجْعَلُوا
(١٦) وَالطَّاءُ وَالذَّالُ وَتَا مِنْهُ وَمَنْ
(١٧) مِنْهُ وَمَنْ فَوْقِ الثَّنَائِيَا السُّفْلَى
(١٨) مِنْ طَرْفَيْهِمَا، وَمَنْ بَطْنِ الشَّفَةِ
(١٩) لِلشَّفَتَيْنِ الْوَاوُ بَاءٌ مِنْ مِمْ
(٢٠) صِفَاثًا: جَهْرٌ، وَرِخْوٌ، مُسْتَفِلٌ
(٢١) مَهْمُوسُهَا: فَحْتُهُ شَخْصٌ سَكَتٌ
(٢٢) وَبَيْنَ رِخْوٍ وَالشَّدِيدِ (لَنْ عُمَرُ)
(٢٣) وَصَادٌ ضَادٌ طَاءٌ طَاءٌ: مُطَبَقَةٌ
(٢٤) صَفِيرُهَا: صَادٌ وَزَائِي سِينٌ
(٢٥) وَآوُ وَيَاءٌ سَكْنَا^{١٢} وَأَنْفَتَحَا
(٢٦) فِي اللَّامِ وَالرَّاءِ وَبِتَكْرِيرٍ جُعِلَ
(٢٧) وَالْأَخْذُ بِالتَّجْوِيدِ حَتْمٌ لَازِمٌ
- وَالصَّادُ مِنْ حَافَتِهِ إِذْ وَلِيَا
وَاللَّامُ أَذْنَاهَا لِمُنْتَتَاهَا
وَالرَّاءُ يَدَانِيهِ لِظَهْرِ أَذْخُلٍ^{١١}
عُلْيَا الثَّنَائِيَا، وَالصَّفِيرُ مُسْتَكِنٌ
وَالطَّاءُ وَالذَّالُ وَتَا لِلْعُلْيَا
فَالفَا مَعَ اطْرَافِ الثَّنَائِيَا الْمُشْرِفَةِ
وَعُنْتُهُ مَخْرَجُهَا الْحَيْشُ وَمِمْ
مُنْفَتِحٌ، مُصَمَّمَةٌ، وَالصِّدَّ قُلٌّ
شَدِيدُهَا لَفْظٌ (أَجِدُ قَطِ بِكَتْ)
وَسَبْعُ عُلُوٍ (خُصَّ ضَعْفُ قِطْ) حَصْرٌ
(وَفَرٌّ^{١٢} مِنْ لَبٍّ): الْحُرُوفُ الْمُدْلَقَةُ
قَلْقَلَةٌ: قُطْبُ جَدِّ، وَاللِّسِينُ
قَبْلَهُمَا، وَالْأَحْرَافُ صُجْحَا
وَلِلتَّفَشِي الشَّيْنُ ضَادًا اسْتِطْلُ^{١٤}
مَنْ لَمْ يُجَوِّدِ^{١٥} الْقُرْآنَ آيْمٌ

^٨ له دهستنوسیکی تردا (جیم الشین یا) هاتووه.

^٩ له بنهردتا (الأضراس)، هه مزه ی قهتعهکه کهوتووهو جوولهکه ی دراوه به پیتی (ل) و ئیتر بی نیاز بووه له هه مزه ی گه یاندن (وصل).

^{١٠} له دهستنوسیکی تردا (النون) هاتووه.

^{١١} له دهستنوسیکی تردا (أدخلوا) نه مییش دوو شیوه ی هه یه به رابردوو (أدخلوا) به داخواریش (أدخلوا)

^{١٢} له دهستنوسی تردا به (وَفَرٌّ) هاتووه

^{١٣} له دهستنوسی تردا به (سَكْنَا) هاتووه.

^{١٤} له دهستنوسی تردا به (اسْتَطْلُ) هاتووه

^{١٥} له هه ندیک له دهستنوسه کاندآ (من لم یصح) هاتووه، به لام غانم قدوری ده لیت: یه کهم باشتره

وَهَكَذَا مِنْهُ إِلَيْنَا وَمَصَلَا	(٢٨) لِأَنَّهُ بِهِ الْإِلَهَ أَنْزَلَا
وَزِينَةُ الْأَدَاءِ وَالْقِرَاءَةِ ^{١٦}	(٢٩) وَهُوَ أَيْضًا جَلِيَّةُ التَّلَاوَةِ
مِنْ صِفَةٍ هَاهُنَا ^{١٧} وَمُسْتَحَقَّهَا	(٣٠) وَهُوَ إِعْطَاءُ الْحُرُوفِ حَقَّهَا
وَاللَّفْظُ فِي نَظِيرِهِ كَمَا مِثْلُهُ	(٣١) وَرَدُّ كُلِّ وَاحِدٍ لِأَصْمَلِهِ
بِاللُّطْفِ فِي التُّطْقِ بِلَا تَعَشُّفِ	(٣٢) مُكَمَّلًا ^{١٨} مِنْ غَيْرِ مَا تَكَلَّفِ
إِلَّا رِيَاضَةً أَمْرِي بِفِيكَ	(٣٣) وَلَيْسَ بَيْنَهُ وَيَنْ تَسْرِكِهِ
وَحَادِرُنْ تَفْخِيمِ لَفْظِ الْأَلْفِ	(٣٤) فَرَقَّقَنْ مُسْتَفْلًا مِنْ أَحْرَفِ
اللَّهِ ^{٢١} ، ثُمَّ لَامَ لِلَّهِ، لَسْنَا	(٣٥) وَهَمَزَ أَحْمَدًا ^{١٩} ، أَعُوذُ، إِهْدِنَا ^{٢٠}
وَالْمِيمِ مِنْ مَحْمَصَةٍ وَمِنْ مَرَضِ	(٣٦) وَلَيْتَلَطَّفِ، وَعَلَى اللَّهِ، وَلَا الضُّ
فَاخْرِصَ عَلَى الشَّدَّةِ وَالْجَهْرِ الَّذِي	(٣٧) وَبَاءَ بَرَقِ، بَاطِلِ، بِهَيْمِ، بِذِي
رَبْوَةٍ، اجْتَنَّتْ، وَحَجَّ، الْفَجْرِ	(٣٨) فِيهَا وَفِي الْجِيمِ ك: حُبِّ الصَّبْرِ
وَإِنْ يَكُنْ فِي الْوَقْفِ كَانَ أَبَيْنَا	(٣٩) وَبَيْنَ مُفْلَقًا ^{٢٢} إِنْ سَكْنَا
وَسِينَ مُسْتَقِيمِ، يَسْطُو، يَسْقُو	(٤٠) وَحَاءَ حَصْحَصَ، أَحْطَتْ، الْحَقُّ
كَذَاكَ بَعْدَ الْكَسْرِ حَيْثُ سَكَنْتَ	(٤١) وَرَقَّقِ الرَّاءَ إِذَا مَا كَسَبَتْ
أَوْ كَانَتْ الْكَسْرَةُ لَيْسَتْ أَصْلًا	(٤٢) إِنْ لَمْ تَكُنْ مِنْ قَبْلِ حَرْفِ اسْتِعْلًا
وَأَخْفِ تَكْرِيرًا إِذَا تُشَدَّدُ	(٤٣) وَالْحُلْفِ فِي فِرْقٍ لِكَسْرِ يُوجَدُ

^{١٦} لهدهستنووسی تردا به (وهو أيضا جلية التلاوة) وزينة الأداء والقراءة) هاتووه

^{١٧} لهدهستنووسی تردا به (من كل صفة ومستحقها) هاتووه.

^{١٨} لهدهستنووسی تردا به (مكملاً) هاتووه

^{١٩} لهدهستنووسی تردا (كهمز أحمد)

^{٢٠} لهدهستنووسی تردا (اهدنا) به همزهى كه يانندن هاتووه.

^{٢١} لهدهستنووسی تردا (الله)

^{٢٢} به (مفلقاً) يش ده خوینریتهوه. الشرح الكبير ل ٣٩١.

(٤٤) وَفَجِّمِ اللَّامَ مِنْ اسْمِ اللَّهِ
(٤٥) وَحَرْفَ الْإِسْتِعْلَاءِ فَجِّمِ وَأَخْصِصَا
(٤٦) وَبَيْنَ الْإِطْبَاقِ مِنْ أَحَطْتُ مَعِ
(٤٧) وَأَخْرِصْ عَلَى السُّكُونِ فِي جَعَلْنَا
(٤٨) وَخَلِّصِ انْفِتَاحَ مَحْدُورًا عَسَى
(٤٩) وَرَاعِ شِدَّةَ بِيْكَافٍ وَبِتَا
(٥٠) وَأَوَّلِيْ مِثْلٍ وَجِنْسٍ إِنْ سَاكَنَ
(٥١) فِي يَوْمٍ مَعِ: قَالُوا وَهُمْ، وَقُلْ نَعَمْ
(٥٢) وَالضَّادَ بِاسْتِطَالَةٍ وَمَخْرَجِ
(٥٣) فِي الطَّعْنِ ظِلٌّ^{٢٥} الظُّهْرِ عَظْمُ الْحِفْظِ
(٥٤) ظَاهِرٌ لَطَى شَوَاطِئُ كَظْمٍ^{٢٦} ظَلَمًا
(٥٥) أَظْفَرَ، ظَنًّا كَيْفَ جَاءَ، وَعِظٌ^{٢٧} سَوَى
(٥٦) وَظَلَّتْ، وَظَلْتُمْ، وَبُرُومٌ ظَلُّوا
(٥٧) يَظْلَلْنَ، مَحْظُورًا مَعَ الْمُحْتَظَرِ
(٥٨) إِلَّا بِ: وَيُلِّ^{٢٩}، وَهَلْ، وَأُوْلَى نَاصِرَهُ

عَنْ فَتْحِ أَوْضَمٍ كَعَبْدٍ^{٢٣} اللَّهُ
لَا طَبَاقَ أَقْوَى نَحْوُ^{٢٤} قَالَ وَالْعَصَا
بَسَطَتْ، وَالْخَلْفُ بِ: يَخْلُقُكُمْ وَقَعِ
أَنْعَمْتَ وَالْمَغْضُوبِ مَعَ ضَالَّلْنَا
خَوْفَ اسْتِبَاهِهِ بِمَحْظُورًا عَصَى
كَشَرِكُكُمْ وَتَتَوَقَّى فِتْنَتَنَا
أَدْعِمُ ك: قُلْ رَبِّ، وَبَلْ لَأَ، وَأَبْنِ
سَبِّحُهُ، لَا تُزِغْ قُلُوبَ، فَالْتَقِمُ
مُيِّزٌ مِنَ الطَّاءِ، وَكُلُّهَا تَجِي
أَيَقِظُ وَأَنْظِرُ عَظْمَ ظَهْرِ اللَّفْظِ
أَغْلُظُ ظَلَامَ ظُفْرِ أَنْتَظِرُ ظَلَمًا
عِضِينَ، ظَلَّ النَّحْلُ زُخْرَفٍ سَوَا
كَالْحَجْرِ، ظَلَّتْ شَعْرًا نَظَلُّ
وَكُنْتُ فَظًّا، وَجَمِيعٌ^{٢٨} النَّظَرِ
وَالْعَيْظُ لَا الرَّعْدُ وَهُودٌ^{٣٠} قَاصِرَهُ

^{٢٣} لهدهستنوسی تردا به (كَعَبْدٌ) هاتووه.

^{٢٤} لهدهستنوسی تردا به (نَحْوُ) هاتووه.

^{٢٥} لهدهستنوسی تردا به (ظِلٌّ) هاتووه.

^{٢٦} لهدهستنوسی تردا به (شَوَاطِئُ كَظْمٍ) هاتووه.

^{٢٧} به (وَعِظٌ) و (وَعِظٌ) يش خويخراوتهوه.

^{٢٨} لهدهستنوسی تردا به (وَجَمِيعٌ) هاتووه.

^{٢٩} لهدهستنوسی تردا به (وَيُلِّ) هاتووه.

^{٣٠} لهدهستنوسی تردا به (وَالْعَيْظُ لَا الرَّعْدُ وَهُودٌ) هاتووه.

(٥٩) وَالْحِطُّ لَا الْحِصُّ ^{٣١} عَلَى الطَّعَامِ
(٦٠) وَإِنْ تَلَاقِيَا الْبَيَّانَ لَا زِمُّ:
(٦١) وَأَضْطَرُّ مَعَ وَعَظَتْ مَعَ أَفْضْتُمْ
(٦٢) وَأَظْهَرِ الْغَنَّةَ مِنْ نُونٍ وَمَنْ
(٦٣) أَلْمِيمٍ إِنْ تَسْكُنُ بِيَعْنَةَ لَدَى
(٦٤) وَأَظْهَرْتَهَا عِنْدَ بَاقِي الْأَحْرَفِ
(٦٥) وَحُكْمُ تَنْوِينٍ وَنُونٍ يُلْفَى
(٦٦) فَعِنْدَ حَرْفِ الْحَلْقِ أَظْهَرُ، وَادَّغَمَ
(٦٧) وَأَدْغَمَنَ بِيَعْنَةَ فِي (يَوْمٍ—نُ)
(٦٨) وَالْقَلْبُ عِنْدَ الْبَا بِيَعْنَةَ، كَذَا
(٦٩) وَالْمُدُّ لَا زِمُّ وَوَاجِبٌ أَتَى
(٧٠) فَلَا زِمُّ: إِنْ جَاءَ بَعْدَ حَرْفٍ مَدُّ
(٧١) وَوَاجِبٌ: إِنْ جَاءَ قَبْلَ هَمْزَةٍ
(٧٢) وَجَائِزٌ: إِذَا أَتَى مُنْقَصِصًا
(٧٣) وَبَعْدَ تَجْوِيدِكَ لِلْحُرُوفِ
(٧٤) وَالْإِنْبَاءِ ^{٣٥}، وَهِيَ تُقَسَّمُ إِذْنُ
(٧٥) وَهِيَ لِمَا تَمَّ فَإِنْ لَمْ يُوجَدِ

وَفِي ظَنِينِ الْخِلَافِ سَامِي
أَنْقَضَ ظَهْرَكَ، يَعْضُ الظَّالِمُ
وَصَفِّهَا: جِبَاهُهُمْ، عَلَيْهِمْ
مِيمٍ إِذَا مَا شُدِّدَا، وَأَخْفَيْنِ
بَاءٍ عَلَى الْمُخْتَارِ مِنْ أَهْلِ الْأَدَا
وَإِخْدَرُ لَدَى وَآوٍ وَفَا أَنْ تَخْتَفِي
إِظْهَارًا، إِدْغَامًا، وَقَلْبًا، إِخْفَا ^{٣٢}
فِي اللَّامِ وَالرَّاءِ لَا بِيَعْنَةَ لَزِمَ
إِلَّا بِكَلِمَةٍ كَذَلِكَ: دُنْيَا عَنْوُنَا ^{٣٣}
لَاخْفَا لَدَى بَاقِي الْحُرُوفِ إِخْدَا
وَجَائِزٌ وَهُوَ وَقَصْرٌ تَبَتَا
سَاكِنٌ حَالَيْنِ، وَبِالطُّوْلِ يُمَدُّ
مُتَّصِلًا إِنْ ^{٣٤} جُمِعَا بِكَلِمَةٍ
أَوْ عَرَضَ السُّكُونُ وَقَفًّا مُسْجَلًا
لَا بُدَّ مِنْ مَعْرِفَةِ الْوُقُوفِ
ثَلَاثَةً ^{٣٦}: تَامًا، وَكَافًا، وَحَسَنًا
تَعَلَّقًا، أَوْ كَانَ مَعْنَى، فَابْتَدَى

^{٣١} لهدهستنوسی تردا به (والْحِطُّ لَا الْحِصُّ) هاتوه.

^{٣٢} لهدهستنوسی تردا به همزهى گه يانندن (وَقَلْبًا، إِخْفَا) هاتوه.

^{٣٣} لههنديك دهستنوسدا (صَنْوُنَا) هاتوه، كه نامازيه بؤ وشهى ﴿صَنْوَانٌ﴾.

^{٣٤} لهدهستنوسی تردا به (أَنْ) هاتوه.

^{٣٥} لهدهستنوسی تردا (وَالْإِنْبَاءُ) هاتوه.

^{٣٦} لهدهستنوسی تردا (ثَلَاثَةً) هاتوه.

(٧٦) فَالْتَأَمُّ، فَالْكَافِي، وَلَفْظًا: فَامْتَعَنَ
(٧٧) وَغَيْرُ مَا تَمَّ قَبِيحٌ، وَلَهُ
(٧٨) وَلَيْسَ فِي الْقُرْآنِ مِنْ وَقْفٍ وَجِبٌ ٣٩
(٧٩) وَاعْرِفْ لِمَقْطُوعٍ وَمَوْصُولٍ وَتَا
(٨٠) فَاقْطَعْ بَعْشَرَ كَلِمَاتٍ ٤٢: أَنْ لَا
(٨١) وَتَعْبُدُوا يَاسِينَ، ثَابِي هُودَ، لَا
(٨٢) أَنْ لَا يَقُولُوا، لَا أَقُولُ، إِنْ مَّا:
(٨٣) هُوَ اقْطَعُوا، مِنْ مَّا: بِرُومٍ وَالنِّسَاءِ ٤٤
(٨٤) فَصَلَّتِ النِّسَاءُ وَذَبِحَ، حَيْثُ مَا
(٨٥) لِأَنْعَامٍ، وَالْمَفْتُوحَ يَدْعُونَ مَعَا
(٨٦) وَكُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ، وَاخْتَلَفَ
(٨٧) خَلَفْتُمُونِي وَاشْتَرَوْا، فِي مَا اقْطَعَا:

إِلَّا رُؤُوسَ الْآيِ جَوْزٍ، فَالْحَسَنَ
يُوقِفُ ٣٧ مُضْطَرًا، وَيُبْدَأُ ٣٨ قَبْلَهُ
وَلَا حَرَامَ غَيْرٍ ٤٠ مَا لَهُ سَبَبٌ
فِي مُصْحَفٍ ٤١ الإِمَامِ فِي مَا قَدْ أَتَى
مَعَ: مَلَجًا ٤٢ وَلَا إِلَهَ إِلَّا
يُشْرِكُنَّ، تُشْرِكُ، يَدْخُلُنَّ، تَعْلُوا عَلَى
بِالرَّعْدِ، وَالْمَفْتُوحَ صِلَ، وَعَنْ مَّا
خَلْفَ الْمُنَافِقِينَ، أَمْ مَنْ: أَسَّسًا
وَأَنْ لَمْ الْمَفْتُوحَ، كَسْرُ إِنْ مَّا
وَخَلْفَ الْأَنْفَالِ، وَنَحَلَ وَقَعَا
رُدُّوا، كَذَا قُلْ بِسْمَا، وَالْوَصْلَ ٤٥ صِفَ
أَوْحِي أَفْضَتُمْ، اشْتَهَتْ، يَبْلُوا مَعَا

٣٧ له دستنوسيكدا (الوقف) هاتوه، به لام هندیك له زانایان ده لاین (یوقف) به هیتره.

٣٨ له دستنوسيكدا (ویبدا) هاتوه.

٣٩ له دستنوسی تردا (جیب) هاتوه.

٤٠ له دستنوسی تردا (ولا حرام غیر) هاتوه، هروهها (غیر) منه نصوبیش ده بیته و ده بیته حال.

٤١ له دستنوسیکدا به (المصحف) نووسراوه.

٤٢ به (کلمات) یش ده خوینریته وه واته ته نها به که سپره به لام خویندنه وهی به ته نوینه وه به هیتره.

٤٣ به (ملج) یش ده خوینریته وه واته به که سپره.

له دستنوسیکدی تریشدا به (ملجاً أن لا إله إلا) هاتوه و به هیتریشه.

٤٤ عبدالائم الأزهری قوتابی نین جه زهری ده لیت بهم شیوه یش بو مان خویندوه وه: (من ما ملک

رُوم النِّسَاءِ)

٤٥ له دستنوسیکدا به (والوصل) نووسراوه.

- (۸۸) ثَانِي فَعَلَنْ، وَقَعَتْ، رُومٌ، كِـلَا
(۸۹) فَأَيْنَمَا كَالنَّحْلِ: صِلْ، وَخْتَلِفْ^{۴۸}
(۹۰) وَصِلْ: فَإِلْمٌ هُودٌ، أَلَّنْ تَجْعَلَا
(۹۱) حَجَّ، عَلَيْكَ حَرَجٌ، وَقَطُّعُهُمْ
(۹۲) وَمَالٍ هَذَا، وَالذَّيْنِ، هَسُوْلًا
(۹۳) وَوَزْنُوهُمْ وَكَالُوهُمْ^{۵۱} صِلِ
(۹۴) وَرَحْمَتٌ^{۵۳}: الرُّحْرِفِ بِالتَّاءِ زَبْرَهُ
(۹۵) نِعْمَتَهَا: ثَلَاثُ نَحْلِ إِبْرَهَمَ
(۹۶) لُقْمَانَ، ثُمَّ فَاطِرٌ^{۵۶}، كَالطُّورِ
(۹۷) وَأَمْرَاتٌ: يُوسُفَ، عِمْرَانَ، الْقَصَصِ
(۹۸) شَجَرَتٌ^{۵۹}: الدُّحَانَ، سُنَّتْ: فَاطِرِ
- تَنْزِيلٌ^{۴۶}، شَعْرًا، وَعَيْرٌ ذِي صِلَا^{۴۷}
فِي الشُّعْرَا^{۴۹} الْأَخْزَابِ وَالنِّسَا وَصِيفٌ
تَجْمَعُ، كَيْلًا تَخْزُنُوا، تَأَسَّوْا عَلَيَّ
عَنْ مَنْ يَشَاءُ، مَنْ تَوَلَّى، يَوْمَ هُمْ
تَحِينُ: فِي الإِمَامِ صِلِ، وَ هَسَا^{۵۰}
كَذَا مِنْ: أَلْ، وَهَاءُ، وَيَا^{۵۲}، لَا تَفْصِلِ
لَا عَرَفَ رُومٌ هُودٍ كَافٍ^{۵۴} أَلْبَقْرَهُ
مَعًا أَخِيْرَاتٌ، عَشُوْدُ الثَّانِي هَمْ^{۵۵}
عِمْرَانَ^{۵۷}، لَعْنَتْ بِهَا، وَالثُّورِ
تَحْرِيْمٌ^{۵۸}، مَعْصِيَتٌ: بِقَدِّ سَمْعٍ يُخْصُ
كُلًّا، وَالْأَنْفَالِ، وَأُخْرَى غَافِرٍ^{۶۰}

^{۴۶} له دستنوسیکدا به (تَنْزِيلِ) هاتووه.

^{۴۷} له دستنوسیکدا به (وَعَيْرَهَا صِلَا) هاتووه.

^{۴۸} له دستنوسی تردا به (وَمُخْتَلِفٌ) هاتووه.

^{۴۹} له دستنوسی تردا به (الطَّلَّة) هاتووه.

^{۵۰} له هندیك دستنوسدا (وَقِيلَ: لَأَا) هاتووه.

^{۵۱} به (كَالُوهُمْ أَوْ وَزْنُوهُمْ) یش ریوایه تکراره به لام یه که میان له پیشتره.

^{۵۲} به (كَذَا مِنْ: أَلْ، وَيَاوُهَا، لَا تَفْصِلِ) یش ریوایه تکراره به لام یه که میان به هیتره.

^{۵۳} له هندیك دستنوسدا (وَرَحْمَتٌ) و (وَرَحْمَتَا) هاتووه.

^{۵۴} له هندیك دستنوسدا به (هُودٌ كَافٍ) هاتووه.

^{۵۵} له هندیك دستنوسدا به (فَاطِرٍ) و (فَاطِرٍ) یش هاتووه.

^{۵۶} له هندیك دستنوسدا (عِمْرَانَ) هاتووه.

^{۵۷} له هندیك دستنوسدا (ثُمَّ) هاتووه واته له وی.

^{۵۸} له هندیك دستنوسدا (تَحْرِيْمٌ) هاتووه.

^{۵۹} له هندیك دستنوسدا (شَجَرَتٌ) هاتووه.

^{۶۰} له هندیك دستنوسدا (وَحَرْفٍ غَافِرٍ) و (وَحَرْفٍ غَافِرٍ) یش هاتووه.

(۹۹) قُرْتُ عَيْنٍ، جَنَّتْ: فِي وَقَعَتْ
(۱۰۰) أَوْسَطَ الْأَعْرَافِ، وَكُلُّ مَا اخْتَلَفَ
(۱۰۱) وَأَبْدَأُ بِهَمْزِ الْوَصْلِ مِنْ فِعْلِ بَضْمٍ
(۱۰۲) وَأَكْسَرُهُ حَالَ الْكَسْرِ وَالْفَتْحِ، وَفِي
(۱۰۳) ابْنِ، مَعَ ابْنَتِ، امْرِيٍّ، وَابْنَيْنِ
(۱۰۴) وَحَاذِرِ الْوُقُوفِ بِكُلِّ الْحَرَكَةِ
(۱۰۵) إِلَّا بِفَتْحٍ أَوْ بِنَصْبٍ وَأَشْمُ
(۱۰۶) وَقَدْ تَقَضَى نَظْمِي الْمَقْدَمَةَ
(۱۰۷) وَالْحَمْدُ لِلَّهِ لَهَا خِتَامٌ
عَلَى النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى الْمُخْتَارِ
عَلَى النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى وَآلِهِ
أَبْيَاهَا قَافٌ وَزَائِيٌّ فِي الْعَدَدِ

فَطَرْتُ، بَقِيَّتْ، وَابْنَتْ، وَكَلِمَتٌ
جَمْعًا وَفَرْدًا فِيهِ بِالنَّاءِ عُرِفَ
إِنْ كَانَ ثَالِثٌ مِنَ الْفِعْلِ يُضَمُّ
لِاسْمَاءٍ غَيْرِ ٦١ اللَّامُ كَسْرُهَا وَفِي
وَأَمْرًا وَاسْمٍ، مَعَ ابْنَتَيْنِ
إِلَّا إِذَا رُمَتْ فَبَعْضُ الْحَرَكَةِ ٦٢
إِشَارَةٌ بِالضَّمِّ فِي رَفْعٍ وَضَمٍّ
مِثْلِي لِقَارِي الْقُرْآنِ تَقْدِمَتُهُ ٦٣
ثُمَّ الصَّلَاةُ بَعْدَ وَالسَّلَامِ
وَآلِهِ وَصَحْبِهِ الْأَخْرَاسِيَّارِ
وَصَحْبِهِ وَتَابِعِي مَنَوَالِهِ
مَنْ يُحْسِنُ ٦٤ التَّجْوِيدَ يَطْفُرُ بِالرَّشْدِ

٦١ لههندیك دستنوسدا (غیر) هاتووه.

٦٢ لهدهستنوسیکی تردا به (وَحَاذِرِ الْوُقُوفِ بِكُلِّ حَرَكَةٍ) إِلَّا إِذَا رُمَتْ فَبَعْضُ حَرَكَةٍ هاتووه، واته بهبی لامی ناساندن.

٦٣ له دهستنوسیکیدا (تَقْدِمَتُهُ) هاتووه.

٦٤ له دهستنوسیکیدا (يُحْسِنُ) هاتووه.

كورتەپەك لە ژياننامەى ئىبن جەزەرى

ئەبۇلخەير موحەممەدى كۆپى موحەممەدى كۆپى موحەممەدى كۆپى عەلى كۆپى يوسوفى جەزەرىيە، لە (۲۵)ى رەمەزانى سالى (۷۵۱ك) لە ديمەشق پاش نويزى تەراويح لەدايكبوو.

چيروكى لەدايكبوونى: باوكى بازركان بوو، ماوهى چل سال بى مندال دەبيت، كاتيك دەچيت بۇ حج لەوى لە ئاوى زەمزەم دەخواتەوہو داوا لە خوداى گەورە دەكات كە كورپكى زاناي پى ببهخشيئت، خواى گەورەيش داواكەى وەردەگريئت و موحەممەدى پى دەبەخشيئت.

ئىبن جەزەرى لە تەمەنى (۱۳) سالىدا ھەموو قورئانى پيروژ لەبەر دەكات و ھەرۋەھا لەخزمەت گەورە زانايانى سەردەمى خوى خەرىكى خويئندى زانستە شەرعييەكان و زمانى ەرهەبى دەبيت، بەلام لەناو زانستەكاندا گرنگيەكى زور دەدات بە زانستى قپرائات و پيى بەناوبانگ دەبيت.

جەزەرى لە ديمەشق لەلاى ھەريەك لە ەبەدولودھەبابى كورپى سەلارو ئىپراھىمى ھەمەوى زانستى قپرائات دەخويئيت و لەسالى (۷۶۸ك) دەچيت بۇ حج و لەمەدينەيش لەلاى موحەممەدى كورپى صالح ھەمان زانست دەخويئيت، پاشان چەند جاريك سەردانى ميسر دەكات و لەلاى ئىبنولجوندى و چەندىن زاناي ترئەو زانستە پيروژە وەردەگريئت.

شارى ديمەشق شوينى نىشتەجيبوونى دەبيت و تييدا خانەيەكى قورئان دادەمەزىئيت و لەھەمان كاتيشدا خەرىكى نووسين و فەتوادان دەبيت و ھەندىك كارى ئيداريش وەردەگريئت و بەھويەوہ لەگەل ھەندىك لە دەسەلاتدارانى ئەوى تووشى گرفت دەبيت و ناچار لەسالى (۷۹۸ك) ولاتى شام بەجى دەھيئيت.

پروو لە ولاتى پوم دەكات و لەشارى بورصەى پايتەختى عوسمانىيەكان نىشتەجى دەبيت، سولتانى عوسمانى چوارەم بايەزىدى كورپى موراد زور ريز لە ئىبن جەزەرى دەگريئت و لەخويى نزيك دەكاتەوہو ھەموو پيداويستىيەكانى ژيانىكى خوشى بۇ فەراھەم دەھيئيت و خەلكى ئەوى زور سوودى لى دەبينن و زانستى قپرائات و فەرموودەى لى وەردەگرن.

لهسالى (٧٠٤ك) شهر لهنيوان عوسمانيبهكان و مهغولهكان به سهركردايهتى تهمور لهنگ له دهشتى نهنقهره پرودهدات و له نهجامدا عوسمانيبهكان تيك دهشكين سولتان بايهزيد بهديل دهگريئت و ئين جهزهريش كه وهك جهنگاوهريكى عوسمانى لهشهرهكهدا بهشداره بههمان شيوه بهديل دهگريئت، كاتيك تهمور لهنگ پلهوپايهى زانستى ئين جهزهرى بو دردهكهويئت زور پريزي لى دهگريئت و دهيبات بو ولاتى (ما راء النهر)^{٦٥}، لهوى نيشتهجى دهبيئت و سهرقالى وانه وتنهوهو نووسين دهبيئت.

لهسالى (٨٠٧ك) تهمور لهنگ كوچى دوايى دهكات و ئين جهزهريش بهنيازه بهرهو نيشتيمان بگهريئتهوه، بهلام كاتيك بهشارى شيرازدا تپپهر دهبيئت دهسهلاتدارى نهو شاره (پير موحههمهد) بهزور لهوى دهيهيلئتهوهو دهيكاته قازى شيرازو دهوروبهري، بويه بهناچارى دهمينئتهوهو ههرلهوى خانهيهكى قورئان (دار القرآن) دروستدهكات و وانهى تيدا دهليئتهوه.

پاش نيشتهجيبيونى لهشيراز دوو جار سهفهرى حج دهكات له (٨٢٢ك) و (٨٢٧ك)، له سهفهرى دووهميدا سهردانى ههرهكه له ديمهشق و ميسرو يهمن دهكات و پاشان دهگهريئتهوه بو شيرازو لهوى دهمينئتهوه.

لهپوژى ههينى (٥ ربيع الاول)ى سالى (٨٣٣ك) لهمالهكهى خويدا لهشيراز لهتتمهنى (٨٢) سالىدا كوچى دوايى دهكات و ههر لهقوتابخانهكهى خوى دهينيئن.

ئين جهزهرى زوربهى تهمهنى له دهستخستنى زانست و بلاوكردنهوهى و نووسيندا بهسهربردوه، بهزانستى قپرائات بهناوبانگ بووهو بههويهو پلهو پايهيهكى بهرزى ههيه ههر لهسهردهمى خويهوه تاوهكو ئيستا، سى هوكارى گرنگيش بهشدارن لهناساندن و شوهرتيدا:

١- نووسراو و دانراوهكانى كه له زياتر له (٧٠) كتيبى نووسيوه، بهناوبانگترينيان لهسهردهمى خوماندا : (النشر في القراءات العشر)، (غاية النهاية في طبقات القراء)، (طيبة النشر في القراءات العشر)،

^{٦٥} ناوچهيهكى ميژوييهو بهشيكه له ناسيى ناوهراست، كه بيكهاتووه له ئوزبهكستان و بهشيكي كازاخستان و قهرهغيزستان، له گرنگترين شارهكانى: سهمهرقهندو بوخاراو خهواريزم و تورمود.

(المقدمة في ما على قارئ القرآن أن يعلمه) ئەوھىھ كە لەبەردەستى تۆى
بەپرزدايە.

۲- كۆپەكانى، كە بەباشى پەروەردەيان دەكات و فيرى زانستيان دەكات،
بەتايبەت ئەحمەدى كۆپى كە پاقەى ھەريەك لە (المقدمة) و (طيبة)ى
كردووە.

۳- قوتابىيەكانى، كە ژمارەيان زۆربووە، لە ديمەشق و ميسر و رۆم و (ما
وراء النهر) و شيرازو حيجازو يەمەن، كە بەشداربوون لە بلاوكردنەووە و
پاقە كردنى كتيبەكانى، عەبدولدائيمى ئەزھەرى پاقەى (المقدمة) دەكات و
ئەبولقاسيمى نوھيرى پاقەى (الطيبة) دەكات و تاهيرى ئەصفەھانى
(النشر)ى كردووە بە ھۆنراوہ.

خودا لە ئيبن جەزەرى خۆشبييت و لىي پازيبىيت.^{۶۶}

^{۶۶} بېروانە: الشرح الوجيز على المقدمة الجزرية، د. غانم قدوري، لا: (۹-۱۱)

ناساندنی پيشه‌کييه‌که

ئەم پيشه‌کييه هونرايه‌که ئيبن جهزەری له (١٠٧) دیردا له‌سه‌ر کيشی (الرجز) دایناوه، هه‌موو بابە‌ته سه‌ره‌کييه‌کانی ته‌جویدی له‌خو گرتووه، بابە‌ته‌کانیشی له‌سه‌ر بنه‌مايه‌کی مه‌نتیقی پروون ریزبه‌ند کردووه، به‌پيشه‌کييه‌کانی زانستی ته‌جوید ده‌ستپيیده‌کات، پاشان باسی جیپیت و سیفه‌تی پیتە‌کان و پاشان باسی ئەو ئە‌حکامانه ده‌کات که به‌هوی گه‌یشتنی وشە‌کان به‌یه‌کتر دروست ده‌بن، پاشان به‌ بابە‌ته ته‌واوکارییه‌کانی زانستی ته‌جوید (وه‌ستان و ده‌ستپیکردن و رینووس و وه‌ستان له‌سه‌ر کو‌تایی وشە‌کان) کو‌تایی به‌هونراوه‌که‌ی ده‌هینیت.

وادیاره جهزەری ناو‌نیشانی لاوه‌کی له‌نیوان دیرە‌کانی هونراوه‌که‌یدا دانه‌ناوه به‌لکو دیرە‌کانی هونراوه‌که‌ی به‌شوین یه‌کدا هاتووه وه‌ک له کو‌تترین ده‌ستنووسی پيشه‌کييه‌که‌یدا درده‌که‌ویت، به‌لام دوا‌ی خو‌ی ئەو که‌سانه‌ی نووسیویانه‌ته‌وه‌و بلاویان کردووه‌ته‌وه ناو‌نیشانیان بو‌ داناوه تاوه‌کو خوینەر ناساتر لی‌ی تی‌بگات و له‌به‌ری بکات.

دوستان‌ی ته‌جوید بایه‌خیکی زوریان به‌م پيشه‌کييه داوه ئە‌ویش به‌له‌به‌رکردنی و بلاو‌کردنه‌وه‌ی و راقه‌کردنی، ئە‌ویش له‌به‌ر چه‌ند هو‌کاریک له‌وانه: کورت و پوختی و ناسان دارشتنی و له‌خو‌گرتنی زورینه‌ی بابە‌ته سه‌ره‌کييه‌کانی ته‌جویدو هه‌روه‌ها ناوبانگی دانه‌ره‌که‌ی هه‌ر له‌سه‌رده‌می خو‌یه‌وه تاوه‌کو ئیسته.^{٦٧}

^{٦٧} الشرح الوجيز على المقدمة الجزية، د. غانم قدوري، لا: (١٢-١٣)

دەستپىكى پيشەكويه كە

بسم الله الرحمن الرحيم

پاڧهى وشەكان:

(الله): گەورەترىن ناوى پەروردگارى مەزنەو كۆكرەوھى ھەموو ناوھ جوان و سيفەتە بەرزەكانىيەتى، بۇ ئەو نەبىت بۇ كەسى تر بەكار نايەت، لەسەر پاى زۆرىك لە تويژەران ناويكى وەرگىراو (مشتق) ھو لە (الإله) ھو واتە: (المعبود) وەرگىراو.^{٦٨}

(الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ): دوو ناون لە ناوھ گەورەكانى خواى پەروردگار، صيغەى موبالغەن لە (الرحمة) وە وەرگىراون.

الرحمن: موبالغەكەى زياترە لە (الرحيم)، چونكە لەسەر وەزنى (فَعْلَان) ھ، كە بۇ زۆر (الكثرة) بەكار دىت، كەواتە بەخشندەيى و مېھرەبانىيى خودا ھەموو شتىكى گرتوووتەوھو ھەرئەويش مېھرەبانتريى مېھرەبانانە ﴿وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾^{٦٤}

يوسف، ئەم ناوھ تايبەتە بە خوداى گەورەوھو بۇ كەسى ديكە بەكار نايەت.

الرحيم: لەسەر وەزنى (فَعِيل) ھ، واتە خاوەن سۆزو بەزەيى تايبەت بە باوھرداران، ﴿وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾^{٤٣} الأحزاب، وەصفى مروقيشى پى دەكرىت، ﴿بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾^{١٢٨} التوبة.

جا يەككە لەو كارانەى نووسەران لەزانستە ئىسلامىيەكاندا گرنگىيان پىداوھ دەستپىكردنى كتيبەكانيان بووھ بە ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ و سوپاسكردنى و سەلەواتدان لەسەر پىغەمبەر (ﷺ).

واتاى گشتى:

بەناوى خوداى بەخشندەى مېھرەبان دەستپىدەكەم و ھۆنراوھكەم دەنووسم.

^{٦٨} شرح العقيدة الطحاوية لصالح آل الشيخ الشريط الحادي عشر.

(۱) يَقُولُ رَاجِي عَفْوِ رَبِّ سَامِعِ مُحَمَّدُ بْنُ الْجَزْرِيِّ الشَّافِعِي

پراقه‌ی وشه‌کان:

(رَاجِي) تَکَاکَار

(الْجَزْرِي) مه‌به‌ست جه‌زیره‌ی ئیبن عومه‌ره که نووسه‌ر له‌بنه‌ره‌تدا کورده‌و خه‌لکی ئه‌وییه، شارۆچکه‌یه‌که سه‌ر به‌پاریزگای شپناقه له‌ باکووری کوردستان (تورکیا)، نزیکه له‌ سنووری سواریا و عیراقه‌وه، پووباری دیجله له‌ سی لاوه ده‌وری داوه (باکوورو پوژه‌لات باشوور)، دواتر که‌ندریک له‌لاکه‌ی تریشیه‌وه دروستکراوه‌و به‌هویه‌وه ئاو هه‌رچوارلای گرتووه‌و پیی و تراوه جه‌زیره، پیاویک به‌ ناوی (الحسن بن عمر بن خطاب التغلبي) نزیکه‌ی سالی (۲۵۰ ک) ئاوه‌دانی کردووه‌ته‌وه بویه پیی و تراوه ئیبن عومه‌ر، که‌سانیکه‌ی زور به‌و شوینه‌ ناسراون^{۶۹}، به‌لام ئیستا به‌ جه‌زیره‌ی بوطان ناسراوه.

(سَامِع) بیسه‌ر، به‌لام ناو و سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره ته‌وقیفین و له‌ قورئاندا (السمیع) به‌ صیغه‌ی موبالغه‌ هاتووه، هه‌ندیک له‌ پراقه‌کارانیش ده‌لین مه‌به‌ست له‌ (سامع) واته‌ وه‌لامده‌ره‌وه وه‌ک چۆن له‌نوویژدا ده‌وتریت (سمع الله لمن حمده) واته‌ خوادای گه‌وره سوپاسی ئه‌و که‌سه وه‌رده‌گریت که‌ سوپاسی ده‌کات و وه‌لامی ئه‌و که‌سه‌یش ده‌داته‌وه که‌ سوپاسی ده‌کات.^{۷۰}

به‌لام پیده‌چیت ئیبن جه‌زه‌ری (والله أعلم) مه‌به‌ستی (سمیع) بیٔ و به‌لام له‌به‌ر پاریزگاریکردن له‌ کیشی هونراوه‌که‌ی (سامع)ی به‌کارهینا بیٔ. (الشَّافِعِي) واته‌ له‌په‌یره‌وانی مه‌زه‌به‌ی پیشه‌وا شافعییه‌ په‌حمه‌تی خوای لیبیٔ.

واتای گشتی:

ئه‌و که‌سه‌ی تَکَاکَار به‌ر لیبووردنی په‌روه‌دگاری بیسه‌ر بکه‌ویٔ که‌ موحه‌مه‌دی کووری جه‌زه‌ری شافعییه‌ ده‌لیٔ:

^{۶۹} معجم البلدان لياقوت الحموي (۱/۴۹۸)

^{۷۰} المنح الفكرية في شرح المقدمة الجزرية ص (۴۶-۴۸)

(۲) الْحَمْدُ لِلَّهِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّهِ وَمُصْطَفَاهُ
(۳) مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَمُقَرَّرِ الْقُرْآنِ مَعَ مُحِبِّهِ

پراقه‌ی وشه‌کان:

(مُصْطَفَاهُ) هه‌لبژێردراوی خودا که پیغه‌مبهره (ﷺ).

(وَآلِهِ): ئەوانه‌ی باوه‌پریان پیهیناوه، له خزم و خیزانه‌کانی.

(صَحْبِهِ) هاوه‌لانی پیغه‌مبهر (ﷺ).

(مُقَرَّرِ الْقُرْآنِ) ئەو که‌سه‌ی قورئان به‌خه‌لکی ده‌خوینیت

(مُحِبِّهِ) ئەو که‌سه‌ی قورئانی خوشده‌ویت.

واتای گشتی:

سوپاس بۆ خودا و دروود و سلاوی خوای گه‌وره له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رو هه‌لبژێردراوه‌که‌ی بی‌ت، موحه‌مه‌دو ئەوانه‌ی باوه‌پریان پیهیناوه، له خزم و خیزانه‌کانی و هاوه‌لانی، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر مامۆستای قورئان و ئەو که‌سه‌یشی قورئانی خوشده‌ویت.

بابه‌ته‌کانی پیشه‌کیه‌که

(۴) وَبَعْدُ إِنَّ هَذِهِ مُقَدِّمَةٌ^{۷۱} فِيمَا عَلَى قَارِئِهِ^{۷۲} أَنْ يَعْلَمَهُ

پاقه‌ی وشه‌کان:

(وَبَعْدُ): وشه‌یه‌که به‌کار دیت بؤ گواستنوه له بابه‌تی‌که‌وه بؤ بابه‌تی‌کی تر، واته پاش سوپاس و ستایشی خوداو دروود و سلاوی خودا له سهر پیغه‌مبه‌رو خزم و خیزان و هاو‌لان و ماموستای قورئان و نه‌و که‌سه‌ی قورئانی خوش‌ده‌ویت.
(إِنَّ هَذِهِ مُقَدِّمَةٌ) بیگومان نه‌م هونراو‌یه پیغه‌کیه‌که.
(فِيمَا عَلَى قَارِئِهِ أَنْ يَعْلَمَهُ) که پیویسته قورئانخوین بیانزانی‌ت.

واتای گشتی:

پاشان، نه‌مه پیغه‌کیه‌که سه‌بارت به‌و زانستانه‌ی که پیویسته قورئانخوین بیانزانی‌ت.

(۵) إِذْ وَاجِبٌ عَلَيْهِمْ مُحْتَمٌ قَبْلَ الشُّرُوعِ أَوْلَا أَنْ يَعْلَمُوا

پاقه‌ی وشه‌کان:

(إِذْ وَاجِبٌ عَلَيْهِمْ) چونکه پیویسته له‌سه‌ریان
(مُحْتَمٌ) پیویسته، جه‌ختکردنه‌وه‌یه بؤ پیش خو‌ی.
(قَبْلَ الشُّرُوعِ أَوْلَا أَنْ يَعْلَمُوا) پیش ده‌ستی‌کردن به قورئانخویندن ده‌بی‌ت بی‌زان.

واتای گشتی:

پیویسته له سهر قورئانخوین پیش ده‌ستی‌کردنی به قورئانخویندن نه‌و بابه‌تانه بزائن
- که له دیره‌کانی داهاتوودا ئیبن جه‌زهری باسیان ده‌کات -.

^{۷۱} له ده‌ستنوسی‌کی تردا به (مُقَدِّمَةٌ) هاتووه، به‌لام یه‌که‌م پاراو‌ترو به‌ناو‌بانگ‌تره. پروانه: الشرح الکبیر ص ۱۶۷.

^{۷۲} له ده‌ستنوسی‌کی تردا به (فی ما علی القارئ) هاتووه.

(٦) مَخَارِجِ الْحُرُوفِ وَالصِّفَاتِ لِيَلْفِظُوا^{٧٣} بِأَفْصَحِ اللَّغَاتِ
 (٧) مُحَرَّرِي التَّجْوِيدِ وَالْمَوَاقِفِ وَمَا الَّذِي رُسِمَ^{٧٤} فِي الْمَصَاحِفِ
 (٨) مِنْ كُلِّ مَقْطُوعٍ وَمَوْصُولٍ بِهَا وَتَاءِ أَنْثَى لَمْ تَكُنْ تَكْتُبُ بِهَا:

پراقه‌ی وشه‌کان:

(مَخَارِجِ الْحُرُوفِ) شوینی دهرچوونی پیته‌کان (جیپیته‌کان).

(وَالصِّفَاتِ) سیفته‌تی پیته‌کان.

(لِيَلْفِظُوا بِأَفْصَحِ اللَّغَاتِ) بوئه‌وه‌ی بتوانن وشه‌کانی قورپئان به پاراوترینی زمانه‌کان که زمانی عه‌ره‌بییه دهریپرن.

(مُحَرَّرِي التَّجْوِيدِ) جوانخویندنه‌وه‌ی وشه‌کان و دهریپینی به‌بی‌که‌م زیاد.

(وَالْمَوَاقِفِ) زانینی شوینی وه‌ستان و ده‌ستیپکردن له کاتی قورپئانخویندندا.

(وَمَا الَّذِي رُسِمَ فِي الْمَصَاحِفِ) نه‌و شیوازه ریئووسه‌ی که له موصحه‌فه‌کاندا قورپئانی پیروزی پی‌نووسراوه‌ته‌وه، که به ریئووسی عوسمانی ناسراوه.

(مِنْ كُلِّ مَقْطُوعٍ وَمَوْصُولٍ بِهَا) نه‌و وشانه‌ی که هه‌ندی‌ک جار به‌جیا ده‌نووسرین وه‌ه‌ندی‌ک جاریش پی‌که‌وه.

وه‌ک: ﴿أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا﴾ البقرة: ١٤٨، ﴿أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ

الْمَوْتُ﴾ النساء: ٧٨

(وَتَاءِ أَنْثَى لَمْ تَكُنْ تَكْتُبُ بِهَا) نه‌و تایی میینه‌یه که به کراوه‌یی ده‌نووسریت و به (ه‌اء) نانووسریت، واته به تایی خر نانووسریت، له‌به‌ر کی‌شی هونراوه‌که‌ی نه‌یوتووه (ب: ه‌اء).

وه‌ک: ﴿رَحِمَتْ﴾ البقرة: ٢١٨، ﴿نَعَمَتْ﴾ المائدة: ١١، ﴿كَلِمَتْ﴾ غافر: ٦.

^{٧٣} له ده‌ستنوسیکی تردا به (لِيَلْفِظُوا) هاتووه.

^{٧٤} له ده‌ستنوسیکی تردا (رُسِمَ) به‌بی‌ (شده‌ی پی‌تی سین هاتووه، به‌لام یه‌که‌میان به‌هیزتره له‌به‌ر کی‌شی هونراوه‌که، الشرح الوجیز ص ٢٧).

واتای گشتی:

ئین جه زهري له م سى دیره دا باسى له بابته کانی پيشه کييه که ی کردوه:

۱- بابته کانی زانستی ته جوید: جيپيته کان و سيفه تی پيته کان و ئەو ئە حکامانه ی که له ئە نجامی ليکدانی پيته کان و وشه کان دروستده بن.

۲- ياساکانی وهستان و دهستپيکردن که دهبيت به دوو به شه وه:

ئەو ياسايانه ی په يوهستن به شوینی وهستان و دهستپيکردنه وه، ئەو ياسايانه يشی که په يوهستن به چونیتی وهستان و دهستپيکردنه وه.

۳- رینووسی عوسمانی، که ئین جه زهري باسى دوو بابته تی ليکردوه:

ئەو وشانه ی که هه ندیک جار به جیا دهنووسرین و هه ندیک جاریش پیکه وه.

تای مینه که به کراوه یی دهنووسریت و به تای خر واته به (هه) نانوسریت.

جیپیتەکان

پروونکردنەوه:

پیناسەى جیپیت (المخرج):

بریتیه له شوینی دەرچوونی پیتەکه، یان ئەوشوینەى که دەنگى پیتەکه تیبدا کۆتایى دیت و بە ھۆیەوه له پیتەکانى تر جودا دەیبیتەوه.

چۆنیتى دۆزینەوهى جیپیت:

بۆ دۆزینەوهى جیپیتى ھەر پیتیک لە پیتەکان، زەننە (سکون) بدە بە پیتەکهو له پاش ھەمزەى گەیاندى (وصل) ژێردارەوه (مکسور) بیخوینەرەوه، ھەندیک لە زانایانى تەجوید وای بەباش دەزانن پیتەکه (شدە) دار بکریت، جا لە ھەر شوینیکدا دەنگى پیتەکه کۆتایى ھات ئەو ئەو شوینە جیپیتەکەیتى.

نموونە: بۆ دۆزینەوهى جیپیتى (ب) دەلین: (إب) یان (إبّ)، کەواتە جیپیتى (ب) ھەردوو لیوھ.

بەلام بۆ دۆزینەوهى جیپیتەکانى درێژکردنەوه (المدّ) پیتیکى سەردار (فتحة) بخەرە پێش پیتی (ألف) و، پیتیکى بۆرداریش (ضمّة) بخەرە پێش پیتی (و)، پیتیکى ژێرداریش (کسرة) بخەرە پێش پیتی (ي). بۆ نموونە: قَالَ، يَقُول، قِيل.

(٩) مَخْرَجُ الْحُرُوفِ سَبْعَةَ عَشَرَ عَلَى الَّذِي يُخْتَارُهُ مِنَ اخْتِبَرِ

(مَخْرَجُ الْحُرُوفِ سَبْعَةَ عَشَرَ) جیپیتەکان ژمارەیان ھەقەدەیه.

(عَلَى الَّذِي يُخْتَارُهُ مِنَ اخْتِبَرِ) بەپێى ھەلبژاردنى ئەو کەسەى بۆچوونەکانى تاقیکردووەتەوه، مەبەستى خەلیلى کورى ئەحمەدى فەراھیدیە، زۆرینەى زانایانى شۆینی کەوتوون، ئیبن جەزەریش یەکیکە لەوانە.

ھەندیک لە زانایانى تەوویانە جیپیتەکان ژمارەیان شانزە جیپیتە. ^{٧٥}

^{٧٥} سیبەوھیبی (١٨٠ک کۆچى دواى کردووه) و قوتابى خەلیلى فەراھیدیە ئەو بۆچوونەى ھەیه و زۆرەى زانایانى زمانى عەرەبى لە گەلیدان، پێشەوا شاطیبیش ئەم بۆچوونەى ھەلبژاردووه، جیپیتى بۆشایى (جوف) ئەژمار ناکات کە پیتەکانى مەددو لێن لە خو دەگریت، پیتی (ئەلیف) دەباتەوه بۆ

هەندىك لەزانايانى تىرىش وتوويانە جىيىتەكان ژمارەيان چوار دە جىيىتە.^{۷۶}

دوورترىنى گەروو، پىتى (و) و (ي) درىژکردنە وەيش دەباتە وە بو جىيىتى ئەو (و) و (ي) ى كە درىژکردنە وە نىن.

^{۷۶} قوتروپ و جەرمى و فەپراء و ئىين دورەيدو ئىين كەيسان دەلّين: (۱۴) جىيىتە، جگە لە وەى جىيىتى بو شايى (جوف) ئەژمار ناكەن، هەرسى پىتى (ل) و (ر) و (ن) ىش بە يەك جىيىت ئەژمار دەكەن.

جیپیتی یه کهم: بۆشایی (الجوف)

ئیبین جه زهری ده لئیت:

(۱۰) فَأَلْفُ الْجُوفِ ۷۷ وَأُخْتَاهَا، وَهِيَ حُرُوفٌ مَدٌّ لِلْهَوَاءِ تَنْتَهِي

راقه ی وشه کان:

فَأَلْفُ الْجُوفِ بۆشایی گه روو و دهم (الجوف) جیپیتی ئه لیفه.

(وَأُخْتَاهَا) ههروه ها دوو هاوشیوه که ی پیتی ئه لیف، مه بهستی (و) و (ی) زهنه داره کاتیگ جووله ی پیتی پییش خو یان له ره گه زی خو یان بیّت، پییش پیتی واو بوور (ضَمَّة) بیّت، وه کو: (یقول)، پییش پیتی یایش ژیر (كَسْرَة) بیّت، وه کو: (قيل).

چونکه له پیته کانی دریزکردنه و هدا پیتی ئه لیف بنجینه یی (أصلي)یه، هه همیشه زهنه داره و پیتی پییش خویشی سهر دار (مفتوح)ه.

ئهم سی پیته ش له هه ریه که له م و شان هدا کو بوونه ته وه:

﴿أُزَيْنَا﴾ (الأعراف: ۱۲۹)، ﴿نُوحِيهَا﴾ (هود: ۴۹)، ﴿ءَأُونِي﴾ (الكهف: ۹۶).

(لِلْهَوَاءِ تَنْتَهِي) پیته کانی دریزکردنه وه به کو تایی هاتنی هه وا له دهمدا کو تاییان دیت، یا خود له هه وادا کو تاییان دیت.

چونکه ئهم جیپیته ش خه ملینراو (تقدیری)یه، شوینیکی دیاریکراوی نییه و هه ردوو بۆشایی گه روو و دهم ده گریته وه، هه ر بو یه شی او ی زیاد کردن و که مکردنیشن.

سوود: گشتگیری و فراوانی ئهم جیپیته وای کردوه له پییش هه موو جیپیته کانه وه باسبرکیت، گه رنا ده بوایه له کو تاییدا باسکرا بایه چونکه جیپیتیکی خه ملینراوه، جیپیتی خه ملینراویش ده بیّت له دوای جیپیته دیاریکراو (محقق)ه کانه وه باسبرکیت.

به لام فراوانبوونی زانیاریه کان و که له که بوونی ئه زمونه کان کو مه لیک پیوه رو ئه ندازه ی تازه ی وه به ره یناوه بو دیاریکردنی ئهم جیپیتانه، ئیتر ئه و قسه یه ی که ده لئیت: پیته کانی دریزکردنه وه خه ملینراو و شوینیکی دیاریکراویان نییه، له بهر

۷۷ له دستنوسه تورکیه که دا (للجوف أَلْفٌ) هاتوه، به لام (د. غانم قدوری) ده لئیت: ئه وه ریوایه ته کو نه که یه.

پۆشنایى ئەو پێوهراڤه دا كه به (جوولە ئەندازەییەكان) ناسراون قسەییەكى ورد نییە.

بۆیە سى ھۆكار جیپیت و سیفەتی ئەم پیتانە دیاری دەكات:

- ۱- ئەو بەشەى له زمان بەرز دەبیتهوه، سەرەتاو ناوهراست و كۆتاییهكەى.
- ۲- ئەندازەى بەرزبوونەهوى زمان، ئەگەر زۆر بەرزبوویەوه بۆشایى نیوان زمان و مه لاشوو كهه دەبیتهوهو دەنگهكه تهسك دەبیتهوه، ئەگەر كهمیش بەرزبوویەوه بۆشاییهكه زیاتر دەبیته و دەنگهكه فراوانتر دەبیته.
- ۳- شیوهى دوولێو له كاتى دەربرینی دەنگهكهدا له خربوون و نزیكبوونەهویان لهیهكدی و کرانهویان.

كهواته به پشتبەستن بەم سى ھۆكاره دەتوانین جیپیتەكانى مەددو ھەرسى

جوولەكەى زمانى عەرەبى (كسرة، ضمة، فتحة) بەم شیوهیەى خوارەوه دیاری بكەین:

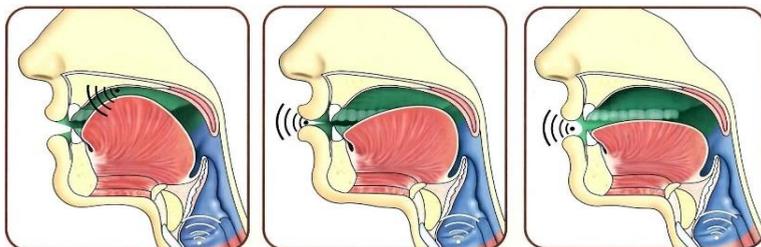
- ۱- ژیر (كسرة) و یای درێژکردنەوه: دەنگیان له پیشهوهیهو تهسكن، ژیر (كسرة) كورتەو یای مەددیش درێژەو، دوو لیویش ئەندازەیهك دوورن لهیهكەوه.
- ۲- بۆر (ضمة) و واوى مەدد: دەنگیان له دواوهیهو تهسكن، بۆر (ضمة) كورتەو واوى مەددیش درێژەو، ھەردوو لیویش لهگەڵیاندا خرە.

- ۳- سەر (فتحة) و ئەلیفی مەدد: دەنگیان له پیشهوهیهو فراوانن، سەر (فتحة) كورتەو ئەلیفی مەددیش درێژەو، ھەردوو لیویش لهگەڵیاندا كراوہیە.

سوود: خەلیلى كورپی ئەحمەدى فەراھیدی دوو نازناوى لەم سى پیتە ناوہ:

پیتەكانى بۆشایى (الحروف الجوفية) چونكه جیپیتیان بۆشایى دەم و گەرۆه.

پیتە ھەواييەكان (الحروف الهوائية)، چونكه به كۆتایى ھاتنى ھەوا له دەمدا كۆتاییان دیت.

ياى مەددى

واوى مەددى

ئەلیف

جیپیتی دووهم: دوورتینی گهروو

ئیبین جهزه‌ری ده‌لیت:

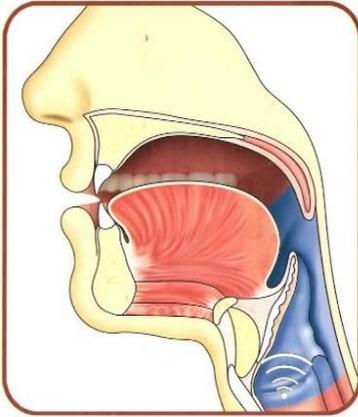
..... (۱۱) ثُمَّ لِأَقْصَى الْحَلْقِ هَمَزٌ هَاءٌ

راقه‌ی وشه‌کان:

(لِأَقْصَى الْحَلْقِ): دوورتینی گهروو

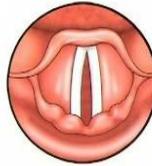
واتای گشتی:

دوورتینی گهروو (أقصى الحلق) (که له‌سنگه‌وه نزیکه) هه‌ردوو پیتی (ه) و (ه) لی^۶ ده‌ده‌چیت، به‌لام جیپیتی (ه) دوورتره له جیپیتی (ه).

۱ - دوورتینی گهروو: ناوچه‌ی ده‌نگه ژیه‌کان

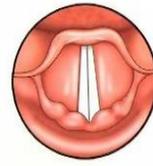
مه‌خزه‌جی (الهمة) و (الهاء)

پیتی (ه) یش ده‌ده‌چیت
به‌کردنه‌وه‌ی به‌شیک
ده‌نگه ژیه‌کان

هه‌مه‌زی بزواویش ده‌ده‌چیت
به‌کردنه‌وه‌ی ده‌نگه ژیه‌کان

هه‌مه‌زی زهنه‌دار ده‌ده‌چیت
به‌داخستنی ده‌نگه ژیه‌کان

پوونکردنه‌وه:

دوورتینی گهروو له تووژینه‌وه‌ی ده‌نگی عه‌ره‌بیدا پیی ده‌وتریت (الْحَنْجَرَة)، پیتی (ه) به‌داخستنی ده‌نگه ژیکان ده‌ده‌بپردییت و پیتی (ه) یش به‌کردنه‌وه‌ی ده‌نگه ژیکان ده‌ده‌بپردییت، که‌واته ده‌توانین بلین هه‌ردووکیان له‌یه‌ک شویندان، به‌لام داخستنی ده‌نگه ژیکان له ده‌برینی (ه) داو کرانه‌وه‌یان له ده‌برینی (ه) دا وای کردووه هه‌مه‌زه له پیشه‌وه بییت.

جیپیتی سییەم: ناوەراستی گەروو

ئىبن جەزەرى دەلیت:

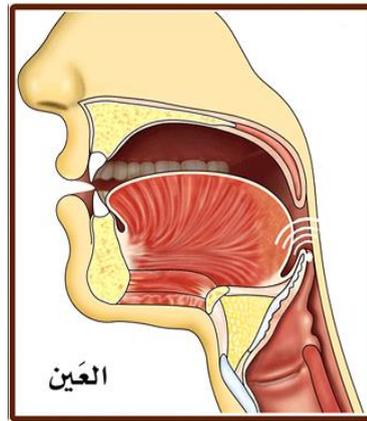
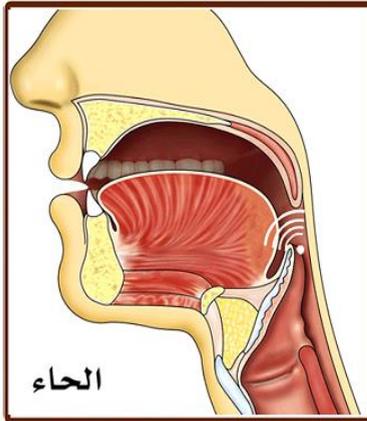
..... (۱۱) ثُمَّ لَوْسَطِهِ^{۷۸} فَعَيْنٌ حَاءٌ

پاڤەى وشەكان:

(لَوْسَطِهِ): ناوەراستی گەروو

واتای گشتی:

ناوەراستی گەروو (وَسَطَ الحلق) هەردوو پیتی (ع) و (ح) لى دەردەچیت، لەلای زمانە بچکۆلە^{۷۹}، بەلام جیپیتی (ع) دوورترە لە جیپیتی (ح)، هەندیکیش لە زانایان دەلین بە پیچەوانەوه، بۆچوونیکیش دەلیت سییەوهیە مەبەستی ریزبەندکردنی ئەو پیتانە نەبووه کە یەك جیپیتیان هەیه، کەواتە لەیهك شوینەوه دەردەچن.

^{۷۸} لە دەستنوسیکی تردا (وَمِنْ وَسَطِهِ) لە دەستنوسیکی تریشدا (وَمَا لَوْسَطِهِ) هاتوو.

^{۷۹} زمانە بچکۆلە پارچە گۆشتیکی جوولاًوه لە بەرزترینی قورگدایە، هەلدەسیت بە داخستنی بۆری هەناسە کاتیك خۆراك دەچیت بۆ سورینچك.

جیپیتی چوارهم: نزیکتینی گهروو له دهمهوه

ئیین جهزه ری دهلیت:

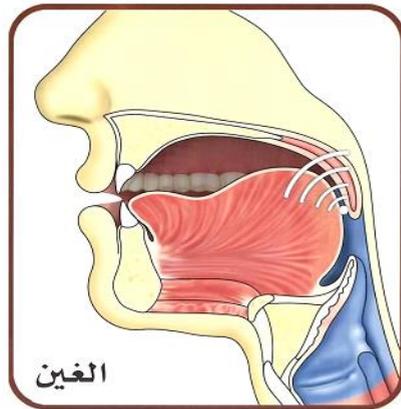
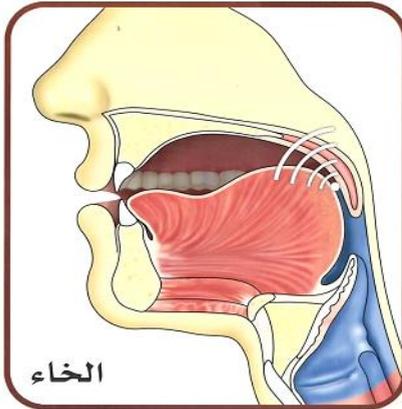
(۱۲) أَذْنَاهُ غَيْنٌ خَاوُّهَا،

راقه ی وشهکان:

(أذناه): نزیکتینی گهروو

واتای گشتی:

نزیکتینی گهروو (أدنی الحلق) (که له دهمهوه نزیکه)، ههردوو پیتی (غ) و (خ) لی دهردهچیت، بهلام جیپیتی (خ) له دهمهوه نزیکتره وهک له جیپیتی (غ). ههندیکیش له زانایان دهلین به پیچهوانهوه، بوچوونیکیش دهلیت سیبهوهیهی مهبهستی ریزبه ندردنی ئه و پیتانه نهبووه که یهک جیپیتیان ههیه، کهواته لهیهک شوینهوه دهردهچن.

سوود: خهلیلی کوری ئهحمه دی فهراهیدی نازناوی پیتهکانی گهروو (الحروف الحلقية) له شهش پیته ناوه، چونکه دهستیگردنیان لهویوهیه.

جیپیتی پینجہم: دوورتینی زمان

ئین جہزہری دەئیت:

(۱۲)، وَالْقَافُ أَقْصَى اللِّسَانِ فَوْقُ

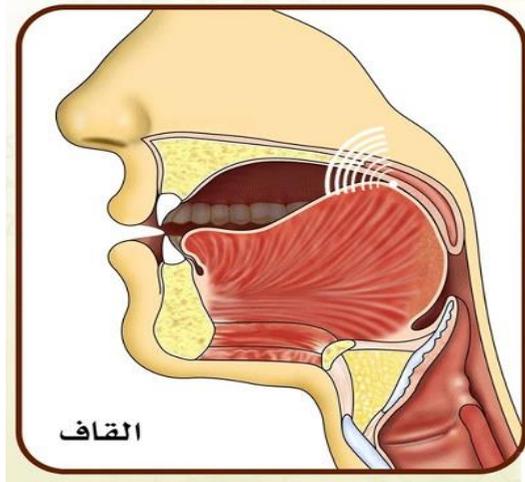
پاقہی وشەکان:

(أَقْصَى اللِّسَانِ): دوورتینی زمان

(فَوْقُ): لەگەڵ ئەوبەشەیی کە بەرامبەریەتی لە ئاسمانەیی دەم

واتای گشتی:

دوورتینی زمان (کە لە گەر و وەوہ نزیکە) لەگەڵ ئەوبەشەیی کە بەرامبەریەتی لە ئاسمانەیی دەم، ئەم جیپیتەش پیتی (ق) ی لیدەردەچیت.

جیپیتی شه شهه: دوورتینی زمان (خوار جیپیتی قاف)

ئیبن جه زهری ده لیت:

(۱۲) ، ثَمُّ الْكَافِ

(۱۳) أَسْفَلُ، ،

پاقه ی وشه کان:

(أَسْفَلُ): خوار جیپیتی (ق)

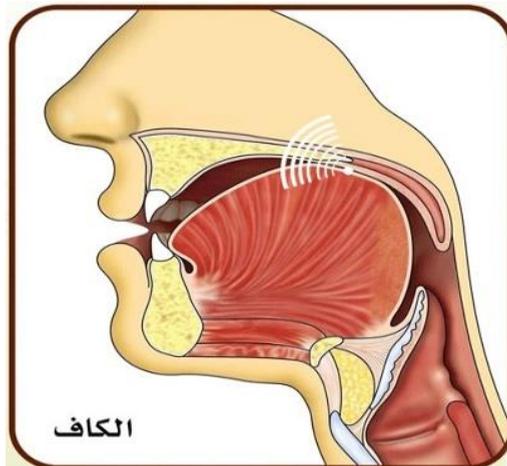
واتای گشتی:

دوورتینی زمان که میک خوار پیتی قاف له گهل ئه و به شه ی که به رام به ریته تی له ناسمانه ی ده م، پیتی (ک) دیت.

که واته پیتی (ق) له گه رووه و نه زیکه و له ده مه وه دووره، پیتی (ک) یش له گه رووه و دووره له ده مه وه نه زیکه.

سوود: خه لیلی کوپی ئه حمه دی فه پراهیدی بو ههردوو پیتی (ق) و (ک) نازناوی پیته کانی گه لالوچ (الحروف اللّهُویة) ی داناوه چونکه ههردووکیان له و یوه ده ست پیده کهن.

به لام هه ندیک له زانایانی سه رده م به پیتی (ق) ده لین (لهوی) و به پیتی (ک) یش ده لین (طبعی)، ئه مه باشتره له بهر جیاوازی جیپیته کانیان

جیپیتی حهوتهم: ناوه‌راستی زمان

ئیین جه‌زهری ده‌ئیت:

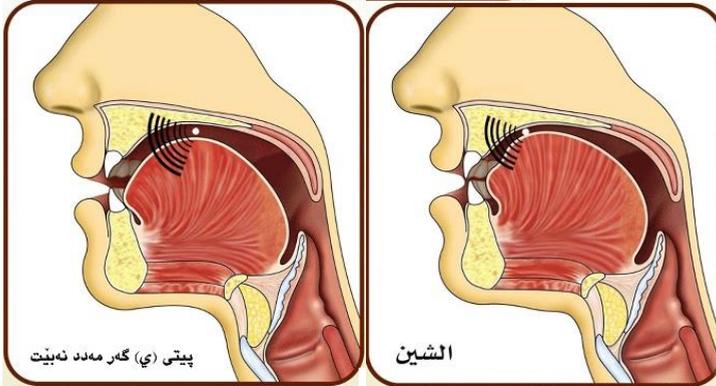
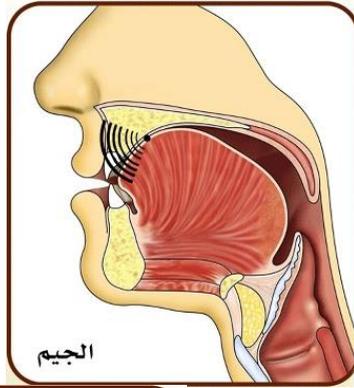
(۱۳)، وَالْوَسْطُ فَجِيمٌ ^{۸۰} الشَّيْنُ يَا

راقه‌ی وشه‌کان:

(وَالْوَسْطُ): ناوه‌راستی زمان

واتای گشتی:

ناوه‌راستی زمان له گه‌لّ ئه‌و به‌شه‌ی به‌رامبه‌ریه‌تی له ئاسمانه‌ی ده‌م، ئه‌م جیپیتشه‌ش سی‌ی پیتی لیده‌رده‌چیت: (ج) و (ش) و (ی) به‌مه‌رجیک درێژکردنه‌وه (المَدّ) نه‌بیت.

^{۸۰} له ده‌ستنوو سیکی تردا (جیم الشین یا) هاتوه.

تیبینی:

۱- مه‌به‌ست له پیتی (ي) لیڤه‌دا پیتی دریژکردنه‌وه (المدّ) نه‌بیّت، به‌لکو:

- بزواو (متحرک) بیّت، وه‌ک: ﴿يُؤْمِنُونَ﴾، ﴿يَعْلَمُونَ﴾، ﴿يَدَى اللّٰهِ﴾

- زهنه‌دار (ساکن) بیّت و پیشه‌وه‌ی ژیری (کسرة) نه‌بیّت، وه‌ک: ﴿عَلَيْهِمْ﴾

ب- له‌کاتی ده‌رپینی پیتی (ج) دا پیویسته ناوه‌راستی زمان به به‌شی سه‌ره‌وه‌ی پووکه‌وه بنووسیّت، به‌لام بۆ پیتی (ش، ي) زمان به پووکا نانووسیّت و ته‌نها لیّی نزیک ده‌بیته‌وه، واته بۆشاییه‌ک له نیوان ناوه‌راستی زمان و ئاسمانه‌ی ده‌مدا ده‌میئیته‌وه، به‌لام بۆ شاییه‌که له پیتی (ش) دا که‌متره.

ج- جیپیتی (ج، ش، ي) جیپیتیکی گشتیه‌و دابه‌ش ده‌بیّت به سه‌ر سیّ جیپیتی لاه‌کیدا، به‌لام جیپیتی (ح، ع) و جیپیتی (خ، غ) قبولی دابه‌شکردن ناکهن، وه‌ک پیشت‌ر باس‌مان کرد.

د- جیاوازی نیوان (ي)ی دریژکردنه‌وه له وشه‌ی ﴿سَتَعِبْتُ﴾ و (ي)ی ناوه‌راستی زمان له وشه‌ی ﴿إِيَّاكَ﴾ ئه‌وه‌یه بۆشایی نیوان زمان و ئاسمانه‌ی دم فراوانتره له (ي)ی دریژکردنه‌وه‌دا.

سوود: خوینه‌ری به‌رپژ، پیش باسکردنی جیپیته‌کانی تر پیویسته هه‌ندی زانیاری له باره‌ی ددانه‌کانه‌وه بزانیّت.

مروّقه‌کان به گشتی خاوه‌نی (۳۲) ددانن به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه:

۱- **برهر (الثنايا):** چوار ددانه‌که‌ی پیشه‌وه، دوو له سه‌ره‌وه و دوانی‌ش له خواره‌وه.

۲- **ته‌نیشته برهر (الرّباعيات):** ئه‌میش چوارن دوو له سه‌ره‌وه و دوانی‌ش له خواره‌وه.

۳- **که‌لبه (الأنياب):** ئه‌میش چوار ددانه به هه‌مان شیوه.

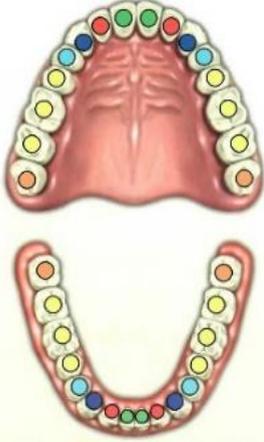
۴- **خریّ (الأضراس):** ئه‌میش بیست ددانه ده‌بیّت به سیّ به‌شه‌وه:

پیکه‌نین (الضواحك) ئه‌و ددانانه‌ی له کاتی پیکه‌نیندا ده‌رده‌که‌ون، ژماره‌یان چواره له دوا‌ی که‌لبه‌کانه‌وه دیّن.

ها‌ره‌ر (الطواحن، الطواحين): دوا‌زده ددانی سه‌رو خواره‌وه‌ی لا شه‌ویلگه‌کان، له هه‌ر لایه‌ک سیّ ددان.

ددانی ژیری (النواجذ): ئەمانیش چوارن.

ددان (۳۲)

- برەر (۴)
- تەنیشته برەر (۴)
- کەلبە (۴)
- پینکەنین (۴)
- ھارەر (۱۲)
- ژیری (۴)

ھەندی له زانیان به هۆنراوه ددانهکانیان باسکردووه:

وَأَنْيَابُ كُلِّ كَالضَّوَاكِ أَرْبَعٌ
نَوَاجِذٌ فَاعْلَمَهَا إِذَ الْعِلْمُ أَرْفَعُ.

للإنسان أسنان ثنانيا رباعيه
طواحن ضعف الست أربعة أخر

ھەندیکی تریشیان وتوویەتی:

وَأَنْيَابُ الْفَتَى كُلُّ رُبَاعٍ
وَسِتُّ فِي طَوَاحِنِهَا انْتِفَاعُ
إِذَا عَرَى الْفَتَى عَنْهَا ارْتِجَاعُ

ثَنِيَّاتُ الْفَتَى وَرَبَاعِيَّاتُ
وَأَرْبَعُ الضَّوَاكُ ثُمَّ سِتُّ
وَأَرْبَعُ النَّوَاجِذُ مَا لِمَاضٍ

جیبیتی هه‌شتم: سه‌ره‌تای لیواری زمان

ئیین جه‌زه‌ری ده‌لیت:

(۱۳) وَالضَّادُّ مِنْ حَافْتِهِ إِذْ وَلِيَا

(۱۴) لَاضْرَاسٍ^{۸۱} مِنْ أَيْسَرَ أَوْ يُمْنَاهَا

پاڤه‌ی وشه‌کان:

(حَافْتِهِ): لیواری زمان

(وَلِيَا): نزیک‌بوویه‌وه

(لَاضْرَاسٍ): دانه خریکان

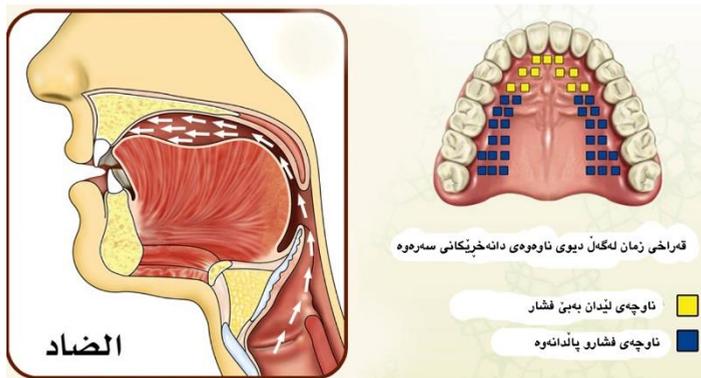
(يُمْنَاهَا): لای راستی دانه‌خریکان، و تراویشه لای راستی لیواری زمان

واتای گشتی:

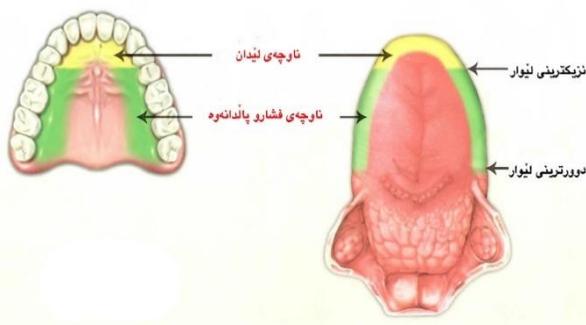
یه‌کیک له لیواره‌کانی زمان (حافه اللسان) چه‌پ یاخود راست یاخود هه‌ردووکیان له گه‌ل دیوی ناوه‌وه‌ی دانه خریکانی سه‌روهه (الأضراس العلیا)، هه‌ستیارتیرین پیتی زمانی عه‌ره‌بی لی‌ده‌رده‌چی‌ت، ئه‌ویش پیتی (ض) ده، به‌لام لیواری چه‌پی زمان له گه‌ل دانه‌خریکانی لاته‌نیشتی زیاتر به کارده‌هینریت و ئاساتره، لای راست که‌متر به کارده‌هینریت و قورستره، به کارهینانی هه‌ردوولاش به‌هینرترو ناوازه‌تره.

تیبینی: تاده‌فی (۹۷۱ک کوچی کردووه) له پاڤه‌ی پیشه‌کی جه‌زه‌ریه‌دا ده‌لیت: مه‌به‌ست لی‌ی دوورترین لیواری زمان نییه، چونکه پیتی (ض) له پاش پیتی (ق) و (ک) ه‌وه باسکراوه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی جیبیته‌که‌ی دوا‌ی جیبیتی ئه‌وانه، هه‌روه‌ها پاش پیتی (ج، ش، ی) باسکراوه چونکه جیبیته‌که‌ی له دوا‌ی جیبیتی ئه‌وانیشه‌وه‌یه، که‌واته جیبیتی (ض) ده‌که‌ویته لیواری زمانه‌وه له ئاست ئه‌و سی پیتهدا (ج، ش، ی)، به‌لام که‌می‌ک نزیکتر له پیشه‌وه‌ی ده‌م.

^{۸۱} له بنه‌په‌تدا (الأضراس)، هه‌مه‌زی قه‌تعه‌که که‌وتوووه جووله‌که‌ی دراوه به‌پیتی (ل) و ئیتر بی‌نیاز بووه له هه‌مه‌زی گه‌یاندن (وصل).

ئەو ئەندازەییەکی کە پیتی (ض) سەرقالی دەکات لە دوو لیواری زمان

سوود:

۱- فەرمووده‌ی: (أنا أفصح من نطق بالضاد) واتە: من پەوانبێژترین کەسم کە پیتی ضادی دەرپرێبێت، هەردوو پێشەوا: ئێین کە ئیرو ئیبنولجەزەری دەلێن: لا أصل له. واتە: هیچ بنەمایەکی نیە، بەلام بیگومان واتاکە ی راستە.

۲- پیتە شەویلگەییەکان (الحروف الشجرية): ئەو پیتانەن کە دەستپێکردنیان لە نیوان کەلینی هەردوو شەویلگەییە (ج، ش، ی، ض)، بەلام خەلیلی فەراھیدی ئەم نازناوەی تەنھا بە سی پیتیان داوە (ج، ش، ض)، چونکە لای ئەو پیتی (ی) غەیرە مەددی سەر بە جیپیتی بۆشایی (الجوف)ە، جەزەریش لە کتییی (النشر) دا سی پیتیان ئەژمار کردووە (ج، ش، ی)، لە کتییی (التمهيد في علم التجويد)یشدا لە بری (ی) پیتی (ض) ئەژمار کردووە، کەواتە لەسەر پای بەهیزی زانایان هەرچواریان شەویلگەیین.

جیپیتی نۆیه م: نزیکتین لیواری زمان

ئیبین جه زهری ده لیت:

وَاللَّامُ أَذْنَاهَا لِمُنْتَهَاهَا (۱۴)

راقه ی وشه کان:

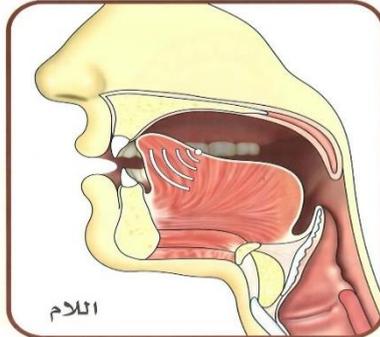
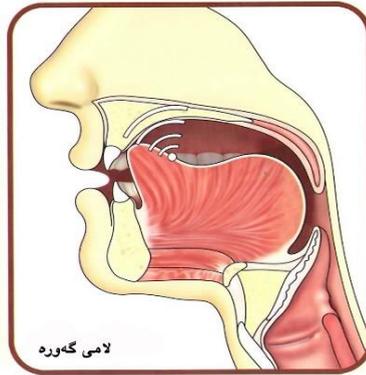
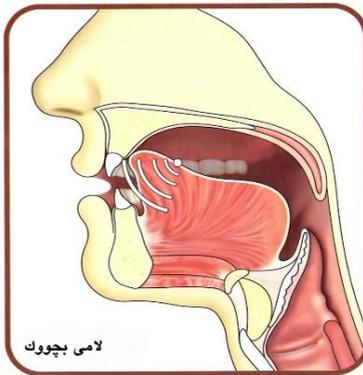
(أذْنَاهَا) نزیکتین لیواری زمان.

(لِمُنْتَهَاهَا) تا کو تای لیواری زمان

واتای گشتی:

نزیکتین هردوو لیواری زمان (أدنی حافتي اللسان) له گهل پووی ددانه کانی سهروه (هردوو دانی پیکه نین و که لبه و ته نیشته برهرو بره)، دوی جیپیتی (ض)، نه میش پیتی (ل) ی لی دهرده چیت.

نهم پیته فراوانترین جیپیتی هیه، دهشتوانری یه ک لای زمان به کار بهینری به لام لای راست ناسانتره به پیچه وانهی جیپیتی (ض) هوه.

جیپیتی دهیم: نیوان پیشهوهی زمان پووی بره‌ره‌کانی سهره‌وه
ئین جه‌زهری ده‌لیت:

(۱۵) وَالنُّونُ^{۸۲} مِنْ طَرَفِهِ تَحْتُ اجْعَلُوا

راقه‌ی وشه‌کان:

(طَرَفِهِ): پیشه‌وهی زمان.

(تَحْتُ): خوار جیپیتی لام

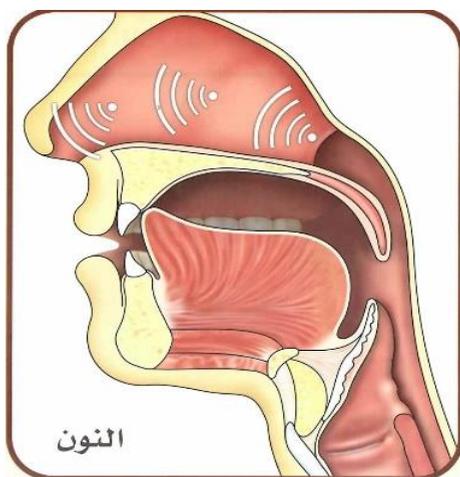
(اجْعَلُوا): دایبنین

واتای گشتی:

پیشه‌وهی زمان (طرف اللسان) له‌گه‌لّ نه‌و به‌شهی که به‌رامبه‌ریه‌تی له‌پووی هه‌ردوو دانی بره‌ری سهره‌وه، که‌می‌ک خوار جیپیتی لام، نه‌میش پیتی (ن)ی ئاشکرای لیّ دهرده‌چیت، له‌گه‌لّ دهرچوونی دنگ له‌کاتی دهربرینیدا له‌که‌پووه‌وه.

تیببینی: پیتی نونی شاراوه پیتیکی ناته‌واوه و جیپیتی نزکی جیپیتی نه‌و پیتیه‌یه که تیایدا ده‌یشاریته‌وه له‌گه‌لّ پشتبه‌ستن به‌که‌پوو (خیشوم).

جیپیتی نونی تیبه‌لکیشکراویش ده‌گوریت بو جیپیتی پیتی دوا‌ی خوی.

^{۸۲} له‌ده‌ستنوو‌سیکی تردا (والنون) هاتووه.

جیپیتی یانزهیم: نیوان پیشهوهی زمان و پووکى برههکانى سهرهوه
ئىبن جهزهرى دهلیت:

..... (۱۵) وَالرَّا يُدَانِيهِ لَظْهَرٌ أَدْخَلُ^{۸۳}

راقهى وشهكان:

(يُدَانِيهِ): نزىكه له جیپیتی نون

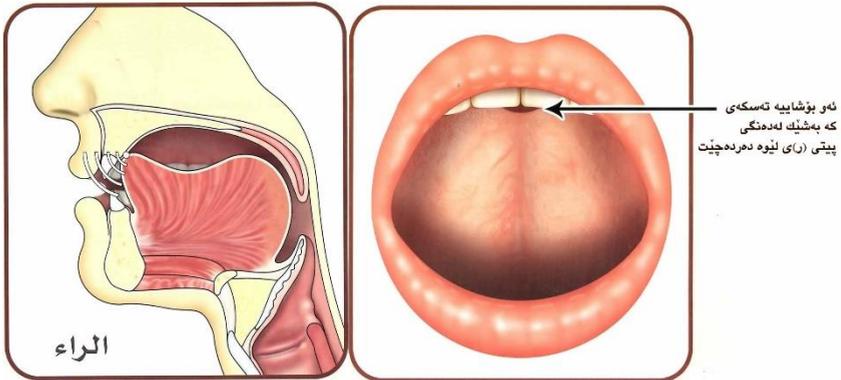
(لَظْهَرٌ أَدْخَلُ): جیپیتتهكهى كه میك بهرهو پشتى زمانه.

واتای گشتى:

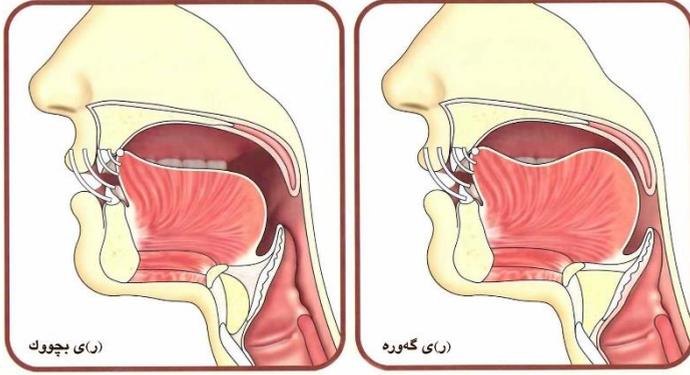
پیشهوهى زمان (طرف اللسان) و بهشیكى كه میش له پشتى زمان له گهلّ ئه و بهشهى كه بهرامبهریهتى له پووكى دوو دانى برهرى سهرهوه، كه میك خوار جیپیتی لام،

ئه میش پیتی (ر) لى دهردهچیت، نمونه: ﴿مَرَّيْمَ﴾، ﴿مُسْتَقْرًا﴾،

﴿الرَّحْمَنُ﴾، ﴿يُصَدِّرَ الرَّعَاءُ﴾.

^{۸۳} له دهستنوسىكى تردا (أَدْخَلُوا) ئه میش دوو شیوهى ههیه به رابردوو (أَدْخَلُوا) به داخوازیش (أَدْخَلُوا)

تیبینی:

خه لیلی کوری نه حمه د بو هه ریه کیك له پیته کانی (ل، ن، ر) نازناوی پیته کانی سه ری زمان (الحروف الدلّقیة) یا خود (الدلّقیة) ی لیان، چونکه جیپیتیان سه ری زمانه (دلّق اللسان).

جیپیتی دوانزیهه: پیشهوهی زمان و رهگی برههکانی سهروهه

ئین جههزی دهلیت:

(۱۶) وَالطَّاءُ وَالذَّالُ وَتَا مِنْهُ وَمِنْ غُلْيَا الثَّنَائِيَا،
.....

راقه‌ی وشهکان:

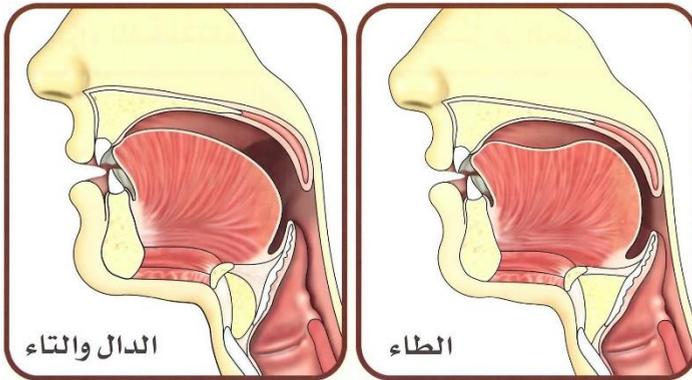
(مَنْه): پیشهوهی زمان.

(غُلْيَا الثَّنَائِيَا): پووکی بره‌ی سهروهه

واتای گشتی:

پیشهوهی زمان (طرف اللسان) له گه‌ل پووکی بره‌ی سهروهه هه‌رسی پیتی: (ط، د، ت) ی لی دهرده‌چن.

به‌لام جیپیتی (ط) دورترینانه له بره‌ی پاشان (د) و پاشانیش (ت).

تیبینی:

خه‌لیلی فه‌راهیدی ئەم سی پیتیهی (ط، ت، د) وه‌سف کردووه به پیته‌کانی مه‌لاشوو (الحروف الطّعیّة)، چونکه له مه‌لاشووهه دهرده‌چن، به‌لام علی القاری (۱۰۱۴ک کوچی کردووه) ده‌لیت: قسه‌ی به‌هیز نه‌ویه که نزیکن له مه‌لاشووهه نه‌ک له‌ویوه دهرده‌چن، ئەگه‌ر وردبیته‌وه رووی گرفته‌که‌ت بو دهرده‌که‌ویت.

جیپیتی سیانزهیەم: نیوان پیشهوهی زمان و سهرووی برههکانی خوارهوه

ئیین جهزهری دهلیت:

(١٦) والصَّفِيرُ مُسْتَكِنٌ

(١٧) مِنْهُ وَمَنْ فَوْقَ الثَّنَائِيَا السُّفْلَى

پاقه‌ی وشه‌کان:

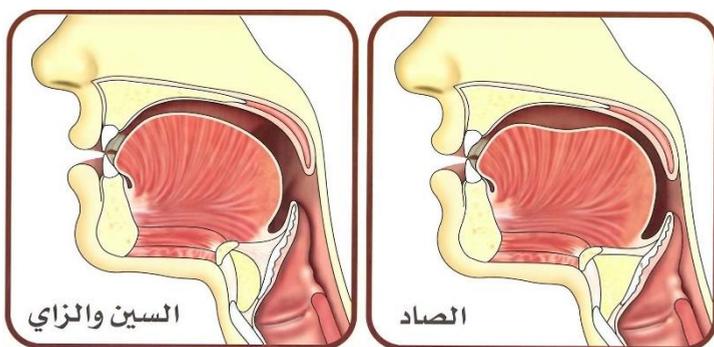
(مُسْتَكِنٌ): جیگیر، واته: پیته‌کانی (الصفیر) دهرچوونیان جیگیره

(مِنْهُ): پیشهوهی زمان.

(فَوْقَ الثَّنَائِيَا السُّفْلَى): سهرووی برهه‌کانی خوارهوه

واتای گشتی:

پیشهوهی زمان (طرف اللسان) و سهروهوی ددانه‌کانی بره‌ری خوارهوه،^{٨٤} له گه‌ل هیشتنهوهی بۆشاییه‌کی ته‌سک بۆ چوونه دهرهوهی ده‌نگ له نیوان پیشهوهی زمان و بره‌ه‌کانی سه‌روهه، ئەم جیپیتەش هه‌رسی پیتی (س، ص، ز) لی دهرده‌چیت. به‌لام بۆشاییه‌که له پیتی (ص) دا ته‌سک‌ترو له پیتی (ز) دا زیاتره‌و له پیتی (س) دا مامناوه‌نده.

^{٨٤} هه‌ندیکی‌ش له زانایان گوتویانه بره‌ه‌کانی سه‌روهه، هه‌ندیکی تریش گوتویانه نیوان هه‌ردوو بره‌ه‌کان، هۆی ئەم جیاوازیه‌ش ده‌گه‌ریته‌وه بۆ زانای گه‌وره (سیبویه) ره‌حه‌تی خوی لیبت، چونکه ئەو ده‌ستنیسانی نه‌کردوه، به‌لکو زانایانی دوی خوی قسه‌یان لیوه‌ کردوه.

پروانه: الجامع الكبير في علم التجويد، لا: ٤١٦-٤١٨، الشرح الكبير، لا: ٢٦٤-٢٦٦، التجويد المصور (١١٧/١)

تېيىنى:

خەلىلى فەراھىدى بۇ ئەم سى پىتە (س، ص، ز) نازناوى پىتەكانى بارىكايى زمان
(الحروف الأَسَلِيَّة)ى بۇ داناون چونكه جىپىيتيان بارىكايى زمانه (أَسَلَةُ اللسان).

جیپیتی چواردهیه‌م: نیوان پیشه‌وهی زمان و بهشی خواره‌وهی بره‌ره‌کانی

سه‌روه

ئیین جه‌زه‌ری ده‌لیت:

..... (۱۷) وَالظَّاءُ وَالذَّالُ وَثَا لِلْعُلْيَا

..... (۱۸) مِنْ طَرْفَيْهِمَا،

راقه‌ی وشه‌کان:

(لِلْعُلْيَا): دوو بره‌ری سه‌روه

(مِنْ طَرْفَيْهِمَا): پیشه‌وهی زمان و بهشی خواره‌وهی بره‌ره‌کانی سه‌روه

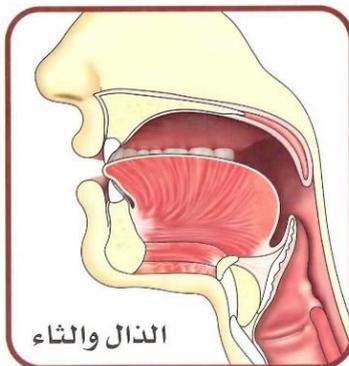
واتای گشتی:

پیشه‌وهی زمان (طرف اللسان) و بهشی خواره‌وهی دوو بره‌ری سه‌روه که هرسی پیتی: (ث، ذ، ظ) ی لی دهرده‌چییت.

به‌لام دهرکردنی زمان بو دهره‌وه له پیتی (ث) دا زیاتره له دوو پیته‌که‌ی تر، له پیتی (ذ) یشدا

زیاتره له پیتی (ظ).

به‌لام زانایان هوشداریی دهن که‌نابیت قورنان خوین له‌کاتی دهربرینی نه‌م سی پیتهدا زیده‌په‌وی له دهرکردنی زماندا بکات.

تیبینی:

خه لیلی فه پراهیدی بو ئه م سى پیتته (ث، ذ، ظ) نازناوى پیتته پووكیه كان (الحروف اللّثویة) بو داناون، به لام ئه م سى پیتته هیچ په یوه ندییه کیان نییه به پووكه وه، بو یه هه ندیک له زانایانی دواى خه لیل وتوویانه له بهر ئه وهى دهرچوونیان له پووكه وه نزیکه، هه رچه نده ئه م هو هیئانه وهیش ته واو نییه به وه سف کردنیان به م سیفه ته.

جیبیتی پانزه یه م: نیوان دوو بره ری سه رو ناوه وهى لیوی خواره وه

ئین جه زه ری ده لیت:

(۱۸) وَمِنْ بَطْنِ الشَّفَةِ فَاَلْفًا مَعَ اطْرَافِ التَّنَائِيَا الْمَشْرِفَةِ

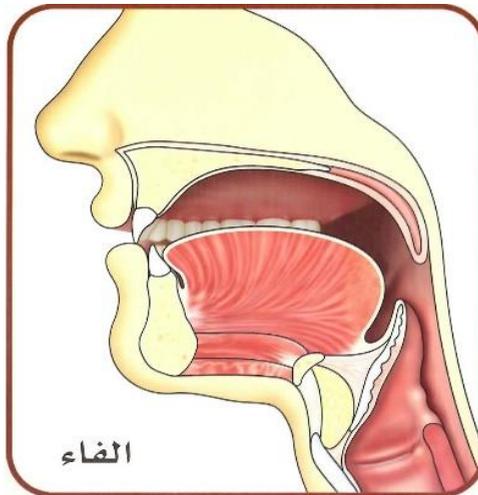
پاقه ی وشه كان:

(بَطْنِ الشَّفَةِ): به شی ناوه وهى لیوی خواره وه

(التَّنَائِيَا الْمَشْرِفَةِ): دوو بره ری سه ره وه

واتای گشتی:

به شی ناوه وهى لیوی خواره وه له گه ل لیواری بره ره کانی سه ره وه، ئه میش پیتی (ف) ی لی دهرده چییت.

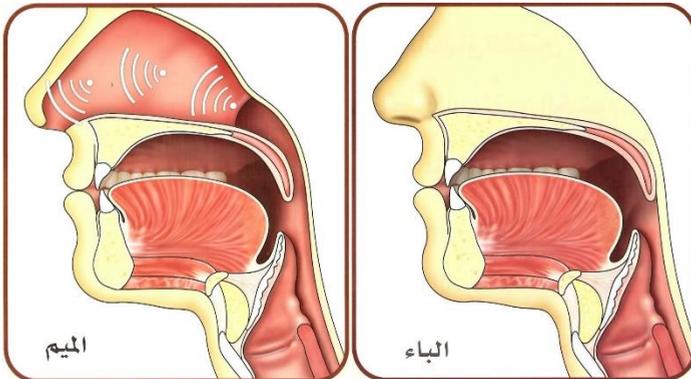
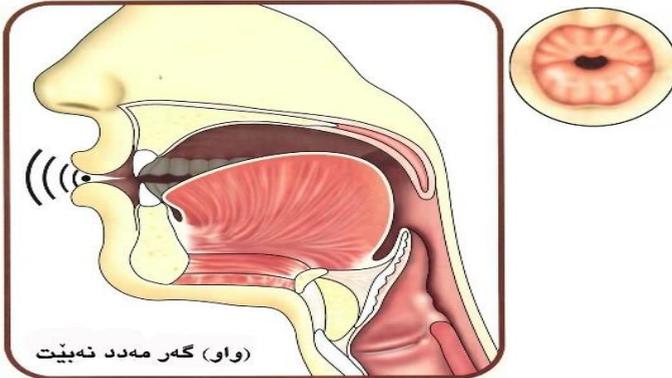
جیپیتی شانزیهه: نیوان هردوو لیو

ئین جهزهی دهلیت:

(۱۹) لِلشَّفَتَيْنِ الْوَاوُ بَاءٌ مِيمٌ

واتای گشتی:

پیتهکانی (و، ب، م) له نیوان هردوو لیوهوه دهردهچن، ئهویش بهداخستنی هردوو لیولهگهلی پیتی (ب، م) داو خربوونی هردوو لیولهگهلی پیتی (و) دا.

تیبینی:

۱- مەبەست لە پیتی (و) لیڤه دا درێژکردنەوه (المدّ) نەبیّت، واتە:

(و)ی سەردار (مفتوح): ﴿وَهُوَ﴾، ﴿كُفُوًا﴾

(و)ی بۆردار (مضموم): ﴿الْوُتْقِ﴾، ﴿فَأَوْوًا﴾، ﴿تَأْوُوا﴾

(و)ی ژێردار (مكسور): ﴿وَقْرًا﴾، ﴿وَزْرًا﴾

(و)ی زەننەدار (ساكن) بە دوای سەر (فتحة) دا هاتیّت: ﴿يَوْمَهُمْ﴾،

﴿قَوْلُهُمْ﴾

۲- هەندی له زانایان بۆ جیاکردنەوهی جیپیتی (ب) و (م) له یه‌کتر و توویانه پیتی

(ب) پیتیکی دەریاییه (بحریة)، پیتی (م) یش پیتیکی وشکاییه (بریة).

واتە: له کاتی داخستنی هەردوو لیۆدا بۆ پیتی (ب) پیویسته هەردوو

دیوی ناوه‌وهی لیۆ (واتە: تەپرای دیوی ناوه‌وهی هەردوو لیۆ) بەریه‌ک

بکه‌ویّت، بەلام له کاتی داخستنی هەردوو لیۆدا بۆ پیتی (م) پیویسته

هەردوو دیوی دەرەوهی لیۆ (واتە: وشکایی هەردوو دیوی دەرەوهی لیۆ)

بەریه‌ک بکه‌ویّت.

سوود: بەم چوار پیته (ف، و، ب، م) دەوتریّت پیته لیۆییەکان (الحروف الشفوية)،

چونکه له لیۆهوه دەرەچن، هەرچەندە خەلیلی فەپراھیدی له گەل ئەم پیتانەدا پیتی

(و)ی باس نەکردووه، چونکه ئەو پیتی (و) له گەل پیته‌کانی بۆشایی (الجوف) دا

ئەژمار دەکات.

جیپیتی حه قددهیه م: که پوو (الخیشوم)

ئین جه زهری ده لیت:

وَعْتَةٌ مَحْرَجُهَا الْحَيْشُومُ

..... (۱۹)

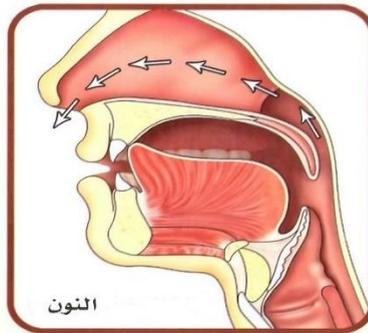
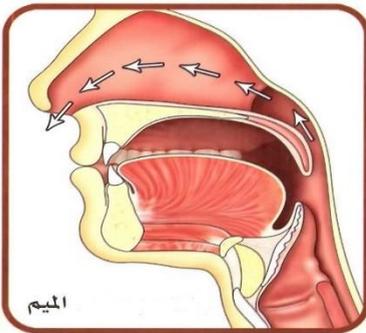
واتای گشتی:

که پوو (الخیشوم): ئەو کونیه که لوت ده گه یه نیّت به گه روو، ئەم جیپیتەش مینگه (الغنة) ی لی دهرده چیت.

ئه حمه دی کوپی ئین جه زهری له راقه کهیدا ره خنه له باوکی ده گریّت و ده لیت: (مینگه له سیفه ته کانه، شایسته بوو له ویّ باس بکرایه، پیویست بوو له بری ئەو باسی جیپیتی نونی شارووی بکردبایه، چونکه بیگومان جیپیتە که ی که پوو و به پیتیش ئە ژمار ده کریّت به پیچه وانە ی مینگه وه) له بهر ئەوه ئیمه هیش مینگه له سیفه ته کاندای باس ده که ی.

سوود: پیتی (ن، م) کاتیک مینگه دارن که زهنه داری ئاشکرابن، به لام ئە گهر جووله دار (متحرک) بوون ئەو کات پیتی (ن) په یوه سته به زمان و پیتی (م) یش په یوه سته به لیوه وه و په یوه ندییان به لووته وه نامینیت، شاطبی ده لیت:

وَعْتَةٌ تَنْوِينٍ وَتُونٍ وَمِيمٍ إِنْ سَكَنَّ وَلَا إِظْهَارٍ فِي الْأَنْفِ يُجْتَلَى

سیفہتی پیتہکان

پیناسہ: سیفہتی پیتہکان ئەو نیشانە و تاییبەتمەندیانەییە کە بە ھۆیەوہ پیتہکانی پێدەناسریتەوہو لە یەکتەری جیادەکرینەوہ.

سوودی زانینی سیفہتەکان:

- ۱- جیاکردنەوہی ئەو پیتانەیی جیپیتیان ھاوبەشە، بۆ نمونە: ھەرسی پیتی (ث، ذ، ظ) کە جیپیتیان پێشەوہی زمان و بەشی خوارەوہی بپرەرەکانی سەرەوہ.
- ۲- پروونکردنەوہی پیتە عەرەبیەکان تاوہکو بە چاکی دەربردین.
- ۳- ناسینی پیتە بەھیزو لاوازەکان.
- ۴- زانینی ئەو پیتانەیی کە تیہەلکیش دەکرین لەگەڵ پیتی نزیک لە خویان و ئەو پیتانەیشی تیہەلکیش ناکرین.

جۆری سیفہتەکان:

یەکەم: سیفہتە ھەمیشەییەکان (الصفات اللازمة): ئەو سیفہتانەن کە بەشیکن لە پیتەکەو ھەرگیز لیبی جیانابنەوہ، ژمارەیان لە سەر پای بەناوبانگی زانایان حەقدە سیفہتەو دەبن بە دوو بەشەوہ:

سیفہتە دژەکان (الصفات المتضادة).

سیفہتە بی دژەکان (الصفات التي لا ضد لها).

دووہم: سیفہتە کاتیەکان (الصفات العارضة): ئەو سیفہتانەن کە تەواوکەری پیتەکەن و لە ھەندی دۆخی دیاریکراودا تووشیدەبن و لە ھەندی دۆخیشدا لە بەر ھۆکاری لە ھۆکارەکان لیبی جیادەبنەوہ، لە کاتی جیاوونەوہیاندا کاریگەرییان لە سەر خودی پیتەکە نییە، وەك: شاردنەوہ (الإخفاء) و تیہەلکیش (الإدغام) و گەرەکردن (التفخيم) و ھتد ...

سیفه‌ته دژه‌کان

ئیین جه‌زه‌ری ده‌لیت:

(۲۰) صِفَاثًا: جَهْرٌ، وَرِخْوٌ، مُسْتَفِلٌ مُنْفَتِحٌ، مُصَمَّمَةٌ، وَالضِدَّ قُلْ

راقه‌ی وشه‌کان:

(صِفَاثًا): سیفه‌تی پیته‌کان

(وَالضِدَّ قُلْ): ئەو سیفه‌تانه‌ی که له‌و دێرده‌دا باسکراون دژه‌کانیشیان بلێ.

واتای گشتی:

سیفه‌ته دژه‌کان که ئیین جه‌زه‌ری باسی کردوون ده‌ سیفه‌تن ئاشکرا (الجهر) دژه‌که‌ی چپه (الهمس)ه، نهرمی (الرخاوة) دژه‌که‌ی توندی (الشدة)یه، نزمیی (الاستفال) دژه‌که‌ی به‌رزى (الاستعلاء)ه، والاکردن (الانفتاح) دژه‌که‌ی جووتکردن (الإطباق)ه، (الإصمات) دژه‌که‌ی (الإذلاق)ه، ئیمه‌یش به‌و شیوه‌یه باسیان ده‌که‌ین که ئیین جه‌زه‌ری له‌ هونراوه‌که‌دا ریزی کردوون:

۱- ئاشکرا (الجهر) و چپه (الهمس)

ئیین جه‌زه‌ری ده‌لیت:

(۲۱) مَهْمُوسُهَا: فَحْتُهُ شَخْصٌ سَكَّتْ

چپه (الهمس)

له‌ زمانه‌وانیدا: ده‌نگی نزم، چپه.

له‌ زاراوه‌شدا: بیستن به‌ ئەسپایی به‌ هوی کرانه‌وه‌ی ده‌نگه‌ ژییه‌کان و نه‌له‌رزینیان و ده‌رچوونی زۆریک له‌ هه‌واى هه‌ناسه‌.

پیته‌کانی: (۱۰) پیته‌ و له‌م وته‌یه‌دا کوکراونه‌ته‌وه‌: (فحته شخص سکت)

ئهم پیته‌نه‌ له‌ ناو خویاندا وه‌ک یه‌ک نین، به‌لکو هه‌ندیکیان له‌ هه‌ندیکی تریان لاوازترن، بو‌ نمونه‌ پیته‌ی (ص) له‌وانی تر به‌هیزتره‌، چونکه‌ سیفه‌تی جووتکردن (الإطباق) و به‌رزى (الاستعلاء) و فیکه‌ی (الصفیر) هه‌یه‌ که ئەمانه‌ سیفه‌تی به‌هیزن، پاشان پیته‌ی (خ) دیته‌، چونکه‌ سیفه‌تی به‌رزى (الاستعلاء) هه‌یه‌، هه‌روه‌ها پیته‌ی (ک، ت) جگه‌ له‌ (ص، خ) له‌ پیته‌کانی تر به‌هیزترن، له‌ هه‌موویان لاوازتر پیته‌ی (ه)یه‌، هه‌ر بۆیه‌ ئهم

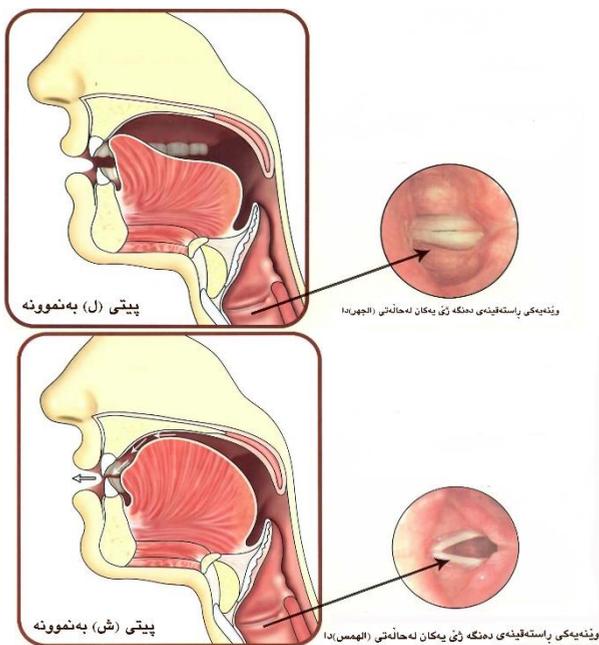
پیتھیان به دريژکردنه وهی گه یانندن (مد الصلّة) به هیژ کردووه. پاشانیش (ف) و (ح) و (ث).

ناشکرا (الجهر)

له زمانه وانیدا: راگه یانندن و ناشکراکردن.

له زاراوهدا بیستن به پروونی به هوئی داخستنی دهنگه ژیهه کان و له رینه وه یان و رینه کردنی زوریک له هه وای هه ناسه.

پیتھکانی: (۱۹) پیتھکهی تری زمانی عه رهبی دهگریته وه که له م وته یه دا کوکراونه ته وه (عَظْمٌ وَرَنُّ قَارِيءٍ ذِي غَضٍّ جَدُّ طَلَبٍ)^{۸۵} ئەم پیتانهش له پرووی به هیژییه وه جیاوازن، پیتی (ط) له هه مویان به هیژتره پاشانیش (د).

^{۸۵} واته: پله و پایه ی به رزه ئەو قورئانخوینهی چاوی له حه رام ده پاریزیت و کوئشش دهکات بو ودهستهینانی زانست.

۲- توندی (الشدة) و نهرمی (الرّخاوة) و نهوهی نیوانیان

ئیین جهزهری دهئیت:

(۲۱) شَدِيدُهَا لَفْظٌ (أَجْدُ قَطٍ بَكْتُ)

(۲۲) وَيَبْنُ رِخْوٍ وَالشَّدِيدِ (لَنْ عُمَرُ)

ئیین جهزهری له دیپری بیسته مدا (الرّخوة)ی وهك زارواه باسکرد، لییره یشدا به شهکهی تری باسکردوه که پیتهکانی (الشدة) و پیتهکانی (البینیة)یه، کهواته دهن به سی^{۸۶} به شهوه:

یهکه م: توندی (الشدة)

له زمانه وانیدا: به هیزیی.

له زارواهدا گیران یاخود قه تیسبوونی دهنکه له کاتی دهر پیرینی پیتهکه دا له بهر ته و او ی پشتبستن به جیپیتهکه یه وه (یان له بهر داخستنی جیپیتهکه ی).
ئهم ریئه کردنهش کاتیك دهر ده که ویت پیتهکه زهنه دارییت.

پیتهکانی: (۸) پیتن له م پرسته یه دا ئیبنولجه زهری کو یکرد و ونه ته وه (أَجْدُ قَطٍ بَكْتُ).^{۸۶}
ئهم پیتهکانهش له پرووی پتهوی و به هیزییه وه له یه کتر جیاوازن، ئه گهر له گهل سیفه تی توندی (الشدة) دا سیفه تی ناشکرا (الجهر) و بهرزیی (الاستعلاء) و جووتکردن (الإطباق) یان هه بوو ئه وه ئه و په پری به هیزییه، وهک پیته (ط).

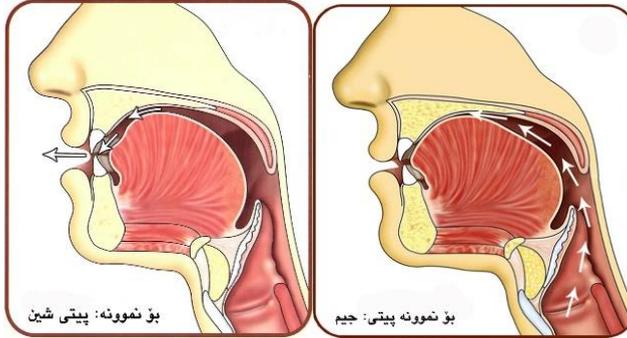
^{۸۶} واته: گویم لییه (قط) دهگری. (قط) ناوی ئافره تیکه.

دووهم: نه رمی (الرّخاوة)

له زمانه وانیدا: نه رمی.

له زاروه شدا: ریگردنی دهنگ له گهله پیتته که دا، له بهر لاوازی پشتبهستن به جیپیت.

پیتتهکانی: (١٦) پیتتن: (ث، ح، خ، ذ، ز، س، ش، ص، ض، ظ، غ، ف، ه، و، ی، ا).^{٨٧}

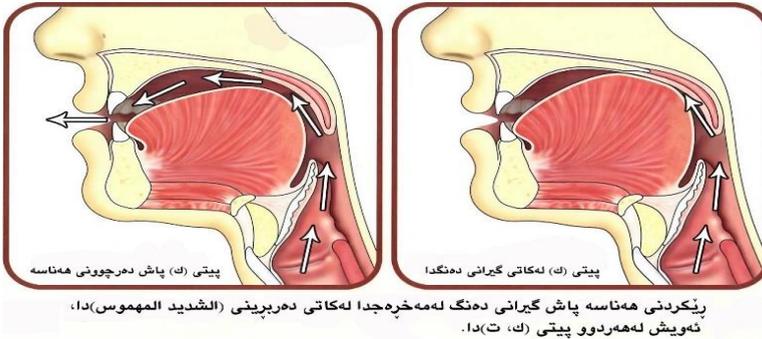

^{٨٧} ههندی له زانایان به شیعر هۆنیویانه تهوه:

إن تشأ الفاض رخو لا تکن فی الحفظ لاهی
رّمزه (خذ غث حظ فض شوص زي ساه)

۲- بههیزو ئەسپایی (شەدیده مەموسە): ھەردوو پیتی (ك، ت):

ئەم دوو پیتە لە سەرھەتای دەربەریانیاندا دەنگ لە گەلیاندا دەرنەچیت، بەلام لە کۆتایی دەربەریاندا ھەناسە دەردەچیت. ھەر بۆیە ھەندى لە زانایان وتویانە پیتی (ك، ت) لە سەرھەتاو بەھیزن (شەدید) لە کۆتاییشدا ئەسپایین (مەموس).

۳- ئاشکراو نەرم (مەھورە رەخو): بریتتە لە [ض، ظ، ذ، غ، ز، و، ی: ئاسان - اللین)، پیتەکانی درێژکردنەو (المدّ)].

ئەم پیتانە دەنگ لە گەلیان پى دەکات و ھەناسە لە گەلیان دەگیریت.

۴- چپەو ونەرم (مەموسە رەخو): (فحٹە شخص س) (ف، ح، ث، ه، ش، خ، ص، س)

ئەم پیتانە بە ھۆی لاوازی پشەبەستنیان بە جیپیتەکانیان دەنگ بە تەواوی لە گەلیاندا پى دەکات، بە ھۆی کردنەو ھى دەنگەژییەکان، ھەناسەش بە تەواوی لە گەلیاندا پى دەکات.

بۆ نمونە: (أَسْ)، (أَخْ)، (أَشْ).

۵- مامناوھندو ئاشکرا (متوسطە مەھورە): (لن عمر)

ئەم پیتانەش ھەناسە لە گەلیاندا پیناکات، بەلام دەنگ بەشیوھەکی مامناوھند لە گەلیاندا پى دەکات. بۆ نمونە: (أَلْ)، (أَنْ)، (أَرْ)

تیبینی:

- ۱- هه‌موو پیتته‌کانی چپه (اله‌مس) سیفته‌تی نه‌رمییان (الرّخاوة) تیّدایه جگه له (ك)،
(ت) كه دوو پییتی به‌هیژن (شدید).
- ۲- هه‌موو پیتته به‌هیژه‌كان (الشديدة) سیفته‌تی ئاشکرایان (الجهر) تیّدایه جگه له (ك)،
(ت) كه دوو پییتی چپه‌ن (اله‌مس).
- ۳- ماوه‌ی ده‌رپرینی پیتته نه‌رمه‌كان (الرّخاوة) دریژترن له ماوه‌ی ده‌رپرینی پیتته
نیوانیه‌كان (البینیّة)، ماوه‌ی ده‌رپرینی پیتته نیوانیه‌كانیش (البینیّة) دریژترن له
ماوه‌ی پیتته به‌هیژه‌كان (الشدة).

۳- بهرزی و نزمی (الاستعلاء والاستفال):

ئیبین جهزه‌ری ده‌ئیت:

(۲۲) وَسَبْعُ عَلُوٍ (حُصَّ ضَعَطٍ قِظٌ) حَصْرٌ

راقه‌ی وشه‌کان:

(عَلُوٍ): بهرز

(حَصْرٌ): هه‌له‌پینراوه

(حُصَّ ضَعَطٍ قِظٌ): ۸۹:

واتای گشتی:

بهرزی (الاستعلاء)

له زمانه‌وانیدا: بهرزی.

له زاراوهدشدا: بهرزبوونه‌وه‌ی دوورترینی زمان (أقصى اللسان) به‌ره‌و مه‌لاشوو له کاتی
ده‌رپرینی پیته‌کانیدا. که‌واته دوورترینی زمان له گه‌ل هه‌موو پیته‌کانیدا بهرز
ده‌بیته‌وه، هه‌رچه‌نده جیپیتی هه‌ندیك له پیته‌کانی په‌یوه‌ندیان به زمانه‌وه نییه وه‌ک:
(خ، غ).

هه‌ندیکی تر له زانایان به‌م جو‌ره پیناسه‌ی ده‌که‌ن: بهرزبوونه‌وه‌ی ئاراسته‌ی ده‌نگ
به‌ره‌و مه‌لاشوو.

بهرزترینی پیته به‌رزه‌کان (الاستعلاء) پیتی (ق)و، نزمترینیان پیتی (خ)یه.

^{۸۹} رسته‌ی (حُصَّ ضَعَطٍ قِظٌ) له رووی واتاوه دوو نامۆزگاری له خو ده‌گریت:

یه‌که‌م: له گه‌رمای هاویندا به‌خانوو‌یه‌کی له قامیش دروستکرای ته‌سک و بچوکدا قه‌ناعه‌ت بکه.

(قِظ): بمینه‌ره‌وه، (حُصَّ): خانووی له قامیش دروستکراو.

دووه‌م: بیدار به‌ره‌وه قه‌بر گۆرشانی هه‌یه.

(قِظ): بیدار به‌ره‌وه، (ضَعَط) گۆرشان.

• نزمی (الاستفال)

له زمانه وانیدا: نزمی.

له زاروه شدا: نزمبوونه وه و دابه زینی زمان له کاتی دهرپرینی پیته کانیدا.

یا خود نزمبوونه وه ی ئاراسته ی دهنگ له کاتی دهرپرینی پیته کانیدا.

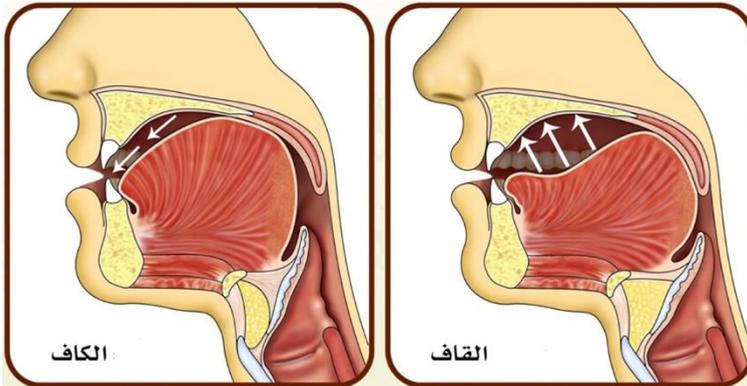
ژماره ی پیته کانی: (۲۲) پیته که ی تری زمانی عه پره بین:

(ء، ب، ت، ث، ج، ح، د، ذ، ر، ز، س، ش، ع، ف، ک، ل، م، ن، ه، و، ی، ا).

هه ندیک له زانایان له م هونراوه یه دا کویانکردو ته وه:

خذ حروف الاستفال واترکن من قال إفکا

ثبت عزر من یجو دُ حرفه إذ سل شکا

٤- جووتکردن و والاگردن (الإطباق والانفتاح):

ئيبن جهزهري دهئيت:

(٢٣) وَصَادُ ضَادٌ طَاءٌ ظَاءٌ: مُطَبَّقَةٌ

جووتکردن (الإطباق)

له زمانه وانيدا: پيکه وه نان.

له زاراوهدا: پيکه وه ناني به شيکی زمان يا خود زورينه به ناسمانه ده ده (مه لاشوو) وه، يان نزيکونه وه ليی به شيويه که له کاتي دهرپيندا دهنگ له نيوانياندا په نگبخواته وه.

پيته کاني: (٤) پيټن (ص، ض، ط، ظ)

تیبینی:

١- پيټي (ط) له جووتکردندا به هيزترينيانه وه، (ظ) يش له جووتکردندا لاوازترينيانه وه (ص، ض) يش له جووتکردندا مامناوه نندن.

٢- سيفه تي جووتکردن (الإطباق) تايبه تره له سيفه تي به رزي (الاستعلاء)، واته هه موو پيته کاني جووتکردن (الإطباق) سيفه تي به رزي (الاستعلاء) يان تيدايه، به لام مه رج نييه هه موو پيټيکی به رز (الاستعلاء) سيفه تي جووتکردن (الإطباق) ي تيدا بيټ.

والاگردن (الانفتاح)

له زمانه وانيدا: کرانه وه و جيا بوونه وه.

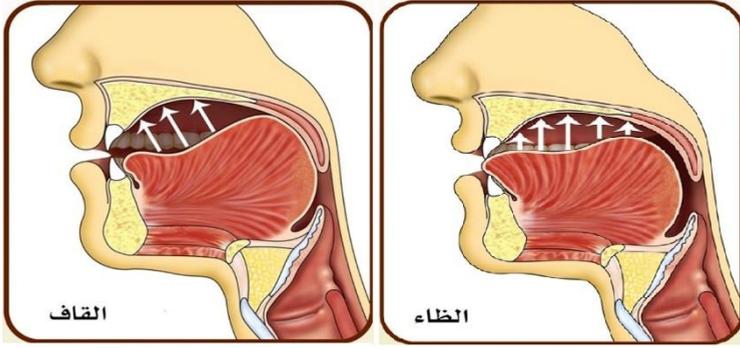
له زاراوهدا: دوورکه و تنه وه ي زمان يان زورينه له ناسمانه ده ده (مه لاشوو) له کاتي دهرپيندا.

پيته کاني: (٢٥) پيته که ي ترن، له م و ته يه دا کوکراونه ته وه:

(من أخذ وجد سعة فزكا حق له شرب غيث)^{٩٠}

^{٩٠} واته: هه رکه سيک زه کاتي سامانه که ي دهرکات، مافه به سه ر په روه ردگار وه به زه ي خزي به

سه ردا پرژينيت. هه مان سه رچا وه ل

سوود: به هوی لیكدانهوهی ئەم چوار سیفەتە بەرزى و نزمى و (الاستعلاء والاستفال) جووتكردن و الأكردن (الإطباق والانفتاح) دوو خالمان بۆ پروندهبیتهوه: ١- پیتە بەرزەكان (الاستعلاء) دەبن بە دوو بەشەوه:

أ- پیتی بەرزى جووت (الحروف المستعلية المطبقة): (٤) پیتن (ص، ض، ط، ظ) ئەم پیتانە قەلەوترن لە پیتە بەرزە و الأكان (المستعلية المنفتحة)، بۆ نموونه سیفەتە بەهیزەكانى پیتی (ق) زیاترە لە سیفەتە بەهیزەكانى پیتی (ص)، بەلام پیتی (ص) قەلەوترە لە پیتی (ق) ئەویش لە بەر بوونى سیفەتى جووتكردن (الإطباق) لە پیتی دووهدا.

ب- پیتی بەرزە و الأكان (الحروف المستعلية المنفتحة): (٣) پیتن (ق، غ، خ) لە كاتى دەربیرى ئەم سى پیتەدا كۆتایى زمان بەرەو مەلأشوو بەرزەبیتهوه بى ئەوهى پيوهى بنووسى، بۆیه قەلەوییان كەمترە لە پیتە بەرزە جووتهكان (المستعلية المطبقة)، بۆیه پيوسته لەكاتى خویندنهوهدا جیاوازن وەك: ﴿الطَّامَّةُ﴾، ﴿خَلْدُونَ﴾.

٢- كاریگەرى ژیر (كسرة) لەسەر پیتە بەرزە و الأكان (المستعلية المنفتحة) زیاترە لە سەر پیتە بەرزە جووتهكان (المستعلية المطبقة)، چونكە یەكەمیان كاریگەرى ژیر (كسرة) و الأكردن (انفتاح) ی لە سەرە، بەلام دووهدمیان تەنها لە ژیر كاریگەرى ژیر (كسرة) دایە، بۆ نموونه پیتی (ظ) ی ژیردار (مكسور) لە وشەى ﴿ظَلَّ﴾ قەلەوترە لە

پیتی (غ) ی ژیردار لە وشەى ﴿عَلَّ﴾ دا

٥- الذلاقة والإصمات

ئيبين جهزهري دهلييت:

(٢٣) (وَفَرَّ^{٩١} مِنْ لَبِّ): الْحُرُوفُ الْمَذْلَقَةُ

راقهي وشهكان:

(فَرَّ مِنْ لَبِّ): نهزانه كه له ژيره كه ههلهات

واتاي گشتي:

(مَذْلَقَةُ) سيفه تيكي دژداره، جهزهري له ديپري بيستدا دژه كهيشي باسكرد كه مُصَمَّتَةٌ يه.

(الإذلاق) له زمانه وانيدا: تيزي، قهراخ، په وانبيژي، خيرايبه.

له زاراوهدا: دهريپيني پيتهكاني به خيرايبی و به ئاسانی، له بهر دهريچوونيان له پيشهوهي زمان يا ههردوو ليوهوه.

(ل، ن، ر) جيدهنگيان پيشهوهي زمانه، (ف، م، ب) جيدهنگيان ههردووليوه.

(الإصمات) له زمانه وانيدا: ريگرتنه. له زاراوهدا: دهريپيني پيتهكانه به قورسي، ههري بويه ريگريكراوه له كووبونهوهي پيتهكاني به تهنا- به بي پيتهكاني (إذلاق) - له وشه چوار پيتي و پينچ پيتي بنچينهيي (أصل)يدا.

پيتهكاني: (٢٣) پيتهكهي ترن و لهم وتهيهدا كوكراونهتهوه: (جَزْ غُشٍّ سَاخِطٍ صِدِّ ثَقَّةٍ إِذْ وَعْظُهُ يَحْضُكُ).

واته: له فيلبازو حهق نهويست خوٽ به دور بگره، به شويني مروقي خاوهن متمانهدا بگهري، چونكه ناموزگارويهكاني هانت ددهن بو چاكهكردن.

ههري بويه گوتويانه ههريه كه له وشه (عَسَجِد: نَالْتَوُونَ) و (عَسَطُوس: درهختي خهيزهران)، نهعهمين (هينراوته ناو زماني عهريبيهوه)، چونكه له سي پيتي بنچينهيي (أصلي) زياتر پيكهاتوون و پيتي (إذلاق)يشيان تيدا نيبه.

^{٩١} لهدهستنوسي تردا به (وَفَرَّ) هاتوه

تېببىنى: خوينەرى بەرپىز، ئەم دوو سيفەتە (الإذلاق والإصمات) بابەتتىكى زمانەوانى (لغوي) ن و هيچ پەيوەندىيان بە زانستى تەجويدەوہ نىيە، رەنگە ھۆى باسکردىنىشىيان ئەوہ بووبىت تاوہكو ژمارەى سيفەتەكان بگەنە (۱۷) سيفەت و لەگەل ژمارەى جىدەنگەكان يەكسان بن، بۇيە زۆر لە تويژەران ئەم دوو سيفەتەيان فەرامۆشکردوہ.

سیفہ تہ بی دژہگان

۱ - الصفیر:

ئیبین جہزہری دەلیت:

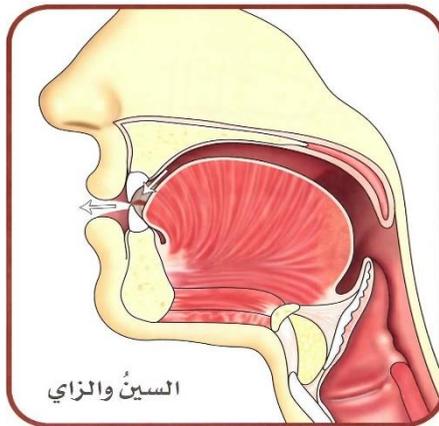
(۲۴) صَفِيرُهَا: صَادٌ وَزَايٌ سِينٌ

پوونکردنەوہ:

لە زمانەوانیدا: فیکە، دەنگی تیز، دەنگی بالندەییە.

لە زاراوەشدا: دەنگیکە لە دەنگی بالندە دەچیت، لە کاتی دەرپرینی پیتەکەدا لە ئیوان سەری زمان و پرەرەوہ دیتە دەرەوہ.

پیتەکانی: ئەو سی پیتەن کە ئیبینولجەزەری لەو دێرەدا هیئاونی (ص، ز، س)

دەنگی پیتی (ص) لە دەنگی قازی کیوی (وَرّ) دەچیت و، دەنگی پیتی (ز) یش لە دەنگی هەنگ دەچیت و، دەنگی پیتی (س) یش لە دەنگی کولە دەچیت.

بەھیزترینی ئەم پیتانەش پیتی (ص) بە لەبەر ئەوہی سیفەتی بەرزیی (الاستعلاء) و جووتکردن (الإطباق) ی تیدایە، پاشانیش (ز) کە سیفەتی ئاشکرا (الجهری) تیدایە، پیتی (س) یش لاوازترینیانە کە سیفەتی چپە (الهمس) و نەرمی (الرّخاوة) ی تیدایە، بۆیە پیویستە سیفەتی فیکە (الصفیر) پیتی (س) بەھیزترینی لە پیتی (ز)، چونکە دوو سیفەتی لاوازی تیدایە، ھەرەھا دەبیت سیفەتی فیکە (صفیر) پیتی (ز) یش بەھیزترینی لە پیتی (ص)، چونکە ئەمیش سیفەتیکی لاوازی تیدایە.

پله کانی فیکه (الصَّفِير):

۱- به هیژ: نه گهر (شدة) داربوو: ﴿السَّامِرِيُّ﴾، ﴿الزَّكَاةُ﴾، ﴿الصَّلَاةُ﴾.

۲- مامناوهند: نه گهر زهننه دار بوو: ﴿يُوسُوفُ﴾، ﴿بِالْأَزْلَمِ﴾، ﴿وَأَصْطِرَ﴾.

۳- لاواز: نه گهر بزواو (متحرك) بوو.

۲- القلقة:

ئيبن جه زهري ده لئيت:

(۲۴) قَلْقَلَةٌ: قُطِبُ جَدِّ،

پروونکرده وه:

له زمانه وانيدا: له رينه وه، جولاندن.

له زاروه شدا: له راندنه وهی دهنگی پیتته زهننه داره که له جیپیتته کهیدا تاوه کو دهنگی کهی به هیژی لی ده بیستریت، ئه ویش به دوور خستننه وهی ههردوو به شی جیپیت له یه کتر بی ئه وهی هیچ جوړه جوولنه یه که له سی جوولنه که هاوه لایه تی بکات.

پیتته کانی: ئه و پینچ پیتته که ئیبنولجه زهري له و دیره دا هیئاو نی (ق، ط، ب، ج، د) واته: جه مسه ری گه وره یی.

ئهم پینچ پیتته سیفه تی توندی (الشدة) و ناشکرا (الجهر) یان تیډایه و نابیت له کاتی دهر بریندا دهنگ و هه ناسه له گه لیاندا بیته دهر، له بهرئه وه پیویستیان به له رینه وه (القلقة) ده بیته تاوه کو دهنگی پیتته کان دهر که ون.

ریزبه ندی پیتته کانی له رینه وه (القلقة) له پرووی به هیژی و پروونی وه:

له پرووی به هیژی وه پیتی (ط) به هیژترینیانه، پیتی (ق) یش له پله ی دووه مدایه، پاشان هه رسی پیتته که ی تر (ب، د، ج) له پله ی سییه مدا دین. له پرووی پروونیش وه پیتی (ق) پروونترینیانه، پاشان پیتته کانی تر.

به شه کانی له رینه وه (القلقلة):

۱- له رینه وهی بچووک (قلقلة صغری): ئەگەر پیتەکه زهنه دار بیټ و له سهری نه وه ستیټ.

جا له ناوه پراستی وشه دا بیټ وهك: ﴿يَقْدِرُ﴾، ﴿أَقْطَمُونَ﴾، ﴿فَأَسْتَجِبْنَا﴾،

﴿يُدْعُونَ﴾، ﴿يَجْهَلُونَ﴾

یان له ناوه پراستی ئاخواتن (کلام) دا بیټ وهك:

﴿ذُقْ إِنَّكَ﴾، ﴿وَلَا تُسْطِطْ وَأَهْدِنَا﴾، ﴿وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ﴾، ﴿قَدْ سَمِعَ﴾،

﴿يُخْرِجْ لَنَا﴾

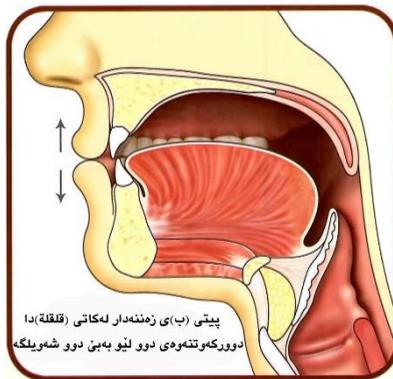
۲- له رینه وهی مامناوه ند (قلقلة وسطی): ئەگەر پیتەکه زهنه دارو له باری وهستان (وقف) دا بیټ و (شدة) دار نه بیټ.

وهك: ﴿وَاقٍ﴾، ﴿مُحِيطٌ﴾، ﴿الذَّبُّ﴾، ﴿بَهِيحٍ﴾، ﴿بَعِيدٍ﴾

۳- له رینه وهی گه وره (قلقلة کبری): ئەگەر پیتەکه (شدة) دارو له کۆتایی وشه داو

له باری وهستان (وقف) دا بیټ، وهك:

﴿الْحَجَّ﴾، ﴿الْحَقُّ﴾، ﴿وَتَبَّ﴾، ﴿أَشَدُّ﴾.

چۆنئیتی دەربرینی لهرینهوه (القلقلة):

لهرینهوه (القلقلة): بریتیه له دهنگدانهوهی پیتکه له جیپیتکهیداو نزیك نییه له هیچ جوولیهکهوه، واته: سهر (فتحة) و بۆر (ضمّة) و ژیر (كسرة)، ئەمەش رای پەسەندکراوی زۆرینهی هەرەزۆری زاناiane هەرودها ئیمەش له مامۆستاکهمانهوه هەر بهم شیوهیه وەرمانگرتوه.^{۹۲}

۳- اللین:

^{۹۲} سەبارەت بە چۆنئیتی دەربرینی لهرینهوه (القلقلة) چەند بۆچونیکی تریش هەن گرنگترینیان ئەمانەن:

۱- لهرینهوه (القلقلة) به شیوهیهک دەربرین که نزیك بکرینهوه له جوولیهی پیتی پێش خۆیان، واته ئەگەر پیتی پێش خۆیان سهری (فتحة) ههبوو ئەوا له کاتی دەربریندا نزیك دهکرینهوه له (فتحة) ئەگەر بۆریشیان (ضمّة) ههبوو له کاتی دەربریندا نزیك دهکرینهوه له (ضمّة)، ئەگەر ژیریشیان (كسرة) ههبوو له کاتی دەربریندا نزیك دهکرینهوه له (كسرة).

نموونه: ﴿يَطْبَعُ﴾، ﴿يُجْزَوْنَ﴾، ﴿قَبَلَةٌ﴾

ئەمەش پەسەندکراوه له لای هەندیك له زاناian لهوانه سەمه‌ننودی که له (لالی البيان) دا دەلیت:

قَلْقَلَةٌ (قَطْبُ جِرٍ) وَقَرَّبَتْ لِلْفَتْحِ وَالْأَرْجَحُ مَا قَبْلُ اقْتَفَتْ.

۲- له هەموو کاتیکیدا له کاتی دەربریندا نزیك دهکرینهوه له (فتحة)، ئەمەش رای هەندیکیانه، لهوانه شیخ (محمود خليل الحصري)، به‌لام سەیر له‌وه‌دايه شیخ ئەم رایه دەداته پال زۆرینهی زاناian! بڕوانه: أحكام قراءة القرآن الكريم للحصري لا: ۱۰۱-۱۰۲.

هەندیکیان به هۆنراوه باسیان له‌م رایه کردوه:

وَقَلْقَلَةٌ قَرَّبَ إِلَى الْفَتْحِ مُطْلَقًا وَلَا تُشْبِعُهَا بِالَّذِي قَبْلُ تَقْبَلًا.

ئىبن جەزەرى دەلىت:

(۲۴) ، وَاللَّيْنُ

(۲۵) وَأَوْ وَيَاءٌ سَكَنًا^{۹۳} وَأَنْفَتْحًا قَبْلَهُمَا،

پروونکردنەوہ:

لە زمانەوانیدا: ئاسانی ونەرمی.

لە زاراوەشدا بە ئاسانی دەرچوونی پیتەکانی لە جیپیتەکانیەوہ.

پیتەکانی: دوو پیتن (و، ی) کاتیکی زەننەداربن و پیشەوہیان سەر (فتحة)ی ھەبیّت.

نمونه: ﴿خَوَفٍ﴾، ﴿بَيْتٍ﴾، ﴿شَيْءٍ﴾

ھۆی ناوانیان: ھەندیک دەلین لەبەر کەمدریژکردنەوہیان، ھەندیکیش دەلین لەبەر

ئاسان دەرچوونیان لە جیپیتەکانیانەوہ.

تیبینی: سیفەتی (لین) لاوازترە لە دریژکردنەوہ (المدّ)، ھەر بۆیە لە گەل پیتی ئەلیفدا

ھەرگیز باسناکریّت، ھەرچەندە پیتی ئەلیف پیتی دریژکردنەوہ (المدّ) و ئاسان

(اللين) یشە، چونکە پیناسەى ئاسان (اللين) ی تیدا بە دیدەکریّت کە خۆی زەننەدارەو

پیشەوہی سەر (فتحة)یە.

^{۹۳} لە دەستنووسی تردا بە (سُكِنًا) ھاتوہ.

٤- الانحراف

ئىبن جەزەرى دەلىت:

(٢٥) ، وَالْانْحِرَافُ صُحْحًا

(٢٦) فِي اللَّامِ وَالرَّاءِ

پاقەى وشەكان:

(صُحْحًا): ئاماژەىە بۆ بوونى پراى جىياواز لەسەر بوونى ئەم سىفەتە، بەلام پراى بەهيز ئەوہىە كە ئەم سىفەتە لە ھەردوو پىتى (ل، ر) دا جىگىرە.

پروونکردنەوہ:

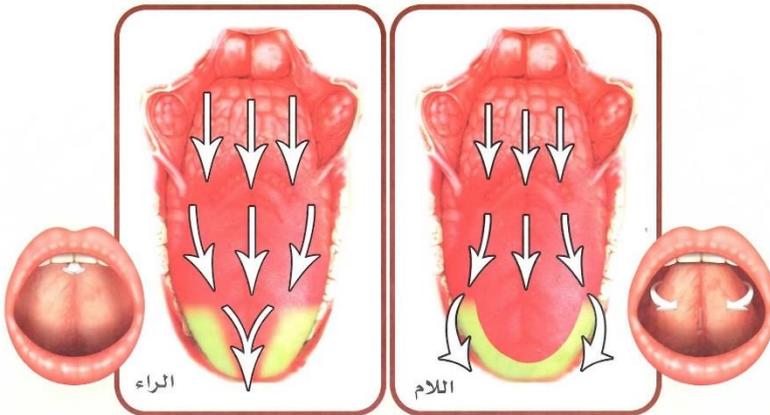
لە زمانەوانىدا: لادان.

لە زاراوہشدا: ھەزو لادانى دەنگى پىتەكەىە لەبەر پىنەکردنى بە تەواوى، ئەویش بە ھوى پىگرتنى لە لاىەن زمانەوہ.

لادانى دەنگى پىتى (ل) بۆ ھەردوو لاى پىشەوہى زمان، ئەویش بە ھوى نوسانى پىشەوہى زمان بەپووكەوہ.

پىتى (ر) ىش پىچەوانەى پىتى (ل)، واتە لادانى دەنگەكەى لە ھەردوو لاى پىشەوہى زمان بۆ ناوہپراست.

تیبىنى: سىفەتى لادان لە پىتى (ل) دا زىاترە لە پىتى (ر)، ھەرەھا لادانى پىتەكە لە كاتى (شدة) دا زىاترە وەك لە زەننە، لە كاتى زەننەشدا زىاترە وەك لە جوولە (حركة).

بەراوردىك لە نىوان لادانى پىتى (ل) و پىتى (ر)

۵- التکریر

ئیبین جه زهري ده لیت:

..... (۲۶) وَبِتَكْرِيرٍ جُعِلَ

پاڤه ی وشه کان:

(جُعِلَ): وه سفکراوه

پوونکرده وه:

له زمانه وانیدا: دووباره بوونه وه یه.

له زار اوه شدا: له رینه وه ی سهر زمانه له کاتی دهر برینی پیته که دا. پیته کانی: ته نها پیتی (ر) یه.

مه به ستیش له باسکردنی ئەم سیفته ته وه یه قورئانخوین زیاده پره ی تیدا نه کات، ئەمه ش ئەوه ناگه یه نی که خوینەر به ته او ی زمانی له جووله بخت، به لکو پیویسته سهری زمانی و به شیک له پشت وه ی به توندی به پووی بپهری سهر وه بنوسی نی، له گه ل هیشتنه وه ی بو شاییه کی زور ته سک بو چوونه دهر وه ی به شیک له دهنگی پیته که، چونکه پیتی (ر) پیتی کی مامنا و هنده له نیوان ههردوو سیفته ی توندی و نه رمی (الشدة والرّخاوة) دا.

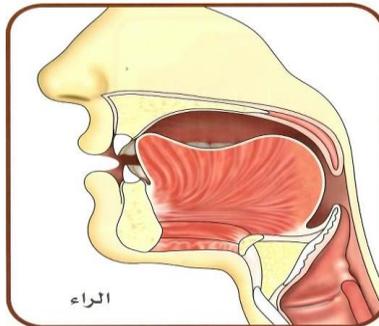
پله کانی دووباره بوونه وه (التکریر):

۱- ئەگەر (شدة) داربوو، وهک: ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، چونکه پیتی (مشدد) دوو

پیته و (تکریر) ی زیاتره و پیویسته زیاده پره ی تیدا نه کریت.

۲- ئەگەر زهنه داربوو، وهک: ﴿فَأَرْهَبُونَ﴾

۳- ئەگەر بزواو بوو، وهک: ﴿وَتَرَكِهِمْ﴾.

٦- التفشي

ئيبن جه زهري ده لئيت:

..... (٢٦) وَللْتَفْشِي الشَّيْنُ

پوونکردنه وه:

له زمانه وانيدا: بلاوبوونه وهو فراوانبوونه.

له زار اوهدا: بلاوبوونه وهى ههوا له ناو دهمدا له كاتى دهر پرينى پيته كه دا، تا وهكو ده گاته جيپيتى (ظ).

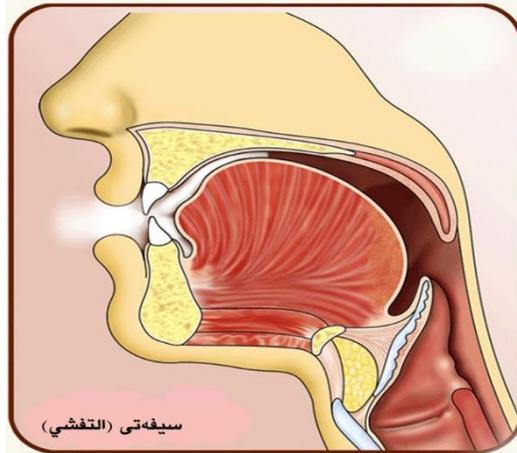
پيته كانى: ته نها پيتى (ش) ه.

پله كانى بلاوبوونه وه (التفشي):

١- نه گهر (شدة) داربوو، وهك: ﴿الشَّيْطَانُ﴾، ﴿الشَّكْرَيْنَ﴾

٢- نه گهر زهنه داربوو، وهك: ﴿أَشْرَى﴾، ﴿الرُّشْدُ﴾

٣- نه گهر بزواو بوو، وهك: ﴿شَطَطًا﴾، ﴿شَقَوْتًا﴾

۷- الاستطالة

ئىبن جەزەرى دەلىت:

(۲۶) ضَادًا اسْتَطِلَّ^{۹۴}

راقەى وشەكان:

(اسْتَطِلَّ): فەرمانە، وەسفى بکە بە درىژکردنەوہ (الاستطالة)

پوونکردنەوہ:

لە زمانەوانیدا: درىژبوونەوہ.

لە زاروہشدا: درىژکردنەوہى جىپىت لە سەرەتای قەرەغى لایەكى زمانەوہ (یان

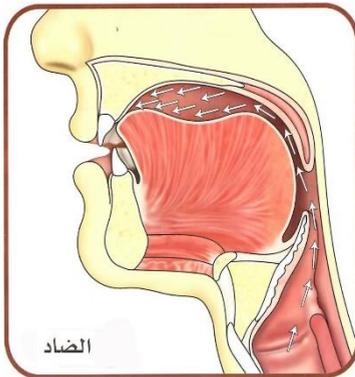
ھەردوولای) تا دەگاتە جىپىتى لام.

پیتەکانى: تەنھا پىتى (ض) دە.

پلەکانى درىژبوونەوہ (الاستطالة):

بەھىژترینە ئەگەر (مشدد) بوو، پاشان ئەگەر زەننەداربوو، پاشانىش ئەگەر

بزاو(متحرك)بوو.

ناوچەى لیدان بەبى فشار.
ناوچەى فشارو پاندانەرە.

تیببىنى: درىژبوونەوہ (استطالة)ى پىتى (ض) جیاوازە لە درىژبوونەوہى پیتەکانى

مەدد، پىتى (ض) جىپىتیکى دیاریکراو (محقق)ى ھەيو بەئەندازەى درىژى خۆى لە

جىپىتى خۆیدا درىژ دەبیتەوہ لەوہ زیاتر تیناپەریت، بەلام پیتەکانى مەد جىپىتى

دیاریکراویان نىیەو لەخودى خویاندا درىژ دەبنەوہ ئەک لە جىپیتدا، چونکە لە

جىپىتى خەملینراو جىپىت نىیەو بە کۆتایى ھاتنى ھەوا نەبیت کۆتایان نایەت.

^{۹۴} لە دەستنوسى تردا بە (اسْطِلَّ) ھاتوہ

زانینی ته جوید

بیگومان ته‌ها تویرینه‌وهی جیپیتته‌کان و سیفه‌ته‌کانیان به‌س نین بو کارامه‌بوونی فی‌رخواز له‌بواری جوانخویندنه‌وهی قورپانی پیروژدا، چونکه کاتیک ده‌نگه‌کان له‌کاتی ئاخواتندا به‌یه‌ک ده‌گه‌ن کاریگه‌ری له‌سه‌ر یه‌کتر دروست ده‌که‌ن، هر له‌به‌ر ئه‌وه حه‌سه‌نی کورپی قاسیمی مورادی (۷۴۹ک) کوچی دوایی کردووه ده‌لیت جوانخویندنه‌وهی قورپان له‌سه‌ر چوار خال بنیات ده‌نریت:

- ۱- زانینی جیپیتته‌کان.
 - ۲- زانینی سیفه‌تی هه‌میشه‌یی و کاتی پیته‌کان.
 - ۳- زانینی ئه‌و ئه‌حکامانه‌ی که له‌ ئه‌نجامی لی‌کدانی پیته‌کان و وشه‌کان دروستده‌بن.
 - ۴- راهینانی زمان و زوروتنه‌وه، بنچینه‌ی هه‌موو ئه‌مانه‌یش وه‌رگرنتی له‌ خاوه‌ن کارامه‌کان و زانایانی ئه‌م زانسته‌وه‌یه.
- ئین جه‌زه‌ریش پاش لی‌بوونه‌وه له‌باسی جیپیتته‌کان و سیفه‌ته‌کانیان ده‌ست ده‌کات به‌ پروونکردنه‌وهی حوکمی فی‌ربوونی ته‌جویدو پاشان پیناسه‌کردنی و چوینتی گه‌یشتن به‌ جوانخویندنه‌وهی ده‌لیت:

(۲۷) وَالْأَخْذُ بِالتَّجْوِیدِ حَتْمٌ لَّازِمٌ مَنْ لَمْ یَجُودْ^{۹۵} الْقُرْآنَ آثَمٌ

پاقه‌ی وشه‌کان:

(الْأَخْذُ بِالتَّجْوِیدِ): جیبه‌جی‌کردنی یاسا‌کانی زانستی ته‌جوید له‌ کاتی قورپان خویندندا

(حَتْمٌ لَّازِمٌ): بیگومان پیویسته‌وهی فه‌رزی عه‌ینه

(آثَمٌ): گونا‌حباره

پروونکردنه‌وه:

زانستی ته‌جوید دوو به‌شه:

ته‌جویدی زانستی (التجوید العلی) زانینی ئه‌و بنه‌ماو یاسایانه‌ی که زانایان دایانناوه‌و نووسیویانه‌ته‌وه، فی‌ربوونیان و شاره‌زابوون لی‌یان فه‌رزی کیفایه‌یه.

^{۹۵} له‌ هه‌ندیک له‌ ده‌ست‌نوسه‌کاندا (من لم یصح) هاتووه، به‌لام یه‌که‌م باشتره.

تهجويدى كردهيى (التجويدُ العمليُّ) جيٲبه جيٲكردنى ياساكانى زانستى تهجويد له كاتى قورٲان خوٲندندا فهرزى عهينهو ههركهسيٲك قورٲان به تهجويدهوه نهخوٲنيٲتهوه گونا حباره.

ئيٲن جهزهريش ئهमेيانى مهبهسته.

ئهم حوكمهيش پشتبهستوو به قورٲان و فهرموودهو كوٲدهنگى زانايان (الإجماع):

▪ بهلگه له قورٲانى پيروٲن:

١- ﴿وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً﴾ المزمّل

وشهى (رَتَّلَ) كرداريٲكى چوار پيٲتييهو سىٲ پيٲتى نيهه ليٲوهى وهرگيراٲيٲ^{٩٦}، زانايانى تهفسيرو زمانهوانى بهم شيٲويهه راقهيانكردوه: (زور به جوانى و له سهرخويى قورٲانبخوٲينهرهوه، بهپروونكردنهوهى ههموو پيٲتهكان وجياكردنهوهيان لهيهكدى، مافيان بده لهدرٲيٲكردنهوهو ئاگادارى جوولهكان ببه، رهچاوى وهستانهكان بكه)

ئهمهش وتهو راقهى ههنديك لهو زانايانهيه رهحمهتى خويان ليٲيٲ:

- پيٲشهوا شافيعى (٢٠٤ك كوٲچى دوايى كردوه) دهليٲ:

(وأقل الترتيل ترك العجلة في القراءة عن الإبانة وكلّما زاد على أقلّ الإبانة في القراءة كان أحبّ إليّ ما لم يبلغ أن تكون الزيادة فيها تمطيطاً)^{٩٧}

- پيٲشهوا تهبهرى (٣١٠ك كوٲچى دوايى كردوه) دهليٲ:

(وبين القرآن إذا قرأته تبيننا، وترسل فيه ترسلًا)^{٩٨}

- زهجاج (٣١١ك كوٲچى دوايى كردوه) دهليٲ:

(بيئته تبيننا، والتبين لا يتم بأن يعجل في القرآن، إنما يتم بأن تبين جميع الحروف وتوفي حقها في الإشباع)^{٩٩}

^{٩٦} إعراب القرآن وبيانه (١٢ / ٧)

^{٩٧} الأم للشافعي (١ / ١٣٢)

^{٩٨} تفسير الطبري بتحقيق أحمد شاکر (٢٣ / ٦٨٠)

^{٩٩} معاني القرآن وإعرابه للزجاج (٥ / ٢٤٠)

- سه‌معانی‌ش (۴۸۹ ک کوچی دواپی کردووه) ده‌لیت: (وَحَقِيقَةُ التَّرْتِيلِ هُوَ التَّرْسُلُ فِي الْقِرَاءَةِ وَإِلْقَاءَ الْحُرُوفِ حَقَّهَا مِنَ الْإِشْبَاعِ بِلَا عَجَلٍ وَلَا هَذْرَمَةٍ) ^{۱۰۰}

شیرازی (۵۶۶ ک کوچی دواپی کردووه) ده‌لیت: (التَّرْتِيلُ هُوَ التَّأْنِي فِي الْقِرَاءَةِ مَعَ تَفْصِيلِ الْكَلِمِ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ جَامِعًا لِشُرَائِطِ التَّجْوِيدِ وَالتَّقْوِيمِ) ^{۱۰۱}

- به‌یضاویش (۶۹۱ ک کوچی دواپی کردووه) ده‌لیت: (اِقْرَأْ عَلَى تَوَدَّةٍ وَتَبْيِينِ حُرُوفٍ) ^{۱۰۲}

- نه‌سه‌فیش (۷۱۰ ک کوچی دواپی کردووه) ده‌لیت: (اِقْرَأْ عَلَى تَوَدَّةٍ بِتَبْيِينِ الْحُرُوفِ وَحِفْظِ الْوُقُوفِ وَإِشْبَاعِ الْحَرَكَاتِ) ^{۱۰۳}

- ئیبن مه‌نزوریش (۷۱۱ ک کوچی دواپی کردووه) ده‌لیت: (التَّأْنِي فِيهَا وَالتَّمَهُلُ وَتَبْيِينُ الْحُرُوفِ وَالْحَرَكَاتِ) ^{۱۰۴}

- زه‌بیدیش (۱۲۰۵ ک کوچی دواپی کردووه) (رِعَايَةُ مَخَارِجِ الْحُرُوفِ وَحِفْظُ الْوُقُوفِ) ^{۱۰۵}

وشه‌ی ﴿وَرَقِلٌ﴾ یش له‌م نایه‌ته پیروزه‌دا فه‌رمانه‌و جیبه‌جیکردنی له‌سه‌ر قورئانخوین فه‌رزه، وشه‌ی ﴿تَرْتِيلًا﴾ یش چاوگه‌و بو‌جه‌ختکردنه‌وه‌ی فه‌رمانه‌که‌یه. ^{۱۰۶}

سوود: پرسیارکراوه له‌ پی‌شه‌وا عه‌لی - خودای لی‌ پازیبیت - سه‌باره‌ت به‌واتای ﴿وَرَقِلٌ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا﴾ ^(۴) نه‌ویش له‌ وه‌لامدا وتوویه‌تی: (التَّرْتِيلُ: مَعْرِفَةُ الْوُقُوفِ وَتَجْوِيدِ الْحُرُوفِ)، سه‌ره‌پای به‌ناوبانگی ئەم راقه‌یه‌ی پی‌شه‌وا عه‌لی - خودای لی‌ پازیبیت - که‌چی له‌ هه‌موو سه‌رچاوه‌کاندا به‌ بی‌ سه‌نه‌د هاتووه، بو‌یه‌ تووژهران به‌ لاوازی ده‌زانن، (د.غانم قدوری الحمد) ده‌لیت: ئەم وته‌یه هه‌یج سه‌نه‌دیکی نییه‌و

^{۱۰۰} تفسیر السمعانی (۶ / ۷۷)

^{۱۰۱} الموضح ۱۵۴

^{۱۰۲} أنوار التنزیل وأسرار التأویل للبیضاوی (۵ / ۲۵۵)

^{۱۰۳} تفسیر النسفی (۳ / ۵۵۶)

^{۱۰۴} لسان العرب (۱۱ / ۲۶۵)

^{۱۰۵} تاج العروس (۲۹ / ۳۲)

^{۱۰۶} تفسیر الرازی (۳۰ / ۶۸۳)، تفسیر النسفی (۳ / ۵۵۶)

یهکهمین سه رچاوه هیئنا بیئتی الهذلی (٤٦٥ك كۆچی دوایی کردووہ) له کتیبی (الکامل، لاپه رکانی: ٣٩، ١٣٢)، پاشان السمرقندی (٧٨٠ك كۆچی دوایی کردووہ) له کتیبی (روح المرید فی شرح العقد الفرید، لاپه رکانی ٦٠، ٢١٢) دوای ئه ویش ئین جه زه ری له کتیبی (التمهید، لاپه رکانی: ٢٠٩، ٢٢٥) دواتریش راقه کارانی جه زه ری و زوریک له نووسه رانی زانستی ته جوید ئه م و ته یه یان له وانه وه وهرگرتوووه له ئه نجامدا به ناوبانگ بووه.

٢- ﴿وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا﴾ الفرقان.

به ریک و پیک و هیکی و هیدی هیدی، بوتمان خوینده وه له سه ر زمانی جیبریل،^{١٠٧} ته رتیلیش سیفه تی قسه کردنی خودای گه وره یه به قورئان، ئه مه ییش ریزو پله یه کی گه وره یه بو قورئان خوین.^{١٠٨}

کهواته قورئان به ته رتیله وه دابه زیوه ﴿وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا﴾ ده بیئت به ته رتیلیشه وه بخوینریته وه ﴿وَرَقِلَ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا﴾.^{١٠٩}

٣- ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ ۗ

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ البقرة، یه کیك له راقه به هیزه کانی ئایه تی ﴿يَتْلُونَهُ حَقَّ

تِلَاوَتِهِ﴾ که سهعله بی (٤٢٧كۆچی دوایی کردووہ) و ماوه ردی (٤٥٠كۆچی دوایی

کردووہ) و به غه وی (٥١٠كۆچی دوایی کردووہ) و واحیدی (٤٦٨كۆچی دوایی

کردووہ) و رازی (٦٠٦كۆچی دوایی کردووہ) و خازین (٧٤١كۆچی دوایی

کردووہ) و سپراجوددینی حهنبه لی (٧٧٥كۆچی دوایی کردووہ) و جه لاله یین (٩١١ك

كۆچی دوایی کردووہ) و شه وکانی (١٢٥٠كۆچی دوایی کردووہ)

^{١٠٧} روح المعانی للکوسی (١٠ / ١٦)

^{١٠٨} هداية القاري إلى تجويد كلام الباري (١ / ٤٨)

^{١٠٩} صفحات في علوم القراءات (ص: ١٨٦)

دهلین: (یقرؤونه کما انزل) یاخود (یقرؤونه حقّ قراءته) واته: دهیخویننه وه وهک چؤن دابه زیوه، یاخود دهیخویننه وه به باشترین شیوه.^{۱۱۰}

۴- ﴿وَقَرَأْنَا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿۱۳۶﴾﴾ الإسراء.

واته: ئەم قورئانه مان بهش بهش بۆ ناردویت، تا به شینهیی و له سه رخوویی بۆ خه لکی بخوینیته وه.

قورئانی پیروز بۆ ئەوه دانه به زیوه له گورستان و پرسه و ماته مینه کاندای بخوینیته وه به لکو دابه زیوه تا وه کو له شوینی شایسته داو به شینهیی و تیرامانه وه بخوینیته وه، خو ئەگه به پروونی وشه کانی نه خوینیته وه و مافی خوئی پی نه دریت، کاریگه ری له سه ر ده لکان نابیت و واتا و مه به سستی قورئان ناپیکیت.

۵- ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ ﴿۱۱۴﴾﴾ طه: ۱۱۴.

﴿لَا تُحْرِكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿۱۱۶﴾ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿۱۱۷﴾ فَإِذَا قَرَأَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿۱۱۸﴾﴾

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿۱۱۹﴾﴾ القيامة.

ئەم دوو ئایه ته پیروزه ریگری له په له کردن ده کەن له قورئان خویندنا، تا وه کو پیغه مبه ر (ﷺ) به باشترین شیوه بیزانیت و له لای جیگه ریبت و پیتکی له ده ست نه چیت و جووله یه کی نه فه و تینیت و شار دنه وه یه کی ئاشکرا نه کات و تیه له کی شیبکی فه راموش نه کات، ئەمه ئاگادار کردنه وه یه کی خوداییه بۆ پیغه مبه ره (ﷺ) مه عصومه که ی که به هیواشی قورئان بخوینیته وه، ئەگه ره ئەمه بۆ پیغه مبه ری خودا بوو بیت (ﷺ) که خوئی فیری کردوه، ئەی بۆ ئیمه ده بیت چؤن بیت؟ ئایا نابیت به و شیوه یه بیخوینینه وه که خودا بۆ پیغه مبه ره که ی (ﷺ) دیاری کردوه؟ ئایا ئیمه شایسته ترین به ئاگادار کردنه وه ی زیاتر، به گویریایه لیکردنی زیاتر؟!

^{۱۱۰} الكشف والبيان عن تفسير القرآن للثعلبي (۱/ ۲۶۶)، النكت والعيون للماوردی (۱/ ۱۸۲)، تفسير البغوي (۱/ ۱۴۴) التفسير الوسيط للواحدی (۱/ ۲۰۰)، مفاتيح الغيب أو التفسير الكبير للرازی (۴/ ۳۰)، تفسير الخازن لباب التأويل في معاني التنزيل (۱/ ۷۵)، اللباب في علوم الكتاب (۲/ ۴۴۱)، تفسير الجالین (ص: ۲۵)، فتح القدير للشوكاني (۱/ ۱۵۸).

■ به‌لگه له فهرمووده

١- عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: سَأَلَ أَنَسٌ ﷺ كَيْفَ كَانَتْ قِرَاءَةُ النَّبِيِّ ﷺ؟ فَقَالَ: (كَانَتْ مَدًّا)، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ يَمُدُّ بِبِسْمِ اللَّهِ، وَيَمُدُّ بِالرَّحْمَنِ، وَيَمُدُّ بِالرَّحِيمِ. ١١١
 واته: قهتاده ده‌لیت: سه‌بارهت به چوئیتی قورئانخویندنی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پرسیارکرا له ئەهه‌س؟ ئەویش وتی: درێژکردنه‌وه بوو، پاشان ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ی خویند ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ درێژ ده‌کرده‌وه ﴿الرَّحْمَنِ﴾ ی درێژده‌کرده‌وه ﴿الرَّحِيمِ﴾ ی درێژده‌کرده‌وه.

ئەبو عەمری دانی (٤٤٤ک کوچی کردووه) ده‌لیت: ئەم فهرمووده‌یه بنه‌مايه بو جواخویندنه‌وه و ته‌جویدی وشه‌کان و ده‌رپرینی پیته‌کان له جیپیته‌کانیان و... هتد. ١١٢

تیبینی: مه‌به‌ست له درێژکردنه‌وه له‌م فهرمووده‌یه‌دا درێژکردنه‌وه‌ی ئاساییه (طبیعی) که به‌بی ئەو درێژکردنه‌وه‌یه پیته‌که ناوتریت، به‌لام وه‌ستان له‌سه‌ر ﴿الرَّحِيمِ﴾ تا شه‌ش جووله درێژ ده‌کریته‌وه، هه‌ندی‌کیش ده‌لین: مه‌به‌ستی ئەوه‌یه که قورئانخویندنی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌شیوه‌یه‌کی گشتی درێژکردنه‌وه‌ی زۆری تیدا‌بووه. ١١٣
 ٢- موسای کوپی (یزید الکندي) ده‌لیت: ئیبن مسعود ﷺ گوئی له خویندنی پیاویک ده‌گرت، کاتی‌ک گه‌یشته نایه‌تی: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ﴾ (التوبة: ٦٠) به‌ بی درێژکردنه‌وه (المدّ) خویندیه‌وه، ئەویش وتی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌و شیوه‌یه

١١١ البخاري (٥٠٤٦)

١١٢ پروانه: التحديد في الإتيان والتجويد: لا ٨٠.

١١٣ پروانه: إرشاد الساري لشرح صحيح البخاري للقسطلاني (٧ / ٤٨٠)، منحة الباري بشرح صحيح

البخاري لذكريا الأنصاري (٨ / ٣١٢)، مرعاة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح للمباركفوري (٧ /

٢٦٦)، مرعاة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح للهروي (٤ / ١٤٩٧)

بؤ منى نه خوینده وه. پیاوه کهش وتى: ئەى چۆن بۆى خویندیتته وه؟ وتى: ﴿إِنَّمَا

الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ﴾ به دريژکردنه وه خویندیبه وه.^{۱۱۴}

۳- پرسيارکرا له دايكى ئيمانداران ئوم سه له مه خواى لى پازيببت سه بارهت به چۆنيتى قورپان خویندنى پيغه مبهرى خوا (ﷺ) نه ويش وتى: كان يقطع قراءته آية آية

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ثم يقف، ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ ثم

يقف.^{۱۱۵} وفي رواية أخرى: (حَرْفًا حَرْفًا، قِرَاءَةً بَطِيئَةً)، قَطَعَ عَفَانُ قِرَاءَتَهُ.^{۱۱۶} وفي رواية

أخرى أيضاً: فَإِذَا هِيَ تَنْتَعُ قِرَاءَةً مُفَسَّرَةً حَرْفًا حَرْفًا.^{۱۱۷} واته: پيغه مبهرى خوا (ﷺ)

له كوتايى نايه ته كاندا ده وه ستا، ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ي ده خویند

پاشان ده وه ستا، ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ ي ده خویندو پاشان ده وه ستا،

له ريوايه تيكي تردا: وه صفى خویندنى ده كات پيت به پيت، خویندنيكي له سه رخو،

عه فان راوى فه رموده كه له كوتايى نايه ته كان ده وه ستا.

۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: سَمِعْتُ رَجُلًا يَقْرَأُ آيَةً أَقْرَأْنِيهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ خِلَافَ مَا قَرَأَ

فَأْتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ وَهُوَ يُنَاجِي عَلِيًّا فَذَكَرْتُ لَهُ ذَلِكَ فَأَقْبَلَ عَلَيْنَا عَلِيٌّ وَقَالَ: (إِنَّ رَسُولَ

اللَّهِ ﷺ) يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَقْرُوا كَمَا عَلَّمْتُمْ.^{۱۱۸} واته: عه بدوللاى كورى مه سعود ده لپت:

بيستم پياويك نايه تيكي ده خوینده وه به پيچه وانى نه وهى كه پيغه مبهرى خوا (ﷺ)

به منى خویندبوويه وه، منيش چووم بؤ لاي پيغه مبهر (ﷺ) له كاتيكا له گهل عه ليدا

قسهى ده كرد، منيش بؤم باسكرد، پاشان عه لى هات بؤ لامان و وتى: بيگومان

پيغه مبهرى خوا (ﷺ) فه رمانتان پيده كات قورپان بخویننه وه به و شيويهى فيركراون.

^{۱۱۴} رواه الطبراني في المعجم الكبير (٨٦٧٧) وحسنه الألباني في السلسلة الصحيحة (٢٢٣٧).

^{۱۱۵} أخرجه أبو داود (٤٠٠٣)، وأحمد في المسند (٢٦٥٨٢) وصححه الألباني في صحيح الجامع

الصغير (٥٠٠٠)، وشعيب الأرنؤوط في المسند.

^{۱۱۶} رواه أحمد (٢٦٢٤٢) وصححه الأرنؤوط، وحسنه الألباني في الصحيحة (١٥٢٢).

^{۱۱۷} رواه الترمذي (٢٩٢٣) والنسائي (١٠٢٢) وأبو داود (١٤٦٦) وضعفه الألباني في ضعيف الترمذي

(٣١٠٣) والأرنؤوط في سنن أبي داود (١٤٦٦).

^{۱۱۸} رواه ابن حبان، حسنه شعيب الأرنؤوط (٧٤٦) وصححه الألباني في الصحيحة (١٥٢٢).

٥- عَنْ حَفْصَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَتْ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) يُصَلِّي فِي سُبْحَتِهِ قَاعِدًا وَيَقْرَأُ بِالسُّورَةِ وَيُرْتَلُّهَا حَتَّى تَكُونَ أَطْوَلَ مِنْ أَطْوَلَ مِنْهَا) ١١٩ واته: حه فسهى خييزانى پيغهمبهرى خودا ﷺ شه ونويژى به دانيشتنه وه ده كردو (له كو تايبى ته مه نيذا) سووره ته كهى به ته رتيله وه ده خويندو ماوهى خويندنه وه كهى زياتر بوو له خويندنى سووره تيكي دريتتر له شه وه گهر به ته رتيله وه نه خويندرايه.

٦- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ ﷺ، أَنَّ أَبَا بَكْرٍ، وَعُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا بَشَّرَاهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: (مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَقْرَأَ الْقُرْآنَ غَضًا كَمَا أَنْزَلَ فَلْيَقْرَأْهُ عَلَى قِرَاءَةِ ابْنِ أُمِّ عَبْدِ). ١٢٠ وفي رواية أخرى عَنْ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ ﷺ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَرَّ بِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ ﷺ وَهُوَ يَقْرَأُ حَرْفًا حَرْفًا، فَقَالَ: ... الحديث. ١٢١ واته: ئيبين مه سعود ده لييت: شه بو به كهرو عومه ر (خودا له هه موويان رازيبيت) موژدهيان پيدام كه پيغهمبهرى خودا ﷺ) فه رمويه تى: هه ركهس پيى خو شه قورنان به تازيهى و ته پرى وهك چون دابه زيوه بخوينيت، باوهك خويندنى كوره كهى نوم عهد (واته ئيبين مه سعود) بيخوينيت.

٧- عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ قُرَّةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْغَلٍ الْمُرْنِيِّ ﷺ، قَالَ: (رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) يَوْمَ الْفَتْحِ عَلَى نَاقَةٍ لَهُ يَقْرَأُ سُورَةَ الْفَتْحِ - أَوْ مِنْ سُورَةِ الْفَتْحِ - قَالَ: فَرَجَعَ فِيهَا، قَالَ: ثُمَّ قَرَأَ مُعَاوِيَةُ: يَحْكِي قِرَاءَةَ ابْنِ مَعْغَلٍ، وَقَالَ: لَوْلَا أَنْ يَجْتَمِعَ النَّاسُ عَلَيْكُمْ لَرَجَعْتُ كَمَا رَجَعَ ابْنُ مَعْغَلٍ، يَحْكِي النَّبِيُّ ﷺ، فَقُلْتُ لِمُعَاوِيَةَ: كَيْفَ كَانَ تَرْجِيْعُهُ؟ قَالَ: (أَنَّ أَثَلَاتَ مَرَّاتٍ) ١٢٢ واته: له شوعبه وه، له موعايهى كورى قورپه وه، له عه بدوللاى كورى موغه ففهل موزه نييه وه، ده لييت: پيغهمبهرى خودام ﷺ) له روژى نازا كردنى مه كه كه دا به سهر وشتره كهى خويه وه بينى سووره تى (الفتح) ده خويند يان له سووره تى (الفتح) ده خويند، ده لييت: پاشان موعاويه وهك ئيبين موغه ففهل خوينديه وه وتى: شه گهر له بهر شه وه نه بييت كه خه لكتان لى كوده بييته وه ده نگم

١١٩ رواه الترمذي (٣٧٣) ومالك في الموطأ (١٥٤)، وصححه الألباني في مختصر الشمائل (٢٣٧).

١٢٠ رواه أحمد (٣٥) وابن حبان (٧٠٦٦) وغيرهما وصححه الألباني والأرنؤوط.

١٢١ رواه الحاكم في المستدرک (٢/ ٢٤٧) وسكت عنه الذهبي في التلخيص، وأبو طاهر المخلص في المخلصيات (٢/ ٢٥٣).

١٢٢ رواه البخاري (٧٥٤٠) واللفظ له، ومسلم (٢٣٨).

دریژده کرده‌وه و ده‌مله‌رانده‌وه وهك چۆن ئیین موغەففەل دریژی ده‌كرده‌وه و ده‌یله‌رانده‌وه، ده‌لیت: (واته: شوعبه) چۆن دریژی ده‌كرده‌وه و ده‌یله‌رانده‌وه؟ وتی: (ئا ئا سى جار)

زانایان به دوو شیوه ئەم فەرمووده‌یان ڕاڤه‌ كردوه:

یه‌كه‌م: ئەم دریژكرده‌وه و له‌رینه‌وه‌یه به‌هۆی ڕیكردن و جوولە‌ی وشتره‌كه‌وه بووه.

دووهم: له‌كاتی دریژكرده‌وه‌دا مافی مه‌ده‌كانی داوه و دریژی كردوه‌ته‌وه ده‌نگی له‌رانده‌وه‌ته‌وه، هەر ئەم بۆ چوونه‌یش له‌گه‌ڵ میانه (سیاق)ی فەرمووده‌كه‌دا ده‌گونجیت، چونكه وهك له فەرمووده‌كه‌دا هاتوو (ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ئەوه نه‌بی‌ت كه خه‌لكتان لى كۆده‌بی‌ته‌وه ده‌نگم دریژده‌كرده‌وه و ده‌مله‌رانده‌وه)

ئیین حه‌جهری عه‌سقه‌لانی ده‌لیت: وا ده‌رده‌كه‌ویت كه خویندنه‌وه به ته‌رچیع شیوازیكى خاوتره له ته‌رتیل، واته التحقیق.^{۱۲۳}

۸- عَنْ أُمِّ هَانِي بِنْتِ أَبِي طَالِبٍ قَالَتْ: (كُنْتُ أَسْمَعُ صَوْتَ النَّبِيِّ ﷺ) وَهُوَ يَقْرَأُ، وَأَنَا نَائِمَةٌ عَلَى فِرَاشِي، يَرْجِعُ الْقُرْآنَ).^{۱۲۴} وَفِي رِوَايَةٍ أُخْرَى: (يَقْرَأُ بِاللَّيْلِ، وَأَنَا عَلَى عَرِيشِي بِمَكَّةَ وَهُوَ يَرْفَعُ).^{۱۲۵} واته: له‌ئوم هانیى كچی ئەبو تالیبه‌وه ده‌لیت: ده‌نگی پیغه‌مبه‌ری خودام ده‌بیست قورنانی به‌ته‌رچیه‌وه ده‌خویند، له‌كاتی‌كدا من له‌سه‌ر جیگا‌ه‌ی خۆم خه‌وتبووم، له‌ریوایه‌تیکی تردا ده‌لیت: به‌شه‌و قورنانی ده‌خویندو ده‌نگی به‌رزده‌كرده‌وه، له‌كاتی‌كدا من له‌سه‌ر سه‌رینه‌كه‌ی خۆم بووم له‌مه‌كه‌ه.

۹- عن قطبة بن مالك ﷺ قال: سمعتُ رسولَ الله ﷺ قرأ في الفجر ﴿ق﴾ فمرّ بهذا الحرف ﴿لَهَا طَلَعٌ نَّضِيدٌ﴾ ﴿فَمَدَّ﴾ ﴿نَضِيدٌ﴾.^{۱۲۶} واته: قوتبه‌ی كوری مالیک ده‌لیت: له پیغه‌مبه‌ری خودام (ﷺ) بیست له نویژی به‌یانیدا سووره‌تی

^{۱۲۳} فتح الباري لابن حجر (۹/ ۹۲)

^{۱۲۴} رواه النسائي (۱۳۴۹) وابن ماجه (۱۰۱۳) والترمذي في الشمائل (۳۱۹) وابن أبي داود واللفظ له.

^{۱۲۵} رواه البيهقي في شعب الإيمان (۱۹۴۵).

^{۱۲۶} أخرجه ابن أبي داود. برواية: فتح الباري لابن حجر (۹/ ۹۱)، وأصل صفة صلاة النبي للألباني

(ز) (۵۶۶/ ۲)، ورواه البخاري في خلق أفعال العباد (ص ۷۴).

﴿قَفَّ﴾ ی خویند، کاتیک گه‌یشت بهم نایه‌ته ﴿لَهَا طَلْعٌ نَّضِيدٌ﴾ و شه‌ی ﴿نَّضِيدٌ﴾ ی در یژکرده‌وه.

۱۰- عن زید بن ثابت رضی الله عنه قال: قال النبي (ﷺ): (إن الله تعالى يحب أن يُقرأ القرآن كما أنزل).^{۱۲۷} واته: زهیدی کوری ساییت ده‌لیت: پیغمبر (ﷺ) ده‌فهرمویت: بیگومان خودا پیی خوشه قورئان بهو شیوه‌یه بخوینریت که پیی دابه‌زیوه.

▪ کۆده‌نگی زانایان:

سه‌نهووری (۸۹۴ک کۆچی دواپی کردوه) له کتیبی (الجامع المفید فی صناعة التجوید، لا ۱۶۹) ده‌لیت: (والتجوید واجب، قال ابن أبي الأحوص أجمع العلماء على وجوب التجوید في التلاوة، ترتیباً كانت أو هذاً، في الصلاة وغيرها) واته: ته‌جوید پیویسته، (ابن أبي الأحوص) ده‌لیت: زانایان له‌سه‌ر فهرزبوونی ته‌جوید له خویندنی قورئاندا کۆده‌نگن، خویندکه خاویت یاخود خیرا بیټ، له نویژدابیټ یاخود له نویژدا نه‌بیټ.

کتیبی ناوبراویش چه‌ندین زانای گه‌وره پییدا چوونه‌ته‌وهو پییشه‌کیان بو نووسیوه که ئەمه ناوه‌کانیانه (ابن حجر العسقلاني، شيخ الإسلام قاضي القضاة: سعد الدين بن الديرى الحنفي و، شيخ الإسلام قاضي القضاة صالح بن عمر البلقيني الشافعي و، العلامة برهان الدين المقدسي العجلوني و، العلامة أحمد بن أبي بكر القليلي و، العلامة ابن العطار البكري و، العلامة أحمد الشُّمْنِيَّ الحَنَفِيَّ)

هه‌روه‌ها هه‌ریه‌ک له‌م زانایانه‌ی تریش به‌فه‌رزیان داناوه:

مکی کوری ابي طالب القيسي (۴۳۷ک کۆچی دواپی کردوه) له کتیبی الرعاية (ل ۵۲) و، أبو عمرو الداني (۴۴۴ک کۆچی دواپی کردوه) له کتیبی التحديد في الإتيان والتجوید (ل ۷۱) و الشيرازي (۵۶۵ک کۆچی دواپی کردوه) له کتیبی الموضح (ل ۱۵۶-۱۵۷) و، النووي (۷۳۳ک کۆچی دواپی کردوه) له کتیبی شرح طيبة النشر (۱/ ۲۴۹-۲۵۰) و، أحمد القسطلاني (۹۰۳ک کۆچی دواپی کردوه) له کتیبی لطائف الإشارات (ل ۲۰۹-۲۱۰) و، السيوطي (۹۱۱ک کۆچی دواپی کردوه) له کتیبی الإتيان في علوم القرآن (۱/ ۳۴۶) و، شيخ الإسلام زكريا

^{۱۲۷} رواه السجزي في الإبانة عن زید ابن ثابت رضی الله عنه وقال حديث ضعيف، وضعفه الألباني في صحيح الجامع برقم (۱۷۱۹).

الأنصاري (٩٢٦ ك كۆچی دوايي كردووه) له كتيبي الدقائق المحكمة في شرح المقدمة (ص ١٥) و، علي محمد الضباع (١٣٧٦ ك كۆچی دوايي كردووه) له كتيبي منحة ذي الجلال في شرح تحفة الأطفال (ص٢٢) و، عبدالفتاح المرصفي (١٤٠٩ ك كۆچی دوايي كردووه) له كتيبي هداية القاري في تجويد كلام الباري (ص٥٥)، و ...

ههنديكيش له زانايان فهريزبونى تهجويديان بههونراوه هونيتهوه وهك:

١- أبو العز القلانسي (٥٢١ ك كۆچی دوايي كردووه) دهلييت:

يا سائلاً تجويدَ ذا القرآنِ فخذ هُديتَ عن أولي الإِتقانِ
تجويدِه فرضٌ كما الصلاةُ جاءت به الأُخبارُ والآياتُ

٢- سهخاويش (٦٤٣ ك كۆچی دوايي كردووه) دهلييت:

يا من يروم تلاوة القرآنِ ويرود شأ و أئمة الإِتقانِ
لا تحسبِ التجويدَ مدا مفرطاً أو مدّ ما لا مدّ فيه لِإِوانِ
أو أن تشدّد بعد همزة أو أن تلوك الحرف كالسّكرانِ
أو أن تفوه بهمزة متهوّعا فيفرّ سامعها من الغثيانِ
للحرف ميزان فلا تكُ طاغياً فيه ولا تكُ مخسرَ الميزانِ

٣- عوسمان موراديش (١٣٨٢ ك كۆچی دوايي كردووه) له (السلسبيل الشافي) دا دهلييت:

تجويدك القرآن حتم واجبُ إن لم تجوده فأنت مذنبُ
لأن ربي كلف الإنسَ سائناً به فقال رتّل القرآنا

٤- سهمه ننوديش (١٤٢٩ ك كۆچی دوايي كردووه) دهلييت:

وبعدُ فالتجويدُ للقرآنِ فرضٌ على تاليه بالبرهانِ

به وتهيهكي زور جواني ئيين جهزهرى كوتايي بهم بهشه دينين:

(... وَالنَّاسُ فِي ذَلِكَ بَيْنَ مُحْسِنٍ مَأْجُورٍ، وَمُسِيءٍ آثِمٍ، أَوْ مَعْدُورٍ، فَمَنْ قَدَرَ عَلَى تَصْحِيحِ كَلَامِ اللَّهِ تَعَالَى بِاللَّفْظِ الصَّحِيحِ الْعَرَبِيِّ الْفَصِيحِ، وَعَدَلَ إِلَى اللَّفْظِ الْفَاسِدِ الْعَجْمِيِّ، أَوْ النَّبْطِيِّ الْقَبِيحِ، ... فَإِنَّهُ مُقَصَّرٌ بِلَا شَكٍّ، وَأَنْتُمْ بِلَا رَيْبٍ، وَغَاشٍ بِلَا مَرِيَّةٍ... أَمَا مَنْ كَانَ لَا يُطَاوَعُهُ لِسَانُهُ، أَوْ لَا يَجِدُ مَنْ يَهْدِيهِ إِلَى الصَّوَابِ بَيَانُهُ، فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا

وُسْعَهَا...^{۱۲۸} واته: خه لکی له م بابه ته دا دهن به چهند به شیکه وه، یان به چاکی قورئان ده خوینیتته وه و پاداشت و هرده گریت، یان خراپ ده یخوینیتته وه و تاوانبار ده بییت، یان بیانوی هیه، بویه هرکه سیک بتوانیتت فرمایشتی خودا به رهوانیی و به زمانی پاراوی عهره بی بخوینیتته وه به لام لابات بو زمانی خراپی عهجه می یان نه به طی ناشیرین، ... بیگومان نه و کهسه که متهرخه م و تاوانبارو فیلبازه، ... به لام نه و کهسه ی زمانی به گوئی ناکات، یان کهسیکی ده ستناکه ویت رینمایی بکات به ره و راستی، نه وه بیگومان خودا فرمان نادات به سهر کهسیکدا که له توانایدا نه بییت.

^{۱۲۸} النشر في القراءات العشر (۱/ ۲۱۱-۲۱۰)

(۲۸) لَأَنَّهُ بِهِ الْإِلَهُ أَنْزَلَ وَهَكَذَا مِنْهُ إِلَيْنَا وَصَلَاً

(۲۹) وَهُوَ أَيْضًا حَلِيَّةُ التَّلَاوَةِ وَزِينَةُ الْأَدَاءِ وَالْقِرَاءَةِ^{۱۲۹}

ئيبين جهزهري بؤ فهرزبوني كاركردن به ته جويد چهند به لگه يهك ده هيئيته وه:

يه كه م: (لَأَنَّهُ بِهِ الْإِلَهُ أَنْزَلَ): چونكه خواي گه وره به ته جويد وه قورئاني پيروزي دابه زاندوه، ﴿وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلاً﴾ پيشتر باسما ن كرد.

دووم: (وَهَكَذَا مِنْهُ إِلَيْنَا وَصَلَاً): چونكه به ته جويد شوه له پوره دگار وه قورئاني پيرو زمان بيگه يشتوه، خواي گه وره به ته جويد وه دايبه زاندوه ته (اللوح المحفوظ) بؤ جبريل، ئه ويش بؤ بيغه مبه ر (ﷺ) له بيغه مبه ريشه وه (ﷺ) بؤ ها وه لان ئه وانيش بؤ شوينكه وتوان، به و شيويه نه وه به نه وه به (تواتر) تا وه كو له ريگه ي مامؤستا كانمانه وه به ئيمه گه يشتوه.

سييه م: (وَهُوَ أَيْضًا حَلِيَّةُ التَّلَاوَةِ وَزِينَةُ الْأَدَاءِ وَالْقِرَاءَةِ)

هه روه ها جواني و رازاندنه وه يه بؤ خويندن

جياوازي نيوان (التَّلَاوَةِ) (الأَدَاءِ) (القِرَاءَةِ)

(التَّلَاوَةِ): واته خويندنه وه ي قورئاني پيرو ز به شوين يه كدا

(الأَدَاءِ): فير بوون و وه رگرتني له مامؤستا وه

(القِرَاءَةِ): گشتگيره بؤ هه موويان به كارديت.^{۱۳۰}

^{۱۲۹} له د هستنوسي تردا به (وَهُوَ أَيْضًا حَلِيَّةُ التَّلَاوَةِ وَزِينَةُ الْأَدَاءِ وَالْقِرَاءَةِ) هاتوه

^{۱۳۰} پروانه: المنح الفكرية ص ۱۱۷.

پاشان ئىبن جەزەرى لە چوار دىڤدا پىناسەى تەجويد دەكات و دەلىت:
(۳۰) وَهُوَ إِعْطَاءُ الْحُرُوفِ حَقَّهَا مِنْ صِفَةٍ لَهَا ۱۳۱ وَمُسْتَحَقَّهَا

راقەى وشەكان:

(وَهُوَ): واتە تەجويد

(حَقَّهَا): ئەو سىفەتەنە دەگرىتەوہ كە خۆيىن و لە پىتەكە جيانابنەوہ، وەك: چپەو

ئاشكرا (الهمس والجهر)، بەرزى و نزمى (الاستعلاء والاستفال) و ... ھتد.

(وَمُسْتَحَقَّهَا): ئەو سىفەتەنە دەگرىتەوہ كە كاتى (عرضي)ن، لە ھەندى كاتدا تووشى

پىت دەبن و لە ھەندى كاتىشدا لىي جىادەبنەوہ، وەك: ئاشكراکردن (الإظهار) و

تېھەلكىش (الإدغام) و شارندنەوہ (الإخفاء) و ھەلگەپراندنەوہ (القلب) و بچووكردن

(الترقيق) و گەورەکردن (التفخيم).

واتای گشتى:

تەجويد برىتيە لەوہى كە مافى پىتەكان بدريت لە سىفەتە ھەمىشەى و كاتىيەكان.

(۳۱) وَرُدُّ كُلِّ وَاحِدٍ لِأَصْلِهِ وَاللَّفْظُ فِي نَظِيرِهِ كَمِثْلِهِ

واتای گشتى:

(وَ رُدُّ كُلِّ وَاحِدٍ لِأَصْلِهِ): گەپراندنەوہى ھەموو پىتيك بۆ جىپىتى بنەپەرتى خوى.

(وَاللَّفْظُ فِي نَظِيرِهِ كَمِثْلِهِ): دەرپىنى پىت و ئەحكامە لىكچووہكان بە يەك شىوہ،

دريژکردنەوہ لىكچووہكان يەكسان ھەروہا مىنگەو پىتە قەلەوہكان بەرەچاوكرتنى

ريزبەنديەكانيان يەكسانن.

واتە دەرپىنيان لەكاتى دووبارەبوونەوہياندا ھەر وەك يەكەم جارە. ۱۳۲

۱۳۱ لە دەستنووسى تردا بە (مِنْ كُلِّ صِفَةٍ وَمُسْتَحَقَّهَا) ھاتووە.

۱۳۲ الشرح الكبير ل ۳۵۰، الشرح العصري ل ۵۳.

(۳۲) مُكْمَلًا^{۱۳۳} مِنْ غَيْرِ مَا تَكْلِفُ بِاللُّطْفِ فِي النُّطْقِ بِلَا تَعَسُفٍ

پاقه‌ی وشه‌کان:

(مُكْمَلًا): به تیرو ته‌واوی

(مَا): پیتیکی زیاده‌یه بۆ جه‌ختکردنه‌وه به‌کار هاتووه.

(تَكْلِفُ): زۆرله‌خۆکردن

(بِاللُّطْفِ): به‌نه‌رمی

(تَعَسُفِ): به‌زۆرو به‌ناپه‌وایی

واتای گشتی:

له‌کاتی خویندنه‌وه‌ی قورئانی پیروژدا به ته‌واوی مافی پیته‌کان بدرییت، به‌نه‌رمی و بی زۆرلیکردن یان که‌مته‌رخه‌میگردن.

(۳۳) وَلَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ تَرْكِهِ إِلَّا رِيَاضَةٌ أَمْرِي بِفِكِّهِ

پاقه‌ی وشه‌کان:

(رِيَاضَةٌ): راهینان

(أَمْرِي): مروؤ

(بِفِكِّهِ): به شه‌ویلگه‌ی، واته به ده‌می.

واتای گشتی:

ته‌نها ریگایه‌ک بۆ جوانخویندنه‌وه به‌بی زۆرله‌خۆکردن، راهینانی زمان و شه‌ویلگه‌یه له‌سه‌ر پیته‌کان به هه‌موو حاله‌ته‌کانیه‌وه، تاوه‌کو ئاسان ده‌بییت.

سوود: قورئانخوین له‌سه‌ره‌تای فیربوونیدا پیویستی به‌راهینان و زۆر له‌خۆکردن هه‌یه، نه‌گه‌ر راهینانی به‌ده‌م و زمانی خوی بکات تا ده‌گاته ئاستیکی زۆرباش (إتقان) نه‌و کات زۆر له‌خۆکردنه‌که نامینییت و جوانخویندنه‌وه (إتقان) له‌که ده‌بیته به‌هره‌و سیفه‌ت له‌قورئانخوینه‌که‌دا.

که‌واته ته‌جوید به‌زۆرله‌خۆکردن ده‌ستییده‌کات و به به‌هره‌مهن‌دبوون و لیها‌توویی کۆتایی دییت. ^{۱۳۴}

^{۱۳۳} له‌ده‌ست‌نوس‌ی تردا به (مُكْمَلًا) هاتووه.

^{۱۳۴} الشرح العصري ل ۵۳.

بهشی بچوو ککردنه وه

ئیبین جه زه‌ری ده‌لیت:

(۳۴) فَرَّقْنِ مُسْتَفْلًا مِنْ أَحْرَفٍ وَحَاذِرْنَ تَفْخِيمَ لَفْظِ الْأَلْفِ

راقه‌ی وشه‌کان:

(فَرَّقْنِ): بچووکی بکه‌ره‌وه، نونی جه‌ختکردنه‌وهی سووک (نون التوكید الخیفة) ی پیوه‌یه.

(مُسْتَفْلًا): پیته نزمه‌کان، ئەو پیتانه‌ن که هه‌موویان به بچووکی ده‌خوینریته‌وه جگه له پیتی (ر) و لامی وشه‌ی مه‌زنی ﴿اللَّهُ﴾ و، پیتی ئەلیف.

واته: (ء، ب، ت، ث، ج، ح، د، ذ، ز، س، ش، ع، ف، ک، م، ن، ه، و، ی)

(وَحَاذِرْنَ): ئاگاداربه، نونی جه‌ختکردنه‌وهی سووک (نون التوكید الخیفة) ی پیوه‌یه.

واتای گشتی:

پیته نزمه‌کان بچوو ککه‌ره‌وه و ئاگاداربه پیتی ئەلیف گه‌وره نه‌که‌یت.

پروونکردنه‌وه:

لی‌رده‌دا ئیبین جه‌زه‌ری به‌په‌هایی باسی پیتی ئەلیفی کردووه که نایبیت گه‌وره بکریت، به‌لام مه‌به‌ستی ئەوه‌یه کاتیکی پیتی ئەلیف به‌دوای پیتیکی نزم (استفال) دا هاتیبت. چونکه پیتی ئەلیف به‌گه‌وره‌کردن (التفخیم) و بچوو ککردن (الترقیق) وه‌سف ناکریت، به‌لکو پیش پیتی خو‌ی ده‌که‌وی له کاتی خویندنه‌وه‌دا.

ئه‌گه‌ر له پیشیه‌وه پیتیکی به‌رز (الاستعلاء) هاتبوو به‌گه‌وره‌یی ده‌خوینریته‌وه وه‌کو:

﴿حَاقَتْ﴾، ﴿صَلِحًا﴾، ﴿ضَامِرٍ﴾، ﴿طَالَ﴾، ﴿ظَهَرَ﴾، ﴿غَلِبُونَ﴾،

﴿الْقَانِعِ﴾

هه‌روه‌ها پیتی ئەلیف به‌گه‌وره‌یی ده‌خوینریته‌وه ئەگه‌ر پیتی (ر) له پیشیه‌وه هاتبوو:

﴿صِرَاطٍ﴾.

هه‌روه‌ها له وشه‌ی مه‌زنی ﴿اللَّهُ﴾ یشدا به‌هه‌مان شیوه‌یه.

بهلام ئەگەر له پێشیهوه پیتیکی نزم (الاستفال) هاتبوو، ئەوا به بچووی دەخوینرێتهوه:

﴿الْمُرُوتُ﴾، ﴿وَالْأَسْبَاطُ﴾، ﴿التَّيْبُوتُ﴾، ﴿ثَانِي﴾، ﴿جَائِيَةً﴾،
 ﴿الْحَمِيدُونَ﴾، ﴿دَائِمٌ﴾، ﴿وَالذَّرِيَّتِ﴾، ﴿زَاهِقٌ﴾، ﴿السَّيْحُونَ﴾،
 ﴿شَاءَ﴾، ﴿الْعِيدُونَ﴾، ﴿الْفَائِزُونَ﴾، ﴿﴾، ﴿الَّتِي﴾، ﴿الْمَالُ﴾، ﴿النَّارُ﴾،
 ﴿فَأَنْهَارُ﴾، ﴿وَجِدُّ﴾، ﴿إِلْيَاسُ﴾.

(٣٥) وَهَمَزَ الْحَمْدُ^{١٣٥}، أَعُوذُ، إِهْدِنَا^{١٣٦} اللَّهُ^{١٣٧}، ثُمَّ لَأَمَّ لِلَّهِ، لَمَّا

واتای گشتی:

ئێبن جەزەری فەرمان دەکات بە بچووککردنەوهی هەمزە لەم چوار شوێنەدا:

﴿الْحَمْدُ﴾ الفاتحة: ٢، ﴿أَعُوذُ﴾ مريم: ١٨، ﴿أَهْدِنَا﴾ (الفاتحة: ٦)،
 ﴿اللَّهُ﴾ (البقرة: ٢٥٧).

کەواتە پیتی هەمزە لەهەموو کاتیگدا بچووکەو، جیاوازی نێهە لەنیوان هەمزە و بچراندن (القطع) و هەمزە گەیاندن (الوصل) لە کاتی دەستپێکردندا.

هەرۆهە فەرمان دەکات بە بچووککردنەوهی لامی یەکەمی وشەي ﴿اللَّهُ﴾ (الفاتحة: ٢) ، چونکە لە پێشیهوه ژێر (كسرة) هاتوو.

بەهەمان شیوهیەش فەرمان دەکات بە بچووککردنەوهی لامی ﴿لَنَا﴾ (البقرة: ٣٢) ، چونکە بەدوایدا پیتی نون هاتوو.^{١٣٨}

^{١٣٥} لە دەستنوسی تردا (كَهَمَزِ الْحَمْدِ)

^{١٣٦} لە دەستنوسی تردا (اهْدِنَا) بە هەمزە گەیاندن هاتوو.

^{١٣٧} لە دەستنوسی تردا (اللَّهُ)

^{١٣٨} پروانه: الشرح الكبير ل ٣٨٨-٢٨٩

(۳۶) **وَلَيْتَأْتَفُ، وَعَلَى اللَّهِ، وَلَا الضُّ وَالْمِيمِ مِنْ مَحْمَصَةٍ وَمِنْ مَرَضٍ**

واتای گشتی:

ئین جهزری فهردان دهکات به پاریزگاریکردن له زهنه (سکون)ی لامی یهکهمی وشهی ﴿وَلَيْتَأْتَفُ﴾ (الکف: ۱۹) و هروها بچووکردنهوی لامی دووهمیش. هروها فهردان دهکات به بچووکردنهوی لامی وشهی ﴿عَلَى اللَّهِ﴾ (البقرة: ۸۰). هروها بچووکردنهوی لامی وشهی ﴿وَلَا الضَّالِّبِ﴾ (الفاتحة). هروها بچووکردنهوی میمی وشهی ﴿مَحْمَصَةٍ﴾ (المائدة: ۳)، ﴿مَرَضٍ﴾ (البقرة: ۱۰).^{۱۳۹}

(۳۷) **وَبَاءِ بَرِّقٍ، بَاطِلٍ، بِهْمٍ، بِذِي فَاحِرِصَ عَلَى الشِّدَّةِ وَالْجَهْرِ الَّذِي**

(۳۸) **فِيهَا وَفِي الْجِيمِ ك: حُبِّ الصَّيْرِ رُبُوءٌ، اجْتَثَّتْ، وَحَجَّ، الْفَلْجِرِ**

ئین جهزری فهردان دهکات به بچووکردنهوی پیتی (ب) لهم چوار وشهدا: ﴿وَبَرِّقٍ﴾ (البقرة: ۱۹)، ﴿وَبَاطِلٌ﴾ (الأعراف: ۱۳۹)، ﴿بِهْمٍ﴾ (البقرة: ۱۵)،

﴿وَبِذِي﴾ (النساء: ۳۶).^{۱۴۰}

پاشان ئین جهزری چهند ناگاداریهک له بارهی هردوو سیفتهی توندی (الشدة) و ناشکرا (الجهر) دهکات و فهردان دهکات به جیبه جیکردنی نهو دوو سیفته له هردوو پیتی (ب) و (ج) د، نابیت

پیتی (ب) وهک (ف) بوتریت و نابیت پیتی (ج) وهک پیتی (ش) بوتریت.^{۱۴۱}

نهم چهند نمونهیهی هیئاوتهوه:

ك: حُبِّ: ﴿يُجِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ﴾ (البقرة: ۱۶۵).

^{۱۳۹} پروانه: ههمان سهراوه ل ۳۸۹

^{۱۴۰} پروانه: شرح المقدمة الجزرية لطاش كبرى زادة ل ۱۲۶.

^{۱۴۱} الشرح العصري على مقدمة ابن الجزري ل ۵۷-۵۸، الشرح الكبير ل ۳۹۰.

الصَّبْرُ: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾ البقرة: ٤٥.

رَبْوَةٌ: ﴿كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ﴾ البقرة: ٢٦٥.

اجْتُنَّتْ: ﴿كَشَجَرَةٍ خَيْشَاءٍ اجْتُنَّتْ﴾ إبراهيم: ٢٦.

وَحَجٌّ: ﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ﴾ الحج: ٢٧.

الْفَجْرِ: ﴿وَالْفَجْرِ ۝١﴾ الفجر.

(٣٩) وَيَبِينُ مُقْلَقًا^{١٤٢} إِنْ سَكْنَا وَإِنْ يَكُنْ فِي الْوَقْفِ كَانَ أَبِيْنَا

راقه‌ی وشه‌کان:

(وَيَبِينُ): پروونی بکه‌ره‌وه

واتای گشتی:

به‌پروونی و به‌جوانی پیته‌کانی قه‌لقه‌له (قطب جد) ده‌بره‌ئه‌گه‌ر زهنه‌دار (ساکن) بوون، خو‌ئه‌گه‌ر له‌کاتی وه‌ستاندا بوو‌ئه‌وا قه‌لقه‌که پرووترو به‌هیژتره.

پروونکرده‌وه:

به‌شیک له زانایان به پشتبه‌ستن به‌م دیره شیعره قه‌لقه‌له‌یان کردووه به دوو به‌شه‌وه:

قلقلة صغرى: ﴿يَقْدِرُ﴾، ﴿أَقْطَمْعُونَ﴾، ﴿فَأَسْتَجَبْنَا﴾، ﴿يُدْعُونَ﴾، ﴿يَجْهَلُونَ﴾

قلقلة كبرى: ﴿وَأَقِ﴾، ﴿مُحِيطٌ﴾، ﴿الْحَقُّ﴾

به‌لام له‌سه‌ر رای به‌هیژ قه‌لقه‌له ده‌بیئت به‌سی به‌شه‌وه، وه‌ک پیشتتر له‌دیری (٢٤) دا باسما‌ن کرد.

^{١٤٢} به (مُقْلَقًا) یش ده‌خوینریته‌وه. الشرح الكبير ل ٣٩١.

(٤٠) وَحَاءَ حَصْحَصَ، أَحَطُّ، الْحَقُّ وَسِينَ مُسْتَقِيمٍ، يَسْطُو، يَسْفُو

واتای گشتی:

لهم دیره‌یشدا فرمان دهکات به:

- بچووکردنه‌وهی پییتی (ح) کاتیک به ته‌نیشت پییتی بهرز (الاستعلاء) وه بیّت:

﴿حَصْحَصَ﴾ یوسف: ۵۱، ﴿الْحَقُّ﴾ یوسف: ۵۱، ﴿أَحَطُّ﴾ النمل: ۲۲.

- بچووکردنه‌وهی پییتی (س) کاتیک به‌ته‌نیشت پییتی بهرز (الاستعلاء) یان توند

(الشدّة) وه بیّت:

﴿مُسْتَقِيمٍ﴾ البقرة: ۱۴۲، ﴿يَسْفُونَ﴾ القصص: ۲۳، ﴿يَسْطُونَ﴾ الحج: ۷۲

پیتی (ر)

ئىبن جەزەرى لەم سى دىرەى خوارەوودا تەنھا باس لە حالەتەکانى بچووککردنەوہى پیتی (ر) دەکات و حالەتەکانى گەورەکردنى باس نەکردووہ ئەویش لەسەر ئەو بنەمايەى کە پیتی (ر) لەبنەرەتدا پیتیکی گەورەيە یاخود لەسەر کارکردن بە بنەماي تىگەيشتنى پىچەوانە (مفهوم المخالفة)، ھەرودھا تەنھا ئەو حالەتەنەى باسکردووہ کە پەيوەستى بە گەياندن (الوصل) ھوہ، بەلام راقەکاران لەکاتى ليکدانەوہيان بو ئەم پيشەکيیە بەتيرۆ تەسەلى باسيان ليوہ کردووہ. ^{۱۴۳}

(۴۱) وَرَقِقِ الرَّاءُ إِذَا مَا كُسِرَتْ كَذَاكَ بَعْدَ الْكُسْرِ حَيْثُ سَكَنْتَ

واتای گشتى:

(وَرَقِقِ الرَّاءُ إِذَا مَا كُسِرَتْ): پیتی (ر) بەبچووکى بخوینەرەوہ ئەگەر ژیر (کسرة) ى ھەبوو،

وھکو: ﴿الرَّاقِبِ﴾، ﴿رِجَالٍ﴾

(كَذَاكَ بَعْدَ الْكُسْرِ حَيْثُ سَكَنْتَ) ھەرودھا پیتی (ر) بەبچووکى بخوینەرەوہ ئەگەر لە پاش ژیر (کسرة) وھ ھاتیبیت و خویشى زەننەدار (ساكن) بیئت، جا ئەو زەننەيە بنەرەتى (أصلي) بیئت يان بەھوى وەستانەوہ بیئت.

نموونه بو زەننەى بنەرەتى لەناوہراست يان لە کو٤تايیدا:

﴿فِرْعَوْنَ﴾، ﴿بِشْرَعَةٍ﴾، ﴿مَرْفَقًا﴾، ﴿وَأَسْتَغْفِرُ﴾، ﴿فَأَصْبِرَ﴾

نموونه بو زەننەى کاتى بەھوى وەستانەوہ:

﴿وَلَا تَمُنْ تَسْتَكْبِرُ﴾ (۶) المدثر، ﴿مُدَكِّرِ﴾ القمر: ۱۵، ﴿سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ﴾ (۲) القمر.

بەلام بە دوو مەرج:

(٤٢) إِنْ لَمْ تَكُنْ مِنْ قَبْلِ حَرْفِ اسْتِعْلَاءٍ أَوْ كَانَتْ الْكَسْرَةُ لَيْسَتْ أَصْلًا

مهرجی یه کهم:

إِنْ لَمْ تَكُنْ مِنْ قَبْلِ حَرْفِ اسْتِعْلَاءٍ: به لام بهو مهرجی له پیش پیتیک له پیته بهرزهکان

(الاستعلاء) هوه نه هاتبی له یهک وشهدا، وهکو: ﴿قِرطاس﴾، ﴿وَأَصَادًا﴾، ﴿فِرْقَةً﴾،

﴿مِرْصَادًا﴾، ﴿لِبِالْمِرْصَادِ﴾

سوود: له قورنانی پیروزدا تنها سی پیت له پیتهکانی (الاستعلاء) له دواى پیتی (ر) وه هاتون، که بریتین له (ص، ط، ق).^{١٤٤}

مهرجی دووه م:

(أَوْ كَانَتْ الْكَسْرَةُ لَيْسَتْ أَصْلًا): نه گهر ژیر (كسرة) ی پیتی (ر) بنچینهی (أصلي)

نه بیټ، وهکو:

له یهک وشهدا: ﴿أَرْجِعُوا﴾، ﴿أَرْكَبُوا﴾

له دوو وشهدا وهکو: ﴿إِنْ أَرْتَبْتُمْ﴾، ﴿أَمْ أَرْتَابُوا﴾، ﴿الَّذِي أَرْتَضَى﴾

سوود: لهو حاله تانهی که پیتی (ر) تییدا به بچوکی ده خوینریته وهو له هونراوه که دا

باسنه کراوه:

١- نه گهر پیتی (ر) زهنه دار (ساکن) بوو به هوی وه ستانه وهو به دواى پیتیکی

زهنده داریشدا هاتبوو جگه له پیته بهرزهکان (الاستعلاء) و پیش پیته زهنه داره که ش

ژیر (كسرة) هه بیټ.

وهکو: ﴿السَّحْرُ﴾، ﴿حَجْرٌ﴾، ﴿بَصِيرٌ﴾.

٢- نه گهر زهنه داربوو (ساکن) به هوی وه ستانه وهو پیتیکی ناسان (اللين) پیشی

که وتیټ، وهکو: ﴿السَّيْرُ﴾، ﴿لَا صَيْرٌ﴾.

..... (٤٣) وَأَخْلَفُ فِي فِرْقٍ لِكَسْرِ يُوجَدُ

پاقه‌ی وشه‌کان:

(وَأَخْلَفُ): هه‌ردوو شیوه‌که دروسته، بچوو‌ککردنه‌وو گه‌وره‌کردن.

واتای گشتی:

له وشه‌ی ﴿فِرْقٍ﴾ الشعراء: ٦٣، هه‌ردوو شیوه‌که دروسته، بچوو‌ککردنه‌وو گه‌وره‌کردن، ئه‌ویش له به‌ر ئه‌وه‌ی پیته به‌رزه‌که واته پیتی (ق) ژێردار (مکسور)ه. به‌لام له کاتی وه‌ستان له‌سه‌ری به‌ زهنه، ته‌نها به‌گه‌وره‌یی ده‌خوینریته‌وه، ئه‌ویش له‌به‌ر نه‌مانی ژێری پیته به‌رزه‌که (کسرة الاستعلاء).

ته‌واوکاری:

له‌م وشانه‌ی خواره‌وه‌شدا هه‌ردوو حاله‌ت بچوو‌ککردن و گه‌وره‌کردن دروستن:

١- ﴿الْقَطْرُ﴾ سبأ: ١٢، له‌کاتی وه‌ستاندا هه‌ردوو شیوه‌که دروسته، به‌لام بچوو‌ککردن له‌پیشه‌تره، جا ئه‌وه‌ی گه‌وره‌ی ده‌کات سه‌یری پیته به‌رزه‌که (الاستعلاء) ده‌کات، ئه‌وه‌یشی بچووکی ده‌کاته‌وه سه‌یری پیته به‌رزه‌که ناکات، به‌لکو سه‌یری ژێری (کسرة) پيش پیته به‌رزه‌که ده‌کات.

به‌لام له‌کاتی گه‌یاندندا (الوصل) به‌ بچووکی ده‌خوینریته‌وه.

٢- ﴿مَصْرَ﴾ (یونس: ٨٧، یوسف: ٩٩، ٢١، الزخرف: ٥١)، له‌کاتی وه‌ستاندا هه‌ردوو شیوه‌که دروسته، به‌لام گه‌وره‌کردن له‌پیشه‌تره.

به‌لام له‌کاتی گه‌یاندن (الوصل) دا به‌ گه‌وره‌یی ده‌خوینریته‌وه.

هه‌روه‌ها پیتی (ر) له‌م حاله‌تانه‌ی خواره‌وه‌دا به‌ گه‌وره‌یی ده‌خوینریته‌وه:

١- ئه‌گه‌ر خو‌ی سه‌ری (فتحة) هه‌بوو. وه‌کو: ﴿رَجُلٍ﴾

٢- ئه‌گه‌ر خو‌ی زهنه‌دارو (ساکن) پیتی پيشه‌وه‌ی سه‌ری (فتحة) هه‌بی، وه‌کو:

﴿مَرِيَمَ﴾

۳- ئەگەر خۆی بە ھۆی وەستانەوہ زەننەداربوو(ساکن)، ھەروەھا پیتی پێشتریش زەننەداربوو -بەمەرجیک پیتی (ي) نہبیٹ- و پیتی پێش ئەویش سەردارییٹ، وەکو: ﴿وَالْفَجْرِ﴾، ﴿التَّارِ﴾.

۴- ئەگەر بۆر (ضممة)ی ھەبوو. وەکو: ﴿الرَّعَبِ﴾

۵- ئەگەر خۆی زەننەدارو پیتی پێشەوہی بۆردارییٹ. وەکو: ﴿الشَّكْرِ﴾، ﴿الْفُرَّانِ﴾

۶- ئەگەر خۆی بە ھۆی وەستانەوہ زەننەی ھەبی، پیتی پێشتریش زەننەو پێشتریش بۆری ھەبیٹ، وەکو: ﴿الْأُمُورِ﴾، ﴿خُسْرِ﴾

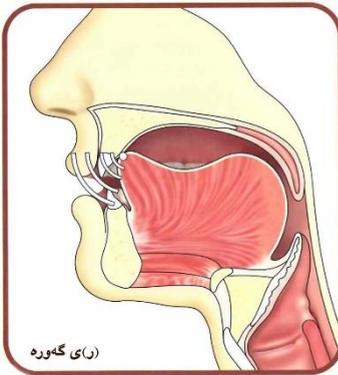
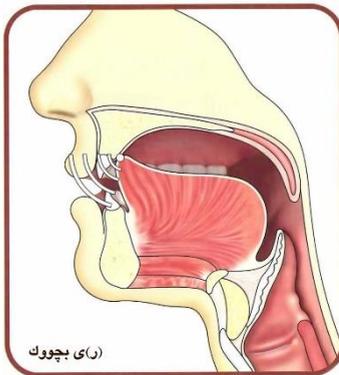
۷- ئەگەر خۆی زەننەدارو لە ھەمان وشەدا پیتی پێشەوہی ژیری پەسەنی (كسرٌ أصلي) ھەبیٹ، بەلام پیتی دواوہی یەکیك بیٹ لە پیتە بەرزەکان (الاستعلاء) بە مەرجیک ژیر (كسرة)ی نہبیٹ، ئەمیش تەنھا لەم پینج وشەدا

پوویداوہ: ﴿قِرطاسٍ﴾، ﴿وَأَرْصَادًا﴾، ﴿فِرْقَةٍ﴾، ﴿مَرْصَادًا﴾، ﴿لِبِالْمَرْصَادِ﴾

۸- ئەگەر خۆی زەننەداربیٹ و ژیریکی تووشەتوو (كسرٌ عارضٌ) پێشی کەوتبیٹ،

لەیەك وشەدا بیٹ وەکو: ﴿أَرْجَعُوا﴾، ﴿أَرْكَبُوا﴾

یان لە دوو وشەدا بیٹ وەکو: ﴿إِنْ أَرْتَبْتُمْ﴾، ﴿أَمْ أَرْتَابُوا﴾، ﴿الَّذِي أَرْتَضَى﴾

(٤٣) وَأَخْفِ تَكْرِيْرًا إِذَا تُشَكَّدُ

پاقه‌ی وشه‌کان:

(وَأَخْفِ): بیشاره‌وه.

واتای گشتی:

ئیین جه‌زهری فرمانمان پیده‌کات که سیفته‌ی دووباره‌بوونه‌وه (التکریر) بشارینه‌وه به‌تایبته له‌کاتی‌کدا که پیتی (ر) (شده) داربیت، پیشتریش له‌سیفته‌کاندا باسی لیوه کرد.

پای دروست له‌کاتی دهربرینی پیتی (ر) دا ئه‌وه‌یه که بۆ یه‌کجار پیگه به زمان بدریت تاوه‌کو به‌ریته‌وه، به‌لام پیگریکردن له له‌رینه‌وه‌ی زمان یاخود له‌رینه‌وه زیاتر له یه‌کجار هه‌له‌یه.^{١٤٥}

^{١٤٥} پروانه: الشرح العصري على مقدمة ابن الجزري ل ٦٣.

گهوره کردن

سه بارهت به گهوره کردن پییتی (ل) دهلیت:

(٤٤) وَفَتِحِ اللَّامَ مِنْ اسْمِ اللَّهِ عَنِ فَتْحِ أَوْضَمِ كَعَبْدِ ١٤٦ اللَّهُ

راقه‌ی وشه‌کان:

(عَنْ فَتْحِ): پاش (فتحة)

واتای گشتی:

پییتی لامی وشه‌ی مه‌زنی (الله) گهوره بکه پاش سهر (فتحة) یاخود بؤر (ضمة) وه‌کو:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ ﴿الإِخْلَاصُ﴾ ﴿نَارَ اللَّهِ الْمُوقَدَةَ﴾ ﴿الهِمزة

هه‌وه‌ها لامی وشه‌ی مه‌زنی ﴿اللَّهُ﴾ نه‌گهر له سه‌ره‌تاوه هاتبوو، چونکه هه‌مه‌زی

گه‌یاندن (وصل) له سه‌ره‌تاوه سه‌ردار (مفتوح) ده‌بیّت. وه‌کو: ﴿اللَّهُ وَرِئِ الدِّينِ

ءَأَمْنُوا﴾ (البقرة: ٢٥٧)

ئین جه‌زه‌ری باسی حاله‌تی بچوو‌ک‌کردنی پییتی لامی نه‌کردوه، چونکه له دژه‌که‌یه‌وه

وه‌رده‌گیریت، واته بچوو‌ک ده‌کریته‌وه نه‌گهر له پاش ژیر (کسرة) وه هاتبوو، وه‌کو:

﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ (الأنفال ١٠) ﴿قُلِ اللَّهُمَّ﴾ (الزمر ٤٦) ﴿قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ﴾ (الأعراف

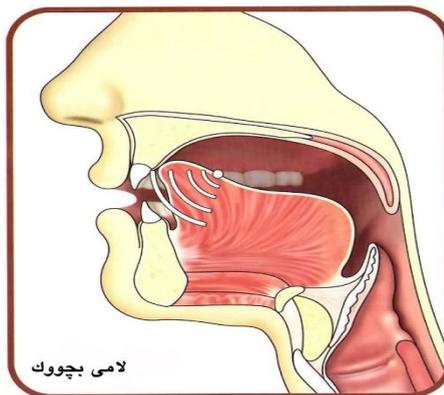
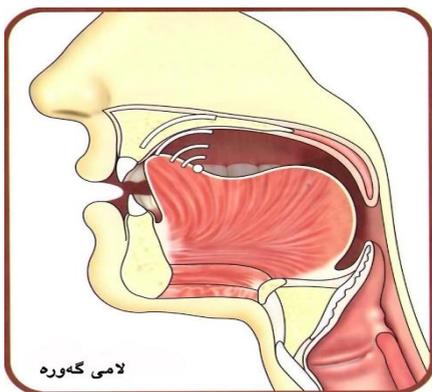
١٦٤) چونکه ﴿قَوْمًا اللَّهُ﴾ بهم شیوه‌یه ده‌خوینریته‌وه: ﴿قَوْمِنَ اللَّهِ﴾.

هه‌روه‌ها نه‌گهر پییتیکی زهنه‌داری له پیشه‌وه بوو، پیش پیته زهنه‌داره‌که پییتیکی

ژیردار هاتبوو. وه‌ک: ﴿غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ﴾ (التوبة: ٢) ﴿فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ﴾

(المائدة: ٥٤).

^{١٤٦} له دستنوس‌ی تردا به (کعبد) هاتوو.

پاشان باسی گهوره کردنی پیته بهرزه کان (حروف الاستعلاء) دهکات:

(٤٥) وَحَرْفِ الْإِسْتِعْلَاءِ فَحَمَّ وَأَخْضَصَا لِأَطْبَاقٍ أَقْوَى نَحْوُ^{١٤٧} قَالَ وَالْعَصَا

واتای گشتی:

فهرمانی کردوو به گهوره کردنی هوت پیته که ی (الاستعلاء)، به تاییه تیش له نیوانیاندا پیته کانی (الإطباق)، پاشان دوو نمونه ی هیناوه ته وه، ﴿قَالَ﴾ نمونه یه بو پیته کانی (الاستعلاء) که سیفه تی (الإطباق) ی تیدا نییه، نمونه یه کیش که سیفه تی (الاستعلاء) و (الإطباق) یشی تیدایه که پیته ی (ص) له (وَالْعَصَا) دا که له نایه تی ﴿أَضْرِبْ بِعَصَاكَ﴾ البقرة: ٦٠، دا هاتوو.

^{١٤٧} له ده ستنوسی تردا به (نَحْوُ) هاتوو.

دووم: هر يه كيك له م پيتانه پينچ پلهيان ههيه، ئەم بۆچوونهش په سه نديكراوه له لاي
ئيبنولجه زهريه وه په حمه تي خوي لي بيت:

پله ي يه كه م: قه له وتري نيانه، ئەگه ر سه ريان (فتحه) هه بي و به دواياندا پيتي ئەليف
هاتبي، وهك:

﴿طَابَ﴾، ﴿ضَاقتَ﴾، ﴿صَابِرًا﴾، ﴿يُظْهِرُونَ﴾، ﴿يُقْتَلُونَ﴾، ﴿غَائِبِينَ﴾،

﴿حَائِبِينَ﴾

پله ي دووم: ئەگه ر سه ر (فتحه) يان بي و به دواياندا پيتي ئەليف نه هاتبي.

وهك: ﴿طَبَعَ﴾، ﴿ضَرَبَ﴾، ﴿صَدَقَ﴾، ﴿ظَلَّ﴾، ﴿قَتَلَ﴾، ﴿عَفَرَ﴾،

﴿خَلَقَ﴾

پله ي سي يه م: ئەگه ر بوريان (ضمة) هه بيت، وهك:

﴿فَطَّعَ﴾، ﴿صُرِفَتْ﴾، ﴿ضُرِبَتْ﴾، ﴿يُظْنُونَ﴾، ﴿قَتَلَ﴾، ﴿عَلِبَتْ﴾،

﴿خُلِقَتْ﴾

پله ي چواره م: ئەگه ر زه ننه داربون (ساكن).

وهك: ﴿يَطْبَعُ﴾، ﴿يَضْرِبُ﴾، ﴿أَصْبَرَهُمْ﴾، ﴿يَطْلِمُ﴾، ﴿يَقْتُلُ﴾، ﴿يَعْلِبُ﴾،

﴿يَخْلُقُ﴾

پله ي پينجه م: ئەگه ر زيريان (كسرة) هه بوو.

وهك: ﴿طَبَاقًا﴾، ﴿ضَرَارًا﴾، ﴿صِرَاطًا﴾، ﴿ظَلًّا﴾، ﴿قِتَالًا﴾، ﴿غَشْوَةً﴾،

﴿خِفَافًا﴾

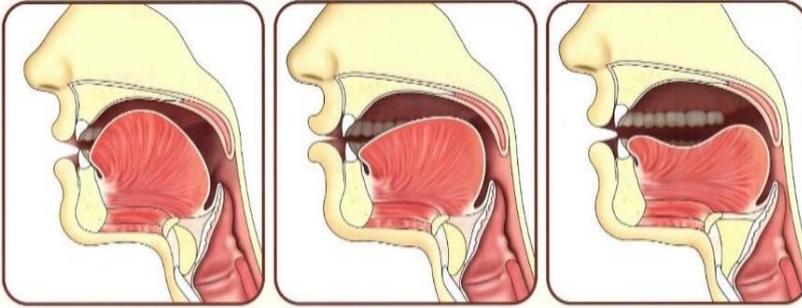
(العلامة المتولي) ش به هونراوه باسی له هەردوو بۆچوونەکه کردوو:

بۆچوونی یەکهەم:

تَمَّ الْمَفْحَمَاتُ عَنْهُمْ أَتَيْتَهُ
عَلَى مَرَاتِبٍ ثَلَاثٍ، وَهِيَ: مَفْتُوحُهَا، مَضْمُومَةٌ، مَكْسُورُهَا
فَمَا أَتَى مِنْ قَبْلِهِ مِنْ حَرَكَه
وَتَابِعٌ مَا قَبْلَهُ سَاكُنُهَا
فَأَفْرَضَهُ مُشْكَلاً بِتِلْكَ الْحَرَكَه.

بۆچوونی دووهم:

وَقِيلَ: بَلْ مَفْتُوحُهَا مَعَ الْأَلْفِ
وَبَعْدَهُ الْمَفْتُوحُ مِنْ دُونِ الْأَلْفِ
مَضْمُومُهَا، سَاكُنُهَا، مَكْسُورُهَا
فَهَذِهِ خَمْسٌ أَتَاكَ ذِكْرُهَا
فَهِيَ وَإِنْ تَكُنْ بِأَدْنَى مَنْزِلِهِ
فَخِيْمَةٌ قَطْعًا مِنَ الْمُسْتَفْلِهِ
فَلَا يُقَالُ إِنَّهَا رَقِيْقَةٌ
كَضِدِّهَا، تِلْكَ هِيَ الْحَقِيْقَةُ.

المكسور

المضموم

المفتوح

شێوهی دەم له کاتی دەربرینی پیتیکی قهلهوی بزواودا

تیبینی:

۱- ئەگەر پیتی (خ)ی زەننەدار پێشەوهی ژێرداربوو (کسرة)، بەلام بە دوایدا پیتی

(ر)ی گەوره هاتبوو، دەبیّت پیتی (خ) بە قهلهوتر بخوینرێتەوه له بەر پیتی (ر).

واته: له پلهی چوارەمی پلهبەندی قهلهوکردنی پیتە بەرزەکانەوه (الاستعلاء) دەچیتە

پلهی دووهم. وهك: ﴿وَجُجِرْكُمْ إِخْرَاجًا﴾ (نوح: ۱۸) ﴿وَقَالَتْ أَخْرِجْ عَلَيَّ﴾

(يوسف: ۳۱)

(العلامة المتولي) لهم بارهیهوه دهلیت:

وخاءٌ إخراج بتفخيمٍ أتت من أجل راءٍ بعدها إذ فُحِّمَتْ.

(٤٦) وَبَيْنَ الْإِطْبَاقِ مِنْ أَحَطْتُ مَعِ بَسَطْتُ، وَالْخُلْفُ بِ: تَخْلُقُكُمْ وَقَع

واتای گشتی:

لهم دیره‌یشدا له دوو بابته ناگادارمان دهکاته‌وه که هر تایبه‌تن به گه‌وره‌کردن:
- درخستنی سیفته‌ی (إطباق) له پیتی (ط) دا له کاتی تیئه‌لکیشکردنی (ط) له (ت) دا
له ﴿أَحَطْتُ﴾ النمل: ٢٢، له‌گه‌ل ﴿بَسَطْتُ﴾ المائدة: ٢٨، هه‌روه‌ها له ﴿فَرَطْتُ﴾
الزمر: ٥٦، ﴿فَرَطْتُمْ﴾ يوسف: ٨٠، چونکه ده‌بنه تیئه‌لکیشی نات‌ه‌واو.
- وشه‌ی ﴿تَخْلُقُكُمْ﴾ المرسلات: ٢٠، به دوو شیوه ده‌خوینریته‌وه:
أ- تیئه‌لکیشکردنی ته‌واو واته به (تَخْلُكُم) ده‌خوینریته‌وه.
ب- تیئه‌لکیشکردنی نات‌ه‌واو.

(٤٧) وَأَحْرَصُ عَلَى السُّكُونِ فِي جَعَلْنَا أَنْعَمْتَ وَالْمَعْصُوبِ مَعِ ضَلَلْنَا

واتای گشتی:

لیره‌یشدا فه‌رمان ده‌کات به درخستنی پیتی زهنه‌دار (ساکن) به وریایی و به‌پرونی
له: ﴿جَعَلْنَا﴾ البقرة: ١٢٥، ﴿أَنْعَمْتَ﴾ الفاتحة: ٧، ﴿الْمَعْصُوبِ﴾ الفاتحة: ٧،
﴿ضَلَلْنَا﴾ السجدة: ١٠.
زانایانی ته‌جوید گرنگی تایبه‌تیاں داوه به‌ده‌رپرینی پیتی زهنه‌دار (ساکن)،
جوولاندنیشی به هه‌له‌ی ئاشکرا له‌قه‌له‌م ده‌ده‌ن بویه پیویسته قورئانخوین زور ئاگای
لیبیته. ١٤٨

١٤٨ پروانه: الشرح الكبير ٤١٥-٤١٦.

(٤٨) وَخَلِصَ انْفِتَاحَ مَحْذُورًا عَسَىٰ خَوْفَ اشْتِبَاهِهِ بِمَحْظُورًا عَصَىٰ

واتای گشتی:

فرمان دهکات به دهرپرینی سیفتهی (انفتاح) له پیتی (ن) دا وهك له وشهی ﴿مَحْذُورًا﴾ الإسراء، تاوهكو نهبیته پیتی (ظ) وهك له وشهی ﴿مَحْظُورًا﴾ الإسراء، بههمان شیوهیش فرمان دهکات به دهرپرینی سیفتهی (انفتاح) له پیتی (س) دا وهك له وشهی ﴿عَسَىٰ﴾ تاوهكو نهبیته پیتی (ص) وهك له وشهی ﴿وَعَصَىٰ﴾.

(٤٩) وَرَاعِ شِدَّةَ بَغْـَافٍ وَبِنَا كَشْرِكِكُمْ وَتَتَوَفَّىٰ فِتْنَتَنَا

واتای گشتی:

فرمان دهکات به پاریزگاریکردن لهسیفتهی توندی (الشدة) لههردوو پیتی (ك) و (ت) وهكو ﴿يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ﴾ فاطر: ١٤، ﴿تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ النحل: ٣٢، ﴿فِتْنَتَهُمْ﴾ الأنعام: ٢٣، چونکه (الشدة) له سیفته بههیزهکانه و (الهمس) یش له سیفته لاوازهکانه، بویه پیویسته قورئانخوین لهسهرهتاوه سیفتهی (الشدة) دهرپریت و پاشان سیفتهی (الهمس).
نموونه هیئانهوه به ﴿بِشِرْكِكُمْ﴾، ﴿تَوَفَّاهُمُ﴾ بهلگهیه لهسهر پاریزگاریکردن لهسیفتهی توندی (الشدة) له ههردوو پیتی (ك) و (ت) دا به تایبته نهگهر دووبارهبوونهوه.

تیّه لکیشکردن و به شهکانی

پروونکردنه وه:

پیناسهی تیّه لکیشکردن

تیّه لکیشکردن له زمانه وانیدا: کردنی شتیك به شتیکی تردا، لغاوه که ی کرد به ده می نه سپه که دا، دوو چاوگیشی هه یه: (الإدغام) له (أُدْعَمَ) وهرگیراوه، (الادغام) له (ادْعَمَ) وهرگیراوه.

له زاراوه یشدا: گه یاندنی پیتیکی زهنه دار به پیتیکی بزواوی هاوشیوهی خوی یا خود نزیك له خوی و، کردنیان به یهك پیتی (مُشَدَّدٌ) و، به یه کجار ده خوینرینه وه.

له بنه ماکانی تیّه لکیشکردن له زمانی عه پهبیدا:

یه که م: ده بییت پیتی یه که م زهنه دار بییت، نه گهر بزواو بوو ده بییت جووله که ی لابی بییت و نه وکاته پیی دهوترییت تیّه لکیشی گه وره، نه م جو ره ییش له ریوایه تی حه فصدا له جوړی لیکی جووه کانه و (المتماثلین) له شهش شوینی قورئانی پیروزدا پروویداوه:

۱- ﴿فَنِعَمًا هِيَ﴾ (البقرة: ۲۷۱) له بنچینه دا (فَنِعَمَ مَا) بووه.

۲- ﴿نِعَمًا يَعِظُكُمْ بِهَا﴾ (النساء: ۵۸).

۳- ﴿قَالَ أَحْتَجِبُونِي﴾ (الأنعام: ۸۰) له بنچینه دا (أُتْحَاجِبُونِي) بووه.

۴- ﴿لَا تَأْمَنَّا﴾ (يوسف: ۱۱) له بنچینه دا (لَا تَأْمَنْنَا) بووه.

۵- ﴿مَا مَكَّنِي﴾ (الكهف: ۹۵) له بنچینه دا (مَا مَكَّنِي) بووه.

۶- ﴿تَأْمُرُونِي﴾ (الزمر: ۶۴) له بنچینه دا (تَأْمُرُونِي) بووه.

دووهم: تیّه لکیش له پیتهکانی زماندا زوره و، له پیتهکانی قورگ و دوولیودا که مه.

سییه م: لاواز له به هیزدا تیّه لکیش ده کریت، به لام به هیز له ناته واودا تیّه لکیش ناکریت، چونکه تیّه لکیش پیتهکان سووک و ناته واو ناکات.

چوارهم: تا جیپیتهکان له یه کتر نزیکتر بن تیّه لکیش باشر ده بییت، تا جیپیتهکان له یه کتر دوورترین ئاشکراکردن باشر ده بییت.

تیہہ لکیشیش به گویره ی په یوه ندی نیوان دوو پیته دراوسیکه دابه شده بیټ به سهر
سی به شدا:

۱- **تیہه لکیشی پیته لیچوو ه کان (إدغام المتماثلین).**

بریتییه لهو تیہه لکیشه ی له نیوان دوو پیتی لیچوو له جیپیت و سیفه تدا
رووده دات، جا ئه و دوو پیته له یه ک وشه دا یاخود له دوو وشه دا کوښنه وه.
ئهم تیہه لکیشه ش ده بیټ به دوو به شه وه:

أ- مینگه دار، ئه ویش ته نها له پیتی (ن) و (م) دا:

- ﴿لَنْ نَّصْبِرَ﴾ (البقرة: ۶۱)

- ﴿جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ﴾ (یونس: ۵۷)

ب- بی مینگه، ئه ویش له م پیتانه ی خواره وه دا:

- پیتی (ب) له (ب) دا: ﴿أَذْهَبَ بِكِتَابِي﴾ (النمل: ۲۸) به م شیوه یه
ده خوینریتنه وه: اذهب کتابی.

- پیتی (ت) له (ت) دا: ﴿فَمَا رِيحَتَ تَجَرَّتُهُمْ﴾ (البقرة: ۱۶) به م شیوه یه
ده خوینریتنه وه:

فَمَا رِيحَتُهُمْ.

- پیتی (د) له (د) دا: ﴿وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ﴾ (المائدة: ۶۱)

- پیتی (ذ) له (ذ) دا: ﴿إِذْ ذَهَبَ﴾ (الأنبياء: ۸۷)

- پیتی (ع) له (ع) دا: ﴿مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ (الكهف)

- پیتی (ف) له (ف) دا: ﴿فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ﴾ (الإسراء: ۳۳)

- پیتی (ک) له (ک) دا: ﴿أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ﴾ (النساء: ۷۸)

- پیتی (ل) له (ل) دا: ﴿قُلْ لَا أَشْهَدُ﴾ (الأنعام: ۱۹)

- پیتی (و) له (و) دا: ﴿حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا﴾ (الأعراف: ۹۵)

- پیتی (ه) له (ه) دا: ﴿أَيْنَمَا يُوَجِّهُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ﴾ النحل: ۷۶.

﴿مَا أَعْنَى عَنِّي مَالِيَّةٌ ﴿۳۸﴾ هَلَاكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ﴿۳۹﴾﴾ الحاقه

تیبینی: ئەم ئایەتە لە باری گەیانندا (الوصل) بە دوو شیۆه دەخوینرێتەو:

✓ ناشکراکردن (الإظهار): ئەویش بەوستان (سکتە) لە سەر وشە (مَالِيَّةٌ) پاشان خویندنی (هَلَاكَ) بێ هەناسەدان.

✓ تێهەلکێشکردن (الإدغام): بەم شیۆه (مَالِيَّةً)، بەلام شیۆه یەكەم لە پێشتره.

۲- تێهەلکێشی پیتە هاوڕهگهزهکان (إدغام المتجانسين).

بریتییە لەو تێهەلکێشە لەنیوان دوو پیتی یهکگرتوو لهجیپیت و جیاواز له سیفهتدا پروودهات، ئەم جوړهش لهحهوت شویندا ههیهو بهسهه سێ جیپیتدا دابهشدهبن:

أ- جیپیتی (ط، ت، د): له چوار شویندا پێویسته:

۳- تێهەلکێشکردنی تاهواوی پیتی (ط)ی زهنهدار له(ت)دا:

﴿لَئِنْ بَسَطْتَ﴾ (المائدة: ۲۸) واته: به (بسطت) دهخوینرێتەو، چونکه ههردوو

سیفهتی بهرزیی و (الاستعلاء) جووتکردنی (الإطباق) پیتی (ط) ماوهتهوه.

۴- تێهەلکێشکردنی تهواوی پیتی (ت)ی زهنهدار له (ط)دا:

﴿وَدَّتْ طَافِيَةً﴾ (آل عمران: ۶۹) به(ودطائفه) دهخوینرێتەو.

۵- تێهەلکێشکردنی تهواوی پیتی (ت)ی زهنهدار له (د)دا:

﴿فَلَمَّا أَتَقَلَّتْ دَعْوَا اللَّهِ﴾ (الأعراف: ۱۸۹)، به (أَتَقَلَدَعُوا) دهخوینرێتەو.

۶- تێهەلکێشکردنی تهواوی پیتی (د)ی زهنهدار له(ت)دا:

﴿قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾ (البقرة: ۲۵۶) به (قَتَبَيَّنَ) دهخوینرێتەو.

ب- جیپیتی (ظ، ذ، ث): ئەمیش له دوو شویندا پێویسته:

۷- تێهەلکێشکردنی پیتی (ذ)ی زهنهدار له(ظ)دا که دوو جار له قورئاندا هاتوه:

﴿ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ﴾ (النساء: ۶۴)، به (إِظْلَمُوا) دهخوینریته وه.

﴿ إِذْ ظَلَمْتُمْ ﴾ (الزخرف: ۳۹)، به (إِظْلَمْتُمْ) دهخوینریته وه.

۸- تیّه لکیشکردنی پیتی (ث) ی زهنه دار له (ن) دا:

﴿ يَلْهَثٌ ذَلِكٌ ﴾ (الأعراف: ۱۷۶) به (يلهثك) دهخوینریته وه.

ج- جیبیتی (ب، م): ئەمیش له یهك شویندا پیویسته:

۹- تیّه لکیشکردنی پیتی (ب) له (م) دا ﴿ يَبْنِيَّ اَرْكَبَ مَعَنَا ﴾ (هود: ۴۲)

به (ارکمعنا) دهخوینریته وه.

۳- تیّه لکیشی پیته له یهك نزیکه کان (إدغام المتقارین).

بریتییه لهو تیّه لکیشه ی له نیوان دوو پیتی نزیک یهك له جیبیت و سیفه تدا پروو

دهدات، ئەم جوړهش له قورئانی پیروزدا له نیوان دوو جیبیتدا پروویداوه:

أ- پیتی (ل، ر): ﴿ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴾ (طه ۱۱۴)، ﴿ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ ﴾ (النساء ۱۵۸)

تیببینی: ئەم دوو نمونیه له لای فه پراء به تیّه لکیشی هاوړه گهز ئەژمار ده کرین،

چونکه لای ئەوان ههرسی پیتی (ل) و (ر) و (ن) یهك جیبیتیان ههیه.

ب- پیتی (ق، ک): ﴿ اَلرَّخْلُقُكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴾ (المرسلات ۲۰)

ئین جه زهری له هونراوه کهیدا دوو دیری تایبه تکر دووه به باسکردنی تیّه لکیش،

دیپی یه کهم بو ئەو پیتانه ی که تیّه لکیشکردنیان پیویسته و دیپی دووه مییش بو ئەو

پیتانه ی که تیّه لکیشکردنیان قه دهغه یه.

(۵۰) وَأَوَّلِيْ مِثْلِ وَجْنِسٍ إِنْ سَكَنْ أَذْغِمَ كَقُلِّ رَبِّ، وَبَلْ لَّا،

پاقه‌ی وشه‌کان:

(وَأَوَّلِيْ): پیتی یه‌که‌می دوو پیته‌که

پاقه‌ی گشتی:

(وَأَوَّلِيْ مِثْلِ وَجْنِسٍ إِنْ سَكَنْ) نه‌گه‌ر پیتی یه‌که‌می دوو پیته‌که لی‌کچوه‌که یان هاو‌ره‌گه‌زه‌که زه‌ننه‌دار (ساکن) بوو.

(أَذْغِمَ كَقُلِّ رَبِّ، وَبَلْ لَّا) تی‌هه‌ل‌کی‌شی بکه وه‌ک: ﴿ قُلِّ رَبِّ ﴾، ﴿ بَلْ لَّا ﴾

نمونه‌ی یه‌که‌م له سه‌ر رای زو‌رینه له تی‌هه‌ل‌کی‌شی له‌یه‌ک نزیکه‌کانه (المتقاریین)، به‌لام دان‌ر له‌میانه‌ی نمونه‌ه‌ینانه‌وه بو تی‌هه‌ل‌کی‌شی هاو‌ره‌گه‌زه‌کان (المتجانسین) هی‌ناو‌یه‌تی ئه‌ویش له‌سه‌ر رای جه‌رمی و شو‌ین‌که‌وتووانی که پیته‌کانی (ل، ر، ن) له‌یه‌ک جی‌پیت داده‌نیین.

(۵۰) وَأَبْنُ

(۵۱) فِي يَوْمٍ مَّعٍ قَالُوا وَهُمْ، وَقُلْ نَعَمْ سَبَّحَهُ، لَا تُنْغِ قُلُوبَ، فَالْتَقَمُ

پاقه‌ی وشه‌کان:

(وَأَبْنُ): ئاشکرای بکه، تی‌هه‌ل‌کی‌شی مه‌که.

پاقه‌ی گشتی:

فه‌رمان ده‌کات به:

۱- تی‌هه‌ل‌کی‌شنه‌کردنی یای در‌یژ‌کردنه‌وه له‌گه‌ل یای پاش خو‌ی، وه‌کو: ﴿ فِي يَوْمٍ ﴾.

هه‌روه‌ها واوی در‌یژ‌کردنه‌وه‌یش له‌گه‌ل واوی پاش خو‌ی، وه‌کو: ﴿ قَالُوا وَهُمْ ﴾.

هو‌ی تی‌هه‌ل‌نه‌کی‌ش‌کردنیان: پار‌یژ‌گاری‌کردنه له‌پیتی در‌یژ‌کردنه‌وه‌که، چونکه نه‌گه‌ر تی‌هه‌ل‌کی‌ش بکری‌ت ده‌فه‌وتی‌ت.

۲- تیّه‌لکیشنه‌کردنی پیتی (ح) ی زهنه‌دار (ساکن) له پیتی (ه) دا وه‌کو:

﴿ وَسَبِّحْهُ ﴾ الإنسان: ۲۶، هه‌روه‌ها تیّه‌لکیشنه‌کردنی پیتی (غ) ی زهنه‌دار (ساکن)

له پیتی (ق) دا وه‌کو: ﴿ لَا تُزِعْ قُلُوبَنَا ﴾ آل عمران: ۸.

۳- تیّه‌لکیشنه‌کردنی پیتی (ل) ی زهنه‌دار (ساکن) له پیتی (ن) دا وه‌کو:

﴿ قُلْ نَعَمْ ﴾ الصافات: ۱۸،

هه‌روه‌ها له پیتی (ت) دا، وه‌کو: ﴿ فَالْتَقِمَهُ ﴾ الصافات: ۱۴۲.

پیتی (ض) و (ظ)

ئىبن جەزەرى لەم بەشەدا (۱۰) دىڧرى تەرخان كىردووه بۇ جيا كىردنە وهى پىتى (ض) و (ظ) لە يەكتر، چونكە لە نىو زۆرىك لە قورنابخوينا ندا بەهەلە دەوترىن و لە يەكتر جوودا ناكىرنە وه، هۆكارە كەيش بۇ ئەوه دەگەرپىتە وه كە ئەم دوو پىتە لە چوار سىفەتدا هاوبەشن (الجهر، الرخاوة، الاستعلاء، الاطباق)، جا ئەگەر قورنابخوين و رىا نەبىت پىتى (ض) وهك پىتى (ظ) دەردەپىت.

ئىبن جەزەرى دەلىت:

(۵۲) وَالضَّادَ بِاسْتِطَالَةٍ وَمَخْرَجٍ مَمِيزٍ مِنَ الطَّاءِ، وَكُلُّهَا تَجِي

راقەى وشەكان:

(مَمِيزٌ): جىاى كەرەوه

(وَكُلُّهَا تَجِي): هەموو پىتەكانى (ظ) لەم وشانەى خوارە وهدا دىن

راقەى گشتى:

پىتى (ض) جىابكەرەوه لە پىتى (ظ) ئەویش بە دوو شت: بە سىفەتى (استطالة) و جىپىتەكەى، جىپىتى (ض): لىواری زمانە لە گەل دىوى ناوہ وهى دانە خرپىكانى سەرەوه (الأضراس العليا).

جىپىتى (ظ) یش: پىشە وهى زمانە (طرف اللسان) لە گەل بەشى خوارە وهى بېرەرەكانى سەرەوه.

جا ئىبن جەزەرى كاتىك دەبىنىت زۆرىك لە خوینەران ئەم دوو پىتە لە يەك جىانەكەنە وه هەلدەسىت بە هەلاوردنى هەموو ئەو وشانەى كە لە قورنابخوينا پىرۆزدا بە پىتى (ظ) نووسراون، چونكە ژمارەيان كە مترە لە پىتى (ض)، بە هوى هەلاوردنى (حصر) كە مەوه زۆرىش ئاشكرا دەبىت.

كوى ئەو وشانەى كە لە قورنابخوينا پىرۆزدا بە پىتى (ظ) هاتوون برىتىن لە (۸۵۲) وشە. ^{۱۴۹}

ئىبن جەزەرى دەلىت:

^{۱۴۹} الشرح الكبير ۴۴۲.

(۵۳) فِي الظَّنِّ ظِلٌّ ۱۰۰ الظُّهْرُ عَظْمٌ الحِفْظُ أَقْبَضُ وَأَنْظَرُ عَظْمٌ ظَهْرٌ اللَّفْظُ

نهم دیره (۱۰) لهو وشانهی له خو گرتووه که له قورئانی پیروزدا به پیتی (ظ) نووسراون بهم شیوهیهی خوارهوه:

۱- (الظَّنِّ): کوچکردن، تنها یهک جار هاتووه، ﴿تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ﴾ النحل: ۸۰.

۲- (ظِلٌّ): سیبهر، بههموو وهرگیراوهکانیهوه (المشتقات) سی و سی جار لهقورئاندا هاتووه، یهکه میان ﴿وَوَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ﴾ البقرة: ۵۷، دوایینیان ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ﴾ المرسلات.

۳- (الظُّهْرُ): نیوهرو، دوو جار هاتووه، ﴿وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهْرِ﴾ النور: ۵۸، ﴿وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهْرِ﴾ الروم.

۴- (عَظْمٌ): مهزنی، بهسهرجهم وهرگیراوهکانیهوه (المشتقات) سه دو سیازده جار هاتووه، یهکه میان ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ البقرة، دوایینیان ﴿لِيَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ المطففين.

۵- (الحِفْظُ): پاراستن، بهسهرجهم وهرگیراوهکانیهوه (المشتقات) چل و چوار جار هاتووه، یهکه میان ﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ﴾ البقرة: ۲۳۸، دوایینیان ﴿إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾ الطارق.

۶- (أَقْبَضُ) له (اليقظة) وه وهرگیراوه، واته: بیداری، تنها له یهک شویندا هاتووه، ﴿وَتَحَسَّبُهُمْ أَيَقَاطًا﴾ الكهف: ۱۸.

۱۰۰ له دستنوسی تردا به (ظِلٌّ) هاتووه.

۷- (أَنْظُرْ) له (الإنظار) وه وهركيراوه، واته: مؤلهدتان و دواخستن، بیست و دوو

جار هاتووه، ﴿وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾ البقرة، دوايينيان

﴿أَنْظُرُونََا نَفْتَبِسَ مِنْ نُورِكُمْ﴾ الحديد: ۱۳.

۸- (عَظْمٌ): نئسك، بهكؤو بهتاك پازده جار هاتووه، يهكهميان ﴿وَأَنْظُرْ إِلَى

الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا﴾ البقرة: ۲۵۹، دوايينيان ﴿لَوْ ذَا كُنَّا عِظَمًا

نَجْرَةً﴾ النازعات.

۹- (ظَهْرٌ): پشت، شازده جار هاتووه، يهكهميان ﴿نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ

أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ﴾ البقرة: (۱۰۱)،

دوايينيان ﴿الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ﴾ الشرح.

۱۰- (الْفَلْطُ): وشه، يهك جار هاتووه، ﴿مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ

﴿۱۸﴾ ق.

(٥٤) ظَاهِرٌ لَطَى شَوْاطِ كَظْمٍ ١٥١ ظَلَمًا اَعْلُظُ ظَلَامَ ظَفْرِ اَنْتَظِرُ ظَمًا

نهم دیره‌یش (١٠) وشه‌ی تری له خوگرتوو به شیوه‌یه‌ی خواروه:

- ١- (ظَاهِرٌ): به چهند واتایه‌کی جیاوازه‌وه له چل و دوو شویندا هاتوو، له‌وانه:
 - ناشکرا (الظاهر): شه‌ش جار هاتوو، یه‌که‌میان ﴿ وَذَرُوا ظِلْهَ الْأَثَمِ وَبَاطِنَهُ ﴾ الأنعام: ١٢٠، شه‌شه‌میشیان ﴿ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴾ الحديد.
 - هاوکاری (الإعانة): له‌هه‌شت شویندا هاتوو، یه‌که‌میان ﴿ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ﴾ البقرة: ٨٥، هه‌شته‌میشیان ﴿ وَالْمَلَكُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ﴾ التحريم.
 - به‌رزیی (العلو): له‌هه‌شت شویندا هاتوو، یه‌که‌میان ﴿ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ﴾ التوبة: ٣٣، دوایینیان ﴿ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴾ الصف.
 - سه‌رکه‌وتن (النصر): له‌سی شویندا هاتوو، ﴿ كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ ﴾ التوبة: ٨، ﴿ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ ﴾ الكهف: ٢٠، ﴿ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ ﴾ التحريم: ٣.
 - حه‌رامبوونی خیزان (الظَّهَار): له‌سی شویندا هاتوو، ﴿ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ ﴾ الأحزاب: ٤، ﴿ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ ﴾ المجادلة: ٢، ﴿ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ﴾ المجادلة: ٣.
 - ٢- (لَطَى): ناویکه له‌ناوه‌کانی ناگر، له‌دوو شیواندا هاتوو، ﴿ كَلَّا إِنَّهَا لَأَطَى ﴾ المعارج ﴿ فَأَنْذَرْتَكُمْ نَارًا تَلَطَّى ﴾ الليل.

^{١٥١} له‌ده‌ستنوسی تردا به (شَوْاطِ كَظْمٍ) هاتوو.

۳- (شَوَاطُ): بلیسه، لهیهک شویندا هاتووه، ﴿يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْاِظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْصِرَانِ ﴿٣٥﴾﴾ الرحمن.

۴- (كَطْمٍ): خواردنهوهی خهشم وقین، لهشهش شویندا هاتووه، یهکه میان ﴿وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظِ﴾ آل عمران: ۱۳۴، دوایینیان ﴿إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾﴾ القلم.

۵- (ظَلَمًا): ستهم، دوسه دو ههشتاو دوو جار هاتووه، یهکه میان ﴿وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٥﴾﴾ البقرة، دوایینیان ﴿وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣١﴾﴾ الإنسان.

۶- (أَغْلَطَ): توندو تیژی، سیازده جار هاتووه، یهکه میان ﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ﴾ آل عمران: ۱۵۹، دوایینیان ﴿وَأَغْلَطَ عَلَيْهِمْ﴾ التحريم: ۹.

۷- (ظَلَامٌ): تاریکی، بیست و شهش جار هاتووه، یهکه میان ﴿وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾﴾ البقرة، دوایینیان ﴿يُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ الطلاق: ۱۱.

۸- (ظَفْرٍ): نینوک، یهک جار هاتووه، ﴿حَرَّمَ كُلَّ ذِي ظُفْرٍ﴾ الأنعام: ۱۲۶.

۹- (أَنْتَظِرَ): چاوه پوانی، چوارده جار هاتووه، یهکه میان ﴿قُلِ أَنْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾﴾ الأنعام، دوایینیان ﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَنْتَظِرُ﴾ الأحزاب: ۲۳.

۱۰- (ظَمًا): تینویتی، سیّ جار هاتووه، ﴿لَا يُصِيبُهُمْ ظَمًا﴾ التوبة: ۱۲۰،

﴿وَأَنْتَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَضْحَى﴾ ﴿۱۱۹﴾ طه، ﴿يَحْسَبُهُ الظَّمَانُ

مَاءً﴾ النور: ۳۹.

نهم دیپره‌یش چوار وشه‌ی له خوگر توه:

(۵۵) أَظْفَرَ، ظَنًّا كَيْفَ جَاءَ، وَعِظًا ۱۵۲ سَوَى عِصِينَ، ظَلَّ النَّحْلُ زُخْرَفٍ سَوَا

۱- (أَظْفَرَ): زالبوو، له‌یه که شویندا هاتووه، ﴿مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكَ عَلَيْهِمْ﴾

الفتح: ۲۴.

۲- (ظَنًّا): شه‌ست و نوّ جار به دوو واتا هاتووه:

- گومان، که له شه‌ست و جهوت شویندا، وهک ﴿بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ
الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ
وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا﴾ ﴿۱۳﴾ الفتح.

- دلنیا بوون: که له دوو شویندا هاتووه، ﴿الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَوْنَ رَبِّهِمْ وَأَنَّهَمْ

إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ ﴿۵۶﴾ البقرة، ﴿فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا﴾ الكهف: ۵۳.

(كَيْفَ جَاءَ) هه‌رچونیک هاتووه واته به‌هه‌موو وه‌رگه‌راوه‌کانیه‌وه.

۳- (وَعِظًا): ئاموژگاری، بیست و پینج جار هاتووه، یه‌که‌میان ﴿وَمَوْعِظَةً

لِلْمُتَّقِينَ﴾ ﴿۱۱﴾ البقرة،

دوایینیان ﴿ذَٰلِكُمْ يُوعِظُ بِهِ﴾ الطلاق: ۲.

۱۵۲ به (وَعِظًا) و (وَعِظًا) یش خوینراوه‌ته‌وه.

(سَوَى عِضِينَ) واته جگه له وشهى ﴿عِضِينَ﴾ كه به (ظ) نه نووسراوه ﴿الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ﴾ ﴿٩١﴾ الحجر.

٤ - (ظَلَّ) بهرده و امی، له نو شویندا هاتوه، خوئی ناماژهی به دوانیان کردوه:
 یه کهم: ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ ﴿٥٨﴾ النحل.
 دووهم: ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ ﴿٧٧﴾ الزخرف.
 (ظَلَّ النَّحْلُ زُخْرَفٍ سَوًا) واته: له ههردوو سووره تی (النحل) و (الزخرف) دا وهك یهك هاتون.

(٥٦) وَظَلَّتْ، ظَلْتُمْ، وَبُرُومٌ ظَلُّوا كَالْحِجْرِ، ظَلَّتْ شُعْرًا نَظْلًا
 لهم دیرهیشدا شهش شوینی تر له شوینهکانی (ظَلَّ) به واتای بهرده و امی باس دهکات:

سییه م: (ظَلَّتْ)، ﴿وَأَنْظُرْ إِلَىٰ إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا﴾ طه: ٩٧.
 چوارهم: (ظَلْتُمْ)، ﴿لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَلًا فَظَلْتُمْ تَفَكُّهُوتَ﴾ ﴿٦٥﴾ الواقعة: ٦٥.
 پینجهم: (ظَلُّوا)، ﴿وَلَيْنَ أَرْسَلْنَا رِجًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ﴾ ﴿٥١﴾ الروم: ٥١.

(وَبُرُومٌ) واته له سووره تی (الروم) دا.

شه شه م: (كَالْحِجْرِ) نه وهیشی له سووره تی (الحجر) دایه: ﴿وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِّنَ

السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ﴾ ﴿١٤﴾ الحجر: ١٤.

حه وته م: (ظَلَّتْ)، ﴿إِن نَّشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ

﴾ ﴿٤﴾ الشعراء: ٤.

(شُعْرًا) واته له سووره تی (الشعراء) دا.

هه شته م: (نَطَّلَ)، ﴿قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُّ لَهَا عَاكِفِينَ﴾ الشعراء: ٧١.

پاشان ده لیت:

(٥٧) يَطَّلُنْ، مَحْظُورًا مَعَ الْمُحْتَظِرِ وَكُنْتَ فَظًّا، وَجَمِيعٌ ١٥٣ النَّظْرِ

ئه م دييره يش پينج وشه ي تری له خوگرتووه:

یه که م: (يَطَّلُنْ) نویه مین شوینه له شوینه کانی (ظَلَّ) به واتای برده وامیی، ئه ویش

ئایه تی ﴿إِنْ يَشَاءُ يُسَكِّنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَالِي ظَهْرِهِ﴾ الشوری: ٣٣.

دووه م: (مَحْظُورًا) قه دهغه کراو، یه ک جار هاتووه، ﴿وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا﴾

الإسراء: ٢٠.

سییه م: (الْمُحْتَظِرِ) خاوه ن په چه، یه ک جار هاتووه، ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً

فَكَانُوا كَهَشِيرِ الْمُحْتَظِرِ﴾ القمر.

چواره م: (فَظًّا) توندی و زبری، ﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ﴾

آل عمران: ١٥٩.

پینجه م: (النَّظْرِ) سهیرکردن، هه شتاو شهش جار هاتووه، یه که میان ﴿وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

﴿البقرة: ٥٠، دوايينيان ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْآيِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾ الغاشية: ١٧.

(جَمِيعٌ) هه موو وه رگيراو ه کانی (المشتقات).

١٥٣ له ده ستنووسی تردا به (وَجَمِيعٌ) هاتووه.

(۵۸) **إِلَّا بِ:وَيْلٍ^{۱۵۴}، وَهَلْ، وَأُولَى نَاصِرَهُ وَالْعَيْظُ لَا الرَّعْدُ وَهُودٌ^{۱۵۵} قَاصِرَهُ**

له وشه‌کانی (النَّظَرِ) به‌واتای سه‌یرکردن سیّ شوین جیاده‌کاته‌وه که به پیتی (ض) هاتون، چونکه نهو سیانه له (النَّصَارَةَ) وه - به واتای جوانی - وه‌رگیرون که نه‌مانه‌ن:

یه‌که‌م: ﴿ **تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهمْ نَصْرَةَ التَّعِيمِ** ﴿۲۴﴾ المطففین: ۲۴، به وشه‌ی (وَيْلٍ) ئامازهی بؤ کردووه واته سوورپه‌تی (المطففین)

دووه‌م: ﴿ **وَلَقَّهمْ نَصْرَةَ وَسُرُورًا** ﴿۱۱﴾ الإنسان، به وشه‌ی (هَلْ) ئامازهی بؤ کردووه واته سوورپه‌تی (الإنسان).

سییه‌م: (نَاصِرَهُ) ﴿ **وُجُوهُ يَوْمَئِذٍ نَاصِرَةٌ** ﴿۲۲﴾ القيامة، به وشه‌ی (أُولَى) واته‌م یه‌که‌م داننه‌یان ئامازهی بؤ کردووه چونکه دووه‌میان به‌پیتی (ظ) نووسراوه: ﴿ **إِلَى رِبِّهَا نَاصِرَةٌ** ﴿۱۳﴾ القيامة.

(الْعَيْظُ) توورپه‌یی زور، یازده جار هاتووه، یه‌که‌میان ﴿ **وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ**

الْأَنَامِلَ مِنَ الْعَيْظِ ﴿ آل عمران: ۱۱۹، دوایینیان ﴿ **تَكَادُ تَمَيَّرُ مِنَ الْعَيْظِ** ﴿ الملك: ۸.

پاشان دوو شوین جیاده‌کاته‌وه که له وشه‌ی (الْعَيْظُ) ده‌چن که به (ض) نووسراون:

یه‌که‌م: ﴿ **وَمَا تَعِضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ** ﴿ الرعد: ۸.

دووه‌م: ﴿ **وَعِضُ الْمَاءِ** ﴿ هود: ۴۴.

(لَا الرَّعْدُ وَهُودٌ) به‌ناوه‌یانی دوو سوورپه‌ته‌که ئامازهی بؤ نهو دوو خاله‌ی سه‌ره‌وه کردووه.

(قَاصِرَهُ): ته‌نها نهو دوو وشه‌یه له قورئاندا هاتووه.

^{۱۵۴} له‌ده‌ستنوسی تردا به (وَيْلٍ) هاتووه.

^{۱۵۵} له‌ده‌ستنوسی تردا به (وَالْعَيْظُ لَا الرَّعْدُ وَهُودٌ) هاتووه.

(۵۹) وَالْحُطُّ لَا الْحُضُّ^{۱۰۶} عَلَى الطَّعَامِ وَفِي ظَنِينِ الْخِلَافُ سَامِي

(الْحُطُّ): پشك، حهوت جار هاتووه، يه كه ميان ﴿يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطًّا فِي

الْآخِرَةِ﴾ آل عمران: ۱۷۶، دوايينيان ﴿وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا ذُو حِظٍّ عَظِيمٍ﴾ ﴿۳۵﴾

فصلت: ۳۵.

(لَا الْحُضُّ عَلَى الطَّعَامِ) واته: هاندان (الْحُضُّ) بؤ به خشيني خوراك به پيتي (ض)

دهنووسريٽ و جياوازه له وشه ي (الْحُطُّ) و سى جار له قورئاندا هاتووه:

﴿وَلَا يَحُضُّ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ ﴿۳۴﴾ الحاقه.

﴿وَلَا تَخْضَبُونَ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ ﴿۱۸﴾ الفجر.

﴿وَلَا يَحُضُّ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ ﴿۳﴾ الماعون.

(ظَنِينِ): ﴿وَمَا هُوَ عَلَى الْعَجِبِ بِضَنِينٍ﴾ ﴿۲۴﴾ التكوير، له خویندنه وهى ئەم وشه يه دا

راجيايه كى (سامي) به رزو به ناوبانگ هه يه، واته به دوو شيوه ده خوینريٽه وه:

(ظَنِينِ) واته: تو مه تبار

(ضَنِينِ) واته: ره زيل، به لام له ريوايه تى (حفص) دا به ﴿بِضَنِينٍ﴾ ده خوینريٽه وه.

(۶۰) وَإِنْ تَلَاقِيَا الْبَيَانَ لَأَزِمُّ: أَنْقَضَ ظَهْرَكَ، يَعْضُ الظَّالِمُ

پاقه ي وشه كان:

(تَلَاقِيَا): ئەگەر هه ردووكيان (ض، ظ) به يه كگه يشتن

پاقه ي گشتى:

ئەگەر هه ردووكيان واته (ض، ظ) به يه ك گه يشتن پيوسته روون بكرينه وهو دهر بخرين

و مافى خويناين پيبدريٽ له جيبيت و سيفه ته كانيان، و كو:

﴿الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ﴾ ﴿۳﴾ الشرح.

^{۱۰۶} له دهستنووسى تردا به (وَالْحُطُّ لَا الْحُضُّ) هاتووه.

﴿ وَكَذَلِكَ نُؤَيِّدُ بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴾ ﴿١٣٩﴾ الأنعام.

(٦١) وَاضْطُرُّ مَعَ وَعَظْتَ مَعَ أَفْضْتُمْ وَصَفِّ هَا: جِبَاهُهُمْ، عَلَيْهِمْ

راقه‌ی وشه‌کان:

(وَصَفِّ): پرونی بکه‌روه.

(ها): پیٹی (ه).

راقه‌ی گشتنی:

نهم دیره چوار بابته‌ی له خوگرتووه، سیانیان په یوه‌ندیان به هردوو پیٹی (ض)،
(ظ) هوه هه‌یه چواره‌میشیان په یوه‌سته به پیٹی (ه) وه:

یه‌که‌م: درخستنی پیٹی (ض) له کاتی گه‌یشتنی به پیٹی (ط)، وه‌کو: ﴿فَمَنْ اضْطُرَّ﴾
البقرة: ۱۷۳.

دووه‌م: درخستنی پیٹی (ظ) له کاتی گه‌یشتنی به پیٹی (ت)، وه‌کو:

﴿ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴾ ﴿١٣٦﴾ الشعراء: ۱۳۶

سییه‌م: درخستنی پیٹی (ض) له کاتی گه‌یشتنی به پیٹی (ت)، وه‌کو: ﴿فَإِذَا
أَفْضْتُمْ﴾ البقرة: ۱۹۸.

چواره‌م: پرونکردنه‌وهو جوان درخستنی پیٹی (ه)، چونکه پیٹیکی لاوازه، وه‌کو:

﴿ فَتَكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ ﴾ التوبة: ۳۵، ﴿عَلَيْهِمْ﴾
الفاحة: ۷.

هه‌روه‌ها:

﴿ وَجُوهُهُمْ ﴾ آل عمران: ۱۰۶، ﴿ وَجُوهُهُمْ ﴾ الفتح: ۲۹، ﴿ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ

المستقیم ﴾ ﴿٦﴾ الفاتحة: ۶.

ياساكانى ميم و نون

ميم و نونى (شدة) دار:

(٦٢) وَأُظْهِرِ الْغَنَّةَ مِنْ نُونٍ وَمِنْ مِيمٍ إِذَا مَا شُدِّدَا،

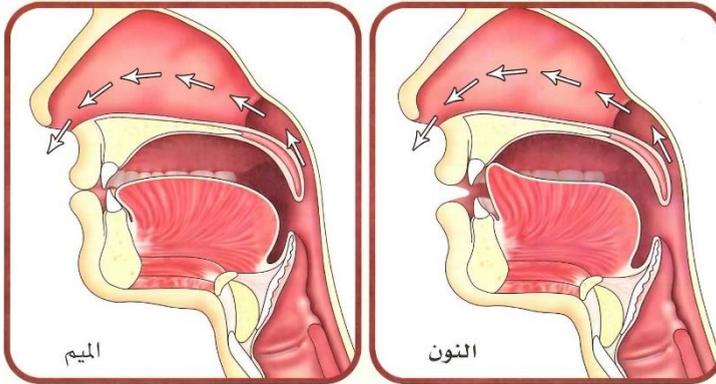
ئيبين جهزهري فهريمان دهكات به دهرخستنى سيفهتى مينگه (الغنة) له ههردوو پيتى (م، ن) دا تهگه (شدة) داربوون.

پروونکردنهوه:

مينگه: دهنگيكي خوشه، هاودهنگى ههردوو پيتى (ن، م) دهكات.

خاوهنى (السلسبيل الشافي) عوسمان سولهيمان موراد دهليت:

وَعِنَّةَ صَوْتٍ لَذِيذٌ رُكْبًا فِي النَّوْنِ وَالْمِيمِ عَلَى مَرَاتِبًا.

پلهكانى مينگه:

زۆرينهى زانايان (الجمهور) مينگه به پينج پله دياريدهكهن:

١- تهواوترين: له نون و ميمى (شدة) داردا:

أ- له يهك وشهدا: ﴿إِنَّ﴾، ﴿يَمُونُ﴾، ﴿هَمَّتْ﴾، ﴿أُمُّ الْكَيْبِ﴾.

ب- له دوو وشهدا: ئەميش چوار جوړه:

- تپههلكيشى (ن)ى زهنهدارو (تنوين) له پيتى (ن) و (م) دا وهك: ﴿إِنَّ نَشَأَ﴾، ﴿مِنْ

مَاءٍ﴾

- تیهه لکیشی پیتی (م) له (م) دا ﴿كَمِّن﴾.

- تیهه لکیشی (متجانسین) پیتی (ب) ی زهنه دار له (م) دا: ﴿أَرْكَبَ مَعَنَا﴾

- تیهه لکیشی لامی (شمسی) له نوندا ﴿النَّاسِ﴾، ﴿التَّعْبِيرِ﴾

۲- ته واوتر: له تیهه لکیشکردنی ناته واودا (الإدغام الناقص): واته: تیهه لکیشی

نونی زهنه دارو (تنوین) له پیتی (ی) و (و) دا وهک: ﴿فَمَنْ يُؤْمِنُ﴾، ﴿سِرَاجًا

وَهَاجًا﴾.

۳- ته واو: له نون و میمی شراوه (المخفاة) دا، ههروه ها هه لگه پراندنه وه

(القلب) یش دهگریته وه: ﴿كُنْتُمْ بِهِ﴾، ﴿مَنْ بَنَىٰ إِسْرَءِيلَ﴾

۴- ناته واو: له نون و میمی ناشکرادا، وهک: ﴿يَبْحَثُونَ﴾، ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ﴾

۵- ناته واوترین: له نون و میمی بزواو (متحرك) دا. ﴿مِنَ اللَّهِ﴾ الجن: ۲۲.

که واته مینگه سیفه تیکی وابه سته یه به پیتی میم و نونه وه، به لأم له دووشیوه ی کو تاییدا دهرناکه ویت و له ههرسی شیوه ی سه ره تادا پیویسته دهر بخریت و نه ندازه ی دوو جووله (حركة) دریز بگریته وه، به لأم له دوو پله ی کو تاییدا له یهک جووله (حركة) زیاتر دریز ناکرینه وه.

تیبینی:

یه که م: مه به ست له ته واو و ناته واوی له سی پله ی یه که مدا: به هیزی مینگه و، ته واوی پشت به ستن به که پوو و (الخیشوم)، ناته واوی مینگه یه.

به لأم هه ندیک له زانایان ده لاین مه به ست پیی دریز کردنه وه ی مینگه کانه له پروی کاته وه (زم)، واته له پله ی یه که مدا زیاتر دریز دهر گریته وه، دوو همیشه له یه که م که متر، سییه همیشه له دوو هم که متر. ، به لأم زورینه ی زانایانی سه رده م ده لاین مینگه پیویسته به نه ندازه ی ئه لیفیک واته دوو جووله دریز بگریته وه.

دووهم: له کاتی دهر برینی مینگه دا دهنگی پیته که یان سیفه ته که ی له که پوو وه (خیشوم) دهر ده چیت، نهک پیته که خوی.

سییه م: مینگه ی پیتی (ن) به هیز تره له مینگه ی پیتی (م).

گهوره کردن و بچووکردنی مینگه:

مینگه شوینی پیتی پاش خوئی دهکهویتی، واته: گهوره دهکریت نهگهر به دواى نونى زهنه دارو (تنوین) دا یه کیك له پیتته بهرزه کان (الاستعلاء) هاتبوو، نهمش له کاتى شارندنه وه (الإخفاء) دا دهییت کاتیک دهگات به هر پینج پیتی (ص، ض، ط، ظ، ق).
سه مه ننودی له (لآلی البیان) دا دهلیت:

..... وَتَشُعُّ الْأَلْفُ مَا قَبْلَهَا، وَالْعَكْسُ فِي الْغَنْ أُلْفُ

ههروهها خاوهنى (السلسبیل الشافی) عوسمان سوله یمان مورادیش دهلیت:

وَفَحَّمِ الْعُنَّةُ إِنْ تَلَاهَا حُرُوفُ الْأَسْتِعْلَاءِ لَا سِوَاهَا

نمونه: ﴿يُنْصَرُونَ﴾، ﴿مِنْ صَلَّيْلِ﴾، ﴿رِيحًا صَرَّصَرًا﴾، ﴿مَنْضُودٍ﴾، ﴿لَمَنْ صُرُّهُ﴾، ﴿وَكُلًّا ضَرَبْنَا﴾، ﴿يَنْطِقُونَ﴾، ﴿مِنْ طِينٍ﴾، ﴿حَلَلًا طِيَّبًا﴾، ﴿يَنْظُرُونَ﴾، ﴿إِنْ ظَنَّ﴾، ﴿ظَلًّا ظَلِيلًا﴾، ﴿يَنْقَلِبُونَ﴾، ﴿مِنْ قَبْلِكَ﴾، ﴿عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾

به لام نهگهر به دواى نونى زهنه دارو (تنوین) دا پیتته کانی ترى (الإخفاء) هاتن، نهوا

مینگه یان بچووک دهکریته وه، وهك: ﴿الْإِنْسَانُ﴾، ﴿كُنْتُمْ﴾، ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾، ﴿أَنْفَقْتُمْ﴾

ياسکانی میمی زهننه دار (الساکن)

پروونکردنه وه:

میمی زهننه دار: ئه و میمه یه که هیچ جووله یه کی نییه نه له باری گه یاندن و نه له باری وه ستاندا، دهگونجیت بنه پرتی یان زیاده بیټ، له ناوه پراست و کوټایی وشه دا له ناو و کردارو پیت دا دیت.

له گه ل پیته کانی زمانی عهره بیدا سی دوخی هه یه:

(٦٢) وَأَخْفَيْنَ

(٦٣) أَلْمِيمَ إِنْ تَسْكُنْ بِعُنَّةٍ لَدَى بَاءٍ عَلَى الْمُخْتَارِ مِنْ أَهْلِ الْأَدَا

١- شارده وه (الإخفاء):

فه زمان ده کات به شارده وه میمی زهننه دارو دهرپرینی به مینگه وه له کاتی گه یشتنی به پیتی (ب) دا.

(عَلَى الْمُخْتَارِ مِنْ أَهْلِ الْأَدَا) له سه ر پای هه لبرێردارو و په سه ندی زانایانی ته جوید.

بوچوونیکێ تریش هه یه چه ند که سیکی که م له زانایان کاری پی ده که ن ئه ویش ئاشکرا کردنی میمی زهننه داره له کاتی گه یشتنی به پیتی (ب).

تیبینی: بو ناسینه وه ی، میمی زهننه داری شاروه نیشانه ی زهننه (سکون) ی بو دانه نراوه. بو نموونه:

﴿ سَاهُمْ أَيُّهُمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴾ القلم ﴿ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴾ ﴿١٤﴾ النازعات

تیبینی: ئه م شارده وه یه ناو نراوه لیوی (شفوی)، چونکه جیبیتی میم هه ردوو لیوه.

شیوه ی دوو لیو له کاتی دهرپرینی میمی شاروه دا

(٦٤) وَأُظْهِرْتُهَا عِنْدَ بَاقِي الْأَحْرُفِ وَأَحْذَرُ لَدَى وَاوٍ وَفَا أَنْ تَحْتَفِي

۲- ناشکراکردن (الإظهار):

(وَأُظْهِرْتُهَا عِنْدَ بَاقِي الْأَحْرُفِ): میمی زهنه‌دار (ساکن) ناشکرا بکه له‌گه‌ل پیته‌کانی تردا جگه له (م، ب).

(وَأَحْذَرُ لَدَى وَاوٍ وَفَا أَنْ تَحْتَفِي): وریابه له شاردنه‌وی میمی زهنه‌دار له‌کاتی گه‌یشتنی

به پیتی (و، ف) له‌بهر نزیکی (م) له (ف) له جیپیتدا، وهك: ﴿وَأَنْشُرُ فِيهَا﴾، له‌بهر

یه‌گگرتنی (م) یش له‌گه‌ل (و) له جیپیتدا، وهك: ﴿عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾.

سود:

* ئەم ناشکراکردنه ناوئراوه لیوی (شفوی)، چونکه جیپیتی میم هه‌ردوو لیوه.

* بۆ دۆخی ناشکراکردنی میمی زهنه‌دار له (مصحف) ی پیرۆزدا سه‌ره پیتی (ح) ی بۆدانراوه.

۳- تییه‌لکیشکردن (الإدغام):

ئیین جه‌زهری باسی تییه‌لکیشکردنی (م) له‌گه‌ل (م) نه‌کردوه، چونکه پیشت‌له‌دی‌ری په‌نجادا ئامارزه‌ی پی‌کرد

وَأَوَّلِي مِثْلٍ وَجَنَسٍ إِنْ سَاكِنٌ أَذْغَمٌ

بریتییه له تییه‌لکیشکردنی پیتی (م) ی زهنه‌دار له کاتی گه‌یشتنی به میمیکی بزواودا، به شیوه‌یه‌ک که هه‌ردووکیان بینه میمیکی (مشدد) ی مینگه‌دار.

ناوئراوه لی‌کچوو (المتماثلین) چونکه هه‌ردوو پیته‌که له جیپیت و سیفه‌تدا یه‌کیان گرتوو. ناوئراوه تییه‌لکیشی مینگه‌داریش چونکه مینگه‌ی له گه‌ل‌دایه، ئەو مینگه‌یه‌ش به کۆده‌نگی زانایان هی پیتی دوومه‌واته تییه‌لکیشیکی ته‌واوه.

ناوئیشناوه تییه‌لکیشی لیوی چونکه پیتی میم له دوو لیوه‌وه ده‌رده‌چیت و هه‌روه‌ها بۆ جیا‌کردنه‌وه‌یشی له تییه‌لکیشی نونی زهنه‌دار له‌گه‌ل پیته‌کانی تییه‌لکیشدا.

نمونه: ﴿الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَعَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ﴾ قریش، ﴿

إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ﴾ الهمة

سه رنج:

لهم نایه تشدا هه رسی حوکه که می میمی زهنه دار به هه ردوو پیتی (ف، و) کو

بونه ته وه: ﴿فِيمَا نَقَضِهِمْ مِيثَقَهُمْ وَكَفَرِهِمْ بآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بَغَيْرِ حَقِّ

وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ ﴿١٦٥﴾ النساء

ياسكانى نونى زهننه دار (الساكن)

نونى زهننه دار (ساكن): نونيكى زهننه داره له ناو (اسم) و كردار (فعل) و پيت (حرف) دا ههيه، له ههردوو دوخی وهستان و گه ياندندا، له كوٽايى و ناوه پراستی وشه دا به دیده كرىت و دهنوسرىت و دهخوینرىته وه.

(التنوين): نونيكى زهننه دارى زيادهيه، دهكه ويته كوٽايى ناوه وه (اسم)، تهنها له گه ياندندا (وصل) دهخوینرىته وه و بو جه ختكردنه وه (توكيد) يش نييه، نيشانه ي دوو سه ر ياخود دوو ژير ياخود دوو بوڙى بو دادهنرىت. ئيبن جه زهري چوار ديري هوئراوه كه ي بو نونى زهننه دارو (تنوين) ته رخا ن كردوه، له ديري يه كه مدا هه ر چوار ياسا كه ي ژماردوه وه:

(٦٥) وَحُكْمٌ تَنْوِينٍ وَوُنٍ يُلْفَى إِظْهَارٌ، اذْغَامٌ، وَقَلْبٌ، إِخْفَاءٌ ١٥٧

ياساكانى (تنوين) و نون له (إِظْهَارٌ) و (إِذْغَامٌ) و (قَلْبٌ) و (إِخْفَاءٌ) دا ههيه. (يُلْفَى) واته ههيه.

(٦٦) فَعِنْدَ حَرْفِ الْحَلْقِ أَظْهَرُ،

١- ئاشكرا كردن (الإِظْهَارُ):

(فَعِنْدَ حَرْفِ الْحَلْقِ أَظْهَرُ) له گه ل پيته كانى گه روو (الحلق) دا ئاشكراى بكه.

پوونكردنه وه:

ئاشكرا كردن: ئاشكرا كردن و دهرخستنى نونى زهننه دار ياخود (تنوين) له جيپيى خويه وه بي ئه وهى مينگه (غنة) ي له گه لدا بيت، ياخود له سه رى بوهستين. ئه م ئاشكرا كردنه ش له كاتيكدايه نونى زهننه دار ياخود ته نوين له گه ل شه ش پيت له پيته كانى زمانى عه ره بى به يه ك بگه ن.

١٥٧ له دهستنوسى تر دا به هه مزه ي گه ياندن (وَقَلْبٌ، إِخْفَاءٌ) هاتوه.

پیتہکانی: ئەو شەش پیتانە پێیان دەگوترێ پیتەکانی ئاشکراکردن (الإظهار) یاخود پیتەکانی گەرۆو (الحلق) کە بریتین لە: (ء، ه، ع، ح، غ، خ) کە لەسەرەتای ئەم وشانەدا کۆکراونەتەو: أَخِي هَاكَ عِلْمًا حَازَهُ غَيْرُ خَاسِرٍ. ئاشکراکردنی نونی زەننەدار (ساکن) لە يهك وشەداو لە دوو وشەدا پروودەدات، بەلام ئاشکراکردنی (تنوین) لە دوو وشەدا نەبیّت پروونادات.

پلەکانی ئاشکراکردن:

- ۱- (ء، ه)، ئاشکراکردنی نون یاخود (تنوین) لە گەل ئەم دوو پیتەدا پرووتەرە، چونکە دوورترین پیتەکانی گەرۆو لە جیپیتی نونەو.
- ۲- (ع، ح)، ئاشکراکردنی نون یاخود (تنوین) لە گەل ئەم دوو پیتەدا مامناوئەندە، چونکە دەکەوێ ناوەرەستی گەرۆو.
- ۳- (غ، خ)، ئاشکراکردنی نون یاخود (تنوین) لە گەل ئەم دوو پیتەدا لەوانیتر کەمترە، چونکە نزیکترین پیتەکانی گەرۆو لە جیپیتی نونەو.

نمونه:

پیت	نونی زەننەدار لەیهك وشەدا	لە دوو وشەدا	لە گەل (تنوین)دا
الهمزة	﴿ وَيَعُونَ ﴾	﴿ مَنْ ءَامَن ﴾	﴿ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾
الهاء	﴿ يَنْهَوْنَ ﴾	﴿ إِنَّ هَذَا ﴾	﴿ سَلَّمَ هِيَ ﴾
العين	﴿ الْأَنْعَمِ ﴾	﴿ مِنْ عَمَلٍ ﴾	﴿ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴾
الحاء	﴿ تَنْجُونَ ﴾	﴿ مِنْ حَكِيمٍ ﴾	﴿ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴾
الغين	﴿ فَسَيُغْضُونَ ﴾	﴿ مِنْ غَلٍ ﴾	﴿ لَعَفُوعٌ غُورٌ ﴾
الخاء	﴿ وَالْمُنْحَقَّةُ ﴾	﴿ مِنْ خَرَدَلٍ ﴾	﴿ لَطِيفٌ خَيْرٌ ﴾

نیشانه‌ی له (مصحف)دا: بۆ ناسینه‌وه‌ی نونی زهنه‌دار له دوخی ئاشکراکردندا له قورئانی پیرۆزدا زانایان سه‌ری پیتی (ح)یان به بچوکی له سه‌ر نونه‌که داناوه، وه‌کو: ﴿أَعْمَتٌ﴾ بۆ (تنوین)یش له هه‌مان باردا نیشانه‌ی **ءَ ءِ ءِ** یان داناوه.

(٦٦)، وَأَدْعِمُ فِي اللَّامِ وَالرَّاءِ لَا بُعْنَةَ لَزِمُ

١- تیهه‌لکێشکردن (الإدغام):

نونى زهنه‌دارو ته‌نوین تیهه‌لکێش بکه ئه‌گه‌ر به‌دوایدا پیتی (ل) و (ر) هاتبوو، به‌لام پیویسته تیهه‌لکێشی بۆ مینگه (غنة) بیئت.

(٦٧) وَأَدْعِمْنَ بُعْنَةَ فِي (يَوْمِئِنْ) إِلَّا بِكَلِمَةٍ كَذُنِيَا عَنُونَا ١٥٨

نونى زهنه‌دارو ته‌نوین تیهه‌لکێش بکه ئه‌گه‌ر به‌دوایدا پیته‌کانی (يَوْمِئِنْ) هاتبوون. (إِلَّا بِكَلِمَةٍ كَذُنِيَا عَنُونَا) له‌م نیو دی‌ره‌یشدا باس له مه‌رجی تیهه‌لکێشکردن ده‌کات که نابێت له‌یه‌که وشه‌دا بیئت، وه‌ک: ﴿الذُّنْيَا﴾، (عُنُونَ) واته: ناو‌نیشانی بۆ دانا. (عَنُونَا): هه‌رچه‌نده وشه‌یه‌کی قورئانی نییه به‌لام ئێین جه‌زه‌ری وه‌ک نموونه هیناویه‌تی بۆ هاتنی واو به‌دواى نونی زهنه‌داردا له‌یه‌که وشه‌داو تیهه‌لکێش نه‌بووه وه‌ک: ﴿صِنَوَانٌ﴾، ﴿قِنَوَانٌ﴾

پوونکردنه‌وه:

پیناسه‌ی تیهه‌لکێش: بریتیه له به‌یه‌کگه‌یشتنی نونی زهنه‌دار یاخود (تنوین) له گه‌ل شه‌ش پیتی زمانی عه‌ره‌بی.

پیته‌کانی: (ي، ر، م، ل، و، ن) له وشه‌ی (يرملون)^{١٥٩} دا کۆکراونه‌ته‌وه.

به‌شه‌کانی: تیهه‌لکێشکردن دووجۆره:

^{١٥٨} له‌هه‌ندیك ده‌ستنووسدا (صَنُونُوا) هاتوه، که ئاماژه‌یه بۆ وشه‌ی ﴿صِنَوَانٌ﴾.

^{١٥٩} (يرملون) واته: په‌له ده‌که‌ن، به‌(يرملون)ه‌ش ده‌خوینریته‌وه.

۱- تیّه‌لکیژی مینگه‌دار (إدغامُ بغنة)

پیناسه: بریتییه له به‌یه‌کگه‌یشتنی نونی زهنه‌دار یاخود (تنوین) له گه‌ل (چوار) له و شه‌ش پیته که بریتین له پیته‌کانی وشه‌ی (یَنُمُو) یان (یُؤْمِن). ئەمیش ده‌کریت به‌دوو به‌شه‌وه:

أ- تیّه‌لکیژی ته‌واوی مینگه‌دار (إدغامُ کاملُ بغنة):

پیته‌کانی: دوو پیته‌یه‌یه (ن، م). بۆیه‌ پیی گوتراوه ته‌واو چونکه پیته‌یه‌که‌م (نونى) زهنه‌دار یاخود تنوین) به ته‌واوی - به پیته و سیفه‌تی مینگه - تیّه‌لکیژی پیته‌یه دووهم بووه.

نیشانه‌ی له (مصحف) دا: نیشانه‌ی (شدة) ی له سه‌ر پیته‌یه دووهم بۆ دانراوه.
نموونه:

هاتنی نون به‌دوای نونی زهنه‌داردا: ﴿مَنْ نَذِيرٌ﴾

هاتنی میم به‌دوای نونی زهنه‌داردا: ﴿مَنْ مَسَلِمٌ﴾

هاتنی نون به‌دوای (تنوین) دا: ﴿يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ﴾

هاتنی میم به‌دوای (تنوین) دا: ﴿صُحُفًا مَّطَهَّرَةً﴾

ب- تیّه‌لکیژی ناته‌واوی مینگه‌دار (الإدغامُ الناقصُ بغنة)

پیته‌کانی: ئەمیش دوو پیته‌یه‌یه: (و، ی)، به‌لام لیڤه‌دا نونی زهنه‌دار یاخود (تنوین) هکه به ته‌واوی تیّه‌لکیژی پیته‌یه دووهم نه‌بووه، چونکه سیفه‌تی مینگه‌که‌ی ماوه‌ته‌وه، هه‌ر بۆیه پیی و تراوه ناته‌واو.

نموونه:

هاتنی واو به‌دوای نونی زهنه‌داردا: ﴿مِنْ وَالٍ﴾

هاتنی (ی) به‌دوای نونی زهنه‌داردا: ﴿مَنْ يُؤْمِنُ﴾

هاتنی واو به‌دوای (تنوین) دا: ﴿رَحِيمٌ وَدُودٌ﴾

هاتنی (ی) به دواى (تنوین)دا: ﴿خَيْرًا بَرَهُ﴾

نیشانه‌ی له (مصحف)دا: نیشانه‌ی (شدة)ی بؤ دانه‌نراوه.

۲- تیّه‌لکیشی بی مینگه (ادغام بلا غنة)

پیناسه: بریتیه له به‌یه‌کگه‌یشتنی نونی زهنه‌دار یاخود (تنوین) له گه‌ل دوو پیتکه‌ی تردا که (ل، ر) یه. لی‌ردها مینگه دروست نابیت، چونکه هیچ سیفه‌تیکی نونه‌که نامینی.

هؤکاره‌که‌ی: تیّه‌لکیشبوونی ئەم دوو پیته‌ نزیکی جیپیته‌کانیانه له جیپیتی نونه‌وه. نمونه:

هاتنی (لام) به دواى نونی زهنه‌داردا: ﴿فَإِنْ لَمْ﴾

هاتنی (را) به دواى نونی زهنه‌داردا: ﴿وَمِنْ رَبَّاطٍ﴾

هاتنی (لام) به دواى (تنوین)دا: ﴿هُدَى لِّمُتَّقِينَ﴾

هاتنی (را) به دواى (تنوین)دا: ﴿شَمْرَةَ رِزْقًا﴾

تیبینی:

۱- ئەم تیّه‌لکیشکردنه‌ ته‌نھا له دوو وشه‌دا پروو ده‌دات، به‌لام ئەگەر له یه‌ک وشه‌دا بوو ده‌بیت ئاشکرا (الإظهار) بکریت و پیی ده‌گوتریت ئاشکراکردنی رها (الإظهار المطلق) و له قورئاندا له چوار وشه‌دا پروویداوه: ﴿الذُّبْيَا﴾، ﴿قِنَوَانٌ﴾، ﴿صِنَوَانٌ﴾،

﴿بُنَيْنٌ﴾

۲- له دوو جیگه‌ی قورئانی پیروژدا تیّه‌لکیش پروونادات، به‌لکو نونه زهنه‌داره‌که ئاشکرا ده‌کریت، پییشی ده‌وتریت ئاشکراکردنی ریوایه‌ت (إظهار روایة):

﴿يَسَّ﴾ و ﴿الْقُرْآنِ الْحَكِيمِ﴾ ۱، یس، ﴿تَّ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾ ۱، القلم.

۳- له وشه‌ی ﴿طَسَمَ﴾‌ی سووره‌تی (الشعراء) و (القصص) تیّه‌لکیشکردنی نونی

زهنه‌دار له‌پیتی میمدا پیویسته.

۴- له ئايه تي: ﴿ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴾ ﴿ ٢٧ ﴾ القیامة، تیبه لکیش پرونادات، چونکه پیویسته له سهر وشه ی ﴿ مَنْ ﴾ بوهستین.

۵- له باری وهستان (وقف) له سهر نونی زهنه دار پیویسته (واجب) نونه که ئاشکرا بکریت.

(٦٨) وَالْقَلْبُ عِنْدَ الْبَا بِغُنَّةٍ،

۳- هه لگه پراندنه وه (القلب):

ئه گهر به دوای نونی زهنه دارو (تنوین) دا پیتی (ب) هاتیوو، نونه زهنه دارو تنه وینه که هه لده گه پرینینه وه بو پیتی (م) و به مینگه وه (الغنه) ده ریده برین.

پروونکرده وه:

سییه م: هه لگه پراندنه وه (القلب).

پیناسه ی هه لگه پراندنه وه: بریتیه له هه لگه پراندنه وه ی نونی زهنه دار یا (تنوین) به میمیکی شاراه به مینگه وه، له کاتی گه یشتنی به پیتی (ب) دا.

پیته کانی: ته نها پیتی (ب) یه

چوئیتی هه لگه پراندنه وه:

۱- هه لگه پراندنه وه ی نونی زهنه دار یان (تنوین) بو میمیکی ته واو.

۲- شارده وه ی میمه که له بهر گه یشتنی به پیتی (ب)، هاوکات له گه ل داخستنی

هه ردوو لیو به هیواشی و بی فشار بو ئه وه ی نه بیته میمیکی (شده) دار.

۳- ده رخستنی مینگه به ئه ندازه ی دوو جووله (حرکه)، پاشان داخستنی لیو به

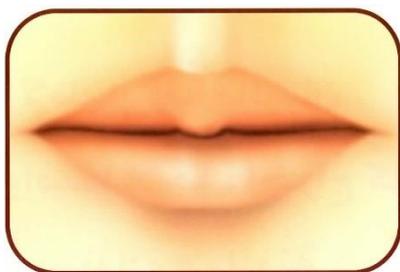
ته واوی (به بی فشار) بو ده رپرینی پیتی (ب).

تیبینی:

هه لگه پراندنه وه (القلب) له یه که وشه و له دوو وشه دا پروو ده دات.

نیشانەى له (مصحف)دا: بۆ دوخی هه‌لگه‌پراننده‌وى (قلب) نونى زهنه‌دار ميمىكى بچووكى له سه‌ر دانراوه، بۆ (تنوين)يش: جووله (حرکه)يهكى لابراره‌و به‌ دوایدا ميمىكى بچووك دانراوه.

نموونه: ﴿ مِنْ بَعْدِ ﴾ ، ﴿ لَسَفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴾

شيوه‌ى دوو ليو له کاتى ده‌رپرینی نونى هه‌لگه‌پاره‌و به‌ ميم

(٦٨)، كَذَا لِإِخْفَا لَدَى بَاقِي الْحُرُوفِ أُخْذَا

٤- شارده‌وه (الإخفاء):

له‌ گه‌ل پيته‌کانى تريشدا نونى زهنه‌دارو ته‌نوين ده‌شاردریته‌وه.

پروونکردنه‌وه:

چواره‌م: شارده‌وه‌ى راسته‌قینه‌یى (الإخفاء الحقیقی).

پیناسه: بریتیه له شارده‌وه‌ى نونى زهنه‌دارو ته‌نوين به‌ مینگه له‌گه‌ل پيته‌کانیداو رۆشتن به‌ مینگه‌وه بۆ ده‌نگى پیتی دواى نونى زهنه‌دارو ته‌نوينه‌که. به (الإخفاء الحقیقی) ناوده‌بریت بۆ جیاکردنه‌وه‌ى له شارده‌وه‌ى ليوى (گه‌شتنى نونى زهنه‌دار به‌پیتی ب).

پيته‌کانى: (ث، ج، ذ، ز، س، ص، ض، ظ، ف، ش، ط، د، ت، ق، ك).

جه‌مزورى له‌سه‌ره‌تای وشه‌کانى ئەم دپه‌ر شيعره‌دا كۆى كردوونه‌ته‌وه:

صِفْ ذَا ثَنَا كَمْ جَادَ شَخْصٌ قَدْ سَمَا دُمٌ طَيِّبًا زِدْ فِي ثَقَى ضَعَّ ظَالِمًا

چونیتی شارده‌وه (الإخفاء):

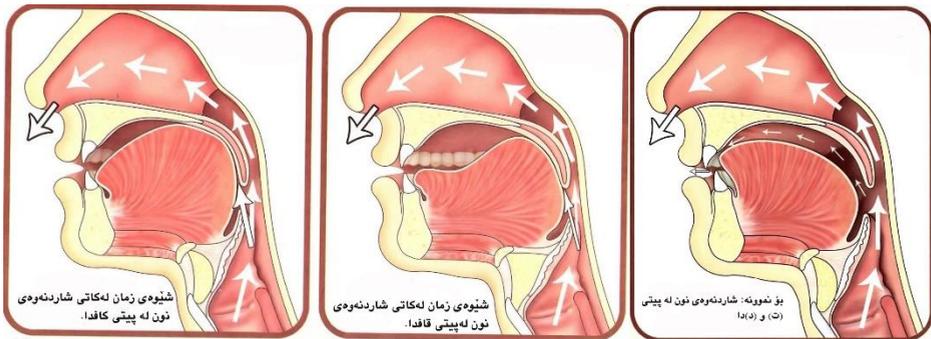
۱- دهرپرینی نونی زهننه دارو ته نوین به شیوهیه که نه به ته وای ئاشکرا بکرین ونه به ته وای تییه لکیش بکرین، به لکو به شیوهیه کی مامناوهند له نیوان ئاشکراکردن و تییه لکیش کردندا، واته نه مانی خودی نونه زهننه دارو ته نوینه که له وشه که داو دوورکه و تنه وه له جیپیته که یان و هیشتنه وهی سیفه ته که یان که مینگه یه.

۱- دهرکردنی مینگه له که پوه وه له پیته شاراو که دا، له گهل دوورخستنه وهی زمان له جیپیتی نونه زهننه دارو ته نوینه که و ئاماده کردنی بو جیپیتی نه و پیتیه که نونه زهننه دارو ته نوینه که ی تییدا ده شاریته وه، به شیوهیه که مینگه که میک بو نی پیتی پاش خوئی لیپیت.

۲- له گهل دهرچوونی دهنگی سووک له دهمه وه ئه ویش به هوئی دانه خستنی جیپیتی نونه زهننه دارو ته نوینه که له گهل پیته کانی شارنده وه دا (الإخفاء) جگه له پیتی (ق) و (ک) که جیپیت له گه لیاندا به ته وای داده خریت.

سوود: ههندیك له زانایان ده لیین به شی دیاریکراوی زمان له کاتی دهرپرینی نونی شاراو دا دهنووسیت به جیپیتی دهنگی پاش خوئی، له گهل دهرکردنی مینگه له که پوه وه، زمان له کاتی گواستنه وهی به شی دیاریکراو دا نه و شیوهیه وهرده گریت که بو دهرپرینی دهنگی دوی نونه که وهریده گریت.

به لام رای یه که م به هیزتره و، ئیمه ییش له ماموستا به ریزه کانه وه به و شیوهیه وهرمان گرتوه.

تیبینی:

۱- ئەگەر پیتەکانی شاردنەوہ (الإخفاء) لە پیتە بەرزەکان بوو (الاستعلاء) واتە: (ص، ض، ط، ظ، ق) بوو پێویستە مینگەیی شاردنەوہکە گەورە بکریت. ئەگەر لە پیتە نزمەکان بوو (الاستفال) ، پێویستە مینگەکە بچووک بکریتەوہ، وەک پێشتر باسمان کرد.

۲- لە (مصحف)دا بۆ نونی زەننەدار لە دۆخی شاردنەوہ (الإخفاء)دا هیچ جوولەیهکی (حرکة) بۆ دانەنراوە، بۆ (تنوین)یش هەردوو (حرکة)کە بە شوین یەکدا دانراون.

۳-

پلەکانی شاردنەوہی نونی زەننەدارو تەنوین:

۱- بەهێزترین: لە گەل پیتەکانی (ط، د، ت) لە بەر نزیکیی جیپیتیان لە جیپیتی نونەوہ، واتە: جیپیتی نون و (تنوین) تا نزیکترین لە جیپیتەکانی شاردنەوہ (الإخفاء) زیاتر دەشاردریئەوہ.

۲- لاوازترین: لە گەل هەردوو پیتی (ق، ک)دا، لە بەر دووری جیپیتیان لە جیپیتی نونەوہ، واتە: پلەیی ئاشکراکردنی مینگەکانیان کەمترە.

۳- مامناوەند: لە گەل (۱۰) پیتەکەیی تردا (ث، ج، ذ، ز، س، ش، ص، ض، ظ، ف)، چونکە جیپیتیان زۆر دوورو نە زۆریش نزیکە لە پیتی نونەوہ. بەلام لە هەرسی دۆخەکەدا ئەندازەیی مینگەکە هەر دوو جوولەیه.

پاش تفوین	لهدوو وشهدا	لهیهک وشهدا	پیتهکان
﴿ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴾	﴿ مِنْ تَحْتِهَا ﴾	﴿ أَنْتُمْ ﴾	ت
﴿ جَمِيعًا ثُمَّ ﴾	﴿ مِنْ شَمْرِقٍ ﴾	﴿ مَنشُورًا ﴾	ث
﴿ فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ﴾	﴿ مَنْ جَاءَكَ ﴾	﴿ أَنْجِيَتَكُمْ ﴾	ج
﴿ قِنُونَ دَانِيَةً ﴾	﴿ مِّن دَيْرِكُمْ ﴾	﴿ أَنْدَادًا ﴾	د
﴿ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ ﴾	﴿ مِّن دُنُوبِكُمْ ﴾	﴿ مُنذِرِينَ ﴾	ذ
﴿ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴾	﴿ مِّن زَكَّاهَا ﴾	﴿ أَنْزَلَ ﴾	ز
﴿ عَبْدَاتٍ سَخِيحَاتٍ ﴾	﴿ وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ ﴾	﴿ يَنْسِلُونَ ﴾	س
﴿ نَفْسٍ شَيْعًا ﴾	﴿ فَمَنْ شَاءَ ﴾	﴿ أَنْشَأْتُمْ ﴾	ش
﴿ رِيحًا صَرَّصًا ﴾	﴿ مِنْ صَالِصٍ ﴾	﴿ يُبْصِرُونَ ﴾	ص
﴿ وَكَلَّا ضَرْبًا ﴾	﴿ لَمَنْ ضَرُّهُ ﴾	﴿ مَنضُودٍ ﴾	ض
﴿ حَالًا طَيِّبًا ﴾	﴿ مِّن طِينٍ ﴾	﴿ أَنْطَلِقُوا ﴾	ط
﴿ ظَلًّا ظَلِيلًا ﴾	﴿ إِنْ ظَنَّا ﴾	﴿ يَنْظُرُونَ ﴾	ظ
﴿ خِزْيٍ فِي ﴾	﴿ مِّن فَوْقِهِمْ ﴾	﴿ أَنْفُسِكُمْ ﴾	ف
﴿ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴾	﴿ مِّن قَبْلِكَ ﴾	﴿ يَنْقَلِبُونَ ﴾	ق
﴿ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ ﴾	﴿ إِنْ كَانَتْ ﴾	﴿ مِنْكُمْ ﴾	ك

دریژکردنه وه (المدّ)

ئیبین جه زه‌ری باسی دریژکردنه وه (المدّ) ی له چوار دیژدا کورت کردووه ته وه و له دیژی یه که مدا به شه کانی دریژکردنه وه ی ژماردووه و له دیژی دووه مدا دریژکردنه وه ی پایه‌ند (اللازم) ی باسکردووه و له دیژی سییه مدا دریژکردنه وه ی پیویست (الواجب) ی باسکردووه و له دیژی چواره مدا دریژکردنه وه ی ریپیدراو (الجائز) ی باسکردووه.

(٦٩) وَالْمُدُّ لَازِمٌ وَوَاجِبٌ أَتَى وَجَائِزٌ وَهُوَ وَقَصْرٌ تَسْبِتًا

واتای گشتی:

جوړه کانی دریژکردنه وه پایه‌ند (لازم) و پیویست (واجب)، هه‌روه‌ها ریپیدراو (جائز) یش که دریژکردنه وه و کورتکردنه وه تییدا دروسته.

پوونکردنه وه:

پیناسه: دریژکردنه وه (المدّ) له زمانه وانیدا: راکیشان، زیادکردن. له‌زاراوه‌شدا: بریتیه له دریژکردنه وه ی ده‌نگ به یه‌کیک له پیته‌کانی دریژکردنه وه (المدّ) یا خود پیته ئاسانه‌کان (الین).

پیته‌کانی دریژکردنه وه سیانن:

١- ئه‌لیف: ته‌ن‌ها زه‌ننه‌داره و پیشه‌وه‌یشی ته‌ن‌ها سه‌رداره (مفتوح)، وه‌کو: ﴿قَالَ﴾

٢- واوی زه‌ننه‌دار پیته پیشه‌وه‌ی بوژداریت (مضموم)، وه‌ک: ﴿يَقُولُ﴾

٣- یای زه‌ننه‌دار پیته پیشه‌وه‌ی ژیرداریت (مکسور)، وه‌ک: ﴿قِيلَ﴾

هه‌رسیکیشیان له‌وشه‌ی: ﴿نُوحِيهَا﴾، ﴿أُذِيْنَا﴾، ﴿وَأُوتِيْنَا﴾ کۆبوونه‌ته‌وه.

پیته‌کانی ئاسان (الین):

واو و یای زه‌ننه‌دار کاتیك پیته پیشه‌وه‌یان سه‌رداریت (مفتوح)، وه‌کو:

﴿خَوْفٍ﴾، ﴿الْبَيْتِ﴾، ﴿السَّوِّءِ﴾، ﴿شَيْءٍ﴾

به‌لام پیتی ئه‌لیف له هه‌مان کاتدا پیتی درێژکردنه‌وه (المَدّ) و ئاسانیش (اللين)ه، چونکه هه‌میشه خۆی زهنه‌دارو پێشه‌وه‌ی سه‌رداره (مفتوح).

به‌شه‌کانی درێژکردنه‌وه (المَدّ):

درێژکردنه‌وه (المَدّ) ده‌کریت به دوو به‌شی سه‌ره‌کیه‌وه:

یه‌که‌م: درێژکردنه‌وه‌ی بنچینه‌یی (المَدّ الأَصْلِي)

دووه‌م: درێژکردنه‌وه‌ی لاوه‌کی (المَدّ الفِرْعَی)

یه‌که‌م: درێژکردنه‌وه‌ی بنچینه‌یی (المَدّ الأَصْلِي).

پیناسه: بریتیه له‌و درێژکردنه‌وه‌یه که خودی پیته‌که به بی ئه‌و ته‌واو نابیت، به‌هیچ شێوه‌یه‌کیش لێی جوودا نابیته‌وه، پێشی ده‌وتریت (قَصْر).

ناوه‌کانی:

- بنچینه‌یی (أَصْلِي): له به‌ر بنچینه‌یی بوونی و جیگیربوونی له‌سه‌ر یه‌ك حالت، هه‌روه‌ها سه‌رچاوه‌ی هه‌موو درێژکردنه‌وه‌کانیشه.
 - ئاسایی (طَبِيعِي): چونکه هه‌موو خاوه‌ن سروشتی‌کی ساغ و ته‌واو له‌دوو جووله‌ زیاترو که‌متر درێژی ناکاته‌وه.
- ئه‌ندازه‌ی درێژکردنه‌وه‌ی:** ته‌نها دوو جووله‌یه (حَرَکَة).

ئه‌ندازه‌ی درێژکردنه‌وه‌ی بنچینه‌یی:

سه‌بارت به ئه‌ندازه‌ی درێژکردنه‌وه‌ی پیته‌کانی درێژکردنه‌وه (المَدّ) زانایانی پێشین زاراوه‌ی ئه‌لیفیان به‌کارهیناوه، واته: بۆ هه‌موو جۆریک له جۆره‌کانی درێژکردنه‌وه‌ی بنچینه‌یی و توویانه ئه‌ندازه‌ی ئه‌لیفیك درێژده‌کریته‌وه، زانایانی دوا‌ی ئه‌وانیش زاراوه‌ی جووله‌یان (حَرَکَة) به‌کارهیناوه، جووله‌یش یه‌که‌یه‌کی پیاوانه‌یه‌و بریتیه له ماوه‌ی ده‌ربرینی سه‌ریک (فتحه) یاخود بۆریک (ضمة) یاخود ژیریک (کسرة) ، هه‌ر بۆیه به سه‌ریان (فتحه) و تووه ئه‌لیفی بچووک و به بۆریان (ضمة) و تووه واوی بچووک و به ژیریان (کسرة) و تووه یا‌ی بچووک.

به لَام پاش سهرنجدان بۆمان پرونده بیته وه که ههردوو زاره وه که [واته: ئەلیفو و ۲ جووله (حرکه)] هه مان مه به ست ده گه یه نن، چونکه مه به ست له دوو (حرکه) واته: (۲ ضمه) یان (۲ فتحه) یان (۲ کسرة) یه.

که واته ماوهی پیویست بۆ دهر برینی ئەلیفیک یه کسانه به ماوهی پیویست بۆ دهر برینی دوو جووله و ههچ جیاوازییه که له نیوان ئەم دوو زاواهیهدا نییه. زۆریک له زانایانی سهردهم ده لێن: ئەندازی دوو (حرکه) ئەوهندهیه که به خیراییهکی مامناوهند په نجهت دابخهت یاخود بیکه یته وه. به لَام ئەم قسه یه قسه یه کی پروون نییه و به پیوه ریکی دروست دانانریت و ئەندازه کی له که سیکه وه بۆ که سیکی تر ده گۆردریت، نه گونجاویشه له گه ل ههرسی شیوازی خویندنه وه (التحقیق، التدویر، الحدردا، بۆیه پیویسته لای مامۆستایه کی خاوهن مۆله ت ئەم یاسایه فی ربیبیت.

به شه کانی درێژکردنه وهی ئاسایی (المد الطبيعي):

درێژکردنه وهی ئاسایی ده کریت به دوو به شه وه:

- ۱- درێژکردنه وهی ئاسایی وشهیی (المد الطبيعي الکلمي)
- ۲- درێژکردنه وهی ئاسایی پییتی (المد الطبيعي الحرفي)

۱- درێژکردنه وهی ئاسایی وشهیی (المد الطبيعي الکلمي):

ئەم درێژکردنه وهیه له یه که وشه دا پرووده دات، سی جۆری ههیه:

أ- درێژکردنه وهی ئاسایی جیگیر له کاتی گه یاندن و وه ستاندا:

ئەگەر دوا ی پیتی درێژکردنه وه پیتیکی بزواو هاتییت له ناوه راستدا بیته وه کو:

﴿يُوصِيكُمُ﴾، ﴿يُنَادُونَكَ﴾، ﴿يَقُولُونَ﴾

یاخود له کو تاییدا بیته وه کو: ﴿قَالُوا وَهُمْ﴾، ﴿رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا﴾، ﴿أَهْلِي وَإِنَّ﴾

پیتی درێژکردنه وه که یه ش له رینووسی عوسمانیدا نووسرابیته یاخود نه نووسرابیته،

وه کو: ﴿مَلِكٍ﴾، ﴿إِنْرَاهِمَ﴾، ﴿دَاوُدُ﴾

ب- درێژکردنه وهی ئاسایی جیگیر له کاتی وه ستاندا:

ئەم جوړه يان تەنها له باری وەستاندا بوونی هەيه، ئەويش لەم دوځانهی خواره وەدا:
 ۱- به دواي پیتی دريژکردنه وەدا له وشەيه کي تردا پیتیکی زەننه دار هاتبیت، واتە
 گەيشتنی دوو زەننه دار به يهك (التقاء الساكنين).

نموونهی ئەلیف: ﴿فَإِنْ كَانَتْ أَثْنَتَيْنِ﴾ (النساء: ۱۷۶) ﴿وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾
 (النمل: ۱۵)

نموونهی واو: ﴿وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ﴾ (الأنفال: ۳۲) ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ﴾
 المطففين

نموونهی (ياء): ﴿حَاضِرِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ (البقرة: ۱۹۶) ﴿وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَارِ﴾
 الفجر

۲- وەستان لە سەر ناوه (مقصور) هەکان: وەکو: ﴿سُدًى﴾، ﴿صُحًى﴾

۳- وەستان لە سەر ناوه (منصوب) هەکان: وەکو: ﴿حِمْلًا﴾، ﴿نَفِيرًا﴾

۴- وەستان لە سەر ﴿وَلِيَكُونَا﴾، ﴿لَنَسْفَعًا﴾، ﴿إِذَا﴾ به ﴿وَلِيَكُونَا﴾ و ﴿لَنَسْفَعًا﴾ و ﴿إِذَا﴾
 دەخوینریتەوه.

۵- ئەگەر پیتی دريژکردنه وەکه پیتی ئەلیف بیټ ئەويش لەم (حهوت) وشەيهی
 خواره وەدا:

﴿لَكِنَّا﴾ له نایه تی ﴿لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا﴾ ﴿٣٨﴾ الكهف

﴿الظُّنُونَا﴾ له نایه تی ﴿وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا﴾ ﴿١٠﴾ الأحزاب

﴿الرُّسُولَا﴾ له نایه تی ﴿يَلَيَّتْنَا اطَّعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَا﴾ ﴿٦٦﴾ الأحزاب

﴿السَّيْلَا﴾ له نایه تی ﴿فَأَضَلُّونَا السَّيْلَا﴾ ﴿٦٧﴾ الأحزاب

﴿سَلَسِيْلَا﴾ له نایه تی ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلْسِيْلًا وَأَعْلَالًا وَسَعِيْرًا﴾ ﴿٤﴾ الإنسان

﴿قَوَارِيْرًا﴾ له نایه تی ﴿وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِبَابِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيْرًا﴾ ﴿١٥﴾ الإنسان

﴿أَنَا﴾ بۆ نموونه: ﴿وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ﴾ ﴿٤﴾ الكافرون

تیبینی:

یه کهم: له کاتی وهستان له سهر وشهی ﴿سَلَسِلًا﴾ دهشتوانی ئەلیفه کهی نه خوینیتته وه له سهر پیتی لام بوهستی، به لام له باری گه یاندن (وصل) دا نابیت ئەلیفه که بخوینریتته وه.

دووم: به لام وشهی ﴿قَوَارِيرًا﴾ ی دوومی سووره تی (الإنسان: ۱۶) له باری گه یاندن

و وهستاندا ئەلیفه کهی ناخوینریتته وه: ﴿وَبَطَافٌ عَلَيْهِم بِأَنِيَةٍ مِّن فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ

قَوَارِيرًا ﴿۱۵﴾ قَوَارِيرًا مِّن فِضَّةٍ قَدَرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿۱۶﴾

سییه م: له (مصحف) ی پیروژدا سفریکی ئینگلیزی درپژ له سهر ئەلیفی ئەم چهوت وشهیه دانراوه، واته نه خویندنه وه یان له کاتی گه یاندندا (وصل).

ج- درپژکردنه وهی ئاسایی جیگیر ته نها له کاتی گه یاندندا:

ئەمیش له م دوو باره ی خواره وه دا:

باری یه کهم: درپژکردنه وهی پاناوی بچووک (الصلاة الصغرى): ئەو پاناوه بزواوهیه که بو تاکیکی ئاماده نه بووی نیڕ به کاردیت و ده که ویتته کوتایی وشه وه له نیوان دوو پیتی بزواودا به مه رجیک به دوایدا پیتی هه مزه نه یه ت.

وه کو: ﴿فَأَتَرْنَ بِهِ نَقْعًا ﴿۱﴾﴾ العاديات، به (بهی نقعاً) ده خوینریتته وه.

﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿۱﴾﴾ به: (لَهُ كُفُوًا) ده خوینریتته وه.

ئەندازه کهشی دوو جووله (حركة) درپژ ده کریتته وه له باری گه یاندندا.

باری دووم: ئەگه ر پیتی درپژکردنه وه (المدّ) که وته پیش پیتی کوتاییه وه ئەوا ده بیته درپژکردنه وه یه کی ئاسایی له کاتی گه یاندندا، به لام له باری وهستاندا ده بیته درپژکردنه وهی توشه اتوو به زهنه (المد العارض للسكون) و ده توانریت دوو یا خود

چوار یا خود شهش جووله (حركة) درپژ بکریتته وه. وه کو: ﴿الرَّحِيمُ﴾،

﴿الْأَرْزَلُونَ﴾، ﴿الْحِسَابِ﴾

پاشکوکانی دريژکردنه وهی ئاسایی (الطبيعي)

یه کهم: دريژکردنه وهی له جیاتی (مد البدل):

پیناسه: بهو دريژکردنه وه دهگوتریت که له پیش پیتی دريژکردنه وه له یهك وشه دا پیتی همزه هاتیبت و له دواي پیتی دريژکردنه وه کهش همزه و زهننه نه هاتیبت. **هوی ناوانانی:** چونکه پیته دريژکردنه وه که له بنچینه دا همزه یه کی زهننه دار بووه به پیی یاسای زانستی (الصرف) هه رکات دوو همزه له سه ره تاي وشه یه کدا کۆبوونه وه یه که میان بزواو و دوو میان زهننه دار بییت، دوو میان دهگۆردییت بو پیتی دريژکردنه وه (المد) له ره گهزی جوولهی پیتی پیش خوی. **ئه ندازهی دريژکردنه وهی:** له لای (حفص) ته نها دوو جووله دريژده کریته وه.

نمونه: ﴿ءَادَمَ﴾، ﴿أَوْثُو﴾، ﴿وَأَيْتَاءَ﴾ له بنچینه دا (أَدَمَ)، (أَوْثُو)، (إِثَاء) بوون.

• دريژکردنه وهی لیچوو به له جیاتی (المد الشبیه بالبدل):

هه پیتیکی دريژکردنه وه (المد) به دواي همزه دا هاتیب زانایان به پاشکوی دريژکردنه وهی له جیاتی (مد البدل) یان داناوهو، هه مان حوکی دريژکردنه وهی له جیاتی (مد البدل) وه رده گریت، با له بنچینه شدا همزه نه بو بییت. وهك: ﴿لَيْعُوسٌ﴾،

﴿مَّآبٍ﴾، ﴿مُتَكَبِّرٍ﴾

دوخه کانی دريژکردنه وهی له جیاتی و (مد البدل) لیچوو هه کی (الشبیه):

۱- له گه یاندن و وه ستاندا جیگیره: نه گه ره له سه ره تاوه یا خود له ناوه پرسته وه

هاتبوو، وهكو: ﴿ءَامِنَ﴾، ﴿أَنْعُونِي﴾، ﴿إِي وَرِي﴾.

۲- ته نها له گه یاندن دا جیگیره: وهكو ﴿الْخَاطِعِينَ﴾، ﴿مُسْتَهْرَءُونَ﴾،

﴿يُرَاءُونَ﴾

به لأم له دوخی وه ستاندا ده بیته دريژکردنه وهی توشه اتوو به زهننه و (المد العارض للسكر) (۲) یا خود (۴) یا خود (۶) جووله دريژده کریته وه.

۳- تنها له وهستاندا جیگیره: وهك ﴿ وَجَاءُوا أَبَاهُمْ ﴾ ئەگەر له سەر وشه‌ی

﴿ وَجَاءُوا ﴾

وهستایت ده‌بیته دریزکردنه‌وه‌ی له جیاتی و (البدل) دوو جووله دریز ده‌کریته‌وه.

۴- تنها له ده‌ستپیکردندا جیگیره: وهكو وشه‌ی ﴿ اَتُّونِي ﴾ ی ئایه‌تی ﴿ اَمْرٌ لَهُمْ

شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ اَتُّونِي بِكِتَابٍ مِّنْ قَبْلِ هَذَا ﴾ الأحقاف: ۴، واته له کاتی

گه‌یاندندا به (السموات‌ئتونی) ده‌خوینریته‌وه به‌بی هه‌مه.

به‌لام ئەگەر له‌سەر وشه‌ی ﴿ السَّمَوَاتِ ﴾ وهستایت و پاشان ده‌ستتکرده‌وه به‌خویندنی

﴿ اَتُّونِي ﴾ به (ایتونی) ده‌خوینریته‌وه و دوو جووله دریزده‌کریته‌وه و ده‌بیته

دریزکردنه‌وه‌ی له‌جیاتی (مد‌البدل).

دووم: دریزکردنه‌وه‌ی قهره‌بوو (مدُّ العوض):

بریتیه له قهره‌بووکردنه‌وه‌ی (تنوین‌یکی (منصوب) یان (مفتوح) به پیتی ئەلیف

له‌کاتی وهستاندا.

ئه‌ندازه‌ی دریزکردنه‌وه‌ی: پیویسته (۲) جووله دریز بکریته‌وه.

نمونه: ﴿ بَصِيرًا ﴾، ﴿ بِنَاءً ﴾، ﴿ لَسْفَعًا ﴾، ﴿ وَلِيكُونًا ﴾.

تیبینی: (ة) ی خپر (مربوطة) ئەگەر (تنوین‌ی (فتحة) ی هه‌بوو به پیتی (ه) له‌سه‌ری

ده‌وه‌ستی. نمونه: ﴿ رَحْمَةً ﴾، ﴿ نِعْمَةً ﴾.

سییه‌م: دریزکردنه‌وه‌ی گه‌یاندنی بچووک (الصلة الصغرى)

پیناسه: گه‌یاندنی های پاناو (تاکی نیری ئاماده‌نه‌بوو) به‌پیتی واو ئەگەر بۆردار‌بوو

(مضموم)، به پیتی یا ئەگەر ژێردار‌بوو (مکسور)، به‌مه‌رجیک های پاناو که‌وتبیته

نیوان دوو پیتی بزواوه‌وه (متحرك)، له‌گه‌ل ناو و (اسم) کردارو (فعل) پیتیشدا (حرف)

دیته.

حوکمی: له کاتی گه‌یاندندا پیویسته دوو جووله دریز بکریته‌وه، له‌کاتی وهستانیشدا

پیتی دریزکردنه‌وه‌که نامینیت.

نمونه: له گه ل ناودا (اسم): ﴿ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ ﴾ ، ﴿ بِيَمِينِهِ يَقُولُ ﴾

له گه ل کرداردا (فعل): ﴿ فَيُضْعِفُهُ لَهُ ﴾

له گه ل پیتدا (حرف): ﴿ بِهِ خَيْرًا ﴾ ، ﴿ إِنَّهُ لَكُمْ ﴾

نیشانه‌ی له (مصحف) دا: دانانی و او یکی بچوک له ژیر پیتی های بورداره که دا (المضموم)، یان

دانانی یا یه کی بچوک له ژیر پیتی های ژیرداره که دا (المکسور).

به لام های پاناو له م دوخانه‌ی خواره و هدا دريژ ناکريته وه:

ا- نه گهر که وته نيوان دوو پیتی زهنه دار.

وه کو: ﴿ يَعْلَمَهُ اللَّهُ ﴾ ، ﴿ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ ﴾

ب- نه گهر پیشه وه ی بزواو (متحرك) و دواوه ی زهنه بوو.

وه کو: ﴿ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ ﴾ ، ﴿ بِيَدِهِ الْمَلِكُ ﴾

ج- نه گهر پیشه وه ی زهنه دارو دواوه ی بزواو بوو.

وه کو: ﴿ أَنْزَلْنَاهُ فِي ﴾ ، ﴿ فِيهِ هُدًى ﴾ ، ﴿ وَيَتَّقَهُ ﴾

جگه له: ﴿ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا ﴾ (٦٦) الفرقان، له لای حه فص به (فيهي مهانا)

ده خوینريته وه. نه ویش بو پسا کردنی نه وانه ی سه ریچی فه رمانه کانی خودا ده که ن و ناگادار کرده وه ی که سانی تریش.

تیبینی: له چوار شوینی قورئانی پیروزدا های پاناو که وتوته نيوان دوو پیتی بزواو به لام دريژ ناکريته وه:

۱- ﴿ أَرْجَهُ وَأَخَاهُ ﴾ (الأعراف: ۱۱۱)، (الشعراء: ۳۶)

۲- ﴿ يَرْضَهُ لَكُمْ ﴾ (الزمر: ۷)

۳- ﴿ فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ﴾ (النمل: ۲۸)

له دوو شوینیشدا له بری نه وهی های پاناو ژیردار (مکسور) بکریت که چی بوړدار (مضموم) ده کریت:

۱- ﴿ وَمَا أَسْنَيْنِي إِلَّا الشَّيْطَانُ ﴾ (الكهف: ۶۳)

۲- ﴿ عَلَيْهِ اللَّهُ ﴾ (الفتح: ۱۰)

• های (اسم الإشارة) ی تاکی می، به پاشکوی های پاناو نه ژمارکراوه. پیښه وا (ابن بری) ده لیت:

وهاء هذه كهاء المضمَر فوصلها قبل محرك حري.

نمونه: ﴿ إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرٌ ﴾ (المزمل: ۱۹)، (الإنسان ۲۹)، دوو جووله دريژ ده کریته وه.

به لام نه گهر به دوايدا پیتیکی زه ننه دار هات دريژ نا کریته وه، وهکو ﴿ هَذِهِ النَّارُ ﴾.

چوارم: دريژکردنه وهی ناسایی پیتی (المد الطبيعي الحرفي):

هه نديک لهو پیتانه ده گریته وه له سه ره های هه ندي له سووره ته کانا هاتون.

پیته کانی: نه م دريژکردنه وهش له پینج پیتدا هه له یئراوه: (ح، ي، ط، ه، ر)، له رسته ی (حي طهر) دا کوکراونه ته وهو، به (حا، یا، طا، ها، را) ده خوینرینه وهو به م شیویه دابه شبوون:

ح: له وشه ی ﴿ حَمَّ ﴾ له هوت سووره تدا (غافر، فصلت، الشوری، الزخرف، الدخان، الجاثية، الأحقاف)

ي: له ﴿ كَمَيْعَصَ ﴾ له هه ردو سووره تی (مریم) و ﴿ یَسَّ ﴾

ط: له سووره تی ﴿ طه ﴾ و ﴿ طَسَّرَ ﴾ ی سووره تی (الشعراء) و (القصاص) و له ﴿ طَسَّ ﴾ ی

سووره تی (النمل).

ه: له ﴿ كَمَيْعَصَ ﴾ و ﴿ طه ﴾

ر: له آ ﴿ الرَّءِءِ ﴾ ی هه ر پینج سووره تی (یونس، هود، یوسف، ابراهیم، الحجر) و،

له ﴿الرَّعْدِ﴾ سی سوورپه تی (الرَّعْد).

پینجه م: دریزکردنه وهی جیگیرکردن (مدُّ التمكن):

بریتیه له به یه کگه یشتنی یایه کی دریزکردنه وه له گه ل یایه کی بزواو، یا خود به یه کگه یشتنی واویکی دریزکردنه وه له گه ل واویکی بزواو، نه میس سی شیوهی هه یه:

۱- هاتنی یای دریزکردنه وه به دوا یی (شدة) دا، وهك: ﴿التَّيِّبِنَ﴾، ﴿

حَيْثُمْ﴾، ﴿الْأَمِينِ﴾.

له بهر کوبونه وهی سی پیتی هاوشیوه، قورسای له سه ر زمان دروست ده بیټ، بویه پیویسته قورنابخوین به له سه رخویی یای زهنه داری یه که م له پیته (شدة) داره که در بر پیت، پاشان پیته بزواوه که، پاشان مافی پیتی سییه م بدات که پیتی دریزکردنه وه که یه و نه اندازه که ی دوو جووله یه.

۲- دوو پیتی (ی) تییدا کوبو بیته وه یه که میان دریزکردنه وه بیټ، وهکو:

﴿الَّذِي يُوعَدُونَ﴾، ﴿الَّذِي يُؤْتِسُ﴾ یان دوو پیتی واو تییدا کوبو بیته وه

یه که میان دریزکردنه وه بیټ، وهکو: ﴿ءَامِنُوا وَعَمَلُوا﴾، ﴿قَالُوا وَهُمْ﴾

۳- واوی دریزکردنه وه به دوا یی واویکی بوردار (مضموم) دا هات بیټ، وهکو:

﴿يَلُون﴾، یان یای دریزکردنه وه به دوا یی زیدار (مکسور) دا هات بیټ، وهکو:

﴿يُحْيِءُ وَيُمِيتُ﴾، بویه پیویسته قورنابخوین به ناگابیت و مافی پیته دریزکردنه وه

ناساییه کان بدات تا وهکو پاریزاوبن له تییه لکیش یا خود له که وتن.

نه اندازه ی دریزکردنه وهی: نه م دریزکردنه وه یه پیویسته دوو جووله دریزکردنه وه

به لام له کاتی وهستان له سه ر ﴿التَّيِّبِنَ﴾ و هاوشیوه کانی ده بنه دریزکردنه وهی

زه نه ی تووشهاتوو و (العارض للسكون) ده توانری به نه اندازه ی (۲) یا خود (۴) یا خود

(۶) جووله دریزکردنه وه.

دووم: دريژکردنه وهى لاوهكى (المد الفرعى):

پيناسه: دريژکردنه وهى دنگ - زياتر له دريژکردنه وهى ئاسايى - به يه كيک له پيته كانى دريژکردنه وهى به هوى هاتنى همزه يان زهنه به دوایاندا.

هۆکاره كهى: گه يشتنى پيته كانى دريژکردنه وهى به پیتی همزه (ع)، يا خود به پیتیكى زهنه دار.

ناوى: ناوئراوه لاوهكى (فرعى) چونكه لقیكه له دريژکردنه وهى بنچینه یی جیابووته وهى، په یوه سته به هۆکاره وه.

(٧٠) فَلَا زِمٌّ: اِنْ جَاءَ بَعْدَ حَرْفِ مَدٍّ سَاكِنٌ حَالِيْنَ، وَبِالطُّوْلِ يُمَدُّ

واتای گشتی:

له م ديپره يشدا پيناسه ی دريژکردنه وهى پاپه ند (المد اللزم) دهكات كه بریتیه له هاتنى پیتیكى زهنه دارى بنچینه یی به دواى يه كيک له پيته كانى دريژکردنه وهى دا.

(سَاكِنٌ حَالِيْنَ) له ههردوو بارى وهستان و گه ياندا.

(وَ بِالطُّوْلِ يُمَدُّ) ته واول دريژدهكريته وهى، واته شهش جووله.

پوونکردنه وهى:

هوى ناوانانى: ناوئراوه پاپه ند (لازم)

- له بهر پيوستبوونى هۆکاره كهى له ههردوو بارى گه ياندا و وهستاندا.

- چونكه سه رجه م قورئانخويئان له سه ر ته واول دريژکردنه وهى له ههردوو بارى وهستان و گه ياندا يه كده نكن.

هۆکاره كهى: به يه كگه يشتنى دوو پیتی زهنه داره، كه پیتی دريژکردنه وهى كه وه زهنه داره

هه ميشه يه كه يه، پیتی يه كه م دريژدهكريته وهى بو ئه وهى دريژکردنه وهى كه وهك پیتیكى ليبيت و بكه ويته نيوان دوو پيته زهنه داره كه وه.

ئه م دريژکردنه وهى به دهبيت به چوار به شه وه:

۱- دريژکردنه‌وهی پابه‌ندی وشه‌یی قورس (المد اللازم الكلمي المثلّ))

پیناسه: به دواى پیتی دريژکردنه‌وه‌دا پیتیکی (شدة) دار هاتیبیت له هه‌مان وشه‌دا.

نمونه: ﴿ اَلضَّالِّیْنَ ﴾ ، ﴿ اَلْحَاقَّةُ ﴾ ، ﴿ دَابَّةٍ ﴾ ، ﴿ اَلذَّكَّرِیْنَ ﴾ ، ﴿ اَللّٰهُ ﴾ ، ﴿ اَلْحُجُوَّتِ ﴾ .

به‌لام له قورنانی پیروژدا نمونه نه‌هاتووه بو پیتی (ی).

هوی ناوانانی:

– ناوانراوه وشه‌یی (کلمی) چونکه پیته زهنه‌داره بنچینه‌بیه‌که به دواى پیتی دريژکردنه‌وه‌دا له یه‌ک وشه‌دا هاتووه .
هه‌روه‌ها ناوانراوه قورسکراو (مثلّ) چونکه پیته زهنه‌داره‌که تیه‌لکیشکراوه و ده‌برینی قورس بووه .

ئه‌ندازه‌ی دريژکردنه‌وه‌ی: پیویسته شه‌ش جووله دريژبکریته‌وه .

۲- دريژکردنه‌وهی پابه‌ندی وشه‌یی سووکراو (المد اللازم الكلمي المخفض)

پیناسه: له دواى پیتی دريژکردنه‌وه پیتیکی زهنه‌دارى بنچینه‌یی بی (شدة) هاتیبیت .
هوی ناوانانی: ناوانراوه سووکراو (مُخَفَّف) چونکه ده‌برینی ئاسانه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دواى پیتی دريژکردنه‌وه پیتیکی زهنه‌دارى هه‌میشه‌یی بی (شدة) هاتووه .

نمونه: له قورنانی پیروژدا ته‌نها وشه‌ی ﴿ اَلْقَن ﴾ هه‌یه‌و دووجار له سوورده‌تی (یونس) دا هاتووه:

﴿ اَلْقَنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِءَ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾ ﴾

﴿ اَلْقَنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ ﴾

ئه‌ندازه‌ی دريژکردنه‌وه‌ی: پیویسته شه‌ش جووله دريژبکریته‌وه .

سوود: دريژکردنه‌وه‌ی جیاکردنه‌وه (مدّ الفرق) به‌شیکه له دريژکردنه‌وه‌ی پابه‌ند:

پیناسه: بریتیه له‌و دريژکردنه‌وه‌ی که هه‌مزه‌ی پرسیار (استفهام) له هه‌مزه‌ی هه‌وال (خبر) جیا‌ده‌کاته‌وه، کاتیک هه‌مزه‌ی پرسیار (استفهام) ده‌چیته‌سه‌ر (ال) ی ناساندن، ئه‌لیفی (ال) ده‌گوردریّت بو پیتی دريژکردنه‌وه، تاوه‌کو هه‌مزه‌ی پرسیار له هه‌وال جیا‌بکاته‌وه . یان ئاسان (تسهیل) بکریّت .

نمونه: ئەم دوخەش لە سى و شەداو لە شەش شوینی قورئانی پیرۆزدا رویداوه. چواریان وشەیی قورس و دوانیشیان وشەیی سووکن:

۲۱- ﴿ قُلْ الذَّكْرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ ﴾ (الأنعام: ۱۴۳-۱۴۴)

۳- ﴿ قُلْ عَالِلٌ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴾ یونس

۴- ﴿ عَالِلٌ خَيْرٌ مَّا يُشْرِكُونَ ﴾ النمل

۵- ﴿ عَالِلٌ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴾ یونس

۶- ﴿ عَالِلٌ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴾ یونس

تیبینی: ئەم سى و شەیهی سەرەوه بەئاسانکردن (التسهیل) یش دەخوینرێنەوه، واتە: ئاسانکردنی هەمزەى دووم لە نیوان هەمزەو ئەلیفدا بە بى درێژکردنەوه، بەلام خویندەنەویان بە درێژکردنەوه (المد) لە پێشتره.

۳- درێژکردنەوهی پابەندی پیتی قورس (المد اللازم الحرفي المُنقَل).

نمونه: ئەم حالەتەیش تەنها لە دوو پیتدا رویداوه:

پیناسە: یهکیك له پیتەکانی سەرەتای هەندیک لە سوورەتەکان هیجاکەى لە سى پیت پیکهاتیبیت و پیتی ناوهراستی درێژکردنەوهیبیت و تیههکیش بووبیت لهو پیتە زەننەداره بنچینهییهی بهدوایدا هاتیبیت.

- پیتی لام له: ﴿المر﴾ و ﴿المر﴾ ← (الف لام ميم) ← (الف لام ميم)..

- پیتی سین له: ﴿طس﴾ ← (طا سین ميم) ← (طا سيم ميم)..

هوی ناوانی:

ناونراوه پیتی، چونکه پیتە زەننەداره بنچینهییهکه به دواى پیتی درێژکردنەوهدا له یهك وشەدا هاتوو.

ناونراوه قورسکراو (مُنقَل) چونکه پیتە زەننەدارهکه تیههکیشکراوه و دەرپیرینی قورس بووه.

ئەندازەى درێژکردنەوهى: پێویستە شەش جوولە درێژکریتهوه.

٤ - دريژکردنه وهی پابهندی پیتی سووک (المد اللازم الحرفي المخفف).

یه کیك له پیته کانی سه ره تای هه ندیک له سووره ته کان هیجا که ی له سی پیت پیکه تبیّت و پیتی ناوه راستی دريژکردنه وه بیّت و تیّه لکیش نه بو بیّت له و پیته زهنه داره بنچینه ییبه به دوایدا هاتوو.

نمونه: ئەم حاله تهیش تهنا له دوو پیتدا پرویداوه:

هوی ناوانی: ناوانراوه سووکراو له بهر ئەوهی دهر برینی ئاسانه چونکه پیته زهنه داره که تیّه لکیش نه کراوه.

ئه ندازهی دريژکردنه وهی: پیویسته شهش جووله دريژبکریته وه، جگه له پیتی (عین) سه ره تای ههردوو سووره تی (مریم) و (الشوری) که ده توانیّت (٦) یان (٤) جووله دريژبکرینه وه.

پیته بچراوه کانی (الحروف المقطعة) سه ره تای هه ندیک له سووره ته کان.

ئەم پیته نه ژماره یان چوارده پیته وه له سه ره تای بیست و نوو سووره تدا هاتون، له رسته ی (نَصُّ حَكِيمٍ قَاطِعٌ لَّهُ سِرٌّ) یان (طَرَقَ سَمْعَكَ النَّصِيحَةَ) یان (صَحَّ طَرِيقُكَ مَعَ السُّنَّةِ) یان (سر حصین کلامه قطع)

جووره کانی: له پرووی ژماره ی پیته کانی وه دابه شهده کرین به سه ر پینج به شدا:

١ - یه ک پیتی: له (٣) سووره تدا: ﴿صَّ﴾، ﴿قَفَّ﴾، ﴿تَّ﴾.

٢ - دوو پیتی: له (٩) سووره تدا: ﴿طه﴾، ﴿طس﴾ (النمل)، ﴿یس﴾، ﴿حم﴾.

له (٦) سووره تدا: (غافر، فصلت، الزخرف، الدخان، الجاثية، الأحقاف).

٣ - سی پیتی: له (١٣) سووره تدا:

﴿الم﴾ له سووره تی (البقره)، (آل عمران)، (العنكبوت)، (الروم)، (لقمان)،

(السجدة) دا.

﴿الر﴾ له سووره تی (یونس)، (هود)، (یوسف)، (إبراهيم)، (الحجر) دا.

﴿طس﴾ له سووره تی (الشعراء)، (القصاص) دا.

٤ - چوار پیتی: له دوو سووره تدا: ﴿المص﴾ (١) ﴿الأعراف﴾، ﴿المتر﴾ (الرعد).

۵- پینچ پیتی: له دوو سوورهدتا: ﴿كَهَيْصَ﴾ مریم، ﴿حَمَّ﴾ ﴿عَسَقَ﴾

الشوری.

ئەندازەى دريژکردنەوهيان: دابهش دەبن به سەر چوار بەشدا:

۱- تيرکردن (الإشباع) واتە پيوسته (٦) جووله دريژ بکړينهوه:

ئەو سى پيتيانەن که ناوهراستيان پیتی دريژکردنەوهيه و به دواياندا زەننەى بنچينهى هاتوو، ژمارهيان (هوت) پیتەو لەم رستهيدا کوکراونهتەوه: (سنقص

لکم)، بەم شيوهيه دەخوینرینهوه: (سين، نون، قاف، صاد، لام، کاف، میم)

۲- تيرکردن (الإشباع) و، ناوهند (التوسط):

ئەو سى پيتيانەن ناوهراستيان پیتی ئاسانە (اللين)، ئەویش تەنها پیتی عهينه، له

سەرهدتای سوورهدتى مریم ﴿كَهَيْصَ﴾ و له سەرهدتای سوورهدتى الشورى

﴿حَمَّ﴾ ﴿عَسَقَ﴾ دا هاتوو.

دەتوانرى (٦) جووله دريژبکړينهوه، چونکه دريژکردنەوهى پابهندى پيتى سووکه، دەتوانرى (٤) جوولهيش دريژبکړينهوه و هکو دريژکردنەوهى ئاسانى (اللين) ليکريت، بەلام پيى ناوترى دريژکردنەوهى ئاسان (اللين)، چونکه به دوايدا زەننەى بنچينهى ههيه، دريژکردنەوهى ئاسانيش (اللين) بەدوايدا زەننەى کاتى ههيه، بويه هەندى له زانايان ناوى ئاسانى پابهنديان (اللين اللزم) ليناوه. بەلام له کاتى خویندنهويدا تيرکردن (الإشباع) واتە: تەواو دريژکردنەوه له پيشتره.

۳- دريژکردنەوهى ئاسايى: ئەوانەن که له دووپيت پیکهاتوون، بەلام پیتی دووهميان پیتی دريژکردنەوه (المدّوه)، ژمارهيان (٥) پیتە له رستهى (حيّ طهر) دا کو کراونهتەوه، به (حا، يا، طا، ها، را) دەخوینرینهوه.

۴- به هيج شيوهيهك دريژ ناکریتەوه: ئەوهيه که له (٣) پیت پیکهاتوو و ناوهراستى پیتی دريژکردنەوه و ئاسان (اللين) نيبه، ئەميش تەنها پیتی (ألف) دەگریتەوه.

(۷۱) وَوَجِبَ: إِنْ جَاءَ قَبْلَ هَمْزَةٍ مُتَّصِلًا إِنْ ۱۶۰ جُمْعًا بِكَلِمَةٍ

ئيبن جهزهري لهم ديڤرهيشدا پينا سهى دريژكرده وهى پيويستى لكاو (المد الواجب المتصل) دهكات كه بريتيه له: هاتنى پيتى دريژكرده وه پيش پيتى همزه نه گهر له يهك وشه دا كو ببنه وه.

حوكمه كهى: پيويسته، چونكه گشت قورئانخوينان (القراء) بريريان له سهر دريژكرده وهى داوه.

هوى ناوانانى: چونكه له يهك وشه دا روو ده دات.

ئه ندازهى دريژكرده وهى: (۴) يا خود (۵) جووله يه، به لام (۴) جووله به ناوبانگتره.

نمونه: ﴿هَيْتَا مَرِيَّتَا﴾ ، ﴿أُولَئِكَ﴾ ، ﴿السَّمَاءُ﴾ ، ﴿النَّسِيءُ﴾ ، ﴿هَأْوُمُ﴾

تبييني: نه گهر پيتى همزه كه وته كو تا يى وشه وه له سهرى وه ستايت، ده توانى تا (۶) جووله دريژى بكه يته وه، چونكه ده بيتته دريژكرده وهى توشه اتوو به زهننه (العارض للسكون)، وه كو: ﴿يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ المدثر: ۳۱.

(۷۲) وَجَائِزٌ: إِذَا أَتَى مُنْفَصِلًا أَوْ عَرَضَ السُّكُونُ وَقَفًّا مُسْجَلًا

واته دريژكرده وه ريپيدراو (جائز) ده بيت له دوو حاله تدا:

يه كه م: ريپيدراوى جودا (المد الجائز المنفصل).

(إِذَا أَتَى مُنْفَصِلًا): كاتيك يه كيك له پيته كانى دريژكرده وه له كو تا يى وشه يه كداو پيتى همزه له سهره تاى وشه يه كى تر دا به دواى نه ودا هاتبيت.

دوو م: دريژكرده وه به هوى زهننه (المد العارض للسكون).

(أَوْ عَرَضَ السُّكُونُ وَقَفًّا مُسْجَلًا): نه گهر پيتى دريژكرده وه پيش پيتيكي بزواو له كو تا يى وشه دا هاتبيت، پاشان به هوى وه ستانه وه زهننه دار بيت، واته له بنجينه دا زهننه دار نييه.

۱۶۰ له ده ستنوسى تر دا به (أَنْ) هاتوو.

(مُسَجَّلًا) به‌پره‌هایی، واته وه‌ستانی ته‌واو و ئیشمام ده‌گریته‌وه به‌لام ره‌وم ناگریته‌وه چونکه حوکمی گه‌یاندن (الوصل)ی هه‌یه. ^{۱۶۱}

پروونکردنه‌وه:

یه‌که‌م: دریزکردنه‌وه‌ی پریپیدراوی جودا (المد الجائز المنفصل).

پیناسه: کاتیکه یه‌کیک له پیتته‌کانی دریزکردنه‌وه له کو‌تایی وشه‌یه‌کداو پیتی هه‌مره له سه‌ره‌تای وشه‌یه‌کی تر‌دا به‌ دوا‌ی نه‌ودا هاتییته.

هوی ناوانانی: پیی گوتراوه جودا (منفصل) چونکه له دوو وشه‌دا پروو ده‌دات. هه‌روه‌ها پیی گوتراوه پریپیدراو (جائز) چونکه له لای هه‌ندیک له قورئانخوینان کورتکردنه‌وه‌ی بو (۲) جووله‌ش (واته: القصر) دروسته.

ئه‌ندازه‌ی دریزکردنه‌وه‌ی: ده‌توانزی (۴) یاخود (۵) جووله دریزبکریته‌وه به‌لام (۴) به‌ناوبانگتره.

نمونه:

کاتیک پیتی دریزکردنه‌وه‌که بخوینریته‌وه‌و بنووسریته‌وه‌ک:

﴿وَإِذَا أَنْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ أَنْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿۳۱﴾﴾ المطففين

یاخود بخوینریته‌وه‌و به‌لام نه‌نووسراییه‌ته‌وه‌ک: ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ﴾، ﴿يَتَادَمُ﴾

تییبینی: ئەم جوړه دریزکردنه‌وه ته‌نها له کاتی گه‌یاندن (وصل)دایه، خو ئەگه‌ر له سه‌ر وشه‌ی یه‌که‌م وه‌ستای له (۲) جووله زیاتر دریزی نا‌که‌یته‌وه.

دریزکردنه‌وه‌ی گه‌یاندنی گه‌وره (الصلة الكبرى):

پیناسه: گوپینی بو‌ری (ضمة) (ه‌ی پاناو بو‌واو، ژیریشی (کسرة) بو‌یا ئەگه‌ر که‌وته نیوان جووله‌و (حرکة) هه‌مره‌ی (قطع)ه‌وه.

هوی ناوانانی: چونکه ته‌نها له کاتی گه‌یاندن (صلة)دا ده‌خوینریته‌وه.

ئه‌ندازه‌ی دریزکردنه‌وه‌ی: وه‌ک دریزکردنه‌وه‌ی پریپیدراوی جودا (الجائز المنفصل) وایه (۴) یاخود (۵) جووله دریزده‌کریته‌وه، هه‌ر له به‌ر نه‌وه‌ش پیی وتراوه: (الانفصال الحکمی).

^{۱۶۱} الحواشي الأزهرية في حل ألفاظ المقدمة الجزرية ص ۹۲-۹۳.

سوود: جياوازی نیوان دريژکردنه وهی گه یاندنی بچوک و (الصلة الصغرى) گه یاندنی گه وره (الصلة الكبرى)، دريژکردنه وهی بچوک به داویدا همزه نایهت له بهر نه وه بوو ته پاشکوی دريژکردنه وهی ناسایی (الطبيعي)، چونکه هیچ هۆکاریکی نییه، به لام دريژکردنه وهی گه وره (الصلة الكبرى) هۆکاری هیه نه ویش هاتنی همزه یه به داوی (ه) ی راناودا، هر بویه به دريژکردنه وهی لاوه کی (فرعي) نه ژمار ده کریت چونکه هۆکاری همزه ی تیدایه.

نمونه: ﴿ وَمَا يُعْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ﴾ (١١) ﴿ الليل، ﴿ وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴾

﴿ المطففين

پاشکۆ: نه گهر به داوی های (اسم الإشارة)) که بۆ تاکی می به کار دیت، همزه هات وه که دريژکردنه وهی گه یاندنی گه وره ی (الصلة الكبرى) لی دیت و پیویسته (٤) یان (٥) جووله دريژ بکریته وه، وه کو: ﴿ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً ﴾ (المؤمنون ٥٢).

نیشانه ی له (مصحف) دا: دانانی نیشانه ی دريژکردنه وه که له سهر واو و یای گه یاندن (الصلة) وه که له نمونه کاندایه پوونه.

دووم: دريژکردنه وهی توشهاتوو به زهنه (المد العارض للسكون).

پیناسه: به داوی پیتی دريژکردنه وهدا پیتیکی بزواو له کو تایی وشه دا هاتیبت پاشان به هوی وه ستانه وه زهنه دار بویت، واته له بنچینه دا زهنه دار نییه. **ناوانانی:** ناوانراوه کاتی (عارض) له بهر کاتی هۆکاره که وه ستانه. **نه ندازه ی دريژکردنه وهی:** (٢) یا خود (٤) یا خود (٦) جووله دريژده کریته وه. **به شه کانی:**

له پروی جوړه وه دابهش ده بیته به سهر نه م به شانیه خواره وه دا:

أ- دريژکردنه وهی توشهاتوو به زهنه ی رها (المد العارض للسكون المطلق):

نه و جوړه یه که له کاتی گه یاندن دا دريژکردنه وهی ناساییه وه کاتی وه ستاندا

توشهاتوو به زهنه یه، وه کو: ﴿ الْأَوْتَادِ ﴾، ﴿ بِالَّذِينَ ﴾، ﴿ تَقَعَلُونَ ﴾

ب- دريژکردنه وهی لکوی توشهاتوو به زهنه (المد المتصل العارض للسكون):

وهكو: ﴿السَّمَاءُ﴾ له بنه پرتدا پیوسته (٤) یان (٥) جووله دریژ بکریته وه، ریپیدراوه (٦) جووله یش دریژ بکریته وه.

ج- دریژکردنه وهی له جیاتی توشهاتوو به زهنه ((مد البدل العارض للسكون):

وهكو: ﴿مَاءٍ﴾، ﴿خَطِيبٍ﴾، ﴿يُرَأْوَنَ﴾، (٢) یاخود (٤) یاخود (٦) جووله دریژ ده کریته وه.

د- دریژکردنه وهی فاسانی توشهاتوو به زهنه ((مد اللین العارض للسكون):

وهكو: ﴿حَوْفٍ﴾

له پرووی جووله یشه وه ده بیټ به سی به شه وه:

أ- سهردار (المنصوب والمفتوح): وهكو: ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به سی شیوه

ده خوینریته وه:

١- دوو جووله به زهنه (سكون).

٢- چوار جووله به زهنه (سكون).

٣- شهش جووله به زهنه (سكون).

ب- ژیردار (المجرور والمكسور): وهكو: ﴿الرَّحِيمِ﴾ به چوار شیوه

ده خوینریته وه:

١- دوو جووله به زهنه (سكون).

٢- چوار جووله به زهنه (سكون).

٣- شهش جووله به زهنه (سكون).

٤- رهوم له گهل کور تکرده وه دا (الروم مع القصر).

ج- بوردار (المرفوع والمضموم): وهكو: ﴿نَسْتَعِيبُ﴾ به هوت شیوه

ده خوینریته وه:

١- دوو جووله به زهنه (سكون).

٢- چوار جووله به زهنه (سكون).

٣- شهش جووله به زهنه (سكون).

٤- دوو جووله به إشمام

۵- چوار جوولہ بہ ایشام

۶- شہش جوولہ بہ ایشام

۷- رھوم لہ گھل کور تکر دنہ و ہدا (الروم مع القصر).

تیبینی: لہ کاتی و ہستان لہ سہر ئہ و شانہ ی کہ بہ (ہاء التانیث) کۆتاییان دیت و

پیشہ و ہیان پیتی دریز کردنہ و ہیہ، و ہکو: ﴿التَّوْرَةَ﴾، ﴿الْحَيَاةَ﴾، ﴿الصَّلَاةَ﴾ تہنہا

بہ سی شیوہ دہ خوینرینہ و ہ ئہ ویش (۲) یا خود (۴) یا خود (۶) جوولہ بہ زہنہ، ئیتر

رھوم ئیشمام تیپاندا دروست نییہ، دریز بکرینہ و ہ.

مہ بہ ست لہ گۆرانکاری پیتی (ت) ی کۆتایی ئہ و شانہ لہ و ہستاندا دہ گۆرین بو (ہ).

ريزبه ندى دريژكردنه وه لاوه كيه كان

دريژكردنه وه لاوه كيه كان له پروى به هيژى و لاوازيه وه به پيى جياوازي هوكاره كانيان جياوازن، واته نه گهر هوكارى دروستبوونى دريژكردنه وه كه به هيژبوو دريژكردنه وه كه ش به هيژه، به پيچه وانه شه وه نه گهر هوكاره كه لى لاوازيبوو دريژكردنه وه كه ش لاواز ده بيت، ريزبه ندى دريژكردنه وه كانيش له به هيژه وه به م شيويه لى خواره وه ليه:

۱- دريژكردنه وه لى پاپه ند (اللازم).

۲- دريژكردنه وه لى لكاو (المتصل).

۳- دريژكردنه وه لى توشه اتوو به زه ننه (العارض للسكون).

۴- دريژكردنه وه لى جودا (المنفصل).

۵- دريژكردنه وه لى له جياتى (البدل).

۶- دريژكردنه وه لى ناسان (اللين).

كه واته نه گهر له وشه ليه كدا دوو هوكار له هوكاره كانى دريژكردنه وه كو بوونه وه كار به هوكاره به هيژه كه لى ان ده كريت، بو نمونه:

- ﴿وَلَا ءَامِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ﴾ وشه لى ﴿ءَامِينَ﴾ دوو هوكارى دريژكردنه وه لى

تيدياه، ليه كه لى ان دريژكردنه وه لى له جياتيه (البدل) چونكه پيتى همزه پيش پيتى دريژكردنه وه كه وتوو. دووه لى ان دريژكردنه وه لى پاپه ند (اللازم)، چونكه پيتى زه ننه دارى بنچينه لى به دو لى پيتى دريژكردنه وه لى هاتوو، ليره دا كار به لاوازه كه ناكريت كه دريژكردنه وه لى له جياتيه (البدل)، به لكو كار به هوكاره به هيژه كه ده كريت كه دريژكردنه وه لى پاپه نده كه ليه (اللازم).

- ﴿بُرءَأَوْ﴾ (الممتحنة: ٤) ليره شدا دوو جور دريژكردنه وه له ليه، له جياتى

(البدل) و پيوستى لكاو (واجب متصل)، بو ليه كار به پيوستى لكاوه كه ده كريت، له بهر لاوازي لى له جياتيه كه (البدل).

- ﴿مُسْتَهْزِئُونَ﴾ لهم وشهیه‌دا دوو جوړ دریژکردنه‌وه کوږووه‌ته‌وه، توشه‌اتوو به زهننه (العارض للسکون) و له‌جیاتی (البدل)، توشه‌اتوو به زهننه به‌هیژتره‌و کاری پیډه‌کړیت.

﴿رَاءَ أَيْدِيهِمْ﴾ لیږه‌یشدا دوو جوړ دریژکردنه‌وه کوږووه‌ته‌وه، لیږچوو به له‌جیاتی (المدُّ الشَّيْبِيُّ بِالْبَدَلِ) و پړیپډراوی جودا (الجائز المنفصل)، دوو‌میان به‌هیژتره‌و کاری پیډه‌کړیت.

سه‌مه‌ننودی ده‌لیت:

أَقْوَى الْمُدُودِ لَازِمٌ فَمَا اتَّصَلَ فَعَارِضٌ قَدْوُ انفِصَالٍ فَبَدَلُ
وَسَبَبًا مَدًّا إِذَا مَا وَجِدَا فَإِنَّ أَقْوَى السَّبَبَيْنِ انْفِرَادًا

ئیبینولجه‌زه‌ریش له (طیبة النشر)‌دا به‌م نیو دیږه‌ ئاماژه‌ی پیکردوه:

وَأَقْوَى السَّبَبَيْنِ يَسْتَقِلُّ.....

وہستان و دستپیگردن

پاش لیبونہوہ لہ بابہتہ سہرہکییہکانی زانستی تہجود، باسی چہند بابہتیکی تر دہکات کہ پەویہندیان بہزانستی تہجودہوہ ھہیہ وەک (زانینی وەستان و دستپیگردن و زانینی ئەو و شانہی کہ ھەندیک جار بەجیا دہنوسرین و ھەندیک جاریش پیکەوہ، ھەروہا زانینی ئەوہی بہ (ت) دہنوسریت لہبری (ھ).

ئین جەزەری لہسەرہتای ھونراوہکەیدا لہ دیری حەوت و ھشتدا ئامازہی بہم بابەتانہ کردبوو.

ھەندیک لہ راقەکارانی ئەم پیشەکیہ چہند ناویکیان بو ئەم بابەتانہ داناوہ وەک: (تَعَلُّقات التجوید) و (مُتَعَلِّقات التجوید) و (مُکَمَّلَات التجوید)^{۱۶۲}

(۷۳) وَبَعْدَ تَجْوِيدِكَ لِلْحُرُوفِ لَا بُدَّ مِنْ مَعْرِفَةِ الْوُقُوفِ

(۷۴) وَالْإِتِّدَاءِ^{۱۶۳}،

پاش شارەزابوونت لہ جوانخویندەنەوہی پیتەکان پیویستە لہسەرت وەستانەکان و دستپیگردنیش بزانیت.

پوونکردنەوہ:

پیناسە: وەستان لہ زمانەوانیدا: پیچەوانەہی دانیشتن، پاریزو وازھینان. لہزاراوەشیدا: بریتییە لہ بچراندنی دہنگو وەستان لہ سەر کۆتایی وشەیک بو ماوہیەکی کہم کہ تییدا ھەناسە وەردەگریت و نیازی دہستپیگردنەوہی ھەیە. بەشەکانی وەستان (الوقف): وەستان دہگریت بە چوار بەشی سەرہکیەوہ:

۱ - وەستانی ناچاری (الوقف الاضطراري):

پیناسە: بریتییە لہ وەستانی خوینەر بہ ھۆی ھەناسە توندی یاخود پژمەو کۆکەو وەنەوزو ھەرشتیکی تر لہم بابەتانہ.

^{۱۶۲} پروانہ: الشرح الكبير للدكتور غانم قدوري، ص ۵۲۷.

^{۱۶۳} لہدەستنوسی تردا (وَالْإِتِّدَاءُ) ھاتووہ.

ئەم جۆرە دەستانەش لە ھەموو کاتیگدا دروستە، بەلام چاکتر وایە کە خوینەر تا بۆی دەکرێ بۆ دەستانەکە شۆین یاخود وشە ی گونجاو ھەلبژێری. لە کاتی دەستپیکردنەوھشدا ئەگەر وشە ی دوا ی دەستانەکە گونجاو بوو لەوێ دەستپیکردنەوھ گەر نا دەگەریتەوھ بۆ ئەو شۆینە ی گونجاوھ بۆ دەستپیکردنەوھ.

حوکمی: ئەم جۆرە دەستانە دروستە لە بەر ناچاری.

۲- دەستانی تاقیکردنەوھ (اختباری):

پێناسە: دەستانە لە سەر وشە یەکی قورئانی پیرۆز کە لە بنچینەدا شۆینی دەستان نییە، بەلکو تەنھا بۆ تاقیکردنەوھ و فیکردنی قورئانخوینە لەلایەن مامۆستا کە یەوھ تا شۆوازی دەستان لە سەر ئەو وشە یە فیڕیبت.

نموونە: دەستان لە سەر وشە ی ﴿حَاضِرِي﴾ لە ئایەتی: ﴿ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي﴾

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ﴿البقرة: ۱۹۶﴾ لە کاتی دەستاندا پێویستە پیتی یا کە ی بخوینریتەوھ، بەلام لە کاتی گە یاندندا ناخوینریتەوھ.

حوکمی: دروستە بەو مەرجە ی بگەریتەوھ بۆ ئەو وشە یە لە سەری دەستاوھ و بیگە یە نیّت بە پاش خۆی ئەگەر بۆ دەستپیکردنەوھ گونجاو بوو، گەر نا دەبیّت بگەریتەوھ بۆ وشە یە ک لەو وشانە ی پێشتر کە گونجاو ن بۆ دەستپیکردنەوھ.

۳- دەستانی چاوەروانی (الوقف الانتظاري):

پێناسە: دەستانە لە کاتی خویندنەوھ بە کوکردنەوھ ی خویندنەوھ کان (جمع القراءات) بۆ دەرھێنانی ھەموو پرووھ کان (وجە).

لەم جۆرە دەستانەو ئەوھ ی پێشوو شدا تەواوکردنی واتا بە مەرج نە گێراوھ، بەلکو قورئانخوین لە ھەر وشە یە کدا بیھوی دەتوانیّت بوەستی و ھەموو شۆوھ کان دەرھێنی و پروونیان بکاتەوھ مەگەر وشە یە ک واتا تیگبدات یاخود واتا یەکی خراب بگە یە نیّت.

حوکمی: دروستەو، ھەرچێھ ک بۆ دەستانی پێشوو و ترا بۆ ئەمیش دەوتریتەوھ.

٤- وهستاني نارەزوومەندانە (الوقف الاختياري):

پينااسە: بریتىيە لە وهستاني خوينەر بە ويست و حەزى خۆى، ھەر ئەم جورەش لە بابەتى وهستاندا (الوقف) جيگای مەبەستە.

(٧٤)، وهي تُفَسِّمُ إِذْنُ ثَلَاثَةَ^{١٦٤}: تَامٌ، وَكَافٍ، وَحَسَنٌ

وهستاني نارەزوومەندانە (الوقف الاختياري) دەكریت بەسى بەشەوہ:

١- وهستاني تەواوتر (تام).

٢- وهستاني تەواو (الكافي).

٣- وهستاني باش (الحسن).

(٧٥) وَهِيَ لِمَا تَمَّ فَإِنْ لَمْ يُوجَدْ تَعَلُّقٌ، أَوْ كَانَ مَعْنَى، فَأَبْتَدِي

(٧٦) فَالْتَامُ، فَالْكَافِي، وَلَفْظًا: فَأَمْنَعَنْ إِلَّا رُؤُوسَ الْآيِ جَوْرُ، فَالْحُسْنُ

(وَهِيَ لِمَا تَمَّ) سى جورىان (تام، كافي، حسن) لەكاتى وهستان لەسەريان واتايەكى تەواو دەبەخشن.

(فَإِنْ لَمْ يُوجَدْ تَعَلُّقٌ، أَوْ كَانَ مَعْنَى، فَأَبْتَدِي فَالْتَامُ، فَالْكَافِي) ئەگەر قورئانخوين لەسەر وشەيەك وهستاو ئەو وشەيەكە لە پرووى واتاو ئەو لە پرووى وشە (إعراب)ەو ھىچ پەيوەنديەكى بە پاش خۆيەو ئەبوو ئەو پيى دەوتریت وهستاني تەواوتر (التام)، بەلام ئەگەر قورئانخوين لەسەر وشەيەك وهستاو ئەو وشەيەك تەنها لە پرووى واتاو پەيوەندى بە پاش خۆيەو ھەبوو ئەو پيى دەوتریت وهستاني تەواو (الكافي)، كەواتە ھەريەك لە وهستاني (التام) و (الكافي) وهستان لەسەريان و دەستپيكردن بەپاش خويان ھەردووکیان دروستە.

(وَلَفْظًا: فَأَمْنَعَنْ إِلَّا رُؤُوسَ الْآيِ جَوْرُ، فَالْحُسْنُ) ئەگەر قورئانخوين لەسەر وشەيەك وهستاو ئەو وشەيەكە لە پرووى وشە (إعراب)ەو پەيوەندى بەپاش خۆيەو ھەبوو دروست نيبە لەسەر وشەى دواى وهستانەكە دەست بەخويندەو بەكات دەبيت بگەریتەو بو ئەو

^{١٦٤} لەدەستنوسى تردا (ثَلَاثَةٌ) ھاتووە.

وشهیهی که لهسه‌ری وهستاوه یان بو وشه‌ی پیشتەر، به‌واتایه‌کی تر ده‌بیّت له‌شویندیک‌ی گونجاوه‌وه ده‌ست به‌خویندن بکاته‌وه.

پروونکردنه‌وه:

جوّره دروسته‌کانی وهستانی ناره‌زوومه‌ندانه (الوقف الاختیاری) سیانن:

(۱) وهستانی ته‌واوتر (تام):

پیناسه: وهستانه له سه‌ر رسته‌یه‌کی ته‌واو که نه له پرووی واتاو نه له پرووی وشه (إعراب) به‌وه هیچ په‌یوه‌ندیه‌کی به‌پاش خوویه‌وه نه‌بیّت. **حوکمی ئەم وهستانه:** وهستان باشتره، گه‌یاندنیش دروسته. **نموونه:**

- وهستان له‌سه‌ر ﴿إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاتَهُ﴾ آل عمران: ۲۸

- وهستان له‌سه‌ر ﴿لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي﴾ الفرقان: ۲۹

- وهستان له‌سه‌ر ﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ﴾ التغابن: ۹

- وهستان له‌سه‌ر ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

- وهستان له‌سه‌ر ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ البقرة

وهستان له سه‌ر ﴿وَالْمِيزَاتُ﴾ له نایه‌تی: ﴿اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ

وَالْمِيزَاتُ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ﴾ الشوری

له‌م نموونانه‌وه بو‌مان دهرده‌که‌ویّت که ئەم وهستانه له‌کو‌تایی نایه‌ت و ناوه‌پراست و سه‌ره‌تاو پی‌ش کو‌تایی دیّت.

تیببینی: له وهستانی ته‌واوتردا (الوقف التام) پله‌به‌ندی هه‌یه، هه‌ندیکی له‌هه‌ندیکی تری ته‌واوتره:

بو نموونه وهستان له‌سه‌ر ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ وهستانیکی ته‌واوتره.

بهلام لهو ته واوتر وهستان له سهر ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ ﴿٦٦﴾ چونكه يه كه م له
گفتوگو كه دا به شداره له گه ل دو وه مدا.

نیشانه ی له (مصحف) دا: زور جار نیشانه ی (قلی) ی بو دانراوه نه گهر نه كه وتبیته
كوتایی نایه ت، به لام نه گهر كه وته كوتایی نایه ت هیچ نیشانه یه کی بو دانه نراوه.

نیشانه کانی ناسینه وهی:

زور جار یه کیك له مانه ی خواره وه به دوایدا دیت:

۱- پرسیار (استفهام)، وهك:

﴿اللَّهُ يَخْتَكُم بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ ﴿٦٦﴾ أَلَمْ تَعْلَمَ أَنَّ
اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ الحج

۲- پیتی (یا: النداء) وهك:

﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ﴿٦٧﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ﴾ البقرة

۳- نامرازی مهج (أداة الشرط)، وهك:

﴿لَيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾ النساء

۴- داخوازی (فعل الأمر)، وهك: ﴿ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّكِرِينَ﴾ ﴿١١٤﴾ وَأَصْبِرْ فَإِنَّ

اللَّهُ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ ﴿١١٥﴾ هود

۵- جیا کردنه وهی نایه تی سزا له نایه تی به زهی وهك:

﴿أَعَدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ ﴿١١٦﴾ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ

جَنَّاتٍ﴾ البقرة

۶- لادان له هه واله وه بو چیرۆك وهك: ﴿وَمِن قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ

وَبِهِ يَعْدِلُونَ﴾ ﴿١١٩﴾ وَقَطَعْنَا لَهُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا﴾ الأعراف

۷- نه ری (النفي) ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾ ﴿١٧٦﴾ *

لَيْسَ إِلِيرَ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ البقرة

۸- قهدهغه (النهي)

﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾ لَا يَغُرَّتْكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١٩٦﴾﴾

آل عمران

۹- له کاتی جیاکردنه وهی دوو سیفه تی دژ له یه کتر وهک:

﴿ هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزِ أَلِيمٍ ﴿١١﴾ ﴾ الجاثية

۱۰- ته و او بوونی قسه (القول) وهک: ﴿ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا

نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَافِيَةً ﴿٧١﴾ ﴾ الشعراء.

۱۱- له دواى ته و او بوونی (الاستثناء) وهک: ﴿ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا

فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ

كُفَّارًا أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمُ لعنةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾ ﴾ البقرة

شويينه كانى:

- كۆتايى نايه تى فه رزه كان وهک نويزو پوزوو وزه کات و حه ج و جيهادو، کۆتايى

نايه ته كانى ئە حکام وهک ته لاق و ماوه (عدة) و سوو و حه لال و حه رام و هتد ...

- كۆتايى چيروك و باسه كان.

به لام مهر جيش نيبه له كۆتايى هه موو باسيكدا بيت، وهک: ﴿ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ

مَعَهُ ﴿٣٥﴾ لِيُرْهِدَا وَهستان له سه ر وشهى ﴿ اللَّهُ ﴾ (تام) هه باسه كهش كۆتايى نه هاتوه.

زۆرتىن شويىنه كانى وه ستانى ته واوترىن ئەمانەن:

- زۆر جار دىكە وىتە كۆتايى ئايەتە كان.

بەلام جارى وايش ھىيە دىكە وىتە ناوهراستى ئايەت، وەك وەستان لە سەر ﴿أَذِلَّةٌ﴾
لە ئايەتە تى: ﴿قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً
وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾﴾ النمل.

جارى وايش ھىيە دىكە وىتە سەرھەتاي ئايەت، وەك وەستان لە سەر ﴿وَبِالْأَيْلِ﴾
ئايەتە تى: ﴿وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ﴿٣٧﴾ وَبِالْأَيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٨﴾﴾ الصافات

- وەستان لە سەر پىتە بچراوە كانى سەرھەتاي سوورەتە كان.

لە وەستانە كانى ته واوتر (التام):

وہ ستانى پرونكردنه وه (البیان) يا خود پاپه ند (اللازم):

پىناسە: وەستانە لە سەر وشەيەك ئەگەر بگەيەنرى بە وشەي دواي خوى ماناي
ئايەتەكە پىچەوانە دەبيتە وه، يا خود دەيشيويىت.

حوكمى: وەستان لە سەرى پىويستە.

مەبەست لە پاپەند (اللازم) پاپەندى زاراوھىيە نەك شەرى، واتە وەستان پىويستە لە
بەر تەواوبوونى ماناكەي نەك ئەوھى كە ھەر كەس پىي ھەستى پاداشت وەردەگريت
و ئەوھشى ئەنجامى نەدات سزا دەدرىت.

نیشانەي لە (مصحف) دا: زانايان بۆ ئەم جوړە وەستانە ميمىكى ئاسوييان (م) بە
نیشانە بۆ داناو، بە ميمى خەنجەرى ناسراو.

شويىنه كانى:

قورئانخويىن دەتوانىت بەھوى نیشانەكەيە وه لە موصحەفدا كە ميمىكى ئاسوييە (م)
بيناسيىتە وه.

لە (٢٢) شويىنى قورئانى پىرۇزدا سەرجم چاپە كانى موصحەف لە ميسرو شام و
حىجازو مەغريب لە سەرى ھاوران و نیشانەيان بۆ داناو كە ئەمانەن:

١- ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ البقرة: ٢٦

- ٢- ﴿كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ﴿ البقرة: ١١٨
- ٣- ﴿ زَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا ﴿ البقرة: ٢١٢
- ٤- ﴿ * تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ ﴿ البقرة: ٢٥٣
- ٥- ﴿ لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ ﴿ آل عمران: ١٨١
- ٦- ﴿ لَعَنَهُ اللَّهُ ﴿ النساء: ١١٨
- ٧- ﴿ سُبْحٰنَهُ ۗ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ ﴿ النساء: ١٧١
- ٨- ﴿ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا ﴿ المائدة: ٢
- ٩- ﴿ * يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصْرَىٰ أَوْلِيَاءَ ﴿ المائدة: ٥١
- ١٠- ﴿ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا ﴿ المائدة: ٦٤
- ١١- ﴿ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ ﴿ المائدة: ٧٣
- ١٢- ﴿ الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ ﴿ الأنعام: ٢٠
- ١٣- ﴿ * إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمْ ﴿ الأنعام: ٣٦
- ١٤- ﴿ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ ءَايَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ
- اللَّهُ ﴿ الأنعام: ١٢٤
- ١٥- ﴿ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَآ يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا ﴿ الأعراف: ١٤٨
- ١٦- ﴿ وَلَا يَحْزَنَكَ قَوْلُهُمْ ﴿ يونس: ٦٥
- ١٧- ﴿ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ﴿ هود: ٢٠
- ١٨- ﴿ وَإِنْ عُدْتُمْ عَدْنَا ﴿ الإسراء: ٨
- ١٩- ﴿ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ ﴿ القصص: ٨٨

۲۰- ﴿ فَاَمِّنْ لَهُ وَاَلُوْطٌ ﴾ العنكبوت: ۲۶

۲۱- ﴿ فَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ اِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسْرُوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ﴾ ﴿ ۷۶ ﴾ يس

۲۲- ﴿ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ ﴾ القمر: ۶

جگه لهم (۲۲) شوینه لهوانه یه قورئانخوین له موصحه فیئکدا نیشانه ی وهستانی پایه ند (لازم) بیینیّت و له موصحه فیئکی تردا بؤ هه مان ئایهت نه بیینیّت.

هؤکاری جیاوازی: هؤکاره کهی دهگه ریته وه بؤ دیدو تیپروانینی لیژنه ی نه و ولاته ی سه ریهرشتی له چاپدانی موصحه فه کهی تییدا ده کهن، دیاریکردنیان بابه تیئکه کوششکردن (اجتهاد) هه لده گریّت، چونکه به شیئک له ئایه ته کانی قورئانی پیروز زیاتر له (اعراب) و واتایه ک هه لده گرن.

جا نه و وشانه ی که له نیوان زانایاندا رای جیاوازیان له سه ره، واته نه گه ری نه وه یان هه یه وهستانی لازم بن یان نه بن، ژماره یان (۳۹) وشه یه.

نمونه:

﴿ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جَنَّةٍ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴾ ﴿ ۱۸۴ ﴾ الاعراف.

لهم ئایه ته دا وهستان له سه ر وشه ی ﴿ يَتَفَكَّرُوا ﴾ پیویسته با له (مصحف) یشدا نیشانه ی وهستانی پیویستی بؤ دانه نرابیّت، بؤ نه وه ی پیئی (ما) بییته (نافیه)، چونکه له کاتی گه یانندا ده بییته (موصولة) ومانای ئایه ته که ده گورپیت.

﴿ لَتَتَوَمَّنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَتَعَزَّزُوْهُ وَتُقِرُّوْهُ وَتُسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ﴾ ﴿ ۹ ﴾ (الفتح)

هه روه ها لهم ئایه ته یشدا وهستان له سه ر وشه ی ﴿ وَتُقِرُّوْهُ ﴾ پیویسته، بؤ جیاکردنه وه ی هه ردوو پانای (هه) له یه کتر، چونکه پانای ﴿ وَتُقِرُّوْهُ ﴾ بؤ پیغه مبه ر (ﷺ) دهگه ریته وه، پانای (هه) ی ﴿ وَتُسَبِّحُوْهُ ﴾ بؤ خوی گه وره دهگه ریته وه.

(۲) وهستانی ته‌او (کافی)

پیناسه: ئەو جوړه‌یه که وهستان له‌سه‌ری باشه و ده‌ستپیکردنیش به دوایدا باشه، به‌لام له‌پرووی و اتاوه په‌یوهندی به دواى خوځیه‌وه ماوه.

حوکمی ئەم وه‌ستانه: وهستان و گه‌یاندن وهک یهک په‌سه‌ندکراوه.

نیشانه‌ی وه‌ستانی (کافی): زور جار له (مصحف) دا نیشانه‌ی (ج) ی بو دانراوه، واته: وهستان و نه‌وه‌ستان وهک یه‌کن.

به‌لگه:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: قَالَ لِي النَّبِيُّ (ﷺ): (اقْرَأْ عَلَيَّ)، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَقْرَأْ عَلَيَّكَ، وَعَلَيْكَ أَنْزَلَ، قَالَ: (نَعَمْ)، فَقَرَأْتُ سُورَةَ النَّسَاءِ حَتَّى أَتَيْتُ إِلَى هَذِهِ آيَةِ: ﴿

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤١﴾ ﴿

النِّسَاءِ، قَالَ: (حَسْبُكَ الْآنَ) فَالْتَفَتْتُ إِلَيْهِ، فَإِذَا عَيْنَاهُ تَدْرِفَانِ. ^{١٦٥} واته: عه‌بدوللای کو‌ری

مه‌سعود ده‌لپت: پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) پی‌ی فهرمووم: قورناتم بو بخوینه، وتم: ئە‌ی

پی‌غه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) قورنات بو بخوینم له‌کاتی‌کدا بو خوت دابه‌زیوه، فهرمووی:

به‌لی، منیش سوورپه‌تی (النساء) م بو خویند تا گه‌یشتمه ئەم ئایه‌ته: ﴿ **فَكَيْفَ إِذَا**

جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤١﴾ ﴿ لامکرده‌وه به‌لایدا

بینیم چاوه‌کانی فرمی‌سکیان لی‌ده‌هاته خواره‌وه.

نمونه:

﴿ **أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾** ﴾ البقرة: ٦

﴿ **فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ﴿١٠﴾** ﴾ البقرة: ١٠

وهستان له‌سه‌ر ﴿ **وَرُحْرُقًا ﴿٣١﴾** ﴾ له‌ئایه‌تی ﴿ **وَلِيُؤْتِيَهُمُ آيَاتًا وَسُرَرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ**

﴿ **رُحْرُقًا وَإِنَّ كُلَّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٣١﴾** ﴾ الزخرف

وهستان له‌سه‌ر وشه‌ی (البيت) له‌ئایه‌تی: ﴿ **فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ﴿٣١﴾** ﴾ قریش.

^{١٦٥} متفق علیه

زورجار دهكه ويته كوٽايى نايه ته وه وهك كوٽايى نايه ته كانى هه ر يهك له سووره ته كانى
(الجن، المدثر، التكوير، الانفطار، الانشقاق)

نیشانه كانى وه ستانى (كافي):

زور جار يه كيک له مانه ی خواره وه به دوايدا هاتووه:

۱- (مبتداً)، وهك: ﴿وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ

مُسْتَهْزِئُونَ ﴿١٤﴾ اللَّهُ

يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ البقرة ١٤-١٥

۲- كردار (فعل) وهك: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا ﴿٥٦﴾ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا

﴿٧١﴾ المائدة

۳- (مفعول به) (فعل) يكي (محذوف) وهك: ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا

يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ * مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾ الروم

۴- (إن) ي ژيډدار (مكسور): ﴿أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ

الرَّحْمَنِ ﴿٥٦﴾ إِنَّ الْكُفْرَانَ إِلَّا فِي عُورٍ ﴿٥٧﴾ الملك

۵- (بل): ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ﴿٥٦﴾ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا

يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ البقرة

تیبینی: هه ندی جاریش وه ستان له پییش (بل) هوه نیشانه ی وه ستانى باشه (الوقف
الحسن).

۶- (لا): ﴿وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٦﴾ لَا الشَّمْسُ

يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ ﴿٤٠﴾ يس: ٤٠

٧- (سين) و(سوف) ﴿أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ﴾ ﴿سَكَّتُ شَهِدَتْهُمْ وَيُسْتَلُونَ﴾ ﴿١٦﴾

الزخرف

﴿قُلْ يَلْقَوْنَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ﴾ ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن

تَكُونُ لَهُ عَقِبَةُ الدَّارِ﴾ الأنعام: ١٣٥.

٨- نهري (النفى) يان (استفهام) وهك: ﴿فَاعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِم إِلَىٰ يَوْمِ

يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ ﴿٧٧﴾ ﴿أَلَمْ

يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ﴾ التوبة: ٧٨.

٩- (نعم) و (بئس) وهك:

﴿وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ﴾ ﴿نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ ﴿٣٠﴾ ﴿ص

﴿وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةَ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ ﴿بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ﴾ ﴿٩١﴾ ﴿هُود

تَيَّبِينِي: له وهستاني تهواو (الوقف الكافي) دا پله به ندى ههيه، بو نمونه:

﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ وهستانيكى تهواوه

﴿فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا﴾ له يه كهه تهواوتره

﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ ﴿١٠﴾ البقرة، له ههردووكيان تهواتره.

(۳) وهستانی باش (الحسن):

پیناسه: ئەو جوړهیه که وهستان له سه‌ری باشه، به‌لام له پروی ماناو وشه‌وه (إعراب) په‌یوه‌ندی به پاش خو‌یه‌وه هه‌یه.

حوکمی ئەم وهستانه: وهستان له سه‌ری باشه به‌لام ده‌ستپیکردن به دواى خو‌ی دوو حاله‌تى هه‌یه:

یه‌که‌م: ئەگەر وهستانه‌که کو‌تایی نایه‌ت بوو، زۆرینه‌ی زانایان ده‌لین وهستان له سه‌ر کو‌تایی نایه‌ته‌کان و ده‌ستپیکردن به دوايدا سوننه‌ته ئەویش به پشتبه‌ستن به فه‌رموده‌که‌ی (أم سلمة) خواى لى رازیبی‌ت له پیغه‌مبه‌روه (ﷺ) گپ‌راویه‌تیه‌وه. به‌لام ئەگەر کو‌تایی نایه‌ته‌که په‌یوه‌ندی‌ه‌کی زۆری هه‌بوو به پاش خو‌یه‌وه واباش‌تره بگه‌یه‌نری‌ت به نایه‌تى دواتر، به‌لام ئەگەر نه‌شگه‌یه‌نری‌ت به نایه‌تى دواتر ئاساییه به‌مه‌رجیک قورئان‌خوین له‌و نایه‌ته‌دا کو‌تایی به خویندنه‌که‌ی نه‌هینیت و به‌رده‌وامی‌ت له خویندن.

نمونه‌ی ئەو نایه‌تانه‌ی په‌یوه‌ندی زۆریان هه‌یه به پاش خو‌یا‌نه‌وه:

﴿ قَوْلٌ لِّلْمَصَلِّينَ ﴿٥١﴾ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥٢﴾ الماعون

﴿ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٦﴾ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ﴿البقرة﴾

﴿ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِهِ هُوَ

دووم: ئەگەر وهستانه‌که کو‌تایی نایه‌ت نه‌بوو، ده‌ستپیکردن به‌دواى خو‌ی دروست

نییه، وه‌کو: وهستان له‌سه‌ر ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ ﴾ ی سوورته‌ی (الفاتحة) که وهستانیکى

باشه، به‌لام ده‌ستپیکردن به ﴿ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ ده‌ستپیکرنیکى ناشیرینه.

هه‌روه‌ها وهستان له سه‌ر وشه‌ی ﴿ الرَّسُولِ ﴾ له نایه‌تى: ﴿ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكَ أَنْ

تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي ﴾ باشه به‌لام

ده‌ستپیکردن به ﴿ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ ﴾ الممتحنة: ١، دروست نییه و ده‌بیته

ده‌ستپیکردنیکى ناشیرین.

به‌لام ئەگەر ده‌ستپیکردنه‌که نه‌بووه شی‌واندن و اتاکه‌ی دروسته.

نیشانەى وەستانى باش: زۆربەى جار لە (مصحف)دا نیشانەى (صلی)ى بۆ دانراوە، لە کاتیکدا ئەگەر دەستیپێکردن بەدواى وەستانەکەو دەروستبێت.

وەستانى چاودێرى (وقف المراقبة): بریتىە لە کۆبۆنەوہى دوو شوینى گونجاو بۆ وەستان، ئەگەر قورئانخوین لە شوینیکياندا وەستا نابێت لەوى تریاندا بوەستبێت بۆ ئەوہى واتاکە تیک ئەچیت.

حوکمی: دروستە لە یەکیکیاندا بوەستبێت، دەشتوانبێت لە هیچیاندا نەوہستبێت.

هوى ناوانى: پى دەوتریت (وقف المراقبة) چونکە قورئانخوین لە یەکەمیاندا دەوہستبێت و چاودێرى ئەوى تریان دەکات بۆ ئەوہى لە سەرى نەوہستبێت. هەر وەها (وقف التعانق)یشى پى دەگوتریت، چونکە هەردوو وەستانەکە ئەوہندە لە یەکەوہ نزیکن وەک ئەوہ وایە دەستیان لە ملی یەکترى کردبیت.

باسکردنى: یەکەمین کەس باسى لەم جۆرە وەستانە کرد (أبو الفضل الرازي) بوو، (٤٥٤ک) کۆچى دواى کردووە.

نیشانەى لە (مصحف)دا: نیشانەى (: :) ی بۆ دانراوە.

ژمارەیان: ئەم جۆرە وەستانە لە (٣٥) ئایەتى قورئانى پیرۆزدا هەلہینراوە، لە (١٤) شویندا وەستانى یەکەمیان کۆتایى ئایەتەو ئەوى تریشیان دەکەویتە ئایەتى دواتر، ئەم چەند شوینە پىویستە هەلوەشیریتەو، چونکە وەستان لەسەر کۆتایى ئایەت سوننەتە.

لە (١٦) شوینیشدا نەکەوتووہتە کۆتایى ئایەتەو، بەلام لە موصحفى مەدینەو ئەوانى تریشدا لا براوەو نیشانەى بۆ دانەنراوە.

ماوەتەوہ پینچ شوین کە لە موصحفى مەدینەدا نیشانەى وەستانى چاودێرى (المراقبة) بۆ دانراوە، و اباشترە وەستان لە کام لەو دوانەدا بەهیزترە هەلبژیردیت و نیشانەى وەستانى بۆ دابنریت و ئەوى تریان لا بریت، ئەویش بەم شیوہیەى خوارەوہ:

١- ﴿ ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ فِيْهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿١﴾ ﴾ البقرة

نیشانەى (ج) لەسەر ﴿ فِيْهِ ﴾ دابنریت ولەسەر یەکەم لا بریت.

واتە: ئەو قورئانە هیچ گومانیکى تیدا نییە.

۲- ﴿ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ ﴾

المائدة: ۲۶.

نیشانهی (قلی) له سهر ﴿ مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ ﴾ دابنریت له بهر نه وهی وهستانی ته واوتره (تام)، چونکه شاری قودس له سهر جووله که به هه میشه یی چه رامکرا کاتیک سه ریچی فه رمانی خودایان کردو نه چوونه ناویه وه دژ به جهنگاوه ره کان بجهنگن، ماوهی ویلبوون و سه رگه ردا نیه که یش چل سال بووه.

۳- ﴿ قَالُوا ءَامَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ

لِلْكَذِبِ ﴾ المائدة: ۴۱.

نیشانهی (ج) له سهر ﴿ قُلُوبُهُمْ ﴾ دابنریت چونکه نه وانهی زور گوینگرن بو درو جووله که کانن، دووه میس لابریت.

﴿ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ

﴿ ۱۷۲ ﴾ الأعراف، نیشانهی (ج) له سهر ﴿ شَهِدْنَا ﴾ دابنریت چونکه نه وه وهلامی

نه وهی ئاده مه، یه که میس لابریت.

۴- ﴿ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ

وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ ﴾ إبراهيم: ۹.

نیشانهی (ج) له سهر ﴿ وَثَمُودَ ﴾ دابنریت چونکه نه وانهی که له دوای نه و سی

قه و مه وه هاتوون ته نها خودا ده زانیت چه نده بوون و چیان به سه ر هاتووه، دووه میس لابریت.

ئیتر بهم شیویه نه گهر قورنابخوین له هه ندیک له چاپه کانی موصحه فدا جگه له م پینج وهستانی چاودیرییه هی تری بینی به هیزی دوو وه ستانه که ده ستنیشان بکات و نه وهی تریان لاببات.

(۷۷) وَعَظِرُ مَا تَمَّ قَبِيحٌ، وَلَهُ يُوقَفُ^{۱۶۶} مُضْطَرًا، وَيُبْدَا^{۱۶۷} قَبْلَهُ

(وَعَظِرُ مَا تَمَّ قَبِيحٌ) هەر وهستانیک که مانای ته‌واو نه‌بیټ واته جگه (تام، کافي، حسن)

به‌وهستانی ناشیرین (قبيح) داده‌نریت.

(وَلَهُ يُوقَفُ مُضْطَرًا، وَيُبْدَا قَبْلَهُ) ئەگەر ناچار بوو دروسته له‌سه‌ر ئەو وشه‌یه بوه‌ستیټ،

به‌لام دواي وه‌ستانه‌که ده‌بیټ گه‌رپټه‌وه بو پيشتر بو ئەو شوینه‌ی که گونجاوه بو ده‌ستیټ‌کردنه‌وه.

پروونکردنه‌وه:

پیناسه‌ی وه‌ستانی ناشیرین (قبيح):

وه‌ستانه له سه‌ر وته‌یه‌ک له خودی خویدا له پرووی وشه‌و (إعراب) ماناوه واتای ته‌واو نابه‌خشیټ، له به‌ر په‌یوه‌ستبوونی به پاش خو‌یه‌وه هەر بو‌یه مانایه‌کی بی مه‌به‌ست یاخود خراب ده‌گه‌یه‌نیټ.

حوکمی ئەم وه‌ستانه: دروست نییه له کاتی ناچاریدا نه‌بیټ، وه‌ک: کوک‌ه و پژمه‌و هه‌ناسه توندی، له‌م باره‌شدا پيوسته له کاتی ده‌ستیټ‌کردنه‌وه‌دا بگه‌رپټه‌وه بو پيش وه‌ستانه‌که بو ئەو شوینه‌ی مانایه‌کی دروست ده‌به‌خشیټ، گه‌ر وانه‌کات تاوانبار ده‌بیټ.

ئەم وه‌ستانه‌یش چوار شیوه‌ی هه‌یه:

۱- ده‌قه پیرۆزه‌که والیده‌کات که هه‌یج واتایه‌ک نه‌به‌خشیټ، وه‌کو:

وه‌ستان له سه‌ر ﴿وَهَلْ أَتَاكَ﴾ له‌ئایه‌تی ﴿وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾ ﴿٩﴾ طه

وه‌ستان له سه‌ر ﴿أَسْمَ﴾ له‌ئایه‌تی ﴿سَبِّحْ أَسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ ﴿١﴾ الأعلى: ١

^{۱۶۶} له‌ده‌ستنسێکدا (الْوَقْفُ) هاتوه، به‌لام هه‌ندی‌ک له زانایان ده‌لین (يُوقَفُ) به‌مه‌یزتره.

^{۱۶۷} له‌ده‌ستنسێکدا (وَيُبْدَا) هاتوه.

۲- واتايهك ده به خشیت كه په روهردگار مه بهستی ئه و واتايه نيه، وهك وهستان له سهر وشهى ﴿وَأَلْمَوْتُ﴾ له نايهتى: ﴿إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتُ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾﴾ الأنعام.

ياخود وهستان له سهر وشهى ﴿الصَّلَاةَ﴾ له نايهتى: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾ النساء ٤٣

۳- وهستان له سهر وشهيهك كه و اتاكهى شايسته نه بيت به خواى په روهردگار، ياخود واتايهك بگه يه نى كه پيچه وانهى ييرو باوهړى ئيسلامى بيت، وهكو وهستان له سهر وشهى ﴿لَا يَهْدِي﴾ له نايهتى: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾﴾ المنافقون ٦

هه روهها وهستان له سهر ﴿لَا يَسْتَحِيه﴾ له نايهتى: ﴿وَاللَّهُ لَا يَسْتَحِيه مِنْ الْحَقِّ﴾ الأحزاب: ٥٣

۴- وهستانى زور له خو كردن (التعسف): وهستانه له سهر وشهيهك كه مانايهكى بى مه بهست ده گه يه نيټ، ئه م جوړه ش هه ندى له به ناو قورنا نخوينه كان به نار هوايى له سهرى ده وهستن. نمونه:

- وهستان له سهر ﴿فَمَنْ حَبَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ﴾ پاشان ده ستيپ كردن به ﴿عَلَيْهِ﴾ (البقرة: ١٥٨)

- وهستان له سهر ﴿وَأَرْحَمَنَّا أَنْتَ﴾ پاشان ده ستيپ كردن به ﴿مَوْلَانَا فَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾﴾ البقرة

- وهستان له سهر ﴿وَإِذْ قَالَ لُقْمَنُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَبْنَىٰ لَا تَشْرِكْ﴾ پاشان ده ستيپ كردن به ﴿بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾﴾ (لقمان: ١٣)

نیشانه ی وهستانى ناشيرين له (مصحف) دا: سه جاوه ندى نيشانه ی (لاى بو داناو، واته: له سهرى مه وهسته.

ئەو نیشانانەى ۋەستانى ناشیرینی پی دەناسریتەو:

ۋەستان لەسەر ئیشکەر (عامل) بە بی ئیش لەسەرکراو (معمول):

نمونه:

ۋەستان لەسەر (مضاف) بەبی (مضاف إليه)، ۋەك ۋەستان لەسەر وشەى ﴿بِسْمِ﴾

و ﴿مَلِكٍ﴾ لە ئایەتى ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ١ و ﴿مَلِكٍ يَوْمَ الدِّينِ﴾ ٤.

ۋەستان لەسەر (مبتداً) بەبی (خبر)، ۋەك ۋەستان لەسەر وشەى ﴿الْحَمْدُ﴾ لە

ئایەتى ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ٢ الفاتحة.

ۋەستان لەسەر (موصوف) بەبی (صفة)، ۋەك ۋەستان لەسەر وشەى ﴿الصِّرَاطُ﴾ لە

ئایەتى ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ ٦ الفاتحة.

ۋەستان لەسەر (فعل) بەبی (فاعل)، ۋەك ۋەستان لەسەر وشەى ﴿يَتَقَبَّلُ﴾ لە ئایەتى

﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ ٢٧ المائدة.

ۋەستان لە سەر (كان واخواتها) یاخود (اسم) و (خبر)هکانیان، ۋەك ۋەستان لەسەر

وشەى ﴿وَكَانَ﴾ لە ئایەتى ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ ٩٦ النساء.

ۋەستان لەسەر (إن واخواتها) یاخود (اسم) و (خبر)هکانیان، ۋەك ۋەستان لەسەر

وشەى ﴿اللَّهُ﴾ لە ئایەتى ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ١٧٣ البقرة.

ۋەستان لەسەر (صاحب الحال) بەبی (حال)، ۋەك ۋەستان لەسەر وشەى ﴿وَمَا

بَيْنَهُمَا﴾ لە ئایەتى ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادٍ﴾ ١٦ الأنبياء.

ۋەستان لەسەر (مستثنى منه) بەبی (استثناء)، ۋەك ۋەستان لەسەر وشەى ﴿

الشَّيْطَانَ﴾ لە ئایەتى ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ

إِلَّا قَلِيلًا﴾ ٨٢ النساء.

وهستان لهسهر (معطوف عليه) بهبى (عطف)، وهك وهستان لهسهر وشهى
 ﴿السَّمَوَاتِ﴾ بهبى ﴿مَنْ﴾ ي دووهم لهئايهتى ﴿الْمَرَاتِ اللَّهُ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ﴾
 فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ ﴿الحج: ١٨.

وهستان لهسهر (ناصب) بهبى (منصوب)، وهك وهستان لهسهر وشهى ﴿نُوحٍ﴾
 لهئايهتى ﴿وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ﴾ هود: ٤٢.

وهستان لهسهر (ظننت وأخواتها) بهبى (اسم) و (خبر)، وهك وهستان لهسهر ﴿تَحَسَّبَنَّ﴾ يان ﴿اللَّهِ﴾ له ئايهتى ﴿وَلَا تَحَسَبَنَّ اللَّهُ غَفْلًا﴾ إبراهيم: ٤٢.
 وهستان لهسهر ﴿حَيْثُ﴾ بهبى پاش خوى، وهك ئايهتى ﴿وَمِنْ حَيْثُ حَرَجْتَ﴾
 البقرة: ١٤٩.

ئهوى بههوى وهستانه وه پيوست دهبيت:

١- لابردي (تنوين) و جوولهكان (الحركات)، وهكو: ﴿عَلِيمٌ﴾، ﴿حَمِيدٌ﴾،
 ﴿الْعَلَمِينَ﴾، ﴿الرَّجِيمِ﴾، ﴿نَسْتَعِينُ﴾

٢- گوړينى (التنوين المنصوب) به ئليف، وهكو: ﴿حَكِيمًا﴾، جگه له (هاء
 التأنيث) كه له وهستاندا به (ه) و له رؤيشتندا به (ت) دهخوينرئته وه.

(۷۸) وَلَيْسَ فِي الْقُرْآنِ مِنْ وَقْفٍ وَجَبَ^{١٦٨} وَلَا حَرَامٌ غَيْرُ^{١٦٩} مَا لَهُ سَبَبٌ

له قورئانی پیروژدا وهستانیک نییه که نهگهر قورئانخوین لهسه ری نه وهستییت گوناحبار بییت، ههروهه وهستانیکیش نییه که نهگهر قورئانخوین لهسه ری بوهستییت گوناحبار بییت، بیگومان گه یاندن و وهستان ههردوکیان دروستن، مهگهر هوکاریک وهستان قهدهغه بکات وهک وهستان لهسه ر ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ﴾ له نایه تی ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ﴾

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١١٣﴾ البقرة

یان وهستان لهسه ر ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ ﴾ له نایه تی ﴿ يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى ﴾ النساء: ٤٣.

^{١٦٨} لهدهستنوسی تردا (جِبُّ) هاتوه.

^{١٦٩} لهدهستنوسی تردا (وَلَا حَرَامٌ غَيْرُ) هاتوه، ههروهه (غَيْرُ) مهنصوبیش دهییت و دهییتته حال.

دهستپيكردن (الابتداء)

دهستپيكردن: بریتیه له دهستپيكردنه وهی خویندن پاش بچراندن یا خود
وهستان و کوتاییهینان به خویندن، دهستپيكردنه وهش به ویستی خوینه ره و ناچاری
تیدا نییه، دهكریت به دوو بهشی سهره كیه وه:

(۱) دهستپيكرنی دروست (الابتداء الجائن):

دهستپيكردنه به واتایه كه له خودی خویدا سهره بخویه و واتایه كه پرونده كاته وه كه
پیچه وانه نییه له گهله وهی خوی گوره ویستویه تی. ده بییت به سی به شیشه وه:
۱- دهستپيكرنی ته واوتر (الابتداء التام): دهستپيكردنیكه به دوی وهستانی
(تام) دا دیت، یا خود دهستپيكردنیكه له پروی (إعراب) و واتاوه هیچ په یوه ندیه كي به
پیش خویه وه نییه.

وهك: دهستپيكردن به سهره تای سووره ته كان، چیرۆكه كان، ئایه ته كانی نه حكام،
سیفه ته كانی باوه پداران یا خود بیباوه پان یا خود دوو پروان، سهره تای باسكردنی
به ههشت یا خود دۆزهخ، یا خود پاش وهستانی ته واوتر (التام) و پرونكردنه وه
(البيان).

۲- دهستپيكرنی ته واو (الابتداء الكافي): دهستپيكردنیكه به دوی وهستانی
ته واودا (كافي) دیت، یا خود دهستپيكردنه به پرسته كه واتایه كي ته واو
ده به خشیت، به لام هه ره له پروی واتاوه په یوه ندی به پیش خویه وه هیه، وهك:

﴿أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ۗ الْبَقَرَةَ: ۵. ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾

﴿ ۱۳ ﴾ البقرة

۳- دهستپيكرنی باش (الابتداء الحسن): دهستپيكردنیكه به دوی وهستانی باشدا
(حسن) دیت، یا خود دهستپيكردنه به پرسته كه له پروی مانا و شه وه (إعراب)
په یوه ندی به پیش خویه وه هیه، وهك:

– دهستپيكردن به ﴿مِن قَبْلُ﴾ له ئایه تی: ﴿وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿۳﴾ مِنْ قَبْلُ

هُدًى لِلنَّاسِ ﴿۱﴾ آل عمران

- دستپیگردن به ﴿ مَنْ يَقُولُ ﴾ له نایه تی: ﴿ وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ
وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴾ البقرة

(۲) دستپیگردنی ناشیرین (الابتداء القبیح):

دستپیگردنه به رسته یه که هیچ مانایهک نابه خشی یا خود دهیشیوینی یا خود
مانایهک ده به خشی که خوی گه وره مه بهستی نییه، بویه پیویسته له سهر قورئانخوین
خوی له م جوره ده دستپیگردنانه بیاریزیت هه رچنده به مه بهستی خراپیشه وه نه بییت.
بو نمونه دستپیگردن به:

﴿ إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ ﴾ آل عمران ۱۸۱

﴿ إِنَّ اللَّهَ تَالِكٌ ثَلَاثَةٌ ﴾ المائدة: ۷۳

﴿ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ ﴾ المائدة: ۶۴

﴿ عَزِيزُ ابْنُ اللَّهِ ﴾ التوبة: ۳۰

﴿ الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ﴾ التوبة: ۳۰.

بیڈہنگی (السکت)

السکت: بیڈہنگیوں له سهر وشهیه کی قورنانی پیروز بو ماوهیه کی کهم (۲ جوولہ) به بی هه ناسه دان.

شوینه کانی (السکت) له قورنانی پیروزدا: له ریوایه تی حه فص له عاصیمه وه له ریگای (الشاطیبه) وه چوار وه ستانی (سکتة) پیویست هه ن که ئه مانه ن:

﴿ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴾ ﴿ ٢٧ ﴾ ﴿ الْقِيَامَةِ ﴾ ﴿ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴾ ﴿ ١٤ ﴾ ﴿ الْمَطْفِينَ ﴾

۱- بیڈهنگیوں (سکتة) له سهر پیتی ئه لیفی وشه ی (عوجا) له نایه تی ﴿ اَلْحَمْدُ

لِلّٰهِ الَّذِي اَنْزَلَ عَلٰی عَبْدِهِ الْكِتٰبَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهٗ عِوَجًا ﴿ ١ ﴾ قِيَمًا ﴿ الكهف، ئه مهش له

باری گه یاندندا، ئه گینا وه ستان له سهر وشه ی ﴿ عِوَجًا ﴿ ١ ﴾ دروسته چونکه کوتایی نایه ته.

۲- بیڈهنگیوں (سکتة) له سهر پیتی ئه لیفی وشه ی ﴿ مَرَقِدِنَا ﴿ ١ ﴾ له نایه تی:

﴿ قَالُوا يٰوَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَّرَقِدِنَا هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴾ ﴿ ٥٢ ﴾ يس

لیره دا وه ستانی ته واویش (الوقف التام) دروسته.

۳- بیڈهنگیوں (سکتة) له سهر پیتی نونی وشه ی ﴿ مَنْ ﴿ ١ ﴾ له نایه تی: ﴿ وَقِيلَ

مَنْ رَاقٍ ﴾ ﴿ ٢٧ ﴾ ﴿ الْقِيَامَةِ

۴- بیڈهنگیوں (سکتة) له سهر پیتی لامی وشه ی ﴿ بَلْ ﴿ ١ ﴾ له نایه تی ﴿ كَلَّا بَلْ رَانَ

عَلٰی قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴾ ﴿ ١٤ ﴾ ﴿ الْمَطْفِينَ

نیشانەى بیدهنگبون (سکته) کان له موصحهفدا:

زانایان پیتی سینیان به بچووکی له سهر پیتی کوّتایی وشهکه به نیشانە بوّ داناوه. پیّشهوا (الشاطبي) یش به دوو دیر ئامازەى بوّ (سکته) کانى (حفص) کردوه:

وَسَكْتَةُ حَفْصٍ دُونَ قَطْعِ لَطِيفَةٍ عَلَى أَلْفِ التَّنْوِينِ فِي عَوْجَاءَ بَلَاءَ
وَفِي نُونٍ مِّنْ رَّاقٍ وَمَرْقَدِنَا وَلَا مِ بَلِّ رَانَ وَالْبَاقُونَ لَا سَكَتٌ مُّوَصَّلًا

ههروهها دوو (سکته)ى تریش له ههفصهوه ریوايه تکراره، به لام پیویست (واجب)

نین به لکو ریپیدراون (جائز):

۱- بیدهنگى (سکته)ى نیوان سوورهتى (الأنفال) و (التوبة)، که یه کیکه له سىّ

شیوازی گه یاندنى ئەم دوو سوورهته به یه که وه، واته: بچراندنى ههردووکیان،

گه یاندنى ههردووکیان به بیّ وهستان و به بیّ (سکته)، (سکته) له نیوانیاندا.

۲- بیدهنگى (سکته) له سهر پیتی های وشهى (مالیه) له ئایهتى:

﴿ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةٌ ﴿٢٨﴾ هَلَاكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ﴿٢٩﴾ ﴾ الحاقه

لیره شدا خویندنه وهى به بیدهنگبون (سکته) و به بیّ بیدهنگبون (سکته) ش

دروسته، به لام بیدهنگبون (سکته) که له پیشته، به لام ئەگەر به بیّ (سکته)

خوینرایه وه پیویسته ههردوو پیتی (ه) تییه لکیش بکرین، چونکه تییه لکیشى

لیکچووی بچووکن.

نیشانه‌کانی وهستان

موصحه‌فه‌کانی رابردوو نیشانه‌کانی وهستانی تیدا نه‌بووه، به‌ناوبانگترین زانایانی وهستان (الوقف) که هیمايان بۆ موصحه‌فه‌کان داناو پاشان به‌کارهینانی پهره‌یسه‌ند، سه‌جاوه‌ندی بوو له‌سالی (٥٦٠ك) كۆچی دوایی کردوو.

به‌لام وهك ئیین جه‌زه‌ری ده‌لیت: کاتیك پیشه‌وایانی وهستان (الوقف) ده‌لین ناییت له‌سه‌ر فلانه وشه‌ بوه‌ستیت واته‌ ده‌ستپیکردن به‌دوای ئه‌و دروست نییه، چونکه ئه‌و وشانه‌ی مۆله‌تی وهستانیان داوه له‌سه‌ری مۆله‌تی ده‌ستپیکردنیشیان داوه به‌دوایدا، سه‌جاوه‌ندی زیده‌په‌وی زۆری کردبوو له‌ دانانی نیشانه‌ی (لا) بۆ وهستانی قه‌ده‌غه (المنوع)، واتاکه‌یشی لای ئه‌و: مه‌وه‌سته، به‌لام زۆریکیان ده‌ستپیکردن به‌دوایاندا دروسته، زۆربه‌یشیان وهستان له‌سه‌ریان دروسته.

سه‌ره‌رشته‌یارانی نووسینه‌وه‌ی موصحف وچاپکردنی له‌سه‌رده‌می نویدا هه‌ستیان به‌هه‌ندی له‌و ره‌خانه کرد که له‌سه‌جاوه‌ندی گیرابوو، باشتین و وردترین موصحفیش له‌وکاته‌دا موصحفی ئه‌میری بوو که له‌ سالی ١٣٣٧ک له‌لایه‌ن زانای میسری محمد علي خلف الحسينی که له‌ سالی (١٣٥٧ك) كۆچی کردوو، بۆیه ئه‌و موصحه‌فه‌یان له‌ ولاتی میسر له‌ سالی ١٣٤٢ک، له‌چاپدا، ئه‌ویش به‌سه‌ره‌رشته‌ی لیژنه‌یه‌کی تایبه‌تمه‌ند به‌و بواره.

نیشانه‌کانی وهستان له‌و موصحه‌فه‌دا شه‌ش بوو به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه:

نیشانه‌ی وهستانی پاپه‌ند (لازم).

نیشانه‌ی وهستانی ته‌واوتر (التام)، واته: وهستان (وقف) چاکتره.

نیشانه‌ی وهستانی ته‌واو (الوقف الكافي)، وهستان و گه‌یاندن وهك یه‌کن.

نیشانه‌ی وهستانی باش، به‌لام گه‌یاندن (وصل) چاکتره.

نیشانه‌ی وهستانی ناشیرینه، وهستان دروسته به‌لام ده‌ستپیکردن به‌دوای

وه‌ستانه‌که‌دا دروست نییه.

ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر یه‌کیك له‌م دوو نیشانه‌یه‌ بوه‌ستی له‌ سه‌ر ئه‌وی تریان ناوه‌ستی، ده‌شتوانی له‌ سه‌ر هیچ کامیان نه‌وه‌ستی.

بەلام شاراۋە نىيە كە ئەم نىشانانە پىشتى بە ۋەستانەكانى سەجاۋەندى بەستىۋو،
بەلام لەگەل ھەندىك گۆرانكارىدا، ۋەك زىادكردنى ۋەستانى (التعانق) ياخود
(المراقبە)، لەگەل لابرندى نىشانەى (ط) بۆ ۋەستانى رەھاۋ نىشانەى (ز) بۆ ۋەستانى
رېپىدراۋ (المجوز)، ھەرۋەھا گۆرپىنى (ق) ۋ (ص) بە (قلى) ۋ (صلى).
نىشانەكانى موصحەفى مەدىنەيش پىنجن، ھەمان نىشانەكانى موصحەفى ئەمىرىن،
جگە لە لابرندى نىشانەى (لا) لەچاپى دوۋەمدا.

بچراو وگهیهنراو

پیناسه:

بچراو (مقطوع): بچراندنی وشهیهک له وشهیه دواى خوئى له رینووسى عوسمانیدا، ئەم بچراندنه بنه‌رته له نووسیندا.

گهیهنراو (موصول): گه‌یاندنئى وشهیهک به وشهیه دواى خوئى له رینووسى عوسمانیدا.

سوودى زانینى:

زانینی چۆنیئى وه‌ستان له‌سه‌ر هه‌ندیک له‌وشه‌کان، بۆ نموونه ئەگه‌ر دوو وشه‌که له‌یه‌ک بچراوبوون ده‌توانی له وه‌ستانی ناچارى و تاقیکردنه‌وه‌دا له سه‌ر وشه‌یه‌که‌م بوه‌ستیت وه‌ک ﴿أَنَّ لَا﴾ الأعراف: ١٦٩، به‌لام ئەگه‌ر دوو وشه‌که گه‌یه‌نراوبوون

پیکه‌وه نابیت له‌سه‌ر وشه‌یه‌که‌میان بوه‌ستیت، وه‌ک ﴿أَلَّا﴾ آل عمران: ١٨٣. ١٧٠

ئین جەزەری له چوارده دێردا ئەو وشانەى باسکردووێ که جیاوازی له‌سه‌ر گه‌یاندن و بچراندنیان هه‌یه، ژماره‌شیان بیست و شه‌ش وشه‌یه: (أَنَّ لَا، إِنَّ مَا، أُمَّ مَا، عَنَّ مَا، مِّنْ مَا، أُمَّ مَنْ، حَيْثُ مَا، أَنْ لَمْ، إِنَّ مَا، أَنْ مَا، كُلَّ مَا، بئسَ مَا، فِي مَا، أَيْنَ مَا، إِنَّ لَمْ، أَنْ لَنْ، كِي لَا، عَنْ مَنْ، يَوْمَ هَمْ، مَا لَ، لَا تَ حِينَ، كَالْهَمْ، وَزَنْهَمْ، أَلْ، يَا، هَا).

(٧٩) وَعَارِفٌ لِمَقْطُوعٍ وَمَوْضُولٍ وَتَا فِي مُصْحَفِ ١٧١ الإِمَامِ فِي مَا قَدْ أَتَى

بچراو و گه‌یه‌نراوه‌کان بزانه له‌گه‌ل تاي ميينه (دواى ئەم بابته باسى ده‌کات) به‌و شيوه‌یه‌ى له موصحه‌فه‌که‌ى پيشه‌وا عوسماندا هاتووێ خواى لى رازيبیت.

^{١٧٠} الآليء الذهبية في شرح المقدمة الجزرية

^{١٧١} له‌ده‌ستنووسیکدا به (المصحف) نووسراوه.

- (۸۰) فَاقْطِعْ بِعَشْرِ كَلِمَاتٍ ۱۷۲: أَنْ لَا
 مَع: مَلَجًا ۱۷۳ وَلَا إِلَهَ إِلَّا
 (۸۱) وَتَعْبُدُوا يَاسِينَ، ثَانِي هُودَ، لَا
 يُشْرِكْنَ، تُشْرِكُ، يَدْخُلْنَ، تَعْلُوا عَلَى
 (۸۲) أَنْ لَا يَقُولُوا، لَا أَقُولَ،

لهم چند دیپردها باس له بچراندنی وشه‌ی (أَنْ) له وشه‌ی (لَا) دهکات له (۱۰) جیگه‌ی
 قورنانی

پیروزدا، جا هه‌ندیك جار له هونراوه‌که‌یدا وشه‌که ده‌یینیت یان وشه‌ی پاش وشه‌که
 ده‌یینیت یان ناوی سووره‌ته‌که ده‌یینیت:

- یه‌که‌م: (مَع: مَلَجًا) ﴿وَطَنُوا أَنْ لَا مَلَجًا مِنْ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ﴾ التوبة: ۱۱۸.
 دووهم: (لَا إِلَهَ إِلَّا) ﴿وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هود: ۱۴.
 سییه‌م: (وَتَعْبُدُوا يَاسِينَ) ﴿أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ﴾ يس: ۶۰.
 چواره‌م: (ثَانِي هُودَ) ﴿أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ هود: ۶۰.
 پینجه‌م: (لَا يُشْرِكْنَ) ﴿أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾ الممتحنة: ۱۲.
 شه‌شه‌م: (تُشْرِكُ) ﴿أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا﴾ الحج: ۲۶.
 حه‌وته‌م: (يَدْخُلْنَ) ﴿أَنْ لَا يَدْخُلْنَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ﴾ القلم: ۲۴.
 هه‌شته‌م: (تَعْلُوا عَلَى) ﴿وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ﴾ الدخان: ۱۹.
 نویه‌م: (أَنْ لَا يَقُولُوا) ﴿أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ﴾ الأعراف: ۱۶۹.
 ده‌یه‌م: (لَا أَقُولَ) ﴿حَقِيقٌ عَلَى أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ﴾ الأعراف: ۱۰۵.

۱۷۲ به (کلمات) یش ده‌خوینریته‌وه واته‌ته‌نها به که‌سره به‌لام خویندنه‌وه‌ی به‌ته‌نوینه‌وه به‌هیزتره.
 ۱۷۳ به (مَلَجًا) یش ده‌خوینریته‌وه واته‌به‌که‌سره، له‌ده‌ستنوو‌سیکی‌ تریشدا به (مَلَجًا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا) هاتووه به‌هیزتریسه.

سُورِد: لَه م ثايه تەيشدا پراجيایی ههيه، به لام بچراندن بههيزتره:

﴿ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ

الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ الأنبياء

(٨٢)، إِنْ مَّا: بِالرَّعْدِ، وَالْمَفْتُوحِ صِلٌ، وَعَنْ مَّا

(٨٣) هُوَ اقْطَعُوا، مِنْ مَّا: بِرُومٍ وَالنِّسَاءِ^{١٧٤} خُلْفُ الْمُنَافِقِينَ، أَمْ مَنْ: أَسَّسَا

(٨٤) فَصَلَّتِ النَّسَاءُ، وَذَبِحَ، حَيْثُ مَّا وَأَنْ لَمْ الْمَفْتُوحِ، كَسْرُ إِنْ مَّا

(٨٥) لَأَنْعَامَ، وَالْمَفْتُوحِ يَدْعُونَ مَعَا وَخُلْفُ الْأَنْفَالِ، وَنَحْلٍ وَقَعَا

ئيبين جهزهری له م چهند ديپهدا ژمارهيه کي تر له وشه بچراوه کان باس دهکات که نه مانه ن:

إِنْ مَّا:

(إِنْ مَّا: بِالرَّعْدِ) واته: (إِنْ) له (مَّا) جياکه رهوه له سووره تي (الرعد) دا.

﴿ وَإِنْ مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعْدُهُمْ أَوْ نتَوْفِيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ

﴿٥٩﴾ الرعد

جگه له م ثايه ته له ههر کويدا (إِنْ) بگات به (مَّا) گهيه نراوه (موصول) بؤ نمونه:

﴿ وَإِنَّمَا يَنْزَعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ﴾ الأعراف: ٢٠٠، فصلت: ٣٦.

(وَالْمَفْتُوحِ صِلٌ) واته له ههر جيگه يه کي قورئاندا (أَمْ) (موصولة) گه يشت به (مَّا)

بيگه يه نه، وهك:

﴿ أَمَّا أَشْتَمَلَتْ ﴾ الأنعام: ١٤٣، ﴿ أَللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾ ﴿٥٩﴾ النمل: ٥٩، ﴿ أَمَّا إِذًا

﴿ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ ﴿٨٤﴾ النمل: ٨٤.

^{١٧٤} عبدالدائم الأزهری قوتابی ئيبين جهزهری ده لیت بهم شیوهيش بؤمان خویندوه ته وه: (مِنْ مَّا مَلَك رُومِ النَّسَاءِ)

عَنْ مَا:

(وَعَنْ مَا هُوَ أَفْطَعُوا) له يهك شوينيشدا (عَنْ) له (مَا) بچراوه:

﴿ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا لُهُمْ عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴾ (١٣٦) ﴿ الأعراف

جگه لهم نايه ته هه مووی گه یه نراوه، وهك:

﴿ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴾ (٧٤) ﴿ البقرة، ﴿ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾ (١) ﴿

النحل،

﴿ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴾ (٤٠) ﴿ المؤمنون

مِنْ مَا:

(مِنْ مَا: بِرُومٍ وَالنِّسَاءِ) واته (مِنْ) بچراوه له (مَا) له هه ردوو سووره تی (الروم) و (النساء)

که وشه ی ﴿ مَلَكَتْ ﴾ به دوای دا هاتووه:

﴿ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ ﴾ (الروم: ٢٨.

﴿ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فِتْيٰتِكُمُ الْمُؤْمِنٰتِ ﴾ (النساء: ٢٥.

(خُلْفُ الْمُنافِقِينَ) واته له سه ر بچراندنی (مِنْ) له (مَا) له سووره تی (المنافقون) دا رای

جیاواز هه یه، به لأم رای به هیز بچراندنه ﴿ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَا رَزَقْنَاكُمْ ﴾ (المنافقون: ١٠.

أَمْ مَنْ:

(أَمْ مَنْ: أَسَسَا فَصَلَّتِ النَّسَاءُ، وَذُبِحَ)

ته نها له چوار شویندا بچراوه:

یه که م: (أَسَسَا) ﴿ أَمْ مَنْ أَسَسَ بَيْنَهُ وَعَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ ﴾ (التوبة: ١٠٩.

دووه م: (فُصِّلَتْ) ﴿ أَمْ مَنْ يَأْتِي ءَامِنًا ﴾ فصلت: ٤٠.

سییه م: (النِّسَاءِ) ﴿ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلاً ﴾ (النساء: ١٠٩.

چواره م: (وَذُبِحَ) ﴿ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهْمْ أَمْ أَسَدٌ حَلَقًا أَمْ مَنْ حَلَقْنَا ﴾ (الصفات: ١١.

(وَذَبِحْ) مەبەستى سوورەتى (الصفات) ە لە بەر ئەو ەى باسى سەرپىنى پىغەمبەر ئىسماعىلى تىدايه.

جگە لەو چوار شوپنە ەمووى گەيەنراو، وەك:

﴿ أَمَّنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدَىٰ ﴾ يونس: ۳۵، ﴿ أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَّرَّ ﴾ النمل: ۶۲،
﴿ أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ﴾ النمل: ۶۰.

حَيْثُ مَا:

(حَيْثُ مَا) تەنھا لە دوو شوپندا ھاتوو ەویش لە سوورەتى (البقرة) دايه و ەردووكى بچراو ە

﴿ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّواْ وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ﴾ البقرة: ۱۴۴.
﴿ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّواْ وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ﴾ البقرة: ۱۵۰.

أَنْ لَمْ:

(وَأَنْ لَمْ الْمَفْتُوحِ): واتە (أَنْ)ى (مصدرية) لە گەل (لَمْ)ى (جازمة) لە ەموو قوپرئاندا بچراو ە
﴿ ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُن رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقَرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَفُلُونَ ﴾ الأنعام.
﴿ أَيْحَسِبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ﴾ البلد.

إِنَّ مَا، وَأَنَّ مَا:

(كَسْرُ إِنَّ مَا لِأَنْعَامٍ) واتە (إِنَّ)ى ژىردار (مكسور) لە گەل (مَا) لە يەك شوپندا بچراو ە:
﴿ إِنَّ مَا تُوْعَدُونَ لَأَتِيَنَّكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴾ الأنعام

(وَالْمَفْتُوحِ يَدْعُونَ مَعًا): واتە (أَنَّ)ى (مفتوح) كە وشەى (يَدْعُونَ)ى لە گەل دايه لە دوو شوپندا بچراو ە:

﴿ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ ﴾ الحج: ۶۲.

﴿ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَطِلُ ﴾ لقمان: ۳۰.

(وَحُلْفُ الْأَنْفَالِ، وَنَحْلٍ وَقَعَا) له (الأنفال) و (النحل) یشدا پای جیاوازیان له سه ره:

﴿ وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ ﴾ الأنفال: ۴۱.

﴿ إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾ النحل.

به لآم له سه ره پای به هیژ له موصحه فاکاندا هه ردو وکیان گه یه نهراون.

جگه له مانه ی باسکرا هه مووی به گه یه نهراو دهنووسریت، وهک: ﴿ قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ

أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴾ الأنبياء

(۸۶) وَكُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ، وَاخْتَلِفْ رُدُّوا، كَذَا قُلْ بِسْمَا، وَالْوَصْلُ ۱۷۰ صِف

(۸۷) خَلَفْتُمُونِي وَاشْتَرُوا،

كُلِّ مَا:

﴿ وَكُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ ﴾ له م نایه ته دا بچراون ﴿ وَعَاتَبْكُمْ مِّنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ ﴾

إبراهیم: ۳۴.

(وَاخْتَلِفْ رُدُّوا) له و نایه ته ی که وشه ی (رُدُّوا) ی له گه لدایه پای جیاوازی هه یه به لآم

بچراندن به هیژتره:

﴿ كُلِّ مَا رُدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا ﴾ النساء: ۹۱.

سوود: له سی شوینی تری قورئاندا (كُلِّ) له گه ل (مَا) پای جیاوازی له سه ره و ئین

جه زهری باسی نه کردوو:

﴿ كُلِّ مَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ ﴾ المؤمنون: ۴۴، به لآم بچراندن به هیژتره.

﴿ كَلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا ﴾ الأعراف: ۳۸، به لآم گه یانندن به هیژتره.

^{۱۷۰} له ده ستنوو سی کدا به (وَالْوَصْلُ) نووسراوه.

﴿ كَلَّمَ الْفَلْقَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴾ ﴿٨﴾ الملك: ٨، به لَام گه یانندن به هیتره.

ئیتتر جگه له وانهی باسکرا هه مووی گه یه نراوه، وهك:

﴿ كَلَّمَ نَضِجَتِ جُلُودُهُمْ بَدَلْنَهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ ﴾ النساء: ٥٦

بِئْسَ مَا:

(بِئْسَ) له چل شویندا هاتوو، له نو شوینیدا (مَا) به دوایدا هاتوو، جا ئه گهر له پیئشیه وه پیتی (ل) یان (ف) هاتبوو ئه وه بچراوه، وهك:

﴿ وَلَيْسَ مَا شَرُّوا بِهِۦٓ أَنْفُسَهُمْ ﴾ البقرة: ١٠٢، ﴿ فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴾ ﴿١٧٧﴾ آل عمران.

ئین جه زه ری ئه و سئ شوینه ی باسکردوو که هیچ له پیئشیه وه نه هاتوو، ده لیت یه کیکیان راجیایی له سه ره:

﴿ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِۦٓ إِيمَانُكُمْ ﴾ البقرة: ٩٣. به لَام گه یانندن به هیتره.

(وَالْوَصَلِ صِفٌ خَلَفْتُمُونِي وَاشْتَرَوْا) دوانه که ی تریش هه ردوکیان گه یه نراون:

﴿ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْۢ بَعْدِي ﴾ الاعراف: ١٥٠، ﴿ بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِۦٓ أَنْفُسَهُمْ ﴾ البقرة: ٩٠.

جگه له مانه ی باسکرا هه مووی به بچراو دهنوسریت، وهك: ﴿ فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ

﴿١٧٧﴾ آل عمران: ١٨٧.

(۸۷) فِي مَا أَقْطَعَا: أُوحِيَ أَفْضُتُمْ، اشْتَهَتْ، يَبْلُوا مَعَا

(۸۸) ثَانِي فَعَلْنَ، وَقَعَتْ، رُومٌ، كِلَا تَنْزِيلٌ^{۱۷۶}، شِعْرًا، وَغَيْرَ ذِي صِلَا^{۱۷۷}

فِي مَا:

(فِي مَا أَقْطَعَا): واته (فِي) له (مَا) بيجرینه له یازده شوینهی خوارهوده:

یه کهم: (أُوحِيَ) ﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ﴾ الأنعام:

۱۴۵.

دووه: (أَفْضُتُمْ) ﴿لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفْضُتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ النور.

سییه: (اشْتَهَتْ) ﴿وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ﴾ الأنبياء.

چواره: ﴿وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ﴾ المائدة: ۴۸.

پینجه: ﴿لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ﴾ الأنعام: ۱۶۵.

(يَبْلُوا مَعَا) چواره و پینجه له و یازده شوینهی که وشهی (لِيَبْلُوَكُمْ) ی تیذا هاتوه.

شه شه: (ثَانِي فَعَلْنَ) دووه مین وشهی (فَعَلْنَ) له سوورهتی (البقره) ۱۰:

﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ﴾ البقرة: ۲۴۰.

حه وته: (وَقَعَتْ) مه به سستی سوورهتی (الواقعه) یه: ﴿وَنُنشِئُكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾.

هه شته: (رُومٌ) مه به سستی سوورهتی (الروم) ۴: ﴿فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ الروم: ۲۸.

نویه: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ الزمر: ۳

دهیه: ﴿أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ الزمر: ۴۶.

(كِلا تَنْزِيلٌ) واته هه ردو شوینه که ی سوورهتی تنزیل (الزمر).

یازده یه: (شِعْرًا) ﴿أَتْرَكُونَ فِي مَا هَلُّنَا آمِنِينَ﴾ الشعراء.

^{۱۷۶} له ده ستنو سی کدا به (تَنْزِيلٌ) هاتوه.

^{۱۷۷} له ده ستنو سی کدا به (وَغَيْرَهَا صِلًا) هاتوه.

سود: ئیبن جهزهری له کتیبی (النشر) دا ده‌ئیت: ئەم یازده شوینە ی (فی ما) تەنها خالی یازدهیم جیاوازی تیدا نییه، ئەگینا ده وشەکی تر جیاوازی لەسەرە بەلام زۆرینە ده‌ئین له نووسیندا گەیه‌نراون. ١٧٨

(وَعَبَّرَ ذِي صِلَا) جگە لەمانە ی باسما ن کرد هەموویان گەیه‌نراون وەك:

﴿ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴾ ١١٣ ﴿ البقرة.

(٨٩) فَأَيْنَمَا كَانَتِّلِحْل: صِلَا، وَمُخْتَلِفٌ ١٧٩ فِي الشُّعْرَا ١٨٠ الْأَحْزَابِ وَالنِّسَا وَصِيفٌ

أين ما:

(فَأَيْنَمَا كَانَتِّلِحْل: صِلَا) ئەو (أينما) كە لە سوورەتی (البقرة) دا پیتی (ف) ی پێوێه بیگەیه‌نه وەك هاوشیوێه (أينما) ی سوورەتی (النحل) كە گەیه‌نراوه.

﴿ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَشَرَّ وَجْهَ اللَّهِ ﴾ البقرة: ١١٥.

﴿ أَيْنَمَا يُوْجِّهُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ ﴾ النحل: ٧٦.

(وَمُخْتَلِفٌ فِي الشُّعْرَا الْأَحْزَابِ وَالنِّسَا وَصِيفٌ) لە سوورەتەکانی (الشعراء) و (الأحزاب) و (النساء) یش جیاوازی لەسەرە:

﴿ وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴾ الشعراء، لەسەر پای بەهیز بچراوه.

﴿ مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثُقِفُوا أُخِذُوا وَقُتِلُوا تَقْتِيلًا ﴾ ٦١ ﴿ الأحزاب، لەسەر پای بەهیز گەیه‌نراوه.

﴿ أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِككُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ ﴾ النساء، لەسەر پای بەهیز گەیه‌نراوه.

١٧٨ الشرح الكبير ل ٦٠٠.

١٧٩ له‌ده‌ستنوسی تردا به (وَمُخْتَلِفٌ) هاتوه.

١٨٠ له‌ده‌ستنوسی تردا به (الطَّلَّة) هاتوه.

(۹۰) وَصِلْ: فَإِلْمُ هُودَ، أَلَّنْ نَجْعَلَا نَجْمَع، كَيْلَا تَحْزُنُوا، تَأْسُوا عَلَى

(۹۱) حَجَّ، عَلَيْكَ حَرْجٌ، وَقَطَعْتُهُمْ عَن مَّنْ يَشَاءُ، مَن تَوَلَّى، يَوْمَ هُمْ

إِنْ لَمْ:

(وَصِلْ: فَإِلْمُ هُودَ) فهريمان دهكات به گه ياندني (إِنْ) به (لَمْ) له يهك شويندا:

﴿ فَإِلْمُ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ ﴾ هود: ۱۴.

أَنْ لَّنْ:

(أَلَّنْ نَجْعَلَا نَجْمَع) فهريمان دهكات به گه ياندني (أَنْ) به (لَنْ) له دوو شويندا به بي جياوازي:

(أَلَّنْ نَجْعَلَا): ﴿ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلْ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴾ الكهف.

(نَجْمَع): ﴿ أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَلَّنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ ﴾ القيامة.

سود: ههنديك له زانايان وهك نه بو عه مري داني ده لين له بچراندن و گه ياندني نه م

نايه ته دا جياوازي هه يه: ﴿ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ﴾ المزل: ۲۰، به لام بچراندن

به هيتره. ۱۸۱

كَيَ لَا:

(كَيْلَا تَحْزُنُوا، تَأْسُوا عَلَى حَجَّ عَلَيْكَ حَرْجٌ) فهريمان دهكات به گه ياندني (كَيَ لَا) له چوار

شويندا:

يه كه م: (كَيْلَا تَحْزُنُوا): ﴿ لِكَيْلَا تَحْزُنُوا ﴾ آل عمران: ۱۵۳.

دو وه م: (تَأْسُوا عَلَى): ﴿ لِكَيْلَا تَأْسُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ ﴾ الحديد: ۲۳

سييه م: (حَجَّ): ﴿ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا ﴾ الحج: ۵

چوار ه م: (عَلَيْكَ حَرْجٌ): ﴿ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرْجٌ ﴾ الأحزاب: ۵.

۱۸۱ اللآلى الذهبية ل ۶۶.

جگہ لہم جوار ثایہ تہ ہہ مووی بچراوہ، وەك:

﴿ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ ﴾ الحشر: ۷.

عَنْ مَنْ:

(وَقَطَعُوهُمْ عَنْ مَنْ يَشَاءُ، مَنْ تَوَلَّى) فەرمان دەکات بە بچراندنی (عَنْ مَنْ) کە تەنہا لہ دوو

شویندا هاتووہ:

یہ کہم: (عَنْ مَنْ يَشَاءُ) ﴿ وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ ﴾ النور: ۴۳

دووہم: (مَنْ تَوَلَّى) ﴿ فَأَعْرِضْ عَنِ مَنْ تَوَلَّى عَنِ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴾

النجم.

يَوْمَ هُمْ:

(يَوْمَ هُمْ) فەرمان دەکات بە بچراندنی (يَوْمَ) لہ (هُمْ) کاتیک لہ (محل الرفع) دایہ ئەویش

لہ دوو شویندا:

یہ کہم: ﴿ يَوْمَ هُمْ بَلْرُؤُونَ ﴾ غافر: ۱۶

دووہم: ﴿ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُقْتَنُونَ ﴾ الذاریات: ۱۳

بەلام ئەگەر (هُمْ) لہ (محل الجر) دا بوو بچراوہ، وەك:

﴿ فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴾ الطور.

﴿ فَأَلْيَوْمَ نَسْفَعُهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا ﴾ الأعراف: ۵۱

(۹۲) وَمَالٍ هَذَا، وَالَّذِينَ، هَهُؤُلَاءِ تَحِينَ: فِي الْإِمَامِ صَلِّ، وَوَهَّالًا ١٨٢

مال:

(وَمَالٍ هَذَا، وَالَّذِينَ، هَهُؤُلَاءِ) فهريمان دهكات به بچراندي لامى (حرف الجر) له (اسم

المجرور) له چوار شویندا:

یه کهم: ﴿وَيَقُولُونَ يَتَوَلَّاتَنَا مَالٌ هَذَا الْكِتَابِ﴾ الكهف: ٤٩

دووهم: ﴿وَقَالُوا مَالٌ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ﴾

الفرقان: ٧

سییهم: ﴿فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ﴾ النساء: ٧٨

چوارهم: ﴿فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَبِكَ مَهْطِعِينَ﴾ المعارج: ٣٦

سوود: دروسته قورئانخوین به ناچاری یان بو تاقیکردنه وه له سهه وشه ی (ما) یان

(فَمَا) یان له سهه پیته ی (ل) بوه ستیت، به لام دده ستییکردنه وه به (ل) یان به ﴿هَؤُلَاءِ﴾

یان به ﴿الَّذِينَ﴾ دروست نییه، به لکو ده بیته بگه ریته وه بو (ما) یان (فَمَا). ١٨٣

لات حین:

(تَحِينَ: فِي الْإِمَامِ صَلِّ) گه یاندنی (لات) به (حین) چونکه له موصحه فی پیشهوا عوسماندا

خوای لی رازی بیته گه یه نراوه، نه مه بوچوونی یه کیك له زانا گه وره کان به ناوی قاسیمی

کوری سه للام که سالی (٨٣٨ك) کوچی دواپی کردوه.

(وَ وَهَّالًا) به لام بوچوونه که ی لاواز کراوه، واته به بچراو دهنووسریته:

﴿فَنَادُوا وَلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ﴾ ص.

١٨٢ لههه نديك دهستنووسدا (وقيل: لَأ) هاتوه.

١٨٣ اللآلى الذهبية ل ٦٨.

(۹۳) وَ وَزَّنُوهُمْ وَكَالُوهُمْ^{۱۸۴} صِلِ كَذَا مِنْ: آل، وَهَا، وَيَا^{۱۸۵}، لَا تَفْصِلِ

كَالُوهُمْ أَوْ وَزَّنُوهُمْ:

(وَ وَزَّنُوهُمْ وَكَالُوهُمْ صِلِ) فرمان دهکات به گهیاندنی رانوی (هُمْ) به هردو و فعلی (كَالُوهُمْ) و (وَزَّنُوهُمْ)

﴿وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَّنُوهُمْ يُجْرُونَ ﴿۳﴾﴾ المطففين.

(كَذَا مِنْ: آل، وَهَا، وَيَا، لَا تَفْصِلِ) هروهها (ال)ی ناساندن و (ها)ی ناگادارکردنه و (التنبيه) و (یا) بانگکردن (النداء) له وشه‌ی دواى خویمان جیا ناکرینه‌هه، وهک:

نمونه‌ی: (ال) ﴿الْأَرْضِ﴾ البقرة: ۱۱، ﴿الْآخِرَةَ﴾ البقرة: ۹۴، ﴿السَّمَاءِ﴾

البقرة: ۱۹

نمونه‌ی: (ها) ﴿يَتَأْتِيهَا﴾ البقرة: ۲۱، ﴿يَتَادَمُ﴾ البقرة: ۳۵، ﴿يَبْنِي﴾ البقرة: ۴۰.

نمونه‌ی: (یا) ﴿هَآأَنْتُمْ﴾ آل عمران: ۶۶، ﴿هَؤُلَاءِ﴾ آل عمران: ۶۶،

﴿يَلْدَأُوذُ﴾ ص: ۲۶

^{۱۸۴} به (كَالُوهُمْ أَوْ وَزَّنُوهُمْ) یش ریوایه تکراره به لآم یه که میان له پیشته.

^{۱۸۵} به (كَذَا مِنْ: آل، وَيَا وَهَا، لَا تَفْصِلِ) یش ریوایه تکراره به لآم یه که میان به هیتره.

تائەکان

تای میینه له موصحفی عوسمانیدا هندیك جار به تای خر نووسراوهو له کاتی وهستاندا دهبیئت به (ه)، هندیك جاریش به تای کراوه نووسراوهو له کاتی وهستاندا دهبیئت به (ت).

ئین جهزهری لهم به شهدا باس لهو وشانه دهکات که به تای کراوه دنوسرین ئه ویش له بهر کهمی وشهکان، له کوی هونراوه کهیی حهوت دیپری بو ته رخان کردووه و تییدا سیازده وشه ی باسکردووه بهم شیوهیه:

(٩٤) وَرَحْمَتُ ١٨٦: الرَّحْرِفِ بِالتَّاءِ زَيْرَةٌ لَاعْرَافِ رُومٍ هُوَ كَافٍ ١٨٧ الْبَقْرَةَ

رحمة:

(زیره): نووسی

واته: عوسمانی کوری عهفان خوی لی رازیبیئت له حهوت شویندا وشه ی (رحمت) به (ت) ی کراوه نووسیوه:

یه کهم و دووه م: (الرُحْرِفِ) ﴿أَهْرُ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ ... وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا

يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾ الزخرف

سییه م: (لاعراف) ﴿إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ الأعراف

چواره م: (رُومٍ) ﴿فَانظُرْ إِلَىٰ آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ ﴿الروم: ٥٠

پینجه م: (هُودٍ) ﴿رَحْمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ ﴿هود: ٧٣

شه شه م: (كَافٍ) ﴿ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ﴿٢٠٦﴾ مريم: ٢

حه وته م: (الْبَقْرَةَ) ﴿أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ ﴿البقرة: ٢١٨

^{١٨٦} لهه نديك دهستنوسدا (وَرَحْمَتُ) و (وَرَحْمَتَا) هاتووه.

^{١٨٧} لهه نديك دهستنوسدا به (هُودِ كَافٍ) هاتووه

(۹۵) نِعْمَتُهَا: ثَلَاثُ نَحْلِ إِبْرَهْمَ مَعًا أَحْيَاتُ، عَقُودُ الثَّانِ هَمٌّ ١٨٨
 (۹۶) لُقْمَانُ، ثُمَّ فَاطِرٌ ١٨٩، كَالطُّورِ عِمْرَانُ ١٩٠،

وشه‌ی دووهم: نِعْمَة

له یازده شویندا وشه‌ی (نِعْمَت) به (ت)ی کراوه نووسراوه:
 یه‌که‌م: له‌سوورپه‌تی (البقرة) دایه چونکه راناوی ها له وشه‌ی (نِعْمَتُهَا) ده‌گه‌پریته‌وه بۆ
 نزیکتیرین وشه‌ی باسکراو له کۆتایی دپیری پی‌شوو‌دا که سوورپه‌تی ناوبراوه:

﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ البقرة: ٢٣١

دووهم و سییه‌م و چواره‌م: (ثَلَاثُ نَحْلِ) واته: سیانیان له سوورپه‌تی (النحل) دا:

﴿أَفِيَ الْبَطْلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ﴾ ٧٢ ﴿النحل

﴿يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ٨٣ ﴿النحل

﴿وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ عِبَادَهُ تَعْبُدُونَ﴾ ١١٤ ﴿النحل

پینجه‌م و شه‌شه‌م: (إِبْرَهْمَ مَعًا) واته هه‌ردوو شوینه‌که‌ی سوورپه‌تی إبراهیم

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ﴾ ٢٨ ﴿

إبراهیم: ٢٨

﴿وَإِنْ تَعَدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تُحْصَوْهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ﴾ ٣٤ ﴿إبراهیم: ٣٤

(إِبْرَهْمَ) به‌بی ئه‌لیف شیوه زاریکه له إبراهیم.

(أَحْيَاتُ) سیفه‌ته بۆ سی شوینیان واته کۆتایی سوورپه‌تی (النحل) و دوو شوینی

کۆتایی سوورپه‌تی (إبراهیم).

حه‌وته‌م: (عَقُودُ الثَّانِ هَمٌّ) دووهم دانه‌ی سوورپه‌تی (المائدة) که وشه‌ی (هَمَّ)‌ه‌ی له

گه‌لدایه:

١٨٨ له‌هه‌ندیك ده‌ستنوسدا به (فَاطِرٌ) و (فَاطِرٌ) یش هاتوه.

١٨٩ له‌هه‌ندیك ده‌ستنوسدا (عِمْرَانُ) هاتوه.

١٩٠ له‌هه‌ندیك ده‌ستنوسدا (ثَمَّ) هاتوه واته له‌وی.

﴿ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ ﴿ المائدة: ١١ ﴾ ههشتهم: ﴿ لَقْمَانُ ﴾ ﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ

ءَايَاتِهِ ﴾ ﴿ لقمان: ٣١

نؤيهم: ﴿ ثُمَّ فَاطِرٌ ﴾ ﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ﴾ ﴿ فاطر: ٣

دهيهم: ﴿ كَالطُّورِ ﴾ ﴿ فَذَكَرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾ ﴿ الطور: ٢٩

يازدهيهم: ﴿ عِمْرَانَ ﴾ ﴿ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ﴾ ﴿ آل عمران: ١٠٣

(٩٦) لَعْنَتْ بِهَا، وَالنُّورِ

وشهى سييهم: لَعْنَةُ:

وشهى (لَعْنَتْ) له دوو شويندا به (ت)ى كراوه نووسراوه:

يه كهم: ﴿ بِهَا ﴾ راناوه كه ده گه پريته وه بو سوورپه تي (آل عمران) ﴿ فَجَعَلَ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى

الْكَذِبِينَ ﴿٦١﴾

دووهم: ﴿ وَالنُّورِ ﴾ ﴿ وَالْحَمْسَةَ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٧﴾ ﴿ النور

(٩٧) وَاَمْرَاتٌ: يُوسُفَ، عِمْرَانَ، الْقَصَصَ تَحْرِيمٌ^{١٩١}، مَعْصِيَتٌ: بِقَدْ سَمِعَ يُخْصُ

وشهى چوارهم: امْرَاتٌ

(وَاَمْرَاتٌ: يُوسُفَ، عِمْرَانَ، الْقَصَصَ تَحْرِيمٌ) له كهوت شويندا هاتووه:

يه كهم: ﴿ وَقَالَ يَسُوفاً فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ ﴾ ﴿ يوسف: ٣٠

دووهم: ﴿ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ لَنْ حَصَّصَ الْحَقُّ ﴾ ﴿ يوسف: ٥١

سييهم: ﴿ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ ﴾ ﴿ آل عمران: ٣٥

^{١٩١} له هه نديك ده ستنوسدا (تَحْرِيمٌ) هاتووه.

چوارهم: ﴿ وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتْ عَيْنِي لِي وَلَكَ ﴾ القصص: ٩
 پينجهم و شه شهه: ﴿ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ ﴾
 التحريم: ١٠
 چه وتهه: ﴿ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ ﴾ التحريم: ١١

وشهى پينجهم: مَعْصِيَةٌ

(مَعْصِيَةٌ: بِقَدْ سَمِعَ يُحْصَى): واته وشهى (مَعْصِيَةٌ) به (ت)ى كراوه تهنها له سووره تي (قَدْ سَمِعَ) (المجادلة) كه له دوو شويندا هاتووه:

يه كهه: ﴿ وَيَنْتَحِرُونَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ ﴾ المجادلة: ٨

دووهه: ﴿ فَلَا تَتَنَجَّوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ ﴾ المجادلة: ٩

(٩٨) شَجَرَتُ ١٩٢: الدُّخَانِ، سُنَّتْ: فَاطِرٍ كَلًّا، وَالْأَنْفَالِ، وَأُخْرَى غَافِرٍ ١٩٣

وشهى شه شهه: شَجَرَتُ

(شَجَرَتُ: الدُّخَانِ) وشهى (شَجَرَتُ) به (ت)ى كراوه تهنها له سووره تي (الدخان) دا هاتووه:

﴿ إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقْوِمِ ﴾ الدخان

وشهى چه وتهه: سُنَّةٌ

(سُنَّتْ: فَاطِرٍ كَلًّا، وَالْأَنْفَالِ، وَأُخْرَى غَافِرٍ) وشهى (سُنَّتْ) به (ت)ى كراوه له پينج شويندا هاتووه:

يه كهه و دووهه و سيبهه: (فَاطِرٍ كَلًّا)

﴿ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴾

﴿ ٤٣ ﴾ فاطر

^{١٩٢} لهه نديك دهستنوسدا (شَجَرَتُ) هاتووه.

^{١٩٣} لهه نديك دهستنوسدا (وَحَرْفِ غَافِرٍ) و (وَحَرْفِ غَافِرٍ) يش هاتووه.

چوارهم: (وَالْأَنْفَالِ) ﴿ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنتُ الْأَوَّلِينَ ﴾ ﴿ ٣٨ ﴾ الْاَنْفَالِ
 پينجهم: (وَأُخْرَى غَافِرٍ) له سووردهتى (غافر) دايه كه وتووده تايه تى كو تايى ﴿ سُنَّتَ اللَّهِ
 الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴾ ﴿ ٨٥ ﴾

(٩٩) فُرْتُ عَيْنٍ، جَنَّتْ: فِي وَقَعَتْ فِطْرَتْ، بَقِيَتْ، وَابْنَتْ، وَكَلِمَتْ

(١٠٠) أَوْسَطَ الْأَعْرَافِ، وَكُلُّ مَا اخْتَلَفَ جَمْعًا وَفَرْدًا فِيهِ بِالتَّاءِ عُرِفَ

(فُرْتُ عَيْنٍ) ﴿ وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتْ عَيْنِي لِي وَلَكَ ﴾ القصص: ٩

(جَنَّتْ: فِي وَقَعَتْ) ﴿ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴾ الواقعة

(فِطْرَتْ) ﴿ فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ﴾ الروم: ٣٠

(بَقِيَتْ) ﴿ بَقِيَّتْ اللَّهُ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ هود: ٨٦

(وَابْنَتْ) ﴿ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ ﴾ التحريم: ١٢

(وَكَلِمَتْ أَوْسَطَ الْأَعْرَافِ) ﴿ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَى عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا

صَبَرُوا ﴾ الأعراف: ١٣٧

بنچينه:

(وَكُلُّ مَا اخْتَلَفَ جَمْعًا وَفَرْدًا فِيهِ بِالتَّاءِ عُرِفَ) نهو وشانهى زانايانى قيرائات له خويندنه وهيدا

جياوازن، كه هه نديك به تاك وهه نديك به كو ده يخويننه وه، هه موويان به (ت) ي كراوه

نووسراون، ژماره يان كهوت وشهيه وه له دوازده شويندا هاتوون:

يه كه م: ﴿ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ﴾ الأنعام: ١١٥

دووه م: ﴿ كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾ يونس

سييه م: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾ يونس

چوارهم: ﴿وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ

النَّارِ ﴿٣١﴾ غافر

پينجهم: ﴿فَهُمْ عَلَى بَيْتٍ مِّنْهُ﴾ فاطر: ٤٠

شه شهم: ﴿كَأَنَّهُ جِمَلَتٌ صَفْرٌ ﴿٣٣﴾﴾ المرسلات

حه وتهم: ﴿لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَقْرَبَهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ﴾ يوسف: ١٠

هه شتهم: ﴿فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَن يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ﴾ يوسف: ١٥

ئهم هه شت وشه يه حه فص به تاك ده يانخوينيته وه.

نويه م: ﴿لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ ءَايَاتٌ لِّلسَّالِّينَ ﴿٧﴾﴾ يوسف

ده يه م: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ ءَايَاتٌ مِّن رَّبِّهِ﴾ العنكبوت: ٥٠

يازده يه م: ﴿وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِّنْ أَكْمَامِهَا﴾ فصلت: ٤٧

ئهم سي وشه يه يش حه فص به كو ده يانخوينيته وه.

له شويني سنيهم و چوارهدما جياوازي هه يه به لام له سهر راى به ناوبانگ و زورينه به

(ت)ى كراوه ده نووسرين. ١٩٤

هه مزه‌ی گه‌یاندن (الوصل)

پیناسه: هه مزه‌یه‌کی زیاده‌یه‌و ده‌که‌وئته سه‌ره‌تاوه، له‌ده‌سپیکردندا ده‌خوینرئته‌وه و له‌گه‌یاندندا ناخوینرئته‌وه.

هوی ناوانی:

ناونراوه

- هه مزه‌ی گه‌یاندن که به‌هوی‌وه ده‌گه‌یت به‌ده‌برینی پیتی زهنه‌داری دوا‌ی خوی، چونکه له‌زمانی عه‌ره‌بیدا ده‌ستپیکردن به‌زهنه (السکون) و وه‌ستان به‌جووله (حرکه) دروست نییه.

- ئه‌لیفی گه‌یاندن له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌مزه‌ی نییه، له‌گه‌یاندنیشدا ناخوینرئته‌وه.

سوودی: پئویسته قورئاخوین بیناسیٔ تاوه‌کو له‌گه‌یاندندا فه‌رامووشی کات و له‌ده‌ستپیکردندا ده‌ری بپرئت و جووله‌که‌یشی (حرکه) بزانیٔ له‌کاتی ده‌ستپیکردندا.

نیشانه‌و رینوسی: هه‌مزه‌ی له‌گه‌لدا نییه، زهنه‌یه‌که له‌سه‌ری ده‌نوسرئت شیوه‌ی سه‌ره پیتی صادی هه‌یه، ئه‌ویش مانای ئه‌وه که له‌گه‌یاندندا ناخوینرئته‌وه. **شوینه‌کانی:** له‌گه‌ل ناو (اسم) و کردار (فعل) و پیت (حرف) دا هه‌یه.

چوئیتی ده‌ستپیکردن به‌هه‌مزه‌ی گه‌یاندن:

(١٠١) **وَإِبْدَأُ بِهَمْزِ الْوَصْلِ مِنْ فِعْلِ بَضْمٍ** **إِنْ كَانَ ثَالِثًا مِنَ الْفِعْلِ يُضْمُ**

له‌کردار (فعل) دا:

له‌کاتی ده‌ستپیکردن به‌هه‌مزه‌ی گه‌یاندن له‌کردار (فعل) دا به‌بۆر (ضمة) بیخوینه‌روه، ئه‌گه‌ر سییه‌م پیتی کرداره‌که بۆردار (مضموم) بوو، وه‌که:

﴿ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ ﴾ البقرة: ٦٨

﴿ قَالَ أَخْرِجْ مِنْهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴾ الأعراف: ١٨

﴿ أَنْظِرْ كَيْفَ يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ﴾ النساء: ٥٠

﴿ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَيِّثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَيْثَةٍ اجْتَثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ ﴾ إبراهيم:

۲۶

سود: نه‌گهر سییهم پیتی کرداره‌که بوری توشهاتوو (الضممة العارضة) ی هه‌بوو ده‌بیت هه‌مزه‌ی گه‌یاندنه‌که به ژیر (کسرة) بخوینریتته‌وه، نه‌مه‌یش له پینج کرداردا پرویداوه:

﴿ أَنْ أَمْشُوا وَأَصْبِرُوا عَلَىٰ آهَاتِكُمْ ﴾ ص: ۶

﴿ فَاجْمَعُوا يَدَكُمْ ثُمَّ أَلْتُوا صَفًّا ﴾ طه: ۶۴

﴿ قَالُوا أَبْنَاؤُا لَهُ بَنِينَ قَالِقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ﴾ الصافات: ۹۷

﴿ ثُمَّ أَفْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونَ ﴾ يونس: ۷۱

﴿ وَأَمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴾ الحجر: ۶۵

(۱۰۲) وَأَكْسِرُهُ حَالَ الْكَسْرِ وَالْفَتْحِ، وَفِي الْأَسْمَاءِ غَيْرَ ١٩٥ اللَّامِ كَسْرُهَا

(وَأَكْسِرُهُ حَالَ الْكَسْرِ وَالْفَتْحِ) هه‌مزه‌ی گه‌یاندنه‌که ژیردار (مکسور) بکه نه‌گهر سییهم پیتی کرداره‌که ژیردار (مکسور) یان سه‌ردار (مفتوح) بوو، وه‌ک:

﴿ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي ﴾ الأعراف: ۱۵۱

﴿ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ﴾ البقرة: ۶۰

﴿ أَنْظِلُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكذِّبُونَ ﴾ المرسلات

﴿ أَنْتَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ﴾ النساء: ۱۷۱

﴿ إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ ﴾ الانفطار

له ناو (اسم) دا:

^{۱۹۵} له‌هه‌ندیك ده‌ستنوسدا (غیر) هاتوو.

﴿وَفِي لَأَسْمَاءٍ غَيْرِ اللَّامِ كَسْرُهَا﴾ همزه‌ی گه‌یاندن له ناودا به ژیر (كسرة) ده‌خویندریته‌وه و پئیان ده‌وتریت ناوه قیاسییه‌کان، چونکه هموو ناویکی پینج پیتی و شه‌ش پیتی له کاتی ده‌ستیپکردندا همزه‌که‌یان به (كسرة) ده‌خویندریته‌وه، وه‌ک:

﴿أَبْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾ البقرة: ۲۰۷، ﴿أَسْتَجَابَرًا﴾ نوح، ﴿أَخْتَلَقُ﴾ ص.

جگه له همزه‌ی گه‌یاندن له‌گه‌ل لامی ناساندن (تعریف) دا که به پیی یاسا له‌کاتی ده‌ستیپکردندا همیشه به سهر (فتحة) ده‌خویندریته‌وه، وه‌ک: ﴿النَّهَارِ﴾، ﴿الْجَنَّةِ﴾، ﴿الْهَدَى﴾.

(۱۰۲) وَفِي

(۱۰۳) ابْنِ، مَعَ ابْنَتِ، امْرِيٍّ، وَابْنَيْنِ وَأَمْرَأَةٍ وَأَسْمٍ، مَعَ ابْنَتَيْنِ

چهند ناویکی بیستراو (سماعی) هه‌ن له‌کاتی ده‌ستیپکردندا همزه‌که‌یان ژیردار (مکسور)ه، هه‌وتیان له‌قورئانی پیروزدا هاتوو:

﴿وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ﴾ التحريم: ۱۲.

﴿ابْنَتِ﴾ ﴿وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ﴾ هود: ۴۲.

﴿امْرِيٍّ﴾ ﴿إِنَّ امْرَأًا هَلَكَ﴾ النساء: ۱۷۶، ﴿مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوًّا﴾ مريم: ۲۸.

﴿لِكُلِّ امْرِيٍّ مِنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ﴾ النور: ۱۱.

﴿ابْنَيْنِ﴾ ﴿أَتَانِ ذَوْا عَدَلٍ مِّنْكُمْ﴾ المائدة: ۱۰۶.

﴿امْرَأَةٍ﴾ ﴿وَإِنَّ امْرَأَةً حَافَتَ مِنْ بَعْلِهَا نُشُورًا أَوْ إِعْرَاصًا﴾ النساء: ۱۲۸.

﴿اسْمٍ﴾ ﴿تَبَرَّكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ الرحمن: ۷۸.

﴿ابْنَتَيْنِ﴾ ﴿قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَلْتُنْتِنَا وَأَحْيَيْتَنَا ابْنَتَيْنِ﴾ غافر: ۱۱.

وہستان لہسہر کۆتایی وشہکان

(۱۰۴) وَحَاذِرِ الْوَقْفِ بِكُلِّ الْحَرْكَةِ

ئەگەر لہسہر وشہیہک وەستایت وریابہ بہتەواوی جوولہ (حرکە) وە لہسہری نەوہستیت، چونکہ عەرەب وەک چۆن بہ زەننہ (سکون) دەست پیناکەن بہەمان شیوہ لہسہر جوولآو (متحرک)یش ناوہستن

(۱۰۴) إِلَّا إِذَا زُمْتَ فَبَعْضِ الْحَرْكَةِ ۱۹۶

(۱۰۵) إِلَّا يَفْتَحُ أَوْ يَنْصَبُ

بەلام ئەگەر مەبەستت (رۆم) بوو ئەوا وەستان بہ بەشیک لہ جوولہ (حرکە)کە دروستە، بەو مەرجهی ئەو جوولہ (حرکە)یہ (فَتح) یان (نَصَب) نەبیئت.

پروونکردنەوہ:

الرَّوْمُ: دەرپرینی بەشیک لہ جوولہ (حرکە)ی کۆتایی وشہکە، بہ شیوہیہک کەسی نزیکى گویگر بیبیستی و کەسی دوور نەیبیستی. مەبەست لہ جوولہ (ضمة) و (کسرة)یہو هیچ جیاوازییەک نییە ئەگەر وشەکە (مبني) یاخود (مُعرَب) بیئت. زۆریک لہ زانایان دەلین دوو لہ سەر سیی جوولہ (حرکە)ی پیتەکە دەمینیتەوہ.

تیبینی: لہم دۆخانەى خوارەوہدا (رۆم) قەدەغەیه:

أ- ئەگەر کۆتایی وشەکە سەر (فتحة) بوو.

ب- لہ میمی کۆ (جمع)دا، وەک: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ﴾ تەنہا بەزەننہ لہ سەری

دەوہستیت.

ج- (هَاءِ التَّائِيثِ) یاخود (التاء المربوطة) چونکہ لہ سەری بوہستی دەبیئتە پیتی

(هـ)، وەک: ﴿وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ﴾

^{۱۹۶} لہدەستنوسیکی تردا بہ (وَحَاذِرِ الْوَقْفِ بِكُلِّ حَرْكَةٍ إِلَّا إِذَا زُمْتَ فَبَعْضِ حَرْكَةٍ) هاتوہ، واتە بەبی

لامی ناساندن.

د- های پاناو (هاء الضمیر):

زانایان بۆچوونی جیاوازیان ههیه لهسه‌ری، زۆریکیان ده‌لین دروسته وهك له كتیبی (التیسیر) دا هاتوه، به‌شیکیشیان ده‌لین دروست نییه وهك له (الشاطبیه) دا هاتوه، کۆمه‌لیکیش ده‌لین: له‌م دۆخانه‌ی خواره‌وه‌دا دروست نییه:

۱- ئەگەر پیشی بۆرداربوو (مضموم)، وهك: ﴿يَعْلَمُهُ﴾

۲- ئەگەر پیشی واوی زهنه‌داربوو (ساکن)، وهك: ﴿وَلِيَرْضَوْهُ﴾

۳- ئەگەر پیشی ژێرداربوو (مکسور)، وهك: ﴿بِهِ﴾

۴- ئەگەر پیشی یای زهنه‌داربوو (ساکن)، وهك: ﴿إِلَيْهِ﴾

به‌لام له‌م دۆخانه‌ی خواره‌وه‌دا دروسته:

۱- ئەگەر پیشی سه‌رداربوو (مفتوح)، وهك: ﴿لَنْ خُلِفَهُ﴾

۲- ئەگەر پیشی پیتی ئەلیف بوو، وهك: ﴿وَهَدَنُ﴾

۳- ئەگەر پیشی زهنه‌یه‌کی ساغ بوو (صحیح)، وهك: ﴿عَنَّهُ﴾

ئیبینولجه‌زه‌ری له‌باره‌ی ئەم بۆچوونه‌وه ده‌لێت: (وَهُوَ أَعْدَلُ الْمَذَاهِبِ عِنْدِي) واته: ئەوه راسترین بۆچوونه له‌لای من.

(۱۰۵) وَأَشْمُ إِشَارَةٌ بِالضَّمِّ فِي رَفْعٍ وَضَمِّ

بۆ ئاماژه‌کردن به‌ بۆر (ضمة) ده‌توانی ئیشمام بکه‌یت ئەگەر وشه‌که (مرفوع) یان (مضموم) بوو.

پوونکردنه‌وه:

الإشمام: کۆکردنه‌وه‌ی لیو له‌ پاش زهنه‌دارکردنی (إسكان) پیته‌ بۆر (ضمة) داره‌که به‌ بی‌ ده‌رپرینی ده‌نگ، به‌ شیوه‌یه‌ک چاوساغ ده‌یبینیت و نابینا نابینیت. واته‌ شیوه‌ی هه‌ردوو لیو وه‌ك شیوه‌ی ده‌رپرینی پیتی واوی لیدیت. که‌واته (إشمام) شیوازه‌ نه‌ك ده‌نگ.

✓ سوودی (رۆم) و (إشمام):

پروونکردنه وهو دهرخستنی جووله (حركة) ی بنچینهیی (أصلي) وشهکه یه بۆ بیسه ر له کاتی (رۆم) داو، بۆ بینهریش له کاتی (إشمام) دا.

تیبینی:

۱- (إشمام) حوکمی وهستان له سه ر زهننه (الوقف بالسکون) ی هه یه، هه ر بۆیه له گه لیدا دریزکردنه وهی توشهاتوو به زهننه (العارض للسکون) دریزده کریته وه به مه رجی پیتی کۆتایی وشه که بۆر (ضمة) دار بیّت.

۲- (رۆم) یش حوکمی گه یانندن (وصل) ی هه یه، بۆیه دریزکردنه وهی توشهاتوو به زهننه (العارض للسکون) له گه لیدا دریز ناکریته وه.

۳- سه بارهت به وشه ی ﴿لَا تَأْمَنَّا﴾ (یوسف: ۱۱)، له ریوایه تی (حفص) دا پیویسته به (رۆم) یاخود به (إشمام) بخوینریته وه، بۆیه له سه ر قورنابخوین پیویسته له ده می مامۆستایانی شاره زاو مۆلهت پیدراوه وه فیّری بیّت.

۴- ئەگه ر کۆتایی وشه که (تنوین) ی (ضمة) و (کسرة) بوو له کاتی (رۆم) دا (تنوین) هکه لاده بین و به به شیکی (ضمة) یاخود (کسرة) که له سه ری ده وهستین.

بۆ ئاسانکردنی ئەم بابته - وهستان له سه ر کۆتایی وشه کان - ئەو وشانه ی له سه ری ده وهستریّت له (۱۰) جووردا هه له یئراون و له م خشته یه دا به کورتی پروونکراونه ته وه:

ژ	جوړ	جوولہ ی پیتی کوټای	نمونه	شیوه کانی و هستان
۱	زهننه ی بنجینه یی	زهننه	فَلَا تَهَرَّ	۱- زهننه ی پووت
۲	بزواو له کاتی گه یان دنداو پیشه وه ی پیتی در یژ کړ د نه وه (المدّو ئاسان (اللین) نه بیټ	سهر دار (مفتوح)	هُنَالِكَ	۱- زهننه ی پووت
		ژیر دار (مکسور)	رَبِّ	۱- زهننه ی پووت ۲- الروم
		بوړ دار (مجموم)	لَهُ الْحَمْدُ	۱- زهننه ی پووت ۲- الروم ۳- الإشمام
۳	در یژ کړ د نه وه ی توشه اتوو به زهننه یا خود ئاسان (اللین)	سهر دار (مفتوح)	الَّذِينَ الْقَوْلَ	۱- زهننه له گه ل (۲) جوولّه ۲- زهننه له گه ل (۴) جوولّه ۳- زهننه له گه ل (۶) جوولّه
		ژیر دار (مکسور)	مَتَابِ الْحُسَيْنِ	۱- زهننه له گه ل (۲) جوولّه ۲- زهننه له گه ل (۴) جوولّه ۳- زهننه له گه ل (۶) جوولّه ۴- (الروم) له گه ل (۲) جوولّه
		بوړ دار (مضموم)	نَسْتَعِيرُ	۱- زهننه له گه ل (۲) جوولّه ۲- زهننه له گه ل (۴) جوولّه ۳- زهننه له گه ل (۶) جوولّه ۴- (الروم) له گه ل (۲) جوولّه ۵- (الإشمام) له گه ل (۲) جوولّه ۶- (الإشمام) له گه ل (۴) جوولّه ۷- (الإشمام) له گه ل (۶) جوولّه

۱- گۆپینی (تنوین) بۆ ئەلیف	عَلِيْمًا	سەردار (مفتوح)	تنوین(دار)	۴
۱- زەننە لەگەڵ (۲) جوولە ۲- زەننە لەگەڵ (۴) جوولە ۳- زەننە لەگەڵ (۶) جوولە ۴- (الروم) لەگەڵ (۲) جوولە	حَمِيْدٍ	ژێردار (مكسور)		
۱- زەننە لەگەڵ (۲) جوولە ۲- زەننە لەگەڵ (۴) جوولە ۳- زەننە لەگەڵ (۶) جوولە ۴- (الروم) لەگەڵ (۲) جوولە ۵- (الإشمام) لەگەڵ (۲) جوولە ۶- (الإشمام) لەگەڵ (۴) جوولە ۷- (الإشمام) لەگەڵ (۶) جوولە	سَمِيْعٌ	بۆردار (مضموم)		
۱- زەننە لەگەڵ (۴) جوولە ۲- زەننە لەگەڵ (۵) جوولە ۳- زەننە لەگەڵ (۶) جوولە	سَاءَةٌ	سەردار (مفتوح)		
۱- زەننە لەگەڵ (۴) جوولە ۲- زەننە لەگەڵ (۵) جوولە ۳- زەننە لەگەڵ (۶) جوولە ۴- (الروم) لەگەڵ (۴) جوولە ۵- (الروم) لەگەڵ (۵) جوولە	السَّمَاءِ	ژێردار (مكسور)	دریژکردنەوهی پیویستی لكاو	۵
۱- زەننە لەگەڵ (۴) جوولە ۲- زەننە لەگەڵ (۵) جوولە ۳- زەننە لەگەڵ (۶) جوولە ۴- (الروم) لەگەڵ (۴) جوولە ۵- (الروم) لەگەڵ (۵) جوولە ۶- (الإشمام) لەگەڵ (۴) جوولە ۷- (الإشمام) لەگەڵ (۵) جوولە ۸- (الإشمام) لەگەڵ (۶) جوولە	يَسَاءَةٌ	بۆردار (مضموم)		

۱- زهننه له گهل (۶) جووله	صَوَافٍ	سهردار (مفتوح)	دريژکردنه وهی پاپه ند (المدُّ اللّازم)	۶
۱- زهننه له گهل (۶) جووله ۲- (الروم) له گهل (۶) جووله	مُضَارٍ	ژيردار (مكسور)		
۱- زهننه له گهل (۶) جووله ۲- (الروم) له گهل (۶) جووله ۳- (الإشمام) له گهل (۶) جووله	وَاللَّوَابِ	بوردار (مضموم)		
۱- زهننه ی پروت	قُلْتَهُ		های پاناو (هاء الكناية)	۷
۱- زهننه ی پروت	بِهِ			
۱- زهننه له گهل (۲) جووله ۲- زهننه له گهل (۴) جووله ۳- زهننه له گهل (۶) جووله	وَمَا قَتَلُوهُ رَأَوْهُ			
۱- زهننه له گهل (۲) جووله ۲- زهننه له گهل (۴) جووله ۳- زهننه له گهل (۶) جووله	فَأَلْفَيْهِ إِلَيْهِ			
۱- زهننه ی پروت ۲- (الروم) ۳- (الإشمام)	مِنَهُ			
۱- زهننه ی پروت ۲- (الروم) ۳- (الإشمام)	عَلِمْتَهُ دَلَّوَهُ			
۱- زهننه له گهل (۲) جووله ۲- زهننه له گهل (۴) جووله ۳- زهننه له گهل (۶) جووله ۴- (الروم) له گهل (۲) جووله ۵- (الإشمام) له گهل (۲) جووله ۶- (الإشمام) له گهل (۴) جووله ۷- (الإشمام) له گهل (۶) جووله	عَلِمْتَهُ			

دهبیت به های زهنه‌دار	رَحْمَةٌ وَرَحْمَةٌ رَحْمَةٌ			۸
۱- زهنه‌ی پووت	رَحْمَتِ	سه‌ردار (مفتوح)		
۱- زهنه‌ی پووت ۲- (الرُّوم)	رَحْمَتِ			
۱- زهنه‌ی پووت ۲- (الرُّوم) ۳- (الإشمام)	رَحْمَتُ			
۱- زهنه‌ی پووت	فُرِّ أَيْلَ أَشْرَوْا الضَّلَلَةَ		زهنه‌ی توشه‌توو به‌جووله	۹
۱- زهنه‌ی پووت	عَلَيْكُمْ الْعَمَامَ		میمی کو (میم الجمع)	۱۰

کۆتایی

(۱۰۶) وَقَدْ تَقَضَى نَظْمِي الْمَقْدِمَةَ مِثِّي لِقَارِي الْقُرْآنِ تَقْدِيمًا ١٩٧

(وَقَدْ تَقَضَى نَظْمِي الْمَقْدِمَةَ) بیگومان هونراوه کهم که ناوی (المقدمة في ما على قارئ القرآن أن يعلمه) ته و او بوو.
(مِثِّي لِقَارِي الْقُرْآنِ تَقْدِيمًا) دیارییه که له منه وه بو خوینه ری قورنان.

(۱۰۷) وَالْحَمْدُ لِلَّهِ لَهَا خِتَامٌ ثُمَّ الصَّلَاةُ بَعْدُ وَالسَّلَامُ

به سوپاسی خوی گوره و پاشان دروود و سلام له پیغه مبه ر (ﷺ) کۆتایی به هونراوه که ی ده هیئیت.

خالد نه زه ری که یه کیکه له قوتابییه کانی ئین جه زه ری (۸۷۰ک) کۆچی دوا یی کردوه، نه م دیره ی بو هونراوه که زیاد کردوه:

عَلَى النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى الْمُخْتَارِ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ الْأَخْيَارِ

زه که ریا نه نصاری (۹۷۱ک) کۆچی دوا یی کردوه ده لیت له ده ستنوسییدا به م شیوه یه نووسراوه:

عَلَى النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَتَابِعِي مِنْوَالِهِ

أَبْيَاتُهَا قَافٌ وَرَآئِي فِي الْعَدَدِ مَنْ يُحْسِنُ ١٩٨ التَّجْوِيدَ يَطْفُرُ بِالرَّشْدِ

(أَبْيَاتُهَا قَافٌ وَرَآئِي فِي الْعَدَدِ)

تیبینی: ئین جه زه ری پرسته ی (قَافٌ وَرَآئِي) ی کردوه به هیما بو ژماره ی دیره کانی نه م هونراوه یه.

به پیی ریگیه کی ژمیریاری که له ناو زانا عه ره به کاند ا به ناو بانگیبوه، که بو هر پیتیک به هایه کی ژماره ییان داناوه، پیته کانیشیان له سه ر ریزه بندی رۆژه لاتیه کان ریز کردوه به م شیوه یه:

١٩٧ له ده ستنوسییدا (تَقْدِيمًا) هاتوه.

١٩٨ له ده ستنوسییدا (يُتَقَنُّ) هاتوه.

(أَجْدُ، هَوَز، حَطَى، كَلْمُن، سَعْفَص، قَرَشَت، ثَخَذ، ضَطْع)

(قَافٌ وَزَايٌ) = ق ۱۰۰ + ز ۷ = ۱۰۷

پید ت	به‌ها ژماره‌یی‌که ی	پید ت	به‌ها ژماره‌یی‌که ی	پید ت	به‌ها ژماره‌یی‌که ی	پید ت	به‌ها ژماره‌یی‌که ی
أ	۱	ح	۸	س	۶۰	ت	۴۰۰
ب	۲	ط	۹	ع	۷۰	ث	۵۰۰
ج	۳	ي	۱۰	ف	۸۰	خ	۶۰۰
د	۴	ك	۲۰	ص	۹۰	ذ	۷۰۰
ه	۵	ل	۳۰	ق	۱۰۰	ض	۸۰۰
و	۶	م	۴۰	ر	۲۰۰	ظ	۹۰۰
ز	۷	ن	۵۰	ش	۳۰۰	غ	۱۰۰۰

سەرچاوهكان

- ١- زانستی تهجوید/ سیروان حامد.
- ٢- شرح المقدمة الجزرية/ د. غانم قدوري الحمد.
- ٣- الشرح الوجيز على المقدمة الجزرية/ د. غانم قدوري الحمد.
- ٤- الشرح العصري على مقدمة ابن الجزري/ محمد بن محمود حوى.
- ٥- دروس مهمة في شرح الدقائق المحكمة/ سيد لاشين أبو الفرح
- ٦- الجواهر المضية على المقدمة الجزرية/ سيف الدين بن عطاء الله الفضالي
- ٧- الحواشي الأزهرية في حل ألفاظ المقدمة الجزرية/ خالد الأزهرى
- ٨- اللآئى الذهبية في شرح المقدمة الجزرية/ محمد رفيق مؤمن الشوبكي